

Onsdag den 19. maj 2010 (D)

1

93. møde

Onsdag den 19. maj 2010 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Fødevarerministeren og socialministeren deltager i spørgetimen.

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid). (Se nedenfor).

3) Forespørgsel nr. F 48:

Forespørgsel til klima- og energiministeren om klimapolitiske og energipolitiske initiativer.

Af Lars Christian Lilleholt (V), Ole Hækkerup (S), Per Dalggaard (DF), Anne Grete Holmsgaard (SF), Jakob Axel Nielsen (KF), Margrethe Vestager (RV), Per Clausen (EL) og Villum Christensen (LA).

(Anmeldelse 26.04.2010. Fremme 28.04.2010).

4) Forhandling om redegørelse nr. R 8:

Klima- og energiministerens klimapolitiske redegørelse 2010.

(Anmeldelse 28.04.2010. Redegørelsen givet 28.04.2010. Meddelelse om forhandling 28.04.2010).

5) Forhandling om redegørelse nr. R 11:

Klima- og energiministerens energipolitiske redegørelse 2010.

(Anmeldelse 29.04.2010. Redegørelsen givet 29.04.2010. Meddelelse om forhandling 29.04.2010).

1) Til udenrigsministeren af:

Kamal Qureshi (SF):

Hvad er regeringens holdning til Israels atomvåbenprogram?

(Spm. nr. S 1966 (omtrykt)).

2) Til udenrigsministeren af:

Kamal Qureshi (SF):

Hvad har regeringen gjort for at få Israel til at underskrive traktaten om ikke-spredning af atomvåben?

(Spm. nr. S 1968 (omtrykt)).

3) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Vil ministeren lade sig inspirere af den norske model »Sletmeg« omkring netsikkerhed, så krænkelse og mobning på nettet, bl.a. blandt unge mennesker, minimeres?

(Spm. nr. S 2212).

4) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Er ministeren enig med Venstres it-ordfører i, at vi bør have et nyt domæne, hvor krænkelse og mobning blandt unge minimeres?

(Spm. nr. S 2213).

5) Til undervisningsministeren af:

Tina Petersen (DF):

I henhold til retskravet i ungdomsuddannelsen for unge handicappede og andre med et særligt behov har Undervisningsministeriet sikret sig indhentning af uddannelsesplaner, og undrer det ikke ministeren, at hovedparten af de indhentede planer omhandler mennesker uden udviklingshæmning?

(Spm. nr. S 2068 (omtrykt)).

6) Til undervisningsministeren af:

Tina Petersen (DF):

Er ministeren bekendt med, at der i mange kommuner ikke sker en samordning mellem de forskellige forvaltninger ved tilrettelæggelsen af et uddannelsesforløb for en ung med særlige behov, så man f.eks. ikke får sammensat en uddannelsesplan med sigte på, at den unge bliver kvalificeret til et job med løntilskud på det ordinære arbejdsmarked?

(Spm. nr. S 2089 (omtrykt)).

7) Til skatteministerens af:

Thomas Jensen (S):

Synes ministeren ikke, at det er på tide, at SKAT inddriver de kommunale restancer på mere end 7 mia. kr., så kommunerne kan bruge pengene på velfærd?

(Spm. nr. S 2198).

8) Til skatteministerens af:

Thomas Jensen (S):

Synes ministeren, at inddrivelsen af de kommunale restancer er en succes for SKAT, når kommunernes udestående restancer er mere end fordoblet fra 2005 til første kvartal 2010?

(Spm. nr. S 2199).

9) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karen J. Klint (S):

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at antallet af børn og unge, der afvises i børne- og ungdomspsykiatrien, er steget med 76 pct. siden 2007, som det fremgår af artikel i Jyllands-Posten den 7. maj 2010?

(Spm. nr. S 2173 (omtrykt)).

10) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at flere hospicer står uden patienter, selv om man ved, at der er lange ventelister og et stort ønske fra palliative patienter om at blive henvist til en hospiceplads?

(Spm. nr. S 2175 (omtrykt)).

11) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Hvordan hænger regeringens løfter om uændret serviceniveau i kommunerne til næste år sammen med, at der allerede nu er vedtaget en spareplan i Odder Kommune på 40,9 mio. kr. og 51,8 mio. kr. de følgende år med massive besparelser på kernevelfærden til følge, herunder lukning af to skoler og afskedigelse af 86 kommunale medarbejdere, bl.a. 15 i ældreplejen, 18 i daginstitutionerne og 39 i folkeskolen?

(Spm. nr. S 2207).

12) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Julie Skovsby (S):

Hvilken betydning mener ministeren, at nulvækst i år 2011 samt afskedigelsen af 701 kommunalt ansatte på Fyn vil få for serviceniveauet i de fynske kommuner, og mener ministeren, at de fynske kommuner bør og skal gennemføre besparelser på ældreområdet, folkeskolen og børnepasningsområdet?

(Spm. nr. S 2216).

13) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karen J. Klint (S):

Hvilke årsager ser ministeren til, at antal henviste børn til børnepsykiatrisk undersøgelse er steget fra 9.226 i 2007 til 12.836 i 2009?

(Spm. nr. S 2174 (omtrykt)).

14) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at flere palliative patienter ønsker at dø hjemme i stedet for på hospitalet, men KL's formand for Social- og Sundhedsudvalget mener, at der mangler kompensation til kommunen på dette område?

(Spm. nr. S 2176 (omtrykt)).

15) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Når Odder Kommune allerede har et ressourceforbrug under landsgennemsnittet og altså er blandt de mest effektive kommuner i landet, hvordan skal kommunen så leve op til regeringens krav til kommunerne om nulvækst og besparelser på 4 mia. kr. uden yderligere forringelser af den kommunale velfærdsservice som ældrepleje, folkeskoler og daginstitutioner?

(Spm. nr. S 2208).

16) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Julie Skovsby (S):

Vil ministeren redegøre for sammenhængen mellem regeringens stramme krav til kommunernes økonomi og de voldsomme besparelser, som de fynske kommuner nu planlægger?

(Spm. nr. S 2217).

17) Til socialministeren af:

Mette Gjerskov (S):

Når nu vi ved, at kommunerne er ude i massive sparerunder, som f.eks. Køge, Roskilde og Stevn Kommuner, er ministeren så enig med statsministeren i, at nulvækst betyder, at der ikke skal spares en bøjlet 25-øre i kommunerne, et udsagn, som statsministeren tidligere har fremsagt i de elektroniske medier?

(Spm. nr. S 2204).

18) Til socialministeren af:

Mette Gjerskov (S):

Er det ministerens vurdering, at de massive nedskæringer i kommunerne, f.eks. 150 mio. kr. i Køge, vil betyde en bedre velfærdsservice eller en dårligere velfærdsservice for Køges borgere?

(Spm. nr. S 2205).

19) Til socialministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Synes ministeren, at det er fair, at der skal fyres flere hundrede medarbejdere i Frederikshavn, Hjørring og Brønderslev Kommuner allerede i 2010, og hvordan vil ministeren sikre, at det ikke går ud over kerneydelserne inden for ministerens ressort, som f.eks. daginstitutioner og ældreområdet?

(Spm. nr. S 2206).

20) Til socialministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvorfor skal borgerne i Brønderslev, Hjørring og Frederikshavn på kerneydelser inden for ministerens ressort, som f.eks. daginstitutioner og ældreområdet, straffes af regeringens nulvækststrategi i 2011, og mener ministeren, at de kommunale budgetter har været for rummelige indtil nu?

(Spm. nr. S 2209).

21) Til socialministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Mener ministeren, at Sønderborg Kommunes planlagte lukninger af børnehaver og reduktion i åbningstiderne er med til at realisere regeringens egen målsætning om at styrke danske familier og gøre dem robuste ved at skabe gode rammebetingelser?

(Spm. nr. S 2210, skr. begr.).

22) Til socialministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Vil ministeren redegøre for, om de 300 mio. kr. i besparelser - 43 mio. kr. inden for social- og børneområdet alene - som Sønderborg Kommune lægger op til i sit budget for 2011-2014 lever op til regeringens mål om, at Danmark skal være blandt de bedste til at skabe lige muligheder?

(Spm. nr. S 2211).

KL 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Lovforslag nr. L 217 (Forslag til lov om midlertidig statsgaranti for udlån til visse rejseudbydere og rejseformidlere).

Colette L. Brix m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 245 (Forslag til folketingsbeslutning om effektiv lettelse af erhvervslivets administrative byrder).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Udenrigsministeren (Lene Espersen) har meddelt, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om indsatsen mod terrorisme.
(Redegørelse nr. R 15).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af
www.folketingstidende.dk.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime). Fødevareministeren og socialministeren deltager i spørgetimen.

Kl. 13:00

Formanden :

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget fødevareministeren og socialministeren.

Til fødevareministeren er der anmeldt følgende spørgsmål:

Bjarne Laustsen (S)

Ib Poulsen (DF)

Per Clausen (EL)

Til socialministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Thomas Jensen (S)

Astrid Krag (SF)

Yildiz Akdogan (S)

Özlem Sara Cekic (SF)

Maja Panduro (S)

Det er i alt otte spørgsmål, og det kan vi lige præcis med lidt god vilje nå, og især hvis spørgsmål og ministre overholder taletiderne.

Den første, der under de vilkår får ordet, er hr. Bjarne Laustsen med spørgsmål til fødevareministeren, værsgo.

Kl. 13:01

Spm. nr. US 142

Bjarne Laustsen (S):

Tak, hr. formand. Jeg vil gerne spørge til den sag, der kom frem i mandags, hvor DR tog en sag op om de mange døde pattegrise. Jeg har set, at ministeren har været ude at sige, at han også synes, at tallet er for højt. Det er oppe på 23,9 pct., der dør inden fravænningsperioden, og det svarer til 9,5 millioner pattegrise. Man kan også gøre det op på den måde, at det er ca. 25.000 pattegrise, der dør hver eneste dag, og som skal ud af staldene.

Mit spørgsmål er, hvad ministeren synes vi kan gøre ved det her; om dyreværnslovgivningen er overtrådt, som den ligger, og om der er nogen EU-direktiver, der kan være brug på.

For spørgsmålet er jo, om man synes, det her er uacceptabelt. Jeg synes, det er uetisk, og derfor vil jeg gerne høre, om ministeren ser på sagen med så stor alvor, at han synes, der er behov for, at vi gør noget med hensyn til lovgivning.

Kl. 13:02

Formanden :

Fødevareministeren.

Kl. 13:02

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Jeg er ligesom hr. Bjarne Laustsen af den opfattelse, at det her er et uacceptabelt højt niveau, og derfor har jeg bedt Fødevarestyrelsen om at komme med en redegørelse for, hvad vi kan gøre for at få det her tal for døde grise i staldene til at falde yderligere, hvad det er for nogle avlsprogrammer, der arbejdes med, og hvad vores muligheder for at intervenere i det her spørgsmål er.

Inden den rapport foreligger, vil jeg ikke begynde at gå i detaljer med, hvad der kan gøres, og hvordan det kan gøres.

Kl. 13:03

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:03

Bjarne Laustsen (S):

Jeg ser også frem til, at den rapport kommer, og jeg har jo annonceret, at jeg gerne vil have både fødevareministeren og justitsministeren i et dobbelt samråd, som vi håber vi får i løbet af kort tid, hvor vi får sat fokus på det her. Hvis vi er enige om, at det er uacceptabelt og tallet er for højt, og at vi skal arbejde på at få det bragt ned, så er det jo et spørgsmål om, hvilke handleplaner der skal være, og hvilke tommelskrur vi vil sætte på svineproducenterne – hvis vi i det hele taget kan sætte nogen på.

Men selv om det måske ikke er fødevareministerens ressortområde, tror jeg godt, han er klar over, at der ligger en bekendtgørelse, der siger noget om, at man ikke må have en produktion, der fører til – bare for at nævne en af tingene – væsentlig ulempe for dyrene, og det må man jo sige det er, hvis der er så mange dyr, der dør. Er ministeren ikke enig i det?

Kl. 13:03

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:03

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Nu vil jeg ikke forholde mig til, hvilke tiltag vi skal gøre, før jeg ser rapporten fra Fødevarestyrelsen. Jeg er enig i, at det her er et meget højt antal, og at det bør reduceres.

Jeg tror ikke, det kan lykkes at undgå dødfødte grise eller svage grise, som skal aflives, og jeg hæfter mig ved, at professor Peter Sandøe har udtalt, at for ham var det egentlig allermest vigtigt, at de grise, som var svage ved fødslen, hurtigt blev aflivet, altså at man har en ordentlig proces, så de små grise ikke ligger og lider.

Så jeg vil ikke gå nærmere ind i det, før jeg ser en rapport om, hvad vi har af muligheder, blot sige, at for mig er det også et uacceptabelt højt antal døde grise. Som hr. Bjarne Laustsen i øvrigt selv siger, er en del af det her jo også justitsministerens område.

Kl. 13:04

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:04

Bjarne Laustsen (S):

Jeg synes bare, at vi som politikere bliver nødt til at forholde os til det, vi ser. Jeg synes faktisk godt, man kan argumentere for, at hvis der bliver født grise, der er skravlede – jeg tror, man bruger det udtryk – så er det mere humant at aflive dem, frem for at de får en kummerlig tilværelse og måske dør lidt længere henne i forløbet. Der kan godt argumenteres med, at det er mere humant, men det, der er problemet her, er, at vi har set næsten en fordobling i antallet af dødfødte grise, og det synes jeg selvsagt er et problem.

Der vil være tab, når man har en produktion, en gris kan blive klemt osv., men målet må være, at der er overensstemmelse, så en so ikke får flere grise, end den har patter til. Og så drejer det sig selvfølgelig om at holde liv i hele kullet, indtil de skal slagtes. Det må vel være målet, kan vi ikke være enige om det?

Kl. 13:05

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:05

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Jeg tror, alle har interesse i, at man holder liv i flest mulige grise i en besætning. Det tror jeg enhver besætningsejer har.

Jeg skal ikke stå her og komme med nøjagtige bud på, hvad de genetiske muligheder er for, at der ikke bliver født såkaldt skravlede grise eller der ikke bliver født døde grise. Det er jeg nødt til at have nogle fagfolk til at udtale sig om, inden vi kan sige nøjagtig, hvad det er for nogle mål, vi kan stille op. Jeg vil nøjes med at sige, at jeg personligt har det mål, at antallet af døde grise skal ned. Vejen dertil vil jeg se nogle bud på først, inden jeg lægger mig fast.

Kl. 13:06

Formanden :

Tak til hr. Bjarne Laustsen.

Den næste spørger er hr. Ib Poulsen med et spørgsmål til fødevareministeren, værsgo.

Kl. 13:06

Spm. nr. US 143

Ib Poulsen (DF):

Vi kan se i medierne i øjeblikket, at der er et fantastisk tobisfiskeri lige nu. Vi har et trængt erhverv, som i øjeblikket har mulighed for at fiske 200.000 t tobis, men EU giver jo mulighed for, at man kan fiske op til 400.000 t. Så er mit spørgsmål: Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at fiskeriet kan komme op og fange de 400.000 t, som der er mulighed for ifølge EU? Man kan jo høre, at det er noget, som fiskerne skal kunne fiske uden problemer for bestanden.

Kl. 13:07

Formanden :

Fødevareministeren.

Kl. 13:07

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Det er rigtigt, at der er et meget stort tobisfiskeri lige nu, og sandsynligheden er, at der er rigtig mange tobisfisk derude. Den beregningsmodel, der bruges til at forudsige, hvor meget man kan fiske i år uden at opfiske tobismængderne derude, viser jo så desværre, at der kun er plads til et tobisfiskeri på omkring 250.000 t. Det kunne godt tyde på, at vejret og klimaet i år har betydet, at vandet har været koldt længere, og derfor er tobisaktiviteten først kommet, efter at man har lavet den her monitoring.

Derfor har jeg sørget for, at monitoringen fortsætter nu, så vi stadig væk registrerer, hvor mange fisk der er. Jeg har taget kontakt til Maria Damanaki, kommissæren for fiskeri i EU, for at bede dem lave en ny vurdering på baggrund af den meget sene aktivitet i tobisfiskeriet i år. Jeg er af den opfattelse, at det bør være muligt at give en kvote på det maksimale, netop de 400.000 t.

Kl. 13:08

Formanden :

Hr. Ib Poulsen.

Kl. 13:08

Ib Poulsen (DF):

Det er rigtigt, at naturen er lunefuld, og at der ikke er 2 år, der er ens; det gælder både inden for landbrug og fiskeri. Men det er jo sådan, at tobisfiskeriet er et kortvarigt sæsonfiskeri, og det topper lige nu, lidt senere end normalt. Hvad vil fødevareministeren gøre for at sikre, at fiskerne ikke på et eller andet tidspunkt unødigt skal vente på at få besked om kvotens størrelse, for vi risikerer lige her om lidt, at de 200.000 t så er fanget, og så skal man ligge og vente lige netop i den periode, hvor fiskeriet topper, med risiko for at sæsonen be-

gynder at ebbe ud, når man får lov at fange kvoten? Man er jo nødt til at høste, når kornet er modent.

Kl. 13:08

Formanden :

Fødevareministeren.

Kl. 13:08

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Det sidste er jo i hvert fald et rigtig godt princip, det kan jeg bekræfte. Så skal jeg sige, at vi har folk i Bruxelles i dag, som taler med Kommissionen om det her, og som gør opmærksom på de yderligere monitoringer, der har været med et meget stort fiskeri. Vi arbejder intenst for at få indkaldt gruppen af videnskabsfolk, gerne inden weekenden, således at vi kan få vurderet de nye monitoringer, og dermed håber jeg, at vi i løbet af kort tid kan få en forhøjet kvote, som Kommissionen lægger sig fast på – og gerne de 400.000 t.

Kl. 13:09

Formanden :

Et mere? Værsgo, hr. Ib Poulsen.

Kl. 13:09

Ib Poulsen (DF):

Det er jo sådan, at hvis vi sikrer det her trængte erhverv, så de kan komme ud og fiske de sidste 200.000 t, så er det en tiltrængt håndsrækning til erhvervet på mellem 200 og 300 mio. kr., og i forbindelse med snakken om Udkantsdanmark osv., så ved vi, at det vil være en håndsrækning til Udkantsdanmark, hvor de her fiskerihavne ligger. Så jeg håber, at ministeren vil gøre en stor indsats for at få det her på plads.

Kl. 13:10

Formanden :

Fødevareministeren.

Kl. 13:10

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Jeg er enig i, at det ser ud, som om tobisfisken er derude, og at der er et grundlag for at fiske 400.000 t. Der er samtidig en god pris på tobis i år, og det betyder, at det her kunne være en tiltrængt og rigtig god saltvandsindsprøjtning til yderområderne og landdistrikterne, hvor den her omsætning jo genereres. Så derfor vil jeg lægge mig i selen for, at vi kan få lov at fiske de 400.000 t. Jeg håber meget, det lykkes. Jeg skal gøre mit til, at det lykkes.

Kl. 13:10

Formanden :

Tak til hr. Ib Poulsen, og tak til fødevareministeren.

Hr. Per Clausen er ikke til stede, og det betyder, at vi går til socialministeren. Første spørger her bliver hr. Thomas Jensen, værsgo.

Kl. 13:10

Spm. nr. US 144

Thomas Jensen (S):

Tak. Nu skal det handle om boligpolitik, nærmere betegnet ghetto-politik. Det er jo sådan, at vi i de senere år under den borgerlige regering desværre har set, at ghettoiseringen i de danske boligområder har været stigende år for år. Det er sådan, at vi, samtidig med at vi har set, den har været stigende, har hørt en masse flotte ord fra regeringen, men det har knebet lidt med at komme til handling. Og som om udviklingen i de foregående år ikke har været slem nok, er der nu kommet en rapport fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som slår fast, at de fattige mennesker, mindrebemidlede mennesker, der bor i de ghettoområder, får færre og færre penge, og i de andre boligområ-

der, altså ikkeghetoområderne, bor der bemidlede danskere, som får flere og flere penge. Med andre ord er forskellene mellem rig og fattig, mellem boligområderne, stigende i Danmark.

Derfor er mit fokus i dag, at regeringen har meldt ud, at den nu igen er kommet med noget, hvor man prøver at gøre op med den her ghettoisering i Danmark. Men når jeg ser på det, der er i regeringens arbejdsprogram, »Danmark 2020«, synes jeg ikke rigtig, at der er noget nyt, i forhold til hvad vi allerede har set i tidligere rapporter, f.eks. helt tilbage fra 2004. Det er fine hensigtserklæringer, men virkelige værktøjer, der vil gøre, at vores ghetoområder bliver afviklet, og at vi får velfungerende boligområder over hele Danmark, ser det ikke ud til der er. Så jeg vil spørge ministeren kort og konkret her i dag: Hvad kan vi forvente af nye initiativer, i forhold til hvad vi allerede har hørt og set tidligere fra regeringens side?

Kl. 13:12

Formanden :
Socialministeren.

Kl. 13:12

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg vil sige til hr. Thomas Jensen, at jeg sådan set ikke er enig i, at vi oplever en stigende ghettoisering med flere og flere udsatte boligområder. Faktisk kan vi se, at antallet af udsatte boligområder, hvor man kan bruge de her forskellige udlejningsmetoder som kombineret fleksibel udlejning, er faldet fra 68 i 2001 til 25 i 2008. Derudover kan vi også se, at der faktisk er flere, der er kommet ud af ledighed, og som ikke er uden for arbejdsmarkedet i de udsatte boligområder. Vi oplever også, at bruttoindkomsten faktisk er steget i de udsatte boligområder. I det hele taget er der en rigtig god og positiv udvikling i gang.

Men det betyder jo ikke, at vi stopper her, og det er jo også det, som regeringen siger i sit arbejdsprogram, nemlig at vi sådan set gerne vil videre, for der er stadig væk nogle boligområder, hvor der er behov for at gå ind med en øget indsats i forhold til ghetto problemer. Og det er det, regeringen har annonceret i sit arbejdsprogram, og det er det, regeringen vil komme med en plan for.

Kl. 13:13

Formanden :
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 13:13

Thomas Jensen (S):

Nu er ministeren ikke særlig konkret, i forhold til hvad der skal ske fremover, men jeg vil bare sige, at i forhold til hvor stort problemet er, altså om vi har fået flere eller færre ghetoområder i Danmark, er det desværre sådan noget, man kan sidde og definere sig ud af ved at sige, hvad det er, vi skal fokusere på den her gang, når vi skal opføre, hvor mange udsatte boligområder vi har. Og det kan altid blive en krig på tal mellem ministeren og spørgeren her.

Men med hensyn til hvad ministeren konkret vil gøre, for at vi får udfaset de her boligområder, står der bl.a. i regeringens arbejdsprogram – altså på overskriftsplan – at man bl.a. vil sørge for, at folk kan flytte ud af de her boligområder, altså med andre ord at de her folk, der er ressourcetsvage, skal have mulighed for at flytte ud af ghetoområderne. Spørgsmålet er så: Hvor vil ministeren have at de folk skal flytte hen?

Kl. 13:14

Formanden :
Socialministeren.

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg vil sige til hr. Thomas Jensen, at vi jo ikke er ude på at udfase boligområderne. Vi er ude på, at vi skal sørge for at gå ind og få løst nogle af problemerne i de udsatte boligområder, som stadig væk har nogle problemer. Derfor er der også sat en ret lang række initiativer i gang gennem de seneste år, og det er jo derfor, regeringen har sagt, at den vil sætte nogle yderligere initiativer i gang.

Nu kan jeg forstå, at hr. Thomas Jensen er en rigtig utålmodig sjæl, men regeringen skal jo som sagt komme med sit udspil til en ghettostrategi, en videreudvikling af den ghettostrategi, som man har arbejdet med gennem de seneste år. Og så ved hr. Thomas Jensen også, at vi har noget, der hedder en boligaftale, der skal genforhandles her til efteråret. Så det er jo helt klart sådan, at regeringen vil komme med sit udspil her til efteråret.

Kl. 13:15

Formanden :
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 13:15

Thomas Jensen (S):

Nu begynder jeg at blive lidt bange for, at ministeren ikke er bekendt med, hvad der står i arbejdsprogrammet. Der står jo, og jeg skal prøve at læse det ordret op her:

»Marginaliserede beboere og familier skal tilbydes målrettet hjælp både til fraflytning fra ghettodannelser og til en ny start et nyt sted.«

Det handler da helt konkret om, at man skal have nogle til at flytte ud af de her ghetoområder. Jeg er personligt af den holdning – og det har vi også fremlagt her i Folketingssalen fra Socialdemokraternes side – at vi skal sørge for at få spredt den boligsociale opgave ud i Danmark. Vi skal sørge for, at de kommuner, som ikke har bygget almene boliger, også i fremtiden skal bygge nogle almene boliger, sådan at vi på den måde kan sørge for at sprede opgaverne med at få ghetto problemerne løst ud på flere kommuner. Men jeg forstår, at regeringen er på vej væk fra det, eller hvordan skal jeg forstå det, når ministeren nu her ikke vil følge op på det, der står i regeringens eget arbejdsprogram, som kun er et par måneder gammelt?

Kl. 13:16

Formanden :
Socialministeren.

Kl. 13:16

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg synes, det er en højst mærkværdig konklusion, hr. Thomas Jensen kommer frem til på det, der fremgår af regeringens arbejdsprogram, og nogle af de ting, der vil fremgå i den kommende ghettostrategi. Som sagt vil jeg jo ikke stå her og komme drypvis med nogle af de ting, der vil komme i den samlede ghettostrategi. De vil komme samlet, når vi har udarbejdet den. Og at jeg endnu ikke vil løfte sløret for, hvad der kommer til at være den samlede ghettostrategi, er ikke det samme, som at vi ikke vil følge vores arbejdsprogram. Selvfølgelig vil vi følge vores arbejdsprogram. Det er jo det, som vi lige som har sat tryk på.

Så jeg kan berolige hr. Thomas Jensen med, at der kommer en ghettostrategi, og den kommer til at være en god og offensiv ghettostrategi, som jeg helt klart håber at hr. Thomas Jensen også har lyst til at være en aktiv del af.

Kl. 13:16

Formanden :
Tak til hr. Thomas Jensen.

Så er det fru Astrid Krag med et spørgsmål til socialministeren.
Værsgo.

Kl. 13:17

Spm. nr. US 145

Astrid Krag (SF):

Tak. Jeg har set meget frem til at være her i salen med socialministeren oven på de meldinger, der kom fra finansministeren i går, da det kom frem, at kommunernes budgetter er skredet med 4,9 mia. kr. Finansminister Claus Hjort gik jo ud og skældte ud over, at kommunerne har brugt de her penge, og han sagde faktisk, at han slet ikke ville forhandle en ny aftale med dem, når det skulle være på den måde. Når vi så kigger på, hvad der ligger bag de budgetoverskridelser, kan vi se, at der jo som det allerstørste område ligger hele det specialiserede socialområde, og som det næststørste område ligger hele ældreområdet. Derfor er det jo ret spændende at høre, hvor socialministeren står i den her sag.

Kommunernes budgetoverskridelser skyldes jo, når det drejer sig om det specialiserede socialområde, at de har levet op til serviceloven, hvor man altså skal lade barnets tarv komme i første række, og hvor man skal sørge for, at nogle af de svageste grupper her i landet får den hjælp, de har ret til. Og derfor er det ret interessant at høre, hvor socialministeren står i den her sag. Står hun sammen med Claus Hjort og skælder ud på kommunerne og siger: Jamen næste år må det være sådan, at når kassen er tom, må man altså også smække den i over for de svage grupper, der har ret til hjælp? Eller står socialministeren fast på, at serviceloven selvfølgelig skal overholdes, og så må budgetterne altså skride, hvis det er det, der skal til?

Kl. 13:18

Formanden :

Finansministeren hedder finansminister, og det skal man huske.

Så er det socialministeren, værsgo.

Kl. 13:18

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg tror ikke, fru Astrid Krag kan komme med nogen totalt kvalificerede bud på, hvorfor der er sket de her overskridelser, når ikke engang kommunerne helt kan pege på, hvad der er skyld i, at man ser de her overskridelser på en lang række områder. F.eks. undrer det mig meget, at vi i en tid med et faldende børnetal alligevel ser, at kommunerne går ind og overskrider budgetterne med 0,7 mia. kr. på dagtilbudsområdet. Det er højst mærkværdigt, for når man har færre børn, burde man jo egentlig også tilpasse sine budgetter efter det.

Så ligger der ikke noget i, at fordi det er et dyrt tilbud, er det nødvendigvis det rigtige tilbud. Man kan sagtens leve op til serviceloven og få nogle gode tilbud af høj kvalitet, uden at det nødvendigvis er de dyreste. Og det er det, som kommunerne virkelig skal gå ind og kigge på, og det er en af de ting, som jeg virkelig mener er vigtigt at vi får taget fat på. For faktisk kan vi se, hvis man tager området med udsatte børn, at antallet af anbringelser jo stort set er det samme, men vi kan se, at udgifterne simpelt hen er eksploderet, uden at kommunerne overhovedet kan forklare det. Og det er jo nogle af de ting, som vi skal ind og kigge på.

Kl. 13:19

Formanden :

Fru Astrid Krag.

Kl. 13:19

Astrid Krag (SF):

Det vil altså sige, at det, vi har fået her i dag, er en garanti, et løfte fra socialministeren om, at hun selvfølgelig vil stå på kommunernes side, når det kommer til spørgsmålet om, hvorvidt man skal overhol-

de serviceloven, eller hvorvidt man skal bøje sig for finansministeren og de økonomiske problemer, han står med, og det temperament, der gør, at han skælder ud og er i gang med at aflyse nogle forhandlinger, inden de overhovedet er gået i gang. Jeg synes bare, det er rart at få at vide, at dér står socialministeren helt klart.

Jeg prøver ikke selv på at komme med nogen kvalificerede bud på, hvor budgetterne er skredet og hvorfor, jeg kan bare se på nogle tal fra Finansministeriet, at det specialiserede socialområde er det område, der står for den største overskridelse af budgetterne, og ældreområdet for den næststørste. Og derfor vil jeg bare spørge socialministeren, om hun kan løfte noget af sløret for, hvordan man forestiller sig at kommunerne skal kunne leve op til nulvækst, samtidig med at vi ser, at vi også fremover vil få et voksende antal ældre borgere i kommunerne, som har ret til en hjælp.

Kl. 13:20

Formanden :

Socialministeren.

Kl. 13:20

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu har jeg på ingen måde hørt, at finansministeren har bedt kommunerne om at bryde serviceloven, overhovedet ikke. Finansministeren har bedt kommunerne om at redegøre for, hvorfor de har de her kæmpe overskridelser på deres budgetter i en tid, hvor vi har historisk høje udgifter på serviceområdet. Og det er ligesom det, som finansministeren har bedt kommunerne om at gå tilbage og få et klare billede af, sådan at man har noget reelt at gå til forhandlingsbordet med.

Kl. 13:21

Formanden :

Fru Astrid Krag.

Kl. 13:21

Astrid Krag (SF):

Jamen jeg er meget enig i, at vi selvfølgelig bliver nødt til at finde ud af, hvad der ligger bag de her tal, for det er rigtige menneskeskæbner og rigtige problemer, vi har med at gøre. Derfor har vi da også sammen med Socialdemokraterne i vores økonomiske plan »En Fair Løsning« lagd op til, at der skal laves en socialreform, men vel at mærke i et samspil med kommunerne, og der synes jeg, der er en verden til forskel på den tilgang, vi ser fra finansministerens side, når han skælder og smælder og aflyser forhandlinger, og så den tilgang, vi har, hvor vi faktisk sammen med kommunerne vil finde en løsning på de her problemer.

Men jeg fik ikke svar på det spørgsmål, der drejer sig om, hvordan socialministeren forestiller sig at kommunerne skal kunne leve op til en nulvækst i en tid, hvor der fortsat kommer flere ældre. Når vi kigger på budgetoverskridelserne fra det sidste år, kan vi se, at ældreområdet er det område, der tegner sig for den næststørste budgetoverskridelse. Det er altså en udvikling, der vil fortsætte i forhold til antallet af ældre, og hvordan forestiller ministeren sig at man skal kunne honorere regeringens krav om nulvækst i en tid, hvor der kommer stadig flere plejekrævende ældre i kommunerne?

Kl. 13:21

Formanden :

Socialministeren.

Kl. 13:21

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu ved jeg jo godt, at Socialistisk Folkepartis eneste svar er bare at øge og øge de offentlige udgifter, uanset hvordan demografien udvikler sig. Det, som er rigtig væsentligt at se på, og det, der også er

rigtig væsentligt at forholde sig til – og det var også det, jeg sådan set kom ind på tidligere – er, at det da er et paradoks, at selv om vi har et faldende børnetal, ser vi også, at på det område er udgifterne eksploderet. Og derfor er der virkelig behov for, at kommunerne går tilbage og så kommer frem med nogle kvalificerede bud på, hvordan det kan være, at udgifterne er eksploderet i den grad, de er.

I forhold til hvordan man prioriterer internt i de enkelte kommuner, vil jeg sige, at det i høj grad også kommer an på, hvordan de lokale forhold er. Nogle steder er der flere ældre og færre børn, og derfor bliver man jo også nødt til at omprioritere sine offentlige budgetter, for man skal jo have pengene til at slå til i sidste ende.

Kl. 13:22

Formanden :

Tak til fru Astrid Krag.

Så er det fru Yildiz Akdogan med spørgsmål til socialministeren. Værsgo.

Kl. 13:22

Spm. nr. US 146

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det, hr. formand. Det er jo sådan, at lige nu er regeringen kommet med en velfærdsreform. Vi kender ikke rigtig de sidste tal, og vi ved ikke, hvad regeringens mål er. Men med forbehold for det vil jeg gerne problematisere det, regeringen har lagt ud med, nemlig omkring 40 mia. kr. i besparelser for kommunerne over de næste 3 år og en nulvækstpolitik, der betyder, at alle kommuner kommer til at lide rigtig, rigtig meget under det. Især min egen kommune, nemlig Københavns Kommune, vil få det rigtig svært. For det er sådan, at ifølge den politik, som regeringen kommer med, må udgifterne ikke stige, og samtidig skal der ske en række besparelser. Det er lidt svært, når man er en kommune i vækst. Når man hvert år får flere og flere nyfødte borgere i sin kommune, harmonerer det ikke helt med den politik, regeringen prøver på at føre.

Lad mig lige illustrere det med et eksempel. I perioden 2007 til 2010 var der en stigning i andelen af børn i Københavns Kommune mellem 0 og 18 år på 6.000. Frem til 2013, dvs. fra i år og i de næste 3 år, vil der komme 5.000 nye børn i Københavns Kommune. Det er jo lidt tankevækkende, at man, når man laver nogle udspil fra regeringens side, egentlig ikke forholder sig til bl.a. den demografiske udvikling i de pågældende kommuner og ikke mindst ikke prøver at forholde sig på en fair måde til de kommuner, der kommer til at lide under den her politik.

Så jeg vil egentlig høre: Synes ministeren ikke, det er lidt problematisk, når man kommer med sådan et udspil og ikke forholder sig til de kommuner, som faktisk har det, jeg ved ikke, om man skal kalde det et problem, men det bliver det jo? De er så heldige, at de får en række børnefamilier, og de får nogle nye borgere i deres by. Hvorfor skal de straffes? Hvorfor skal de her børn ikke have muligheden for at få den samme service som børn i andre kommuner? Det kunne jeg godt tænke mig at høre ministerens kommentar til.

Kl. 13:24

Formanden :

Socialministeren.

Kl. 13:25

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg må først lige korrigere spørgeren: Det er ikke 40 mia. kr., vi har været ude med en udmelding om i forhold til kommunernes budgetter, men det er 4 mia. kr. Det vil sige fra 230 mia. kr. til 226 mia. kr.

Nu bliver der fokuseret på Københavns Kommune, og så vidt jeg erindrer, er det faktisk en af de kommuner, der er kommet bedst ud af 2009. Så det står faktisk slet ikke så skidt til i København.

Det er jo ikke sådan, og det kommer spørgeren også ind på, at børnene bare kommer af sig selv, popper op af jorden af sig selv, for der er jo faktisk nogle, der er med til at sørge for, at der kommer flere børn i kommunen. Det vil sige, at Københavns Kommune har oplevet det, mange kommuner sukker efter, nemlig at der er flere børnefamilier, der flytter til, hvilket selvfølgelig er en konsekvens af, at boligpriserne efterhånden er kommet på et niveau, hvor også en ganske almindelig børnefamilie kan betale boligudgifterne.

Nu er det jo også sådan, at når børnefamilierne kommer til – og det er grunden til, at mange kommuner sukker efter børnefamilier – er det som regel også sådan, at den ene eller begge forældre arbejder og betaler skat til kommunekassen. Derfor er det ikke nødvendigvis en straf for en kommune, at der kommer en børnefamilie til kommunen, særlig ikke når kommunerne rundtomkring i landet sukker efter børnefamilier. Jeg oplever det selv i den kommune, jeg bor i.

Så vil jeg lige sige om Københavns Kommune og deres budgetter: Jeg tror også, det er rigtig nødvendigt, at Københavns Kommune, særlig på børneområdet, er inde i øjeblikket og lave en konsolidering, for der har været mange år med et kæmpestort underskud, og det er jo også det, de er ved at rydde op i, hvilket er ganske fornuftigt.

Kl. 13:26

Formanden :

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 13:26

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Jeg troede, jeg sagde 4 mia. kr., men jeg skal da gerne rette det til 4 mia. kr., hvis det kan give et lidt bedre svar fra ministerens side.

Ministeren siger, at Københavns Kommune faktisk er den kommune, der er kommet ud af underskuddet sådan forholdsvis o.k. Det er også rigtigt, men det ændrer bare ikke ved, at det stadig væk er en kommune, hvor der er en række børnefamilier, som så skal have de her børn passet; de her børn skal have undervisning; og når der ikke er noget budget, der følger med, betyder det altså også, at de her børnefamilier bliver straffet. Det gør kommunen også. Det kan man ikke komme uden om. For det betyder færre penge, hvordan man end vender og drejer det. Det betyder færre penge til undervisning pr. barn og færre penge til de voksne, der skal undervise børnene. Så det kommer til at få en omkostning for børnefamilierne.

Jeg vil bare høre: Synes ministeren ikke, det er fair, at man forholder sig til den demografiske udvikling i de enkelte kommuner, når man går ud og laver sådan et udspil, som regeringen nu gør?

Kl. 13:27

Formanden :

Socialministeren.

Kl. 13:27

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg har da også en helt klar forventning om, at man forholder sig til den demografiske udvikling i de enkelte kommuner. Nu har vi kommunalt selvstyre, så det er jo vigtigt, at man, når man lægger de kommunale budgetter, forholder sig til det.

Nu nævner spørgeren gang på gang Københavns Kommune, for der er visse interesser for Københavns Kommune. Jeg vil sige, at det jo også fremgår, at Københavns Kommune er en af de dyreste kommuner på børneoplysningsområdet. Det er faktisk en af de kommuner, hvor vi kan se det, og det kan da undre, at det koster så meget at passe et enkelt barn i en daginstitution, når man sammenligner det med andre kommuner.

Så jeg mener helt klart, at der er muligheder for, at de kan forbedre deres budgetter, hvilket Københavns Kommune også selv er

gået i gang med eller selv har indset, og de er faktisk kommet med en plan for at få genoprettet deres budgetter.

Vi har nu engang kommunalt selvstyre, og derfor er der jo ikke nogen mening i, at det er fra Christiansborg, man skal styre, hvordan folk rundtomkring skal flytte til de enkelte kommuner. Jeg synes, vi skal overlade det til kommunerne selv at håndtere den slags ting.

Kl. 13:28

Formanden :

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 13:28

Yildiz Akdogan (S):

Der er heller ikke nogen, der siger, at Folketinget skal bestemme, hvor folk flytter hen, men Folketinget, ikke mindst regeringen, har vel et ansvar for de politikker, der bliver udmøntet, og hvilke konsekvenser de får for borgerne ude i det danske samfund. Det må ministeren da også kunne forholde sig til.

Københavns børne- og ungdomsborgmester har selv været ude at sige, at når budgetterne ikke kan følge med, bliver det svært for dem at få det til at passe, især i de større byer. Man må jo sige, at Københavns Kommune er en stor by og er hovedstaden.

Jeg tænker på, at regeringen jo er meget imødekommende over for nogle bestemte krav og kriterier f.eks. fra deres støtteparti, Dansk Folkeparti, og at man øremærker bestemte puljer til ældre. Så synes jeg, det er lidt tankevækkende, at man ikke forholder sig til de kommuner, hvor der netop er flere børn, for de her børn kommer til at lide under den politik, regeringen fører. De vil ikke få den samme kvalitet og undervisning. De vil ikke have den samme andel af lære-re, fordi regeringen har lavet den politik, regeringen nu engang har lavet.

Jeg synes, at det vel er meget passende at spørge ministeren: Hvorfor kan vi ikke lige forholde os til, at det her altså er en kommune i vækst, og at det er en kommune, som børnefamilier flytter til? Hvorfor skal kommunen straffes, fordi der kommer børnefamilier til kommunen, og fordi der fødes flere børn i Københavns Kommune?

Kl. 13:30

Formanden :

Socialministeren.

Kl. 13:30

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu er det jo ikke kun regeringen, der har et ansvar, det er jo sådan set også Kommunernes Landsforening, som går til forhandlinger med regeringen, og det er også de enkelte kommuner, der har et ansvar. Og det er heller ikke engang regeringen, der har bedt Københavns Kommune om at have nogle af de dyreste tilbud i landet, så jeg vil da helt klart mene, at de enkelte kommuner også har et ansvar, i forhold til hvordan man prioriterer pengene internt.

Som sagt er Københavns Kommune en af de kommuner, der kommer rigtig godt ud af 2009, og i Københavns Kommune har man valgt, hvordan man vil prioritere pengene internt i kommunen, og det har man jo også folkevalgte politikere til at beslutte i Københavns Kommune. Københavns Kommune har også taget fat på at genoprette nogle af de store underskud, de har haft på børneområdet gennem rigtig, rigtig mange år, og det kan man altså på ingen måde klandre regeringen for.

Kl. 13:31

Formanden :

Tak til fru Yildiz Akdogan.

Så er det fru Özlem Sara Cekic med et spørgsmål til socialministeren, værsgo.

Spm. nr. US 147

Özlem Sara Cekic (SF):

Tak. Det er jo ikke nyt, at regeringen tager fra de fattige for at give til de rige. Det sidste forsøg var, da der skulle gives ufinansierede skattelettelser til de rige, hvor man gjorde et forsøg på at tage penge fra de fattige. Nu kan jeg forstå på statsministeren efter pressemødet i dag, at det næste forsøg bliver at tage pengene fra folk på overførselsindkomster, fordi bankerne i den grad har svigtet deres ansvar, og mange mennesker – bl.a. statsministeren – har fejlvurderet situationen med finanskrisen. Nu skal folk, som er på førtidspension, være med til at betale det her.

Vi har jo snakket om fattigdom tidligere på året, igen og igen, og i den forbindelse har jeg også hørt socialministeren sige gentagne gange, at vi skal række hånden ud til de her mennesker. Derfor vil jeg meget gerne høre, hvad socialministeren siger til, at statsministeren simpelt hen vil lægge loft over overførselsindkomster, så de ikke stiger. Hvordan har socialministerens hjerte det med, at regeringen, igen og igen, tager fra de allerfattigste i Danmark?

Kl. 13:32

Formanden :

Socialministeren.

Kl. 13:32

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu har mit hjerte det sådan, at hvis vi skal gøre en ordentlig indsats for de socialt udsatte grupper i landet, er det ekstremt vigtigt, at vi også sørger for, at vi har en god økonomi, altså at vi har en økonomi, hvor vi ikke har en øget gældsætning, hvor vi ikke kommer til at opleve stigende renter, hvor vi ikke kommer til at opleve, at der ikke er nogen virksomheder, der vil komme til landet, og hvor vi ikke kommer til at opleve en øget arbejdsløshed, altså alle de ting, der er med til at ramme de svage grupper i vores samfund rigtig, rigtig hårdt. Derfor er regeringen nu kommet med et udspil til en genopretningsplan, hvor vi alle sammen skal bidrage.

Jeg vil også lige sige til det, spørgeren kommer ind på, at det er os alle sammen, og når spørgeren taler om skattelettelser og skattereform, er det altså en fuldt finansieret skattereform, som vi faktisk taler om her. Men der er blevet lagt en plan frem, hvor vi alle sammen skal bidrage for at få nedbragt gælden og leve op til de krav, som EU stiller, sådan at vi faktisk kan skabe ro i forhold til Danmarks situation og kan skabe øget vækst.

Kl. 13:33

Formanden :

Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 13:33

Özlem Sara Cekic (SF):

Jamen alle ved jo, at det er ufinansierede skattelettelser. De rigeste har fået en BMW i skattelettelse, mens man har taget fra de fattigste. Det er også derfor, at jeg synes, det er enormt paradoksalt, når jeg hører socialministeren sige, at alle skal bidrage. Det her konkrete udspil fra statsministeren går jo ud på, at dem, der næsten ingen penge har, skal give det, de ikke har. Det forstår jeg simpelt hen ikke set i forhold til den strategi, EU har lagt for fattigdom.

Jeg ved, at regeringen ikke har været så glad for, at man skal prøve at bekæmpe fattigdom, men der er jo det problem for de mest udsatte grupper, førtidspensionister og kontanthjælpsmodtagere, at fødevarepriserne stiger, og nu vil regeringen også tage fra disse gruppers indkomst. Hvordan skal verden hænges sammen for dem, når krisen nu har ramt dem dobbelt?

Kl. 13:34

Kl. 13:37

Formanden :
Socialministeren.

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu ved jeg jo godt, at spørgerens eneste løsning på problemerne for en udsat gruppe bare er, at de skal have noget mere i overførselsindkomst. Jeg mener faktisk, det er endnu mere vigtigt, at man går ind og får løst nogle af de bagvedliggende problemer, giver dem mulighed for at få taget en uddannelse, giver dem mulighed for at få et arbejde, giver dem mulighed for at kunne klare sig selv.

Det, der ligger i den her genopretningsplan, som jeg egentlig vil anbefale spørgeren at læse, for jeg kan høre, at spørgeren endnu ikke har fået læst den fuldstændig, er, at vi har det, vi har her i 2010, 2 år frem, og så kan vi komme videre igen, men det er simpelt hen bydende nødvendigt, at vi alle sammen er med til at få betalt de 24 mia. kr., som er med til at sikre, at der ikke kommer uro omkring den danske situation på de finansielle markeder, så vi oplever højere renter, at der ikke kommer så stor uro, så vi oplever en markant stigende arbejdsløshed, for det vil virkelig ramme de svage grupper hårdt.

Kl. 13:35

Formanden :
Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 13:35

Özlem Sara Cekic (SF):

Vi står jo i den situation, fordi regeringen gang på gang har fejlvurderet det og har givet ufinansierede skattelettelser til de rigeste og har taget fra de fattigste. Det er præcis også det, der sker med det her udspil, der nu kommer fra regeringen.

Derfor vil jeg da rigtig gerne vide, om det betyder, at vi ikke har en satspulje i de 2 år. Betyder det så, at alle de projekter, vi har sat i gang, går i stå, fordi regeringen mangler penge til sine ufinansierede skattelettelser og derfor er nødt til at tage fra de allerfattigste?

Det har aldrig været SF's politik, at folk bare skulle have flere og flere penge, men vi nægter simpelt hen at tage det sidste brød fra folk, sådan som regeringen nu lægger op til. Det, der bliver det sværeste for de her folk i de næste 2 år, er simpelt hen at skaffe penge til at købe tre måltider sund mad til deres børn. Fattigdom er et stigende problem, og det vil det blive ved med at være, og det vil blive endnu værre for folk på overførselsindkomster, for nu skal reguleringen af deres indtægter stoppes.

Kl. 13:36

Formanden :
Socialministeren.

Kl. 13:36

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg er simpelt hen nødt til at korrigere spørgeren, for alle har jo gennem de seneste år oplevet en stigning i deres realindkomst, og den her skattereform, forårspakken 2.0, er fuldt finansieret. Spørgeren kan ikke blive ved med at sige, at den ikke er det, for det har vi faktisk gang på gang prøvet at vise.

Med hensyn til satspuljeforliget og de ting, spørgeren henviser til, har statsministeren sagt, at der bliver indkaldt til forhandlinger i morgen.

Kl. 13:37

Formanden :
Tak til fru Özlem Sara Cekic.

Så er det fru Maja Panduro som sidste spørger til socialministeren, værsgo.

Spm. nr. US 148

Maja Panduro (S):

Tak. Min anledning til at stå her er også de planer, som regeringen har fremlagt i dag, om, hvordan man vil betale regningen. Jeg kan ikke lade være med at bide mærke i, at ministeren bliver ved med at holde fast i det her med, at skattelettelserne er fuldt finansieret. Det er jo rigtigt nok, at det er den seneste her på sigt, men de andre to, man lavede, var det ikke. Og det er vel også lidt af en tilståelsessag, når ministerens egen partiformand i dag står og siger, at vi er nødt til at udskyde topskattelettelserne, for pludselig er de en del af problemet og ikke en del af løsningen. Ikke desto mindre er det løsningen, jeg gerne vil tale om, og det her med, at regeringen tilsyneladende finder det rimeligt, nu hvor regningen skal betales, at det så er folk på overførselsindkomst – folkepensionister, førtidspensionister, de arbejdsløse, de studerende – som skal betale 6,3 mia. kr. af den her regning.

Jeg vil gerne først spørge ministeren, om ministeren synes, det er rimeligt, at regningen skal gå til de mennesker. Og dernæst vil jeg gerne spørge, for det synes jeg at vi kan få et klarere svar på: Hvis vi ikke fra oppositionens side vil være med til bare at sende regningen videre til de arbejdsløse, folkepensionisterne og de studerende, betyder det så, at vi vil se regeringen begå forligsbrud og droppe den satspuljeaftale, vi har? Betyder det, at man vil udskrive valg? Hvad betyder det i forhold til den aftale, vi jo har på satspuljeområdet, og som vel betyder, at regeringen ikke bare kan skatte og valte med folks overførselsindkomster uden at tage os med på råd?

Kl. 13:39

Formanden :
Socialministeren.

Kl. 13:39

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Vi står simpelt hen i en situation, hvor vi har en regning, der skal betales, sådan at vi får ro i forhold til den økonomiske situation i Danmark. Og der er lagt op til i den her genopretningsplan, at vi alle kommer til at bidrage.

Derudover kan jeg ikke sige ret meget mere om det, som spørgeren spørger ind til i forhold til satspuljen, for statsministeren har sagt, at partierne bliver indkaldt i morgen.

Kl. 13:39

Formanden :
Fru Maja Panduro.

Kl. 13:39

Maja Panduro (S):

Ja, og så spørger jeg: Hvis nu vi ikke vil være med til at forringe vilkårene yderligere for de mennesker, som allerede har mistet deres arbejde, eller som er på førtidspension, betyder det så, at regeringen vil bryde det forlig, vi har? Det synes jeg er et meget klart spørgsmål.

Dernæst siger ministeren jo noget, som jeg er meget enig i, og som vi alle sammen er klar over, nemlig at regningen skal betales. Jeg synes bare, at det er så fattigt, når regeringens svar så er nulvækst, besparelser og fastfrysning af overførselsindkomsterne, hvilket jo reelt er besparelser, besparelser og besparelser, og når alle tre elementer oven i købet er noget, som især rammer dem, der har aller mest brug for vores hjælp. Det synes jeg at man må kunne gøre bedre.

Men jeg har stadig væk et meget klart spørgsmål og håber, at jeg kan få et meget klart svar: Hvis ikke vi vil være med til de her forringelser, betyder det så, at man vil bryde det forlig, vi har?

Kl. 13:40

Formanden :
Socialministeren.

Kl. 13:40

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg synes egentlig også, at jeg kom med et meget klart svar. Regeringen er kommet med et udkast til en genopretningsplan, og der er indkaldt til forhandlinger i morgen, hvor man så vil begynde på forhandlingerne. Det kan vi ikke starte på her i Folketingssalen.

I forhold til regningen, der skal betales, vil jeg sige: Ja, der er de 24 mia. kr., og de skal betales, og det ville være uansvarligt ikke at få det løst her på den korte bane og få betalt regningen, fordi det simpelt hen ville skabe øget uro omkring den økonomiske situation i Danmark, hvis vi blev ved med bare at gældsætte os. Det ville betyde, at vi ville få højere renter, det ville betyde, at det gik ud over boligejerne, det ville betyde, det gik ud over virksomhederne, det ville betyde, at vi faktisk ville opleve, at vi mistede arbejdspladser. Vi kan jo simpelt hen opleve det i andre lande i Europa, og vi bliver også nødt til at kigge lidt ud ad og se på, hvordan det ellers går i Europa.

Vi er nogle af dem, der kommer bedst ud af krisen. Vi er nogle af dem, der faktisk skal ind med nogle af de mildeste tiltag i forhold til at fjerne den gæld, der er lige nu. Og det kan vi sådan set glæde os over, da det er nogle rigtig skrappe midler, som man bliver nødt til at tage i brug i andre europæiske lande.

Kl. 13:41

Formanden :
Fru Maja Panduro.

Kl. 13:41

Maja Panduro (S):

Vi er jo helt enige om, at det ansvarlige er at skride ind nu. Derfor har vi jo også sammen med SF fremlagt en plan for, hvordan vi kan gøre det, hvordan vi kan arbejde os ud af krisen på en måde, så det reelt er os alle sammen, der bidrager, og ikke bare de svageste og de fattigste, der skal betale både med nedskæringer og oven i købet også nu med fastfrysningen af overførselsindkomsterne.

Det er jo sådan, og det vil ministeren forhåbentlig give mig ret i, at priserne for mad, vinterstøvler og medicin ikke bliver fastfrosset. Vi har jo flere gange tidligere, ministeren og jeg, diskuteret fattigdomsproblemerne i Danmark, diskuteret, hvordan der er flere og flere mennesker, der bliver sat ud af deres boliger, hvordan flere familier i Randers, hvor jeg kommer fra, nu står over for at være afhængige af kirkers hjælp for at kunne få mad og sko til deres børn.

Mener ministeren, at vilkårene for de fattige i Danmark bliver bedre eller ringere, hvis man laver den her fastfrysning? Mener ministeren, at der bliver flere eller færre i Danmark, som kommer til at opleve fattigdomsproblemer med den plan, som regeringen har fremlagt?

Kl. 13:42

Formanden :
Socialministeren.

Kl. 13:42

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg synes, det er rigtig rart, at fru Maja Panduro selv indrømmer, at det er ansvarligt, hvis man griber ind nu. Det, jeg så bare ikke forstår, er, når fru Maja Panduro henviser til den plan, som Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti er kommet med, for den har jo in-

gen bud på, hvordan man klarer den her problematik med på den korte bane at få løst problemet med de 24 mia. kr. – ingen, og det er jo også det, som rigtig mange kommer med kritik af.

Der er en masse fugle på taget i forhold til de langsigtede mål, og der er også nogle ting, i forhold til hvordan vi klarer det på den lange bane, men i forhold til på den korte sigt er der ingen bud på, hvordan vi får løst det her og nu. Og det vil være totalt uansvarligt, hvis vi ikke går ind og får løst problemet her og nu, for vi skal løse problematikken for at kunne leve op til EU's konvergenskrav. Det vil være uansvarligt, hvis vi ikke gør det, for så ville vi faktisk opleve det, at vi virkelig kunne se, at vi svigtede de svage i vores samfund, fordi vi simpelt hen ville opleve, at landet blev fattigere.

Kl. 13:43

Formanden :

Tak til fru Maja Panduro, og tak til socialministeren. Der er ikke flere spillere.

Dermed er spørgetimen sluttet.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 14.00.

:
Mødet er udsat. (Kl. 13:44).

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).
Kl. 14:00

Formanden :

Mødet er genoptaget.

Vi går nu over til spørgsmål til ministrene. Det første spørgsmål er stilet til udenrigsministeren af hr. Kamal Qureshi. Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 1966

1) Til udenrigsministeren af:

Kamal Qureshi (SF):

Hvad er regeringens holdning til Israels atomvåbenprogram?

Kamal Qureshi (SF):

Spørgsmålet lyder: Hvad er regeringens holdning til Israels atomvåbenprogram?

Kl. 14:00

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 14:00

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg tror ikke, at nogen er i tvivl om, at regeringen er modstander af spredning af atomvåben. Det er bl.a. derfor, at Danmark har tiltrådt ikkespredningstraktaten, NPT. Kun få lande har ikke tilsluttet sig traktaten, og de tre lande er Israel, Indien og Pakistan.

Et af traktatens væsentligste formål ud over nedrustning og retten til fredelig udnyttelse af atomenergi er at forhindre spredning af atomvåben. Som følge heraf kan andre stater kun tiltræde traktaten som ikkeatomvåbenmagter. Traktaten anerkender alene fem atomvåbenmagter, og de lande er USA, Rusland, Kina, Storbritannien og Frankrig. Disse atommagter er til gengæld forpligtet til at reducere deres beholdning af atomvåben. Det er særlig glædeligt, at fokus på ikkespredning og nuklear nedrustning har fået fornyet kraft i de se-

neste par år og også er blevet fulgt op af konkrete politiske tiltag. Danmark støtter bestræbelserne på at mindske afhængigheden af atomvåben og målet om en atomvåbenfri verden.

Hvad Israel angår, har man ikke tiltrådt traktaten om ikkespredning af atomvåben, og Israel er derfor ikke underlagt de forpligtelser, som følger af traktaten. Skiftende israelske regeringer har ført en politik, hvor man officielt hverken har be- eller afkræftet at besidde atomvåben. Som bekendt opfordrer regeringen løbende Israel og andre lande, der ikke har tiltrådt traktaten, til at tiltræde traktaten som ikkeatommagter.

Kl. 14:01

Formanden :

Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:01

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Jeg vil meget gerne starte med at takke ministeren for at kunne få lejlighed til at få svar på det spørgsmål her i salen. Det er nogle uger siden, vi stillede spørgsmålet, men ministeren har ikke været til stede i Folketingssalen til at besvare spørgsmålet.

Jeg hørte sådan set ikke noget svar på, hvad regeringens holdning er til, at Israel besidder atomvåben i det omfang. Jeg henviser til en artikel fra The Jerusalem Post, som man jo næppe kan anklage for at være antiisraelsk eller noget som helst andet, i og med at den selv er en stor israelsk avis. Den har en overskrift, der hedder, at Israel er verdens sjette største atomvåbenmagt. I artiklen, som er sendt til ministeren, står, at Israel har 100-300 atomvåben, og at man også har atomubåde, der er i stand til at bære og affyre atomvåben med en rækkevidde på 4.000-8.000 km. Det vil sige, at man i hovedtræk kan ramme det meste, og at man besidder kapaciteten til en second strike, som det hedder, dvs. et andet angreb. Hvis nu man skulle bruge atomvåben og Israel skulle blive ramt, så har de nogle atomubåde, der er i stand til at bruge atomvåben igen.

Så man har sådan set en atommagt i Mellemøsten, som alle eksperter siger har atomvåben i den her størrelse. Så jeg vil gerne spørge ministeren igen: Hvad er regeringens holdning til, at Israel har atomvåben? Anerkender regeringen, at Israel har atomvåben? Ud over at henvise til, at Israel ikke har tiltrådt en traktat, eller henvise til, at deres regeringer ikke bekræfter, om de har det eller de ikke har det, hvad er regeringens holdning til det her? Anerkender regeringen, at Israel besidder de her mange atomvåben? Hvad er regeringens holdning til, at Israel har de her mange atomvåben? Hvad vil regeringen gøre? Lige nu hører jeg ikke, at regeringen i det mindste anerkender Israel som den her store atommagt.

Kl. 14:04

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 14:04

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Som jeg sagde før til hr. Kamal Qureshi, og det gentager jeg gerne, så har skiftende israelske regeringer ført den politik, at man officielt hverken afkræfter eller bekræfter at besidde atomvåben. Det er det, der er status.

Den danske regerings holdning er meget klar: Vi opfordrer løbende Israel og også andre lande, der ikke har tiltrådt NPT-traktaten, til at tiltræde traktaten som ikkeatommagter. Jeg vil sige, at den danske regering støtter alle bestræbelser, der bliver gjort for at mindske afhængigheden af atomvåben, og målet om en atomvåbenfri verden. Der er traktaten om ikkespredning af atomvåben, altså NPT, en hovedhjørnesten i det internationale samfunds bestræbelser på at hindre spredning af atomvåben og i sidste ende afskaffe disse våben.

Det er klart, at en ikkespredningstraktat giver først hundrede procent mening, når alle lande har tilsluttet sig den. Derfor arbejder vi også for universel tilslutning til ikkespredningstraktaten. Sagen er den, at hvis man skal være med i en traktat, er det noget, hver enkelt nationalstat selv skal tilslutte sig, og vi kan derfor ikke tvinge nogen med, men vi vil selvfølgelig opfordre dem til at blive medlem og tilslutte sig.

Kl. 14:05

Formanden :

Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:05

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Ministeren har jo lige været i Israel og haft møder med den israelske udenrigsminister og involverede parter. Jeg forstår ikke, at ministeren vil have, at Israel skal skrive under på en traktat, som skal underskrives af ikkeatomvåbenmagter, når alle lande anerkender, at Israel besidder atomvåben. Det giver jo heller ikke nogen mening at have atomubåde sejlene rundt, som er i stand til at affyre atomraketter, hvis ikke man har atomraketter. Det ville i hvert fald være et ualmindeligt spild af penge for et land at have det.

Så jeg hører overhovedet ikke, at ministeren svarer på det spørgsmål, jeg stiller, som er: Anerkender den danske regering, at Israel besidder atomvåben? Og hvad er regeringens holdning til, at Israel som et land i Mellemøsten har atomvåben?

Jeg vil gerne vende tilbage til det med ikkespredningsaftalen senere; det ligger i spørgsmål 2. Men hvad er regeringens holdning til, at Israel besidder de mange atomvåben og har en atomvåbenstrategi i det omfang, som der er beskrevet i artiklen og i andre lignende blade?

Kl. 14:06

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 14:06

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne sige til hr. Kamal Qureshi, at den politiske realitet altså bare er, at de skiftende israelske regeringer, der har været, hverken har be- eller afkræftet, at man har atomvåben. Derfor har skiftende danske regeringer haft den meget klare holdning, at vi ønsker, at man tiltræder ikkespredningstraktaten, og det kan man jo kun gøre, hvis man ikke er en atommagt. Så i det ligger der jo altså også, at man efterlever traktatens vilkår.

På mit besøg i Mellemøsten nogle uger tilbage havde jeg samtaler både med premierminister Netanyahu og med udenrigsminister Liberman. Da lagde jeg vægt på betydningen af ikkespredningstraktaten og opfordrede Israel til at tiltræde traktaten.

Derudover kan jeg også sige til hr. Kamal Qureshi, at vi støtter de bestræbelser og de resolutioner, der er i både FN og IAEA, som gerne ser, at vi etablerer Mellemøsten som en zone fri af masseødelæggelsesvåben. Det er nemlig meget vigtigt, men det er selvfølgelig også vigtigt her at få understreget, at i og med at vi ønsker en frizone i Mellemøsten, skal det gælde hele Mellemøsten, og der er der jo altså et stykke vej at gå endnu.

Kl. 14:07

Formanden :

Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:07

Kamal Qureshi (SF):

Jeg hører stadig væk ikke ministeren svare på spørgsmålet om, hvad regeringens holdning er til, at Israel har atomvåben.

Har regeringen i FN eller over for den israelske premierminister eller over for den israelske udenrigsminister påpeget, at Israel besidder atomvåben, og spurgt, hvad Israel har tænkt sig gøre for at skaffe sig af med de atomvåben, eller har man spurgt, om Israel mener, at de skal være i stand til at lave deres first strike, altså at kunne bruge atomvåben som taktisk våben? Der er masser af internationale rapporter, der peger på, at Israel også har de konventionelle, mindre taktiske atomvåben, som man regner med at kunne bruge. Er der overhovedet i nogen af de meldinger, der er kommet fra regeringen i FN eller over for Israel, sagt klart og tydeligt: Vi ved, at I har atomvåben, og vi vil gerne vide, hvad I har tænkt jer at gøre med dem? Eller bliver man ved med at diskutere, at Israel skal skrive under på en traktat som ikkeatomvåbenmagt?

Kl. 14:08

Formanden :
Udenrigsministeren.

Kl. 14:08

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg må bare sige til hr. Kamal Qureshi, at Israels officielle politik, den politik, som Israels regering fører, og det er jo dem, vi samtaler med, altså er, at man hverken be- eller afkræfter, at man er en atommagt. Det er sådan set det udgangspunkt, man så må tage, hvis man skal have drøftelser med den israelske regering. Der har vores holdning været den, at det bedste, vi kan gøre for verden, er at få de lande, der endnu ikke har underskrevet NPT-traktaten om ikkeudbredning, til at gøre det, fordi så gør vi verden til et mere sikkert sted. Derfor har det været en hovedprioritet for os.

NPT forhindrer jo ikke atomvåben i at være i verden. Der er så bestemte lande, der kan besidde dem, og de lande, der har dem, skal reducere dem. Vi har så ønsket at gå det skridt videre og sige, at vi faktisk ønsker, at Mellemøsten bliver et atomvåbenfrit område. Der er nogle udfordringer, ikke mindst fordi Iran, der har underskrevet NPT-traktaten, ikke efterlever den og skaber stor usikkerhed, ikke mindst i Israel. Så der er store udfordringer foran os. Men jeg vil sige, at vi da vil gøre alt, hvad vi kan, for at sikre, at det positive momentum, der er lige nu, rent faktisk bliver udnyttet.

Kl. 14:09

Formanden :
Tak. Hermed sluttede spørgsmål 1.

Spørgsmål 2 er også stilet til udenrigsministeren, også af hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:10

Spm. nr. S 1968

2) Til udenrigsministeren af:

Kamal Qureshi (SF):

Hvad har regeringen gjort for at få Israel til at underskrive traktaten om ikkeudbredning af atomvåben?

Formanden :
Værsgo til hr. Kamal Qureshi for at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:10

Kamal Qureshi (SF):

Spørgsmålet lyder:

Hvad har regeringen gjort for at få Israel til at underskrive traktaten om ikkeudbredning af atomvåben?

Kl. 14:10

Formanden :
Så er det udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Som vi talte om før, støtter Danmark bestræbelserne på at mindske afhængigheden af atomvåben og målet om en atomvåbenfri verden. Derfor ønsker vi også, at traktatens formål om ikkeudbredning af atomvåben, som er hovedhjørnestenen i det internationale samfunds bestræbelser på at hindre spredning af atomvåben og i sidste ende afskaffe disse våben, ikke kun støttes, men at også alle lande tilslutter sig. Vi kan ikke tvinge nogen lande til at være med, men vi kan bilateralt og via vores medlemskab af internationale organisationer, f.eks. FN og EU, arbejde for at komme tættere på målet om universel tilslutning.

Et væsentligt element, som jeg også sagde under det tidligere spørgsmåls besvarelse, er at få de stater, der i dag ikke er parter i NPT-traktaten, til at tiltræde den. Det gælder også Israel. Derfor tog jeg også emnet op under mit besøg i Israel for et par uger siden. Under mine samtaler med både premierminister Netanyahu og udenrigsminister Lieberman lagde jeg vægt på betydningen af ikkeudbredningstraktaten og opfordrede Israel til at tiltræde traktaten.

Som jeg også sagde tidligere, men som jeg meget gerne gentager, da det jo er lige så fyldestgørende at svare på det under dette spørgsmål, støtter vi også resolutioner i FN og i IAEA, som udtrykker opbakning til etablering af Mellemøsten som en zone fri for masseødelæggelsesvåben. Men det er vigtigt, at hele Mellemøsten er omfattet. Og Danmark og de øvrige EU-lande, som vi koordinerer tæt med, ser gerne, at den igangværende NPT-konference kan bidrage til at skabe de rette betingelser for det videre arbejde mod Mellemøsten som en atomvåbenfri zone.

Kl. 14:11

Formanden :
Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:11

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Jeg synes, at det er helt utroligt, at jeg ikke engang kan få udenrigsministeren til at sige et ord om, at regeringen i det mindste anerkender, at Israel besidder atomvåben, og har en strategi i den forbindelse, at man altså ikke lige nu kan anerkende, at Israel ifølge samtlige eksperter, CIA og alle andre af vores samarbejdspartnere besidder atomvåben i et omfang som Storbritannien. Israel har atomvåben med en rækkevidde på 8.000 km, man er i stand til at ramme samtlige af de mål, der er i Mellemøsten, og man er faktisk også i stand til at strike to, fordi man har ubåde, der besidder evnen til at fyre atomraketter af.

Så nævner ministeren selv Iran som et eksempel, og det synes jeg sådan set er et meget godt eksempel på, hvor offensiv man kan være, hvor meget man egentlig kan gøre, hvis et land ikke lever op til de internationale regler. Iran har også adskillige gange sagt, at det ikke har et program, som har til hensigt at lave atomvåben.

Det vil sige, at vi diskuterer et land, som måske er i gang med at producere atomvåben, og som vi nu overvejer at indføre sanktioner over for, i forhold til et andet land i Mellemøsten, som ikke ligger forfærdelig langt væk fra Iran, og som man ved – det ved amerikanerne og andre af vores samarbejdspartnere også – besidder en meget stor mængde atomvåben allerede. Til det siger den danske regering, at man har nogle samarbejdsaftaler med dem, oven i købet har man handelsaftaler med Israel igennem EU, som er særlig fordelagtige i forhold til aftaler med mange andre lande, som EU har et handels samarbejde med.

Så jeg kunne godt tænke mig at spørge, hvordan det her hænger sammen. På den ene side har man en meget offensiv politik, som jeg synes er rigtig, over for Iran mod en mulig evne til at kunne producere atomvåben, mens man på den anden side over for et andet land,

der også ligger i Mellemøsten, og som med al sikkerhed og ifølge al viden besidder atomvåben, for det første ikke siger, at vi ved, at det har atomvåben, og for det andet har handelsaftaler med det, som placerer landet som en særlig fordelagtig nation at samarbejde med for EU – og for Danmark, selvfølgelig.

Kl. 14:14

Formanden :
Udenrigsministeren.

Kl. 14:14

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Der er en meget stor forskel på Iran og Israel. Iran har tiltrådt ikke-spredningstraktaten, de har indgået safeguardaftaler med IAEA, og derfor er Iran folkeretligt bundet af den. Derfor kan verdenssamfundet selvfølgelig heller ikke tage let på overtrædelser af traktaten og selvfølgelig heller ikke tage let på den tvivl, der er om Irans egne handlinger vedrørende deres atomprogrammer.

For Israel stiller det sig anderledes, fordi Israel ikke er folkeretligt forpligtet, Israel har ikke tilsluttet sig NPT-traktaten og er derfor ikke omfattet af forpligtelserne. Det er også derfor, vi opfordrer Israel til at tilslutte sig traktaten, vil jeg sige til hr. Kamal Qureshi. Vi kan ikke tvinge nogen ind i NPT-samarbejdet, men vi kan forlange, at man respekterer de forpligtelser, som man påtager sig.

Så forskellen er altså den, at Iran har forpligtet sig, man har sat en underskrift på, at man vil efterleve den, det gør man ikke, og derfor mærker man verdenssamfundets reaktion i dag. For så vidt angår Israel, har de ikke folkeretligt forpligtet sig til noget, og der handler det så om at få dem påvirket i en retning, så de også forpligter sig i forbindelse med ikke-spredningstraktaten.

Kl. 14:15

Formanden :
Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:15

Kamal Qureshi (SF):

Nu håber jeg ikke, at den iranske ambassadør eller nogle andre fra regimet hører dette svar, for det betyder sådan set, at hvis man bare melder sig ud af den internationale ikke-spredningsaftale, er man home free, så kan man sådan set gøre, hvad man vil, fordi man ikke har skrevet under på, at man ikke vil producere eller have atomvåben, og derfor kan vi ikke gøre noget.

Det er jo ikke rigtigt. Det er simpelt hen forkert. Vi ved, at der bliver lavet tiltag, vi ved f.eks., at amerikanerne presser Pakistan til at få styr på sit atomvåbenprogram, til at få en meget tættere kontrol med atomvåbenproduktionen. Man har truet med at indføre sanktioner over for Indien de gange, hvor de har udført prøvesprængninger, som har været atomprøvesprængninger.

Så det er ikke korrekt, at man ikke laver tiltag over for lande, som ikke har tiltrådt ikke-spredningsaftalen. Selvfølgelig kan man da det, frem for at blive ved med at give dem fordelagtige tilbud og fordelagtige handelsmuligheder, samtidig med at man kritiserer andre lande.

Det vil da alt andet lige blive betragtet som dobbeltmoralisk og som hyklerisk af de lande, vi prøver at presse til at fastholde den aftale.

Kl. 14:16

Formanden :
Udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Kamal Qureshi, at der er et eller andet, hr. Kamal Qureshi har fået helt galt fat i. For det første er det hr. Kamal Qureshi selv, der spørger, hvad forskellen er på Iran og Israel. Det svarer jeg på. Der er den meget store forskel, at det ene land har forpligtet sig folkeretligt, det har det andet ikke. Det er det, der er grunden til, at man via FN's Sikkerhedsråd og IAEA's styrelsesråd, hvor Danmark for øvrigt i dag er medlem, naturligvis må lægge pres på de lande, der har forpligtet sig. De skal efterleve de forpligtelser, de selv har skrevet under på.

Det betyder selvfølgelig ikke, at vi i forhold til Pakistan, Indien og Israel, der ikke har tiltrådt NPT-traktaten, ikke vil presse på for, at de tilslutter sig. Vi vil jo presse på, for at de tilslutter sig, det giver da sig selv. For det giver kun god mening at sige, at vi har sikret verden med ikke-spredning, når alle nationerne har tilsluttet sig.

Jeg vil i hvert fald gerne rette en enkelt misforståelse i forbindelse med det, som hr. Kamal Qureshi sagde, og det var, at man bare kunne melde sig ud, og så havde det ingen konsekvenser. Vi har netop på NPT-konferencen, hvor jeg selv deltog, faktisk foreslået, at de lande, der melder sig ud af NPT-samarbejdet, for det er jo det, Nordkorea har gjort, også skal udsættes for meget, meget hårde og konsekvente sanktioner. For det er den eneste måde, hvorpå vi kan få de sidste lande med.

Vi må sørge for, at vi får de lande, der den ene gang efter den anden overtræder spillereglerne, og som udgør en sikkerhedstrussel for Israel, banket grundigt på plads. Ellers bliver det meget, meget svært at overbevise israelerne om, at der er en merværdi ved at melde sig ind i NPT-samarbejdet.

Kl. 14:18

Formanden :
Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:18

Kamal Qureshi (SF):

Man skal sådan set bare ikke underskrive ikke-spredningstraktaten, så er man ikke internationalt forpligtet, og så vil Danmark ikke gøre noget.

Jeg vil gerne spørge: Hvad er det, regeringen helt konkret har sagt at den vil gøre, hvis Israel ikke underskriver ikke-spredningstraktaten? Hvad har man helt konkret gjort, ud over at man selvfølgelig har lavet tiltag over for Iran, Nordkorea og andre? Har man helt konkret sagt til Israel: Hvis ikke I underskriver den her traktat, mister I den fordelagtige handelsaftale, I har med EU, eller I mister nogle investeringer, som I har gjort? Altså, har man sagt et eller andet, eller har man sagt: Vi kunne godt tænke os, at I skrev under på den her aftale, men hvis ikke I underskriver aftalen, siger vi ikke noget om jeres mange atomvåben, og vi indfører i øvrigt ikke nogen former for sanktioner, og det får ikke nogle politiske konsekvenser. Når det i øvrigt ikke betyder noget, er det ikke ligefrem noget, der foranlediger Israel til at underskrive en sådan traktat.

Kl. 14:19

Formanden :
Udenrigsministeren.

Kl. 14:19

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jamen jeg må sige, at jeg synes, at det er meget sort-hvid version af verden, som hr. Kamal Qureshi møder op med i Folketingssalen. Det er en sådan meget defaitistisk holdning til det at mene, at hvis der er nogle lande, der ikke vil underskrive noget, kan vi bare aflyse det hele.

Jeg vil sige, at jeg synes, det var en utrolig givende og positiv oplevelse at være i New York og deltage i NPT-konferencen, for der er et momentum. Og jeg synes måske også, at der fra SF's ordførers side mangler en smule refleksion over, hvad det er for en situation, Israel står i.

Israel er omgivet af naboer, der ikke vil anerkende staten Israels eksistens. Israel er truet på sin sikkerhed, ikke mindst af Iran, der bevidst og provokerende bliver ved med at overtræde sine forpligtelser. En lang række lande overtræder bestemmelserne i traktaten, Irak, Libyen, Syrien og Iran, tilfældigvis lande, som er naboer til Israel, de ligger lige op ad det. Derfor er israelernes holdning den, at de da lytter til deres gode venner – og jeg betragter Danmark som en god ven af Israel – som siger: I skal virkelig overveje at komme med i NPT-traktaten, for det er den rigtige vej at gå. De siger så: Til gengæld bliver vi nødt til at have en garanti for, at vores sikkerhed også bliver forbedret. Og der tror jeg da, at de direkte forhandlinger, der nu er gået i gang om Mellemøsten, er et skridt i den rigtige retning, samtidig med at vi lægger pres på Iran, så Israels sikkerhed også er noget, vi tager alvorligt.

Kl. 14:20

Formanden :

Tak til hr. Kamal Qureshi, og tak til udenrigsministeren. Hermed sluttede spørgsmål nr. 2.

Vi går til spørgsmål nr. 3, der er til videnskabsministeren, og det er stillet af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:20

Spm. nr. S 2212

3) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Vil ministeren lade sig inspirere af den norske model »Sletmeg« omkring netsikkerhed, så krænkelser og mobning på nettet, bl.a. blandt unge mennesker, minimeres?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 14:20

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder:

Vil ministeren lade sig inspirere af den norske model »Sletmeg« omkring netsikkerhed, så krænkelser og mobning på nettet, bl.a. blandt unge mennesker, minimeres?

Kl. 14:21

Formanden :

Videnskabsministeren.

Kl. 14:21

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Information og rådgivning er helt centralt, hvis vi ønsker at minimere krænkelser og mobning på nettet; det kunne f.eks. være råd om, hvordan man bedst beskytter sine private oplysninger, når man nu er på nettet. Videnskabsministeriet gør løbende en stor indsats for at give danskerne information om, hvordan man beskytter sig på nettet. Den information suppleres af Datatilsynet.

På IT- og Telestyrelsens hjemmeside er der et større tema for borgere om sikkerhed, ligesom der årligt gennemføres »netsikker nu!«-kampagnen. I Danmark er der ligesom i Norge adgang til råd og vejledning om borgernes rettigheder. Datatilsynet vejleder dagligt borgere, herunder også borgere, som føler sig krænket, men det er naturligvis svært helt at forhindre, at unge kommer ud for krænkelser og mobning på nettet af andre. Formålet med den norske hjem-

meside er at rådgive borgere om, hvilke muligheder de har, når skaden er sket.

Både Datatilsynet og IT- og Telestyrelsen informerer på deres respektive hjemmesider borgerne om beskyttelse af privatlivet på nettet, og det er altså mere en forebyggende og vejledende indsats.

IT- og Telestyrelsens information og vejledning har primært fokus på at sikre, at borgerne kan minimere risikoen for at blive krænket på nettet, f.eks. ved at passe på med at publicere private oplysninger og billeder på nettet.

Datatilsynets råd og vejledning har primært fokus på, hvordan borgerne skal håndtere krænkelser, når skaden er sket.

Så jeg mener derfor, at vi i Danmark dækker de samme områder, som de gør i Norge.

Kl. 14:22

Formanden :

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:22

Yildiz Akdogan (S):

Tak for ministerens besvarelse. Jeg deler ministerens holdning til, at det her er et relevant område, og at vi i hvert fald bør gøre et eller andet ved det. Spørgsmålet er, hvad det er for nogle redskaber, vi skal bruge. Jeg må indrømme, at når jeg ser på statistikkerne på området, er der nogle advarselsslamper, der burde blinke, for ifølge et ritzautelegram fra den 12. maj er det sådan, at 52 pct. af unge danske teenagere kender til mobning på nettet, og 40 pct. af de adspurgte danske teenagere har oplevet at blive mobbet på mobilen, som jo også er en måde at kommunikere med hinanden på. Så det viser altså, at vi har at gøre med nogle tal, der er ret relevante at forholde sig til.

Det samme kender vi også til i forbindelse med sociale netværk som Facebook og andre hjemmesider som Arto, hvor de unge færdes, og hvor man godt kan finde informationer, som måske ikke er helt sande. Man kan også finde nogle billeder på Facebook, som man måske ikke synes er det, man har lyst til at blive profileret på.

Så der foregår nogle ting, og jeg er enig i, at der skal forebygges. Men når skaden er sket, bør der også handles, og her er spørgsmålet, hvordan vi skal gøre det. Red Barnets projektkoordinator, Jon K. Lange, siger faktisk, at mobningens omfang er alarmerende, og det er ikke bare på nettet, men også via mobilen, som de unge jo er storforbrugere af. Jeg vil så som sagt sige, at når skaden er sket, bør der også være den rigtige hjælpende hånd til de her unge mennesker, men den tilbyder vi ikke herhjemme p.t. Det kan godt være, at ministeren mener, at vi har Datatilsynet og IT- og Telestyrelsens hjemmeside, men det er langt fra nok.

Så jeg vil egentlig høre, om ministeren ikke synes, at det er på tide, at vi lader os inspirere af den gode idé, som vores brødre oppe i Norge har fundet på, med netop en hjemmeside, som henvender sig direkte til de unge, hvor man kan gå ind og få råd om og vejledning til, hvordan man f.eks. kan slette et billede, eller hvordan man kan henvende sig til den pågældende person, som har lagt forskellige ukorrekte informationer ud, så de kan blive fjernet.

Kl. 14:25

Formanden :

Videnskabsministeren.

Kl. 14:25

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Det er godt at høre, at vi deler opfattelsen af, at det her er et vigtigt emne at forholde sig til. Det mener jeg nu også at både Videnskabsministeriet, herunder IT- og Telestyrelsen, og Datatilsynet gør. Men jeg mener ikke, det er nødvendigt at etablere en ny hjemmeside om dette emne alene. Hvis vi, hver gang vi støde på et nyt emne, skulle etablere en ny hjemmeside, er jeg simpelt hen bange for, at det ville

blive frygtelig uoverskueligt for forbrugerne, og jeg synes, at de informationer, der efterlyses fra spørgeren, og jeg er enig i behovet, altså allerede er tilgængelige på Datatilsynets og IT- og Telestyrelsens hjemmesider. Som sagt kan man få både råd og vejledning, forud for at man måtte placere private informationer på hjemmesider, men hvis skaden er sket, er der også vejledning om, hvad man så gør. Jeg synes, det er vigtigt at sikre, at der er en meget stor sammenhæng mellem de to hjemmesider, og det er faktisk sket.

Kl. 14:26

Formanden :

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:26

Yildiz Akdogan (S):

Jamen jeg deler slet ikke ministerens opfattelse, og jeg vil gerne illustrere det med nogle eksempler. Hvis man nu er en 15-årig Anna, som har opdaget, at der er et uønsket billede af hende på Facebook, og gerne vil fjerne det, hvad gør man så? Man kan gå ind på IT- og Telestyrelsens hjemmeside, så skal man klikke ind på det, der hedder sikkerhed, så skal man under sikkerhed klikke på det, der hedder digital sikkerhed, så man finde det, der hedder børn plus sikkerhed, og under børn og sikkerhed skal man gå ind og klikke på det, der hedder webetik for børn, og under webetik for børn står der ingen steder, hvad man skal gøre, hvor man kan henvende sig, om man eventuelt kan ringe til nogen. Det står der ikke nogen steder.

Det samme kan jeg sige i forhold til Datatilsynet. Igen: 15-årige Anna vil gerne fjerne et billede. Her skal man ind på Datatilsynets hjemmeside under borger, under børn og unge, og så skal man ind på det, der hedder »Hvordan får jeg fjernet noget på nettet?« Her er det heller ikke nogen kontaktinfo eller noget som helst, og det kan da ikke passe, at det er de samme informationer og den samme vejledning og rådgivning, som ministeren mener det her er. Når man ser på den norske hjemmeside, er det en meget enkel og overskuelig side med personer, informationer, kontakt, en chathjemmeside og en e-mail-adresse. Synes ministeren ikke, det er meget bedre?

Kl. 14:27

Formanden :

Videnskabsministeren.

Kl. 14:27

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Der er mange måder at sikre formidling af denne rådgivning og vejledning på. Men jeg vil fastholde, at det, som forslaget ligesom lægger op til, altså at få oprettet et nyt domæne, ser jeg ikke noget behov for, især ikke når vi har fået koblet henholdsvis IT- og Telestyrelsens og Datatilsynets hjemmesider yderligere sammen. Og så må jeg lige sige, at der altså er oplysninger om kontaktinfo på begge sider.

Kl. 14:27

Formanden :

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:27

Yildiz Akdogan (S):

Jeg kunne i hvert fald ikke finde det, og jeg kunne forestille mig, at hvis man er en meget forvirret og måske lidt ked af det 15-årig, der gerne vil have fjernet det her billede og febrilsk først skal klikke sig frem til fem sider og derefter finde en kontaktinfo, tror jeg måske, man har opgivet det på forhånd.

Men jeg vil stadig væk gerne spørge ministeren: Når man har et meget overskueligt domæne med meget konkrete oplysninger i et i øvrigt letlæseligt sprog, der fortæller, hvad man kan gøre, og hvilken rådgivning man kan få, og når der står et telefonnummer, man kan

ringe direkte til som ung, og man også kan skrive en e-mail eller gå ind på en chatside og stille spørgsmål direkte, synes ministeren så ikke, at den form for hjemmeside er meget mere brugervenlig og måske mere målrettet mod den gruppe, vi har at gøre med, netop unge mennesker, i stedet for at de skal gå ind på en meget tung hjemmeside og klikke femten gange, før de når den rette information?

Kl. 14:28

Formanden :

Videnskabsministeren.

Kl. 14:28

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg kan heller ikke helt genkende billedet af, hvor mange gange man skal klikke sig frem for at få informationen. Jeg synes, det her er et meget vigtigt emne, som vi skal tage alvorligt, og jeg mener, vi får rådgivet på de to nævnte hjemmesider for henholdsvis IT- og Telestyrelsen og Datatilsynet. Angående disse som for alle mulige andre hjemmesider under ministeriet er vi selvfølgelig løbende opmærksomme på måden, vi kommunikerer på, men jeg vil nu fastholde, at vi stiller den nødvendige rådgivning og vejledning til rådighed.

Kl. 14:29

Formanden :

Tak. Hermed sluttede spørgsmål 3.

Vi går til spørgsmål 4, der også er til videnskabsministeren af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:29

Spm. nr. S 2213

4) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Er ministeren enig med Venstres it-ordfører i, at vi bør have et nyt domæne, hvor krænkelse og mobning blandt unge minimeres?

Formanden :

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:29

Yildiz Akdogan (S):

Tak. Spørgsmålet lyder: Er ministeren enig med Venstres it-ordfører i, at vi bør have et nyt domæne, hvor krænkelse og mobning blandt unge minimeres?

Kl. 14:29

Formanden :

Videnskabsministeren.

Kl. 14:29

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Som jeg tidligere har svaret i et skriftligt § 20-spørgsmål til fru Hanne Agersnap, finder jeg det vigtigt, at danske borgere, der føler sig krænkede på nettet, kan finde de oplysninger, de har brug for. Det er også vigtigt, at de kan få rådgivning og komme i kontakt med den relevante myndighed. Disse informationer findes allerede på Datatilsynets hjemmeside og som nævnt på IT- og Telestyrelsens hjemmeside.

Jeg har siden min besvarelse af det skriftlige § 20-spørgsmål sikret, at IT- og Telestyrelsens hjemmeside kobles endnu bedre sammen med Datatilsynets hjemmeside. Det betyder, at det nu er blevet nemmere og mere overskueligt for borgerne at finde de oplysninger, de måtte have brug for. Så jeg mener ikke, at der er brug for en ny hjemmeside. Det er simpelt hen uoverskueligt for borgerne, hvis vi opretter nye hjemmesider, hver gang vi støder på et nyt emne.

Så oplysningerne findes der altså, og med den førmtalte justering mener jeg at borgerne har god mulighed for at søge information og få rådgivning og hjælp på dette område.

Kl. 14:30

Formanden :

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:30

Yildiz Akdogan (S):

Jeg kan simpelt hen ikke forstå det. Jeg kunne godt tænke mig at vide, om ministeren selv har været inde på de to hjemmesider, altså Datatilsynets og IT- og Telestyrelsens hjemmesider, og har prøvet at klikke sig ind og har set, hvor lang tid det tog, før hun nåede til de informationer, som så i øvrigt viser sig at være meget tekniske og ekstremt uforståelige for bl.a. 15-16-årige.

Jeg vil gerne illustrere det med et eksempel fra Datatilsynets hjemmeside. Når man går ind og skal finde ud af, hvordan man sletter sin profil, mødes man med en tekst, der lyder sådan her:

»Når man overvejer ønsket om sletning, må man se på, hvilken forventning debatsiden har givet brugerne om mulighederne for sletning. En forventning om, at indlæg kan slettes, kan f.eks. være skabt ved, at det på tidspunktet for indlægget rent faktisk er muligt for brugeren selv at slette egne indlæg eller redigere i disse.«

Jeg må sige til ministeren, at det her jo ikke går. Det er jo alt for teknisk, og det er alt for uforståeligt for en 15-årig pige, der pludselig er blevet mødt med en meget ubehagelig information på enten en netside eller på en social netværkside som Facebook. Det er langtfra brugervenligt, det er langtfra pædagogisk, og det er langtfra nemt at finde de her informationer.

Jeg vil høre: Holder ministeren stadig væk fast i, at det her er en nem måde? Og mener ministeren stadig væk, at hun har forbedret mulighederne for information til de unge mennesker, der er havnet i en ubehagelig situation, hvor de er blevet udsat for en eller anden form for chikane og søger om hjælp og information? Og mener ministeren virkelig, at de kan finde den information ved et enkelt klik ved at gå ind på Datatilsynets hjemmeside, når jeg lige har fortalt, at man skal klikke fem gange, før man når til den side, som så ikke har de nødvendige informationer?

Kl. 14:32

Formanden :

Videnskabsministeren.

Kl. 14:32

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Indledningsvis vil jeg gerne takke for den compliment, jeg hører, når jeg bliver sammenlignet med teenagere som målgruppen for de her hjemmesider.

Så vil jeg sige, at det forslag, der har været om at oprette en ny hjemmeside, bifalder jeg ikke. Jeg synes som nævnt, at det, at vi har fået henholdsvis IT- og Telestyrelsens hjemmeside og Datatilsynets hjemmeside tættere forbundet med hinanden, linket tydeligere til hinanden, imødekommer behovet og fremmer den vejledning og rådgivning, der skal være.

Når det er sagt, er det en løbende opgave også for Videnskabsministeriet hele tiden at være opmærksom på den måde, vi kommunikerer på. Men jeg kan altså ikke tilslutte mig ideen om at oprette nye domæner og nye sider.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan.

Yildiz Akdogan (S):

Det kan jeg så forstå, men det betyder så, at ministeren er uenig med sin kollega fra Venstre, it-ordføreren Michael Aastrup Jensen, som siger, at Datatilsynets hjemmeside slet ikke er overskuelig for almindelige borgere. Yderligere tilføjer han, at der er brug for et helt ny domæne, og det vil han også snakke videre med videnskabsministeren om. Så enten er videnskabsministeren totalt afvisende, eller også har hun ikke snakket med sin kollega fra Venstre.

Men når man ser på, hvad det her domæne fra Norge, »sletmeg«, som sagt giver af muligheder i form af overskuelighed og let adgang, kan jeg slet ikke forstå, hvorfor ministeren er så afvisende. Ministeren siger: Hver gang der opstår et problem, kan vi ikke finde nye løsninger. Det synes jeg lyder ret kynisk, for det her er jo ikke bare et lille problem, det er et kæmpestort problem, og det er et problem, som ikke bliver mindre, men tværtimod bliver større.

Mobning på nettet er et reelt problem, som vi skal forholde os til, og det skal videnskabsministeren også forholde sig til, så mener ministeren ikke, at det er værd at oprette en hjemmeside, som kan målrettes de unge og give dem en hjælpende hånd, i forhold til hvad de kan gøre? Måske kan man også oprette en hotline, hvor de unge kan ringe ind og få de nødvendige råd og den nødvendige vejledning.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:34

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Til den første del af spørgsmålet vil jeg sige, at jeg er enig med hr. Michael Aastrup Jensen i, at der bør være mere overskuelighed på området. Der er ingen tvivl om, at genkendelighed for borgeren er meget vigtigt, og at det, at man kan finde råd og vejledning, er betydningsfuldt.

Med de justeringer, jeg har omtalt der er foretaget, mener jeg altså, at overskueligheden er blevet bedre. Vi har f.eks. på forsiden af IT-borger.dk link til en artikel om sikkerhedsrisici ved sociale netværkstjenester. Sikkerhedsforsiden på IT-borger.dk er netop opdateret med tydelige links til sider om privatlivsbeskyttelse, og der linkes nu tydeligere fra IT- og Telestyrelsens side til Datatilsynets hjemmeside.

Så jeg fastholder, at jeg ikke finder, at løsningen er et nyt domæne.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:35

Yildiz Akdogan (S):

Det lød lidt, som om ministeren ikke rigtig tager det seriøst, at 52 pct. af de unge faktisk kender til det, der hedder mobning på nettet. Ministeren sagde, at hun var enig med sin kollega, it-ordføreren fra Venstre, vedrørende uoverskueligheden på Datatilsynets hjemmeside, men vil det sige, at hun også er enig med ham i, at der er brug for et nyt domæne, for det, it-ordføreren fra Venstre faktisk siger, er: Et nyt domæne er en rigtig god og spændende idé, og vi bør gå videre med den her idé til videnskabsministeren. Det er faktisk det, ordføreren siger, så det kan være, at ministeren deler den her kommentar. Men nu siger ministeren, at der er den nødvendige overskuelighed.

Lad mig igen illustrere det med et lille eksempel fra Datatilsynets hjemmeside. Hvis man skal ind og prøve at slette noget på Facebook, er der altså ikke noget hjælp at hente. Man skal gå ind og klikke sig til en formular under et link, eller man kan finde en kontakt-

formular til Facebook via et andet link. Det er link og link og link, der er slet ikke nogen pædagogisk rådgivning eller hjælpemidler til, hvad man kan gøre. Så hvis nu en 15-årig ung pige gerne vil ringe og spørge, kan hun ikke gøre det, for det er et meget teknokratisk sprog og en meget, meget uoverskuelig hjemmeside.

Så jeg vil høre, om ministeren ikke vil overveje at kigge på den norske model, slettmeg.no?

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:36

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg vil gerne lige gentage, at jeg er enig med hr. Michael Aastrup Jensen i, at der bør være mere overskuelighed på området. Det var ikke sådan, spørgeren gengav mit svar, så det vil jeg gerne lige præcisere.

Jeg kan kun fastholde, at genkendelighed er vigtigt, det er vigtigt, at man kan få både råd og vejledning, før man overvejer at placere billeder eller andre oplysninger på de sociale medier på internettet. Det er vigtigt, at vi har råd og vejledning, hvis man fortryder, at man har placeret billeder, så man kan finde ud af, hvordan man kontakter udbyderne af de forskellige services.

Jeg mener, at vi har den vejledning ved kombinationen af de to omtalte hjemmesider.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til undervisningsministeren af fru Tina Petersen.

100

Kl. 14:37

Spm. nr. S 2068

5) Til undervisningsministeren af:

Tina Petersen (DF):

I henhold til retskravet i ungdomsuddannelsen for unge handicappede og andre med et særligt behov har Undervisningsministeriet sikret sig indhentning af uddannelsesplaner, og undrer det ikke ministeren, at hovedparten af de indhentede planer omhandler mennesker uden udviklingshæmning?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Tina Petersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:37

Tina Petersen (DF):

I henhold til retskravet i ungdomsuddannelsen for unge handicappede og andre med et særligt behov har Undervisningsministeriet sikret sig indhentning af uddannelsesplaner, og undrer det ikke ministeren, at hovedparten af de indhentede planer omhandler mennesker uden udviklingshæmning?

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Undervisningsministeren.

Kl. 14:38

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak for spørgsmålet, som ligger i forlængelse af de spørgsmål, som jeg også drøftede med fru Tina Petersen i sidste uge, og det trætter mig ikke spor, for jeg synes, vi samtidig får en mulighed for også at gøre forældre og unge opmærksomme på, at der er den særligt tilret-

telagte ungdomsuddannelse, som ikke mindst fru Tina Petersen og hendes parti var primus motor i at få etableret.

Min forgænger fremsendte i oktober 2009 en redegørelse til Folketingets Uddannelsesudvalg om den løbende evaluering af ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov – 2008/2009. Redegørelsen indeholder bl.a. en undersøgelse af uddannelsesmålet i 100 uddannelsesplaner, som Undervisningsministeriet foretog som led i den evaluering af ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov, der blev gennemført i 2009. I undersøgelsen af de 100 uddannelsesplaner var det ikke umiddelbart muligt at identificere, hvilken funktionsnedsættelse den enkelte unge havde.

Den samme redegørelse indeholder data om årsagerne til henvisning til ungdomsuddannelsen, som UNI-C Statistik & Analyse indsamlede i foråret 2009. UNI-C's dataindsamling viser, at gruppen af unge med generelle indlæringsvanskeligheder, der omfatter psykisk udviklingshæmmede og sent udviklede, pr. 28. februar 2009 udgjorde godt 65 pct. af de 1.965 elever, der var i gang med ungdomsuddannelsen. Den største del af elevgruppen er altså unge med udviklingshæmning, som det blev forventet, da lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov blev vedtaget i juni 2007.

I september 2010 vil jeg fremsende en redegørelse til Folketingets Uddannelsesudvalg om en ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, der bl.a. vil indeholde nye tal fra UNI-C Statistik & Analyse.

Afslutningsvis vil jeg gerne tilføje, at det, der jo er helt afgørende, er, at udviklingshæmmede og f.eks. sent udviklede på ingen måde må fortrænges af andre elevgrupper. Det er simpelt hen alle unge, som ikke kan gennemføre en anden ungdomsuddannelse, som er omfattet af målgruppen. Derfor kan man på den ene side sige, at vi skal sikre, at den primære og helt centrale kernemålgruppe er med, men jeg ser på den anden side også meget gerne, at andre unge, som ikke kan gennemføre en ungdomsuddannelse, er der, og at det kan påvirke den andel, som er stærkt udviklingshæmmede eller på anden måde har en betydelig funktionsnedsættelse. Tak.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Tina Petersen.

Kl. 14:40

Tina Petersen (DF):

Det er jo altid dejligt, når ministeren egentlig står og giver en medhold i, at alle har ret til den her ungdomsuddannelse. Men jeg bliver også nødt til at præcisere over for ministeren, at det faktisk er sådan, at det at have en udviklingshæmning er i flere kategorier og flere størrelser. Og jeg er blevet gjort bekendt med, at den allersværeste gruppe desværre ikke bliver taget alvorligt, når vi snakker om ungdomsuddannelsen.

Nu ved jeg godt, at ministeren, sidste gang jeg stod her, lovede mig et møde, hvor vi kunne gå de her ting igennem, men det er for mig meget vigtigt at få præciseret, at der er grupper af handicappede i vores samfund, som ikke bliver taget seriøst. Deres ønsker og handlingsplaner bliver ikke taget seriøst. Jeg håber da, at ministeren vil give mig ret i, at det er noget, vi bør være opmærksomme på og gøre noget ved.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:41

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg kan sige til fru Tina Petersen, at vi udsender en vejledning her medio 2010 fra Undervisningsministeriet til kommunerne, hvori det vil blive understreget, at også unge med omfattende funktionsned-

sættelse er omfattet af loven og dermed har et retskrav på at få et tilbud om en egentlig ungdomsuddannelse. Så det vil der blive taget hånd om. Jeg er enig med spørgeren i, at der skal tages hånd om det problem, og derfor bliver det understreget i den vejledning, der bliver udsendt her medio 2010.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Tina Petersen.

Kl. 14:42

Kl. 14:42

Tina Petersen (DF):

Det er jo glædeligt, at ministeren nu har fundet anledning til at få lavet en vejledning, som præciserer, at det her forslag, den her lov, det her retskrav virkelig skal efterleves, og at alle grupper har ret til den her ungdomsuddannelse. Og for mig er det utrolig vigtigt, at den lovgivning virker, som vi beskrev det dengang. Nu var ministeren jo selv ordfører på den i sin tid, og jeg ved, at vi drømte meget om, at det her virkelig skulle være en ungdomsuddannelse, som alle havde lige adgang til, og så er det jo lidt trist for mig at se, at kommunerne og vejlederne måske ikke tager opgaven seriøst nok eller måske ikke tror nok på opgaven.

Hvordan vil ministeren sørge for at der bliver de her muligheder for, at man efterlever loven, og for at tage de skridt, der skal til, for at den her lovgivning bliver fulgt for den enkelte?

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:43

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Som jeg også sagde sidste onsdag, inviterer jeg meget gerne til et møde, hvor vi kan drøfte det mere indgående. Men det er også helt klart, at løsningen på det her også for mit vedkommende er at have tæt kontakt med de organisationer, som repræsenterer unge med betydelig funktionsnedsættelse, og høre om deres erfaringer, samtidig med at fru Tina Petersen jo også har kontakter og leverer varen i form af dokumentation for de ting, der sker derude. Men kommunerne må ikke under henvisning til deres økonomi i øvrigt – eller til, at det her er særlig dyrt eller særlig besværligt – afvise unge. Og det er sådan lidt i forlængelse af den debat, jeg også har haft med KL, altså kommunerne, om at sikre eleverne minimumstimetal, at jeg som forvalter af lovgivningen, der er vedtaget af Folketinget, skal sikre, at kommunerne bidrager til at leve op til den.

Jeg tror meget på dialog, men nu sender vi i hvert fald også en vejledning ud, som understreger, at disse unge med særlig omfattende funktionsnedsættelse altså er en kernemålgruppe. Så jeg følger i hvert fald op på det.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Tina Petersen.

Kl. 14:44

Tina Petersen (DF):

Jeg vil jo sige tak til ministeren. Det er dejligt, at man kan stå her og få at vide, at tingene nok skal ordne sig, når man nu gør opmærksom på tingene. Det glæder mig utrolig meget, at man har taget det seriøst ved at sende en vejledning ud. Så kan vi jo håbe på, at det kommer dem, det berører, til gode. Så jeg har såmænd ikke så meget mere at sige til spørgsmålet.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Har ministeren mere? Tak er kun et fattigt ord i den her sammenhæng.

Det næste spørgsmål er også stillet af fru Tina Petersen til undervisningsministeren.

Kl. 14:45

Spm. nr. S 2089

6) Til undervisningsministeren af:

Tina Petersen (DF):

Er ministeren bekendt med, at der i mange kommuner ikke sker en samordning mellem de forskellige forvaltninger ved tilrettelæggelsen af et uddannelsesforløb for en ung med særlige behov, så man f.eks ikke får sammensat en uddannelsesplan med sigte på, at den unge bliver kvalificeret til et job med løntilskud på det ordinære arbejdsmarked?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Tina Petersen.

Kl. 14:45

Tina Petersen (DF):

Det leder mig videre til det næste spørgsmål, som er:

Er ministeren bekendt med, at der i mange kommuner ikke sker en samordning mellem de forskellige forvaltninger ved tilrettelæggelsen af et uddannelsesforløb for en ung med særlige behov, så man f.eks ikke får sammensat en uddannelsesplan med sigte på, at den unge bliver kvalificeret til et job med løntilskud på det ordinære arbejdsmarked?

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:45

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Intentionen med placeringen af myndighedsansvaret for ungdomsuddannelsen hos kommunalbestyrelsen var netop at sikre en sammenhæng i forhold til eventuelle andre kommunale tilbud til de unge i målgruppen.

Det er den enkelte kommunalbestyrelse, der beslutter, hvorledes varetagelsen af opgaverne i forbindelse med ungdomsuddannelsen skal organiseres i den pågældende kommune.

I min forgængers redegørelse til Folketingets Uddannelsesudvalg om den løbende evaluering af ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov i oktober 2009 oplyses det, at der i mange kommuner er oprettet såkaldte visitationsudvalg, således at der er et samarbejdsorgan med medarbejdere fra forskellige sektorer til at behandle indstillingerne fra Ungdommens Uddannelsesvejledning. Sådanne tværsektorielle visitationsudvalg kan være én metode til at sikre koordinering mellem sektorerne i forbindelse med tilrettelæggelsen af en uddannelsesplan.

Formålet med ungdomsuddannelsen er, at den unge opnår personlige, sociale og faglige kompetencer til en så selvstændig og aktiv deltagelse i voksenlivet som muligt og eventuelt til videre beskæftigelse.

Satspuljeprojektet »Projekt KLAP« skal her nævnes. Formålet med »Projekt KLAP« er, at udviklingshæmmede i højere grad kommer ud på det ordinære arbejdsmarked. Ideen er at anvende ungdomsuddannelse for unge med særlige behov som springbræt til jobskabelse. Satspuljepartierne har afsat i alt 10,5 mio. kr. til dette satspuljeprojekt, der drives af Landsforeningen LEV i årene 2009-2011.

Jeg skal i øvrigt sørge for, at spørgsmål om sammenhæng mellem sektorerne fortsat indgår i den løbende evaluering af ungdomsuddannelsen. Resultaterne herfra vil indgå i min redegørelse til Folketingets Uddannelsesudvalg om den løbende evaluering af ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov, der vil blive afgivet i september 2010.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Tina Petersen.

Kl. 14:47

Tina Petersen (DF):

Det er mig en glæde at høre, at ministeren nu nævner »Projekt KLAP«, som LEV står bag ved. Det giver mig sådan en formodning om, at ministeren har set den dvd, jeg gav hende, sidste gang jeg stillede spørgsmål. Det er jo helt korrekt, at når man ser dvd'en, vil man også blive oplyst om, at det, vi troede på, og det, vi tror på omkring ungdomsuddannelsen, virkelig kan lade sig gøre. Det kan lade sig gøre at rykke de her unge mennesker langt mere, end man hidtil har formodet. Derfor var lovforslaget dengang og loven, der blev vedtaget, også epokegørende for området.

Jeg bliver så nødt til at stille ministeren et par spørgsmål. Når hun nu indstiller til et visitationsudvalg, kommer spørgsmålet jo ind om UU-vejlederne, som vejleder i dag sammen med forældre og andre interessenter. Der er spørgsmålet måske lidt hen i retning af, om man skulle forbedre UU-vejlederne, gøre dem dygtigere og mere fleksible på området, og ikke mindst at de begynder at lytte til de unge og deres ønsker og at tro på de her ting, så vi kan få sat gang i de her ting omkring de unge, som man måske ikke har været så god til førhen – vil jeg sige. Der findes ganske, ganske få UU-vejledere, som i dag faktisk har nået det niveau, hvor jeg vil sige at de lader drømme blive fyldestgørende og lytter til den unge, selv om det måske, i gåsøjne vil jeg sige, kan se lidt håbløst ud. Men de lever det ud.

Det viser sig jo som sagt bl.a. på den dvd, som ministeren selv har set, at det kan lade sig gøre, og at man faktisk kan rykke langt mere, end man hidtil havde troet på det her område.

Jeg vil gerne have, ministeren lidt mere konkret beskriver sådan et visitationsudvalg, hvem det skal bestå af, om hun har intentioner om at kigge på UU-vejlederne, og om deres område eventuelt skulle forbedres.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:49

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg ville være ked af sådan helt præcis at sige, hvordan man skal organisere det ude i kommunerne. Men visitationsudvalgene er én mulighed.

Noget andet, som jeg ser nogle muligheder i, er det vejledningsforslag, der er på vej igennem Folketinget nu, hvor kommunerne i højere grad end hidtil forpligtes på at sikre, at det, at den unge går ud til ingenting, ikke længere er en mulighed. Nu skal kommunerne tage fat om de unge, og det vil sige, at før kunne de måske have en vis interesse i at sige, at det ikke rigtig var deres målgruppe, og at det vist ikke var særlig tilrettelagte uddannelser, der skulle bruges her. Det kan man ikke sige fremover, for så skal man give et alternativt tilbud. Der bliver ikke nogen nemme – hvad skal man sige – smutveje for en kommune til at sige, at unge med særlige behov eller funktionsnedsættelse ikke rigtig er deres område. Derfor er der en styrkelse i det.

Med hensyn til vejlederne vil jeg sige, at jeg tror, det er vigtigt, at de også trækker på anden ekspertise end deres egen. Jeg tror ikke, at de alle kan komme op på et kvalifikationsniveau, som betyder, at de kan håndtere det her alene. De skal også ind at snakke med folk i den sociale del af kommunen.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Tina Petersen.

Kl. 14:50

Tina Petersen (DF):

Min angst kan jo godt gå lidt på, at det er visitationsforvaltningen – nu vil jeg ikke lade den falde sådan lige, lad os kigge på den – for et eller andet sted føler jeg faktisk, at UU-vejlederne ligger inde med en rigtig god baggrund og lang tids erfaring inden for området. De har måske ikke lige haft tanken eller den her vision, som vi har sammensat herinde i Folketinget, og der skal man måske være bedre til at lære dem at forstå mulighederne i den her lovgivning og mulighederne i de unge.

Når ministeren siger det her med, at man skal sikre, at de unge får nogle tilbud, kan jeg jo ikke lade være med at sige, at jeg et eller andet sted mærker, når jeg hører kommunerne osv., at angsten hos den her målgruppe går på, at de igen får tilbud, hvor de kan sidde og samle søm på et værksted, ligesom Morten på dvd'en, som ministeren har set, gjorde, og at Morten, hvis vi skal tage ham som eksempel, ikke ville få mulighed for at blive ansat i McDonald's og faktisk modtage de tre certifikater, som han har modtaget i dag. Den mulighed ville Morten aldrig have fået, hvis der ikke var nogen, der turde leve den her drøm ud.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Ministeren.

Kl. 14:52

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg skylder fru Tina Petersen at sige, at jeg ikke har set dvd'en endnu, og at jeg er meget fløv over det. Jeg har simpelt hen ikke nået det. Men det ændrer ikke på, at vi har forholdt os til den i min forbedrelse, for det, der er udfordringen, er selvfølgelig, at man ikke bare laver opbevaringsprojekter for nogle; dem kunne man glimrende lave, før vi fik ungdomsuddannelsen, og så havde vi slet ikke behøvet lovgivningen. Nej, det, der er vigtigt, er jo netop, at man retter sig mod de sociale, faglige og menneskelige kompetencer, så den unge kan leve så ligeværdigt og så aktivt et voksenliv som overhovedet muligt. Så derfor er der nogle klare målsætninger for det.

Men jeg vil gerne sige, at min opfattelse er, at kommunerne i særdeles vidt omfang påtager sig den sociale opgave, der ligger i forhold til unge med særlige behov. Det kan vi f.eks. se på den dramatiske stigning i udgifterne til specialundervisning; man smutter ikke over, hvor gærdet er lavest, økonomisk set.

Men jeg vil gerne sige til fru Tina Petersen, at jeg tager det alvorligt, og at vejledningen kommer ud. Jeg vil gerne have et møde, og så kan vi eventuelt se dvd'en sammen. På den måde er vi i hvert fald sikre på, at vi har en fælles referenceramme, næste gang vi ses i salen. Men altså, jeg er lige så optaget af sagen som fru Tina Petersen. Det er vigtigt, at kommunerne løfter den her opgave og gør det helt, som det fremgår af loven, og i lovens ånd.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Tina Petersen.

Kl. 14:53

Tina Petersen (DF):

Jeg kan jo ikke andet end stå her med et stort smil og være glad og håbe på, at ministeren i hvert fald gør tiltag – nu ved jeg også, at der kommer en vejledning – til et møde, hvor jeg kan få lov til at præcisere de problemer, der er på området, og som jeg håber at ministeren vil være med til at løse. Og så håber jeg da, at ministeren på et eller andet tidspunkt får tid til at se den her dvd. Den kan alle se; den kan man hente mange steder på internettet – »Morten og McDonalds«, hedder den. Den er en kæmpesucces, og den er også en vejledning til andre handicappede, som her har fået den mulighed, som ingen troede på nogen sinde ville komme – men den kom, og den mulighed skal alle handicappede have.

Så jeg kan ikke andet end sige tak til ministeren for debatten her.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:54

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg vil også gerne sige tak, for jeg synes, det er vigtigt, at vi holder fokus rettet mod ungdomsuddannelsen. Med de store udfordringer, det danske samfund i øvrigt står over for, er det vigtigt, at man ikke lukker øjnene for, at der her er en særlig gruppe med omfattende funktionsnedsættelse, som vi i særlig grad skal tage hånd om. Det er jeg meget optaget af, og derfor ser jeg frem til det møde, vi snart skal have planlagt, så vi kan få det drøftet grundigere.

Jeg synes, at det er ganske naturligt, at netop fru Tina Petersen følger op på sagen, da det jo i høj grad var hende, der var primus motor i at få loven gennemført i Folketinget.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til skatteministeren af hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:55

Spm. nr. S 2198

7) Til skatteministeren af:

Thomas Jensen (S):

Synes ministeren ikke, at det er på tide, at SKAT inddriver de kommunale restancer på mere end 7 mia. kr., så kommunerne kan bruge pengene på velfærd?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Thomas Jensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:55

Thomas Jensen (S):

Spørgsmålet lyder: Synes ministeren ikke, at det er på tide, at SKAT inddriver de kommunale restancer på mere end 7 mia. kr., så kommunerne kan bruge pengene på velfærd?

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Skatteministeren.

Kl. 14:55

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg synes, det er afgørende, at alle inddrivelses bliver foretaget, hvad enten det er kommunale inddrivelses, eller det er virksomhedsinddrivelses. Det kan jeg selvfølgelig ikke være uenig med spørgeren i. Jeg går også ud fra, at spørgeren er klar over, at vi har været i en meget

vanskelig økonomisk situation, som har betydet, at en lang række personer ikke har haft en betalingsevne, og det er selvfølgelig også en af forklaringerne på, at restancerne til kommunerne er steget.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at der selvfølgelig er brug for at tage nye initiativer. Det har jeg også haft lejlighed til at sige til hr. Thomas Jensens kolleger her i Folketingssalen tidligere, og derfor er jeg helt overbevist om, at hr. Thomas Jensen ved, at jeg i løbet af kort tid vil komme med en handlingsplan, som tager endnu flere målrettede værktøjer i brug, så vi bliver bedre til at opkræve nogle af de skyldige beløb, som desværre endnu ikke er blevet betalt til de kommuner, som har store skyldige beløb ude hos borgerne.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:56

Thomas Jensen (S):

Dels står Danmark i en økonomisk krise, dels står de danske kommuner jo over for en kæmpe, kæmpe sparerunde. Tag f.eks. min egen hjemkommune, Silkeborg Kommune, hvor man lige nu diskuterer, hvor der skal skæres. Samlet set skal der allerede i år skæres 250 mio. kr. Læg dertil de yderligere besparelser, som er en konsekvens af det, regeringen melder ud i disse dage. Vi kommer nok op på en besparelse over de næste par år på yderligere 164 mio. kr. Vi kommer altså op på over 400 mio. kr. for en kommune af Silkeborgs størrelse.

Derfor handler det jo om at se på, hvordan man kan få nogle hurtige penge i kassen, og når vi kaster et blik på det, som skatteministeren har ansvaret for, nemlig inddrivelse af de kommunale restancer, kan vi se, at Silkeborg Kommune har 97,5 mio. kr. til gode. Det ville jo hjælpe gevaldigt på et kommunalt budget at få de her penge indkrævet, sådan at kommunen kunne komme til at lave velfærd for dem.

Nu siger ministeren så, at det her skyldes den økonomiske krise. Ja, det er der selvfølgelig helt sikkert en del af problemet der skyldes, men hvis man ser på statistikken, som ministeren jo selv har lagt frem, kan man se, at den økonomiske krise jo ikke satte ind sådan lige med det samme, da SKAT fik den her opgave. Det var sådan, at SKAT fik opgaven i 2005, og allerede det første år steg restancerne jo ganske betragteligt. Altså med andre ord: Før den økonomiske krise satte ind, havde SKAT utrolig svært ved at inddrive de her restancer for kommunerne. Så den der med, at det kun skyldes den økonomiske krise, køber jeg ikke helt. Der er nemlig blevet fyret 1.000 medarbejdere i SKAT siden 2007, og det er jo klart, at når man fyrer gode ansatte, der kunne forestå den her opgave, begynder det også at blive sværere at inddrive pengene.

Så mit spørgsmål til ministeren er: Indgår der i ministerens plan for at inddrive de her penge nyansættelser til at varetage opgaven?

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:58

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Først og fremmest går jeg ud fra, at spørgeren er klar over, at ca. 80 pct. af de kommunale krav er undergivet statslig refusion. Det lader det jo til at spørgeren ikke er klar over, for ellers havde spørgeren jo nok formuleret sig på en anderledes måde. Så det er i hvert fald vigtigt at sige, at 8 ud af 10 kr., som kommunerne har til gode, er undergivet statsrefusion. Det gør jo, at billedet er noget anderledes end det, spørgeren står og giver udtryk for her i Folketingssalen. Det er selvfølgelig beklageligt, at man står og ikke vil vedkende sig, at reglerne er sådan.

Men når det så er sagt, vil jeg sige, at der selvfølgelig skal gøres noget ved det problem, der er. Jeg siger ikke, at det alene er den finansielle krises skyld. Der har også været nogle begyndervanskeligheder, og den tidligere skatteminister har også meget klart sagt, at da kommunerne overgav opgaven til staten, til SKAT, var der nogle udfordringer. Men man kan ikke, synes jeg, stå her i Folketingssalen og ikke ville anerkende, at vi har været i en meget vanskelig økonomisk situation, som selvfølgelig påvirker folks betalingsevne. Og det parti, som hr. Thomas Jensen normalt kommer fra – og det gør han jo også i dag: hr. Thomas Jensen, Socialdemokratiet – er jo meget optaget af, at man også skal sørge for at sikre, at folk har en betalingsevne, inden de bliver tvunget til at betale. Men jeg ved ikke, om det er noget, som (*Tredje næstformand* (Holger K. Nielsen): Ja tak!) spørgeren nu vil forandre sit syn på.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:59

Thomas Jensen (S):

Det var en lang udenomssnak uden om det faktum, at det her problem opstod, inden den økonomiske krise satte ind. Det er godt, at ministeren prøver at belære mig om refusionsregler, dem er jeg bekendt om, men ministeren prøver jo at løbe fra det faktum, at når det kun er 80 pct., der er refusion på, så er de sidste 20 pct. jo penge, kommunerne står og mangler her og nu. Og når det samlede skyldige beløb er over 7 mia. kr., er vi jo ved at være oppe på i hvert fald 1 mia. kr. og også lidt mere, som kommunerne kunne få her og nu, hvis ellers SKAT og ministeren kunne sætte ind med henblik på at få inddevet de her penge.

Så det er et helt reelt problem. Der ligger nogle penge, som kommunerne har til gode, og som skatteministeren har ansvaret for at inddrive, som ikke bliver inddrevet. Jeg står her og spørger: Har ministeren en plan, og indgår der i den plan ansættelse af nogle flere folk i SKAT til at varetage opgaven?

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:00

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg skal beklage, at det ikke lykkedes for hr. Thomas Jensen at forstå – eller det kan være, at hr. Thomas Jensen ikke vil forstå – hvad jeg siger. Jeg startede jo netop med at sige til hr. Thomas Jensen og til adskillige af hr. Thomas Jensens kollegaer, at der vil komme en plan for, hvad vi kan gøre for at blive endnu bedre til at inddrive. Et af redskaberne er større brug af lønindeholdelse; et andet redskab er at se på nogle af de fradrag, man f.eks. får for børnepenge, hustrubi-drag, om man bare skal have dem automatisk, hvis man ikke afholder den udgift, som man har.

Det var bare to eksempler på, at der bliver handlet i sagen. Men når det så er sagt, har jeg ikke nogen som helst interesse i at stå og belære hr. Thomas Jensen. Hr. Thomas Jensen sidder i Folketinget, han kender selvfølgelig lovgivningen. Jeg synes bare, at hr. Thomas Jensen skal bruge de rigtige tal, og de rigtige tal er jo, at der er en statsrefusion på ca. 80 pct. af de skyldige beløb. Jeg ved ikke, hvad det helt konkret betyder for Silkeborg Kommune, men det er i hvert fald et andet tal end de 97 mio. kr., som hr. Thomas Jensen lige præcis har stået og fortalt om her i Folketingssalen.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Thomas Jensen.

Thomas Jensen (S):

For Silkeborg Kommune ville det betyde cirka 20 mio. kr. her og nu, og det er mange penge, der godt kunne bruges til mange af de sociale udsatte, som der f.eks. bliver sparet på penge til. Der er nogle steder, der bliver lukket for tiden, f.eks. i ældresektoren, og som man kunne undlade at lukke. Det er penge, der simpelt hen kunne bruges, hvis ellers ministeren sørgede for at kræve dem ind. De kunne bruges på konkrete velfærdsforbedringer her og nu.

Det er derfor, at jeg og Socialdemokraterne igen og igen stiller spørgsmål til ministeren, for det her problem er ikke nyt. Det er også derfor, vi gerne vil have en løsning hurtigst muligt. Ud fra de tal, som ministeren selv har lagt frem, kan man jo se, at de her restancer siden 2005 er steget alarmerende meget. Derfor synes jeg ikke, at vi i dag har fået et klart svar på, præcis hvordan vi kan få sikkerhed for, at ministeren vil nedbringe de her restancer de kommende år. Så altså igen: Jeg har ikke fået noget svar på det. Vil ministeren anerkende, at der skal nogle folk til at forstå den opgave, og at der derfor skal nyansættelser til i SKAT for varetage denne opgave med at inddrive disse restancer?

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 15:02

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Først og fremmest tak, fordi 97 mio. kr. i løbet af få minutter blev til 20 mio. kr. Det var rart, at det tal, som hr. Thomas Jensen startede med at bruge, så viste sig ikke at være det rigtige. Jeg synes, det er trist, at man ikke forholder sig til den sandhed, der er, nemlig at det ikke var 97 mio. kr., det drejede sig om. Men når det er sagt, vil jeg gerne for tredje gang gøre det klart for hr. Thomas Jensen, at jeg heller ikke er tilfreds med det, der sker. Det er også derfor, jeg nu har præsenteret nogle brudstykker her i salen i dag – det har jeg også gjort tidligere – og senere vil præsentere en samlet handlingsplan for, hvordan vi kan styrke inddrivelsen.

Jeg ser åbent på det, hvis man skal bruge flere ressourcer. Det kan da godt være, at der skal bruges flere mennesker. Det kan også være, at vi skal blive bedre til at fastholde de gode medarbejdere, vi har i SKAT, for en god medarbejder, der forsvinder, skal der måske to eller tre til at erstatte. Jeg kan sige, at jeg har meget fokus på det her, men jeg må også erkende, at vi har et efterslæb, som bl.a. skyldes en finansiell krise, og den vedkender jeg mig, det sociale ansigt vedkender jeg mig, og det er jeg selvfølgelig ked af at Socialdemokratiet ikke vedkender sig, nemlig at der er folk i det her samfund, som ikke har en betalingsevne lige netop nu.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til skatteministeren af hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:03

Spm. nr. S 2199

8) Til skatteministeren af:

Thomas Jensen (S):

Synes ministeren, at inddrivelsen af de kommunale restancer er en succes for SKAT, når kommunernes udestående restancer er mere end fordoblet fra 2005 til første kvartal 2010?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Thomas Jensen.

Thomas Jensen (S):

Vi fortsætter med samme emne. Synes ministeren, at inddrivelsen af de kommunale restancer er en succes for SKAT, når kommunernes udestående restancer er mere end fordoblet fra 2005 til første kvartal 2010?

Kl. 15:03

Der mener man åbenbart, at man ikke skal tage hensyn til de ulykkelige situationer, der er for nogle mennesker, nemlig når de er i en situation, hvor de ikke har betalingsevne. Det er jeg villig til også at tage hensyn til i det samlede restancebillede.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:06

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg tror ikke, jeg kan komme det meget nærmere end de meget udførlige svar, jeg netop har givet hr. Thomas Jensen på det tidligere spørgsmål. Det er fuldstændig parallelt med det, jeg netop har brugt kræfter på at besvare, nemlig at der er en udfordring, som skyldes den finansielle krise, og som også skyldes, at vi har haft udfordringer i den transformation, der var, da opgaven gik fra kommunerne til SKAT. Det skal vi selvfølgelig også have fokus på. Det har jeg fokus på, og det er lige præcis derfor, at jeg også vil præsentere en handlingsplan, som nu giver inddrivelsespersonerne i SKAT nogle langt bedre og mere offensive værktøjer end dem, de har haft før. For jeg er helt enig i, at man så skal sørge for at få krævet alle de penge op, som folk skylder, hvad enten det er private fordringer, eller det er offentlige fordringer.

Kl. 15:03

Thomas Jensen (S):

Nu er det sådan, at når man centraliserer, som Venstre jo har gjort her, den inddrivelse ved at tage den fra kommunerne og lægge den over til SKAT, så fjerner man jo også det lokalkendskab, der er ude i kommunerne. Vi har f.eks. set det i Region Midtjylland og hørt forskellige borgmester derude fortælle, at dengang man selv havde ansvaret for den her inddrivelse, vidste man sådan cirka, hvem der havde hvor mange penge, og hvem der lige havde mistet jobbet, og man kunne gå ind at lave en god afdragsordning med den enkelte. Jeg synes, det er sundt for det lokale demokrati, at man har nogle folk, der er ansat til at inddrive de her penge, og som har en social forståelse for folks situation, og det er det, vi har smidt ud med badevandet ved at lave den her centralisering.

Det, Venstre har gjort her, er måske at få en faglighed på nogle områder ved at lave den omlægning af SKAT, men man har så sandelig også mistet det der bankende bløde hjerte, der kan være ude i kommunerne, hvor de kan lave nogle holdbare løsninger, der er socialt afbalancerede, og sikre, at de kommunale restancer efterhånden kommer ind.

Derfor vil jeg sige, når ministeren ikke selv vil svare på det, at jeg faktisk synes, det her er en fiasko. Det her er ikke nogen succes, fordi man både har mistet inddrivelsen af restancer og det forgrenede net, man havde ude i kommunerne, hvor der var vist en social ansvarlighed og et hjerte over for de folk, der var kommet i betalingsproblemer.

Kl. 15:04

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:04

Thomas Jensen (S):

Det var jo en lang kanotur ud i sivene på et spørgsmål, som egentlig kunne besvares med ja eller nej. Nu, hvor vi ser, at de kommunale restancer, efter at SKAT har fået ansvaret for at inddrive dem, er mere end fordoblet på de her 5 år, så er mit spørgsmål, som det er formuleret her: Mener ministeren, at det er en succes – ja eller nej?

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:04

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Det er jo helt tydeligt, at hr. Thomas Jensen kommer fra Silkeborg, og jeg har også besøgt Silkeborg. Hvorvidt det er en kanotur ud i sivene, det må jo være hr. Thomas Jensens egen vurdering.

Jeg kan sådan set bare sige: Ja, det, at vi nu har lavet kommunalreformen med de meget omfattende omlægninger af samfundet, har været en stor succes. Der er vel ikke nogen tvivl om, at der altid kan være begyndervanskeligheder, når man overflytter opgaver fra én myndighed til en anden. Sådan har det nu også været på andre områder. Jeg har haft lejlighed til at være miljøminister. Der har der bestemt også været udfordringer med nogle amtslige opgaver, der er gået til kommunale myndigheder, hvor der også har været brug for, at man ikke alene blev bedre til at løse opgaverne, men at man også brugte nogle nye redskaber.

Hvorvidt jeg synes, det har været en succes? Ja, det synes jeg, fordi vi har fået langt større faglighed. Det må jeg jo så sige hr. Thomas Jensen godt kan stå og trække på smilebåndet ad; det må være op til hr. Thomas Jensen selv. Men jeg synes, det er en succes.

Jeg vedkender mig så også, at vi har en udfordring, bl.a. på grund af at vi har haft en meget stor finansiell krise. Jeg kan så konstatere, at der ikke er et særlig stort socialt medansvar fra Socialdemokratiet.

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg er jo af den opfattelse, at SKAT's medarbejdere gør en rigtig god indsats, i modsætning til nogle socialdemokratiske folketingsmedlemmer, som ikke mener, at SKAT gør det særlig godt. Der har jeg den holdning, at jeg faktisk synes, at SKAT gør det rigtig godt. Vi har nogle dygtige medarbejdere. Vi har lavet en ny struktur. Vi har centraliseret. Men jeg synes også, at man bliver nødt til at tage afsæt i den virkelighed, der findes uden for Christiansborg, nemlig ude i det danske samfund, og at den finansielle krise desværre også har haft en betydning for personers betalingsevne. Det tager jeg også hensyn til som skatteminister.

Men når det er sagt, skal man selvfølgelig også være sikker på, når der kommer mere gang i kedlerne i samfundet, at vi så får de penge ind, som folk skylder til enten kommunerne eller til samfundskassen.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:08

Thomas Jensen (S):

Det, jeg hører her, er jo, at ministeren siger, at SKAT's medarbejdere er rigtig dygtige. Det er jeg sikker på at de også er, men problemet

hos SKAT er jo, at der er færre af de dygtige medarbejdere, fordi ministeren selv har været med til at fyre rigtig mange af dem. Der er 1.000 færre ansatte i SKAT i år, end der var, da den her ordning blev sat i værk. På den måde er der færre til at drive de her skatter ind.

Med andre ord har ministeren et ansvar for, at de dygtige medarbejdere, der kunne have været i SKAT, ikke er der længere. På den måde står vi så i dag med ministerens ansvar og har en dårligere inddrivelse af restancer, og vi har med den centralisering, der er sket, et endnu dårligere socialt fokus på, hvor det er, man kan inddrive penge her og nu, eller hvor det er, man kan lave en afbetalingsordning over nogle år.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:09

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Det, der står tilbage, er sådan set, at hr. Thomas Jensen, som bryster sig af at være meget socialt ansvarlig, ingen social ansvarlighed har. Når det er sådan, at vi har med folk at gøre, som har det rigtig svært, så ønsker Socialdemokratiet overhovedet ikke at tage hensyn til nogen af de personer. Det gør jeg. Jeg synes ikke, man kommer uden om, at den finansielle krise har haft en betydning. Jeg er ked af, at det samfundssind og den sociale ansvarlighed ikke præger Socialdemokratiet.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af fru Karen Klint, men vi mangler både minister og spørger. Der kom spørgeren, så mangler vi ministeren. Ministeren er lige på vej, så venter vi, til han kommer løbende om lidt.

Kl. 15:11

Spm. nr. S 2173

9) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karen J. Klint (S):

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at antallet af børn og unge, der afvises i børne- og ungdomspsykiatrien, er steget med 76 pct. siden 2007, som det fremgår af artikel i Jyllands-Posten den 7. maj 2010?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er adskillige vidner på, at alt er gået rigtigt til, men jeg er alligevel nødt til at sige, at Folketingssalen er det vigtigste, og derfor skal andre møder både for folketingsmedlemmer og ministre tilpasses til, at man skal være i salen, når ens punkt er på.

Vi går videre til spørgsmålet, som er til indenrigs- og sundhedsministeren af fru Karen J. Klint. Fru Karen J. Klint.

Kl. 15:11

Karen J. Klint (S):

Tak for det, og det er i første omgang til oplæsning. Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at antallet af børn og unge, der afvises i børne- og ungepsykiatrien, er steget med 76 pct. siden 2007, som det fremgår af en artikel i Jyllands-Posten den 7. maj, her forleden?

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne tage formandens bemærkning til mig. Jeg synes, at han har ret. Det har formænd altid, men i særlig grad i dette tilfælde, og det skal måske indskræpes over for udvalgsformanden ved en kommende lejlighed.

Mit svar lyder, at det naturligvis er en meget uheldig udvikling, hvis flere og flere børn og unge oplever, at de bliver afvist i børne- og ungdomspsykiatrien. Det er en lægelig vurdering, der afgør, hvorvidt et barn eller en ung har behov for udredning og behandling, og her regner jeg bestemt ikke med, at lægerne er begyndt at afvise flere børn og unge. Det ville være noget nyt, hvis det er tilfældet. Regeringens henvisningsprojekt fra 2008 viste, at den hyppigste årsag til, at henviste børn og unge afvises i børne- og ungdomspsykiatrien, er, at barnet eller den unge ikke har behov for at modtage ydelser fra børne- og ungdomspsykiatrien.

Jeg vil også minde om, at flere og flere børn og unge rent faktisk bliver udredt og behandlet i børne- og ungdomspsykiatrien, efter at regeringen og satspuljepartierne har indført udvidede undersøgelses- og behandlingsrettigheder. Med indførelsen af udvidede behandlingsrettigheder tilføres regionerne betydelige ressourcer til udbygning af kapaciteten i børne- og ungdomspsykiatrien. Disse midler indfases i de kommende år, sådan som vi, regeringen og støttepartierne, var enige om.

Der er et stort pres på børne- og ungdomspsykiatrien. Antallet af henviste børn og unge er steget eksplosivt, udviklingen i antallet af afvisninger hænger derfor også sammen med den store vækst i antallet af henviste. Kvaliteten i henvisningerne er derfor meget vigtig, hvis vi skal undgå, at så mange patienter afvises. Det er nødvendigt, at det bliver løst, for det er jo børn og familier, som i forvejen er i en svær og frustrerende situation, som har behov for støtte og hjælp. Det sidste, de har brug for, er at blive kastet frem og tilbage mellem forskellige instanser, og jeg går ud fra, at regionerne og kommunerne tager denne problematik op i de nye sundhedsaftaler, som bliver indgået i år.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Karen J. Klint.

Kl. 15:14

Karen J. Klint (S):

Tak. Først vil jeg sige tak for svaret. Jeg vil så spørge ministeren, om det i det hele taget er acceptabelt, at vi har ventelister inden for børnepsykiatrien, og hvor kort tid kan vi så i givet fald acceptere at have ventelister, for tid er jo et problem for børn, for på et tidspunkt bliver børn jo både store og voksne, og vi ved alle sammen, at risikoen for fejludvikling hos et barn, der venter på en god behandling, kan blive større, mens man venter. Så hvad er acceptabelt af ventetid eller for ventelister i det hele taget?

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:14

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er jo ikke sådan, at der bruges færre ressourcer, det er heller ikke sådan, at der er færre, som får hjælp, men det er sådan, at der er en eksplosiv stigning i antallet af henviste, og det fører jo altså også til, at der er flere, der bliver afvist. Begge dele er jo beklageligt. Et af midlerne er, at man bliver mere præcis med hensyn til, hvem der skal henvises, for det er måden, hvorpå man undgår, at der er flere,

der bliver afvist. Jeg synes ikke, at jeg kan sige mere ved denne lejlighed.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen Klint.

Kl. 15:15

Karen J. Klint (S):

Det kan også blive lidt svært, for vi kommer jo i et af de følgende spørgsmål netop til at tale lidt om årsagerne. Jeg har jo et ekstra spørgsmål, der handler om, hvorvidt vi kan komme lidt tættere på, hvad årsagen er til, at der er så mange henvisninger. Jeg er jo enig med ministeren i, at når der er flere, der bliver henvist, og hvis der er forkerte årsager til, at de står på en venteliste, så er der selvfølgelig også flere, der bliver afvist.

Så spørgsmålet er, hvordan vi kan gøre det her bedre, for vi har jo en aftale, og vi har sat midler af til at sikre en behandling til tiden, sådan at børn ikke lider unødvendig overlast ved at vente på en psykiatrisk behandling.

Er det ved at være tid til, at vi måske i satspuljepartierne skal revidere den model, vi har arbejdet med de sidste par år, og skal vi have et eller andet formøde, inden vi skal ind i forhandlinger, for at se på, om der er noget i den visitationsprocedure, som vi politisk kan være med til at rede ud, hvis ikke kommunerne, PPR-kontorerne og sygehusene kan rede det ud selv?

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:16

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan bekræfte, at der med satspuljeaftalen fra 2008 til 2011 blev afsat betydelige midler til udbygning af kapaciteten. Udgifterne skønnes i 2012 ved fuld indfasning at udgøre 227 mio. kr.

Så synes jeg også, der er brug for lige at hæfte sig ved ventetidsopgørelsen fra Danske Regioner, som viser, at antallet af børn og unge med aktuelt behov for behandling og undersøgelse på venteliste er faldet fra 2.887 i 2008 til 2.513 i 2009. Det er altså et fald på 13 pct. Det skal ses i sammenhæng med, at antallet af børn og unge, som undersøges og behandles i børne- og ungdomspsykiatrien, er steget i samme periode. Det er blot for at sætte problemet i det rette perspektiv.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen Klint.

Kl. 15:17

Karen J. Klint (S):

Så vidt jeg husker tallene i den sidste opgørelse, vi har fået – nu har jeg så kun tallene for tredje kvartal med; det kan være, at de tal, ministeren læste op, var fra udgangen af fjerde kvartal i 2009, det kan jeg ikke svare på – så var der med udgangen af tredje kvartal i 2009 2.620 børn, som ventede. Nogle havde ventet under 2 måneder, men mange af dem havde faktisk ventet over 2 måneder. Danske Regioner har oplyst, at 1.136 børn ventede i mere end 2 måneder med udgangen af tredje kvartal 2009. Det synes jeg er mange, og jeg forventer sådan set også, at ministeren vil synes, at det er mange.

Så mit spørgsmål til ministeren er, om vi ikke kan få oparbejdet en statistik, der er mere aktuel, for hvis vi som politikere kun har næsten et år gamle tal at arbejde ud fra, er det jo lidt svært at se, om vi gør tingene korrekt herindefra. Kan ministeren give et tilsagn om,

at vi skal have nogle bedre opdaterede statistikker at arbejde ud fra, når vi skal revurdere de aftaler, vi har i satspuljeaftalen?

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:18

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det kan godt være, at der på et tidspunkt har været 2.620 børn på venteliste, men det skal i så fald sammenlignes med, at der i 2008 altså var 2.887 børn på venteliste. Denne reduktion i antallet af børn og unge på venteliste skal altså ses i sammenhæng med, at der fra 2007 til 2009 er sket en stigning på 39 pct. i antallet af henvisninger.

Vi får nyt om sagen i maj måned i år, altså i denne måned, hvor regionerne kommer med deres årlige opgørelser over regionernes økonomi og deres aktiviteter på psykiatriområdet. Der vil vi få tallene fra 2009, og det er dem, jeg synes vi skal bruge. Vi behøver ikke lave statistikker, når vi har tallene i forvejen.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til indenrigs- og sundhedsministeren, og det er af fru Liselott Blixt.

Kl. 15:19

Spm. nr. S 2175

10) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at flere hospicer står uden patienter, selv om man ved, at der er lange ventelister og et stort ønske fra palliative patienter om at blive henvist til en hospiceplads?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Liselott Blixt for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:19

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at flere hospicer står uden patienter, selv om man ved, at der er lange ventelister samt et stort ønske fra palliative patienter om at blive henvist til en hospiceplads?

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:19

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg går ud fra, at spørgeren henviser til Region Midtjylland og debatten om ledige hospicepladser på Anker Fjord Hospice som følge af regionens nye visitationsretningslinjer.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har været i kontakt med regionen, som har oplyst, at det er korrekt, at det palliative råd, altså Region Midtjyllands råd af fagfolk på området, har udarbejdet fælles visitationsretningslinjer for henvisning til hospice. Retningslinjerne skal sikre, at de patienter, der får plads på et hospice, også er de patienter, der har det største behov. Retningslinjerne er udarbejdet for at sikre, at det specialiserede tilbud, som et hospice jo er, udnyttes bedst muligt.

Jeg kan oplyse, at Anker Fjord Hospice ifølge Region Midtjylland i første kvartal af 2010 havde en belægningsprocent på 90. I driftsoverenskomsten mellem regionen og Anker Fjord Hospice sigtes efter en belægningsprocent på 85. Den faktiske belægningsprocent er altså højere end den aftalte.

Derudover kan jeg fortælle, at regionen den 4. maj i år lavede stikprøvekontrol på alle fire hospicer i regionen. Den viste, at der på alle regionens hospicer med i alt 50 pladser var 4 ledige pladser, og det svarer jo til en samlet belægningsprocent på mere end 90.

Jeg kan derfor ikke genkende billedet af, at Anker Fjord Hospice har en stor uudnyttet kapacitet, og det er også værd at huske på, at der er frit sygehusvalg til de pågældende hospicer, også til Anker Fjord. Det kræver ikke andet end en henvisning fra en læge, og det er uanset, om patienten er fra Region Midtjylland eller fra en anden region i landet.

Skulle der være den ledige kapacitet, der henvises til, er den til rådighed for alle patienter i hele landet, der kan få en henvisning fra deres praktiserende læge.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:21

Liselott Blixt (DF):

Hospiceformand Eva Naur forklarer, at Region Midtjyllands nye visitationsregler, som trådte i kraft sidste sommer, som også ministeren nævnte, betyder, at patienterne kun kan komme på hospice ved livets afslutning og ikke som symptomlindring og aflastning eller rehabilitering, som de tidligere har kunnet. Mener ministeren, det er i orden, at man først kan komme på et hospice så sent, at mange faktisk når at dø, inden de kommer derhen?

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:22

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Man kan altid diskutere, om vi skal have flere hospicer. Jeg er personligt meget imponeret af det hospice, som jeg tilfældigvis har besøgt ved en lejlighed. Det kan godt være, at man i fremtiden skal have flere hospicer, men når man nu har det antal pladser, man har, og når jeg bliver spurgt, om det er rigtigt, at der er hospicer, der står uden patienter, er jeg glad for at kunne fortælle: Nej, det er der ikke, der er en meget høj belægningsprocent.

Spørgsmålet, om man skal forbeholde hospice til den allersidste periode af livet eller lade det udstrække til en længere periode, tror jeg vi skal overlade til regionerne. Jeg kan ikke dokumentere, at Region Midtjylland ikke skulle have gjort det fornuftigt, når de har så høj en belægningsprocent, som de har.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:23

Liselott Blixt (DF):

Jeg synes, det lyder meget interessant, for nu har vi ved selvsyn set det, eftersom både fru Pia Kjærsgaard og hr. Kristian Thulesen Dahl var på besøg på det pågældende hospice og faktisk var rundt og se alle de tomme senge, der var, samtidig med at de fik at vide, at der var personale, der faktisk stod der og heldigvis kunne give ekstra god omsorg til de enkelte patienter, der var der, men som godt ville have haft, at der var nogle flere patienter.

Spørgsmålet er, om der så er nogle patienter, der ligger derhjemme og ikke lever op til de visitationskrav, som man har skærpet. Det mener jeg da er et problem, og jeg kunne godt tænke mig at høre, om ikke ministeren mener, det er et problem.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:23

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

En minister må jo holde sig til de oplysninger, han får, og oplysningen i dette tilfælde er altså, at det pågældende hospice har en belægningsprocent på 90, og det bekræfter jo ikke det billede, som spørgeren her har givet.

Men man skal være opmærksom på, at på et hospice er der jo ifølge sagens natur en ganske betydelig udskiftning, og derfor kan der vel være perioder med meget ringe belægning og andre perioder med høj belægning. Jeg ved det ikke. Jeg har fået gennemsnitstal, og det er dem, jeg er nødt til at holde mig til.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:24

Liselott Blixt (DF):

Jeg kan udlede af det, som ministeren siger, at det er noget, vi bliver nødt til at grave lidt dybere i, for det må være påstand mod påstand fra de forskellige, region kontra hospice.

En anden ting, som jeg tænker på, når jeg læser det, er, at når Region Midtjylland på den her måde ændrer visitationsreglerne, har vi jo pludselig en region, der har nogle andre visitationsregler end andre steder i Danmark. Jeg mener, at vi som sundhedspolitikere har en opgave i at sørge for, at alle i Danmark har de samme muligheder, når man er syg, så der kunne jeg godt tænke mig at høre, hvad ministerens holdning er til det, om det er noget, han vil følge op på.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:25

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, det er et ærligt og redeligt standpunkt at mene, at vi ikke skal have regioner, og at staten og Sundhedsministeriet skal bestemme det hele. Jeg respekterer synspunktet, men jeg er ikke enig i det, og så længe vi har regioner, må sådan noget som at fordele patienter på fire hospicer i Midtjylland oplagt være noget, der overlades til regionen uden alt for mange centrale pegefingre.

Jeg vil godt takke regionerne for, at de har set lyset, når det gælder værdien af hospice, og jeg synes ikke, der er dokumentation for, at min indblanding vil hjælpe de døende.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:26

Spm. nr. S 2207

11) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Hvordan hænger regeringens løfter om uændret serviceniveau i kommunerne til næste år sammen med, at der allerede nu er vedtaget en spareplan i Odder Kommune på 40,9 mio. kr. og 51,8 mio. kr. de følgende år med massive besparelser på kernevelfærden til følge, herunder lukning af to skoler og afskedigelse af 86 kommunale med-

arbejdere, bl.a. 15 i ældreplejen, 18 i daginstitutionerne og 39 i folkeskolen?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Kirsten Brosbøl for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:26

Kirsten Brosbøl (S):

Hvordan hænger regeringens løfter om uændret serviceniveau i kommunerne til næste år sammen med, at der allerede nu er vedtaget en spareplan i Odder Kommune på 40,9 mio. kr. og 51,8 mio. kr. de følgende år med massive besparelser på kernevelfærden til følge, herunder lukning af to skoler og afskedigelse af 86 kommunale medarbejdere, bl.a. 15 i ældreplejen, 18 i daginstitutionerne og 39 i folkeskolen?

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:26

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Regeringen har med KL aftalt et historisk højt niveau for de kommunale serviceudgifter for 2009. Det er yderligere forhøjet i 2010, og det er et niveau, der er fuldt finansieret.

Kommunerne har i 2009 realiseret et udgiftsniveau, der ligger væsentligt over det forudsatte. Der er altså ikke blot den aftalte stigning i serviceniveauet. Der er en yderligere stigning, som har ført til overskridelser. Det indebærer, at nogle kommuner nu er nødt til at foretage visse opbremsninger og opstramminger.

Det hænger ikke sammen med regeringens udmeldinger om rammerne for 2011. Jeg skal kort repetere, hvad planerne er fra 2011 til 2013. Vi står i en situation, hvor der er en regning, der skal betales, hvor der er behov for at skabe balance mellem offentlige indtægter og udgifter. Derfor har regeringen fremlagt en politik, der indebærer, at det samlede offentlige forbrug for kommuner, regioner og stat under et skal holdes i ro i perioden 2011-2013, vel at mærke på en måde, hvor staten især skal begrænse til fordel for sundhed, svage grupper og uddannelse. Det er de overordnede rammer, der er meldt ud.

Når man så holder det sammen med de aftalte serviceforbedringer plus de serviceforbedringer, der fulgte af de store overskridelser, synes jeg ikke, at der er baggrund for det spørgsmål, som jeg her skal svare på.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:28

Kirsten Brosbøl (S):

Nå, det tror jeg nu nok at de 86 medarbejdere, som netop er blevet fyret i Odder Kommune, synes, og det gælder også dem, som har en fyreseddel hængende over hovedet. For det er ikke de sidste fyringer, der er på tale; man ved, at der kommer flere end dem, der allerede er besluttet her. Men ministeren siger selv i sin besvarelse, at de her besparelser, der foretages nu, ikke har noget at gøre med det, som kommer i 2011 og fremefter. Så kunne man jo, hvis det er korrekt, spørge ministeren:

Tror ministeren så, at den spareplan, som regeringen har lagt op til for kommunerne, altså samlet set nulvækst og besparelser på 4 mia. kr., betyder, at Odder Kommune, som altså allerede nu er ude i at skulle spare 40,9 mio. kr. og 51,8 mio. kr. i de følgende år, kan fastholde det samme niveau – og jeg skal sige, at Odder Kommune er en af de mindste kommuner i landet efter kommunesammenlægningerne, så det er meget, meget voldsomme beløb og et meget stort

antal af medarbejderne i kommunen, der allerede nu er blevet fyret – eller tror ministeren, at der kommer yderligere besparelser? For sagen er jo den, at regeringen har holdt hårdt på, at der ikke skal komme nedskæringer i det offentlige; finansministeren udtalte den 17. marts i Politiken, at nulvækst vil sige, at der er det samme antal ansatte.

Så jeg vil egentlig godt høre, hvad ministeren tror der kommer til at ske i Odder Kommune, når man allerede nu er ude i massive sparerunder og altså formentlig får den her meget stramme aftale – nu må vi se, om det bliver med KL eller med kommunerne enkeltvis, sådan som regeringen jo truer med i øjeblikket – altså om det vil betyde flere besparelser, eller om man, som ministeren ser det, vil kunne fastholde det samme niveau.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:30

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Man kan jo spørge om meget, og jeg kan ikke forhindre spørgeren i at holde en lang tale, for det er jo det, der er formålet med spørgsmålet. Min kommentar er bare, at jeg har set listen over kommunernes overskridelser. De er enorme, og det vil sige, at der er overskridelser ud over de aftalte stigninger. Typisk er der jo altså aftalt stigninger på et par procent i faste priser, kroner og øre, og derudover er der typisk en overskridelse på yderligere et par procent. Det er disse overskridelser, som nogle kommuner nu klogelig er i gang med at indhente ved bl.a. at tage toppen af de personalestigninger, som de har haft. Det er jo også det, vi ser i regionerne, hvor der tales meget om afskedigelser i sundhedssektoren. Ja, det er en lillebitte top af stigningen på et år, der tages væk. Altså, stigningen har måske været 8.000, og så tager man toppen af, så der er 7.000 ekstra tilbage i forhold til, hvad der var året før. Det er jo situationen i sundhedssektoren. Så grelt er det ikke i den kommunale sektor.

Men i nogle kommuner er det altså temmelig meget, og tager vi nabokommunen, Horsens, kan vi se, at det – hvis jeg ikke husker forkert – er 6-7 pct. overskridelser, der er tale om dér, i Kommunernes Landsforenings formands egen kommune.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:31

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg synes jo egentlig, det her er et meget godt eksempel på, at regeringen forsøger at generalisere og stå og vrisse ad kommunerne sådan samlet set, uden at se på, hvad der rent faktisk er forholdene i den enkelte kommune. Jeg står her med spareplanen for Odder Kommune. Ministeren siger, at det bare er den vækst, der har været, man nu skærer væk.

Altså, der er tale om, at man lukker ungdomsklubber ude i oplandet, at man nedlægger to skoler, at man fyrer halvdelen af kommunens hjemmesygeplejersker og erstatter dem med SOSU-assistenten, og at man sætter forældrebetalingen i klubberne op. Alle de her ting, som altså er elementer i den meget, meget voldsomme spareplan i Odder Kommune, siger ministeren nu bare er udtryk for, at man har været for ødsel med pengene – i parentes bemærket har der jo været en Venstreborgmester i kommunen i de sidste 4 år, så det kunne være en skjult hentydning til ham. Men nu står en socialdemokratisk borgmester altså med ansvaret for at rydde op i det her og endda med truslen om nulvækst og yderligere besparelser i de kommende år.

Kan ministeren ikke se, at det for de medarbejdere, der nu er blevet fyret, og for dem, der har truslen om en fyreseddel hængende

over hovedet, virker utrolig arrogant og ikke særlig – hvad skal man sige? – indsigtfuldt i forhold til kommunernes forhold?

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:32

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

En tidligere spørger har i dag haft det synspunkt, at man skulle nedlægge regionerne. Når jeg hører på fru Kirsten Brosbøl, får jeg det indtryk, at hun nu også vil nedlægge kommunerne. For hun bærer fodboldklubber og anbringelsessteder osv. ind i Folketinget og mener, at det er regeringens skyld, på trods af at jeg kan påvise, at alle kommuner har haft mulighed for vækst, endda en ganske voldsom vækst, i alle de senere år, og i kraft af de overskridelser, de har lavet, har de altså haft en endnu større vækst. Og så er der nogle, der må rebe sejlene, og det er da godt, at en nytiltrådt borgmester reber sejlene. Jeg ved ikke, hvad de gjorde i valgkampen i Odder Kommune, men det kan jo være, at de kom lidt sent i gang på grund af valgkampen; det skal jeg ikke kunne sige. Nu bliver sejlene så rebet, og jeg er helt sikker på, at borgmesteren er god til at give sin forgænger skylden og til også at give regeringen skylden, ligesom fru Kirsten Brosbøl jo stiller spørgsmål for at give regeringen skylden. Det er politik, som politik nu engang er.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Nemlig. Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:33

Kirsten Brosbøl (S):

Det synes jeg netop er min opgave. Borgmesteren tager faktisk et stort ansvar på sig og forsøger at gøre det på den mest skånsomme måde, og det er svært, når man altså står med så massive besparelser, som er tilfældet her. Ministeren forsøger at bortforklare det her med, at der nu er historisk store udgifter til kommunernes serviceopgaver, men sagen er jo, at i rigtig mange kommuner handler overskridelserne om lovbundne opgaver, f.eks. på det specialiserede sociale område. Kan ministeren ikke bekræfte, at hvis man som kommune har lovbundne opgaver, som vokser, vil der være andre områder, som man – hvis man altså har en meget, meget snæver økonomisk ramme, som regeringen jo har lagt ned over kommunerne i de seneste år – så er nødt til at gå ind og skære på, og at nogle udgifter, f.eks. udgifter til specialiserede opgaver, kan det være meget vanskeligt at forudsige hvordan udvikler sig?

Jeg vil egentlig godt til sidst spørge ministeren om det, jeg egentlig også hentydede til i mine tidligere spørgsmål, nemlig om, hvad der kommer til at ske i de kommende år i en kommune, som allerede er så presset, at man sparer 40 mio. kr. i år og 50 mio. kr. i de kommende år, når regeringen har bebudet nulvækst og besparelser for yderligere 4 mia. kr. Vil det så ikke gå ud over den borgernære velfærdsservice?

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:35

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis det er sådan, at jeg har givet forkerte oplysninger, så vil jeg gerne have det at vide. Det, jeg har fortalt om de massive udgiftsstigninger og serviceforbedringer, der har været hvert eneste år, også det seneste år, og om overskridelserne, har fru Kirsten Brosbøl heldigvis ikke afkræftet. Altså: Det har jeg ret i. Så siger fru Kirsten Brosbøl:

Ja, men altså i Odder er det sådan og sådan. Jeg er ikke minister for Odder Kommune, jeg ved ikke, hvad der var foregået i Odder, og jeg respekterer borgmestre, som udviser rettidig omhu og prøver at få udgifterne til at passe med indtægterne. Selv om der er nogle, der render ind i Folketinget med det, så respekterer jeg, at borgmesteren selv tager affære.

Det med den meget snævre ramme tror jeg mildest talt også jeg har dementeret i mit svar. Der har *ikke* været tale om meget snævre rammer. Det er lavpolemik at tale om meget snævre rammer i det år, hvor der har været tilladt flere procents stigning, hvorefter der har været flere procents overskridelser oven på. Så har der da minsanden ikke været meget snævre rammer.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af fru Julie Skovsby.

Kl. 15:36

Spm. nr. S 2216

12) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Julie Skovsby (S):

Hvilken betydning mener ministeren, at nulvækst i år 2011 samt afskedigelsen af 701 kommunalt ansatte på Fyn vil få for serviceniveauet i de fynske kommuner, og mener ministeren, at de fynske kommuner bør og skal gennemføre besparelser på ældreområdet, folkeskolen og børnepasningsområdet?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Julie Skovsby for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:36

Julie Skovsby (S):

Tak for det.

Hvilken betydning mener ministeren, at nulvækst i år 2011 samt afskedigelsen af 701 kommunalt ansatte på Fyn vil få for serviceniveauet i de fynske kommuner, og mener ministeren, at de fynske kommuner bør og skal gennemføre besparelser på ældreområdet, folkeskolen og børnepasningsområdet?

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:37

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Man må imponeres af paralleliteten mellem de seneste to spørgsmål; der kan vist komme mange af den slags.

Jeg kan sige, at regeringen har fremlagt en politik, der indebærer, at vi omfordeler 10 mia. kr., hvor de 10 mia. kr. går til sundhed, uddannelse og svage grupper, især til sundhed og svage grupper. Staten bidrager med de 6 mia. kr., kommunerne skal finde 4 mia. kr., men kommunerne får måske også en del af dem, fordi kommunerne jo også står for en del af de svage grupper, for uddannelsen og for en del af sundhedssektoren.

Det kan så omregnes til, at hvis man forestiller sig, at alle 4 mia. kr., som kommunerne skal spare, skal udmøntes ved, at kommunalt ansatte afskediges, så er det 8.000, som jo altså vil blive opvejet af, at der til gengæld alt andet lige vil blive ansat 8.000 til sundhed, til uddannelse og til svage grupper. De 701 færre ansatte på Fyn skal ses i forhold til, at der er 37.000 kommunalt ansatte på Fyn.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at kommunerne har meget god tid til at planlægge og forberede sig på de ændrede økonomiske vilkår. Og når man allerede nu ser, at nogle kommuner tager hårdt fat,

hænger det vel sammen med to ting, nemlig dels at kommunevalget nu er overstået, dels at man har store overskridelser, og det skal man jo tage fat i, og de fleste steder betyder det jo, at man blot tager toppen af den vækst, som man har haft det senere år.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Skovsby.

Kl. 15:39

Julie Skovsby (S):

Jeg tror blot, at jeg vil gentage mit spørgsmål: Hvilken betydning vil det have for serviceniveauet i de fynske kommuner?

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:39

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det vil vel have den betydning for serviceniveauet, at det stiger lidt mindre, end det ellers ville være steget. Det er jo steget år for år – hele vejen igennem – og det er også steget i år, men i år steg det altså så meget, at man blev nødt til at skære lidt af toppen. Det er svaret.

Så vil jeg da godt rose de kommuner, som udviser rettidig omhu, rose dem, som f.eks. finder ud af, hvordan de kan spare ganske meget på at følge op på sygedagpenge, rose dem, der forebygger sygefravær ved at oparbejde en anerkendende kultur og understøtte trivsel. Der er jo mange ting, man kan gøre i en kommune, hvis udgifterne skrider på nogle områder.

Som tidligere undervisningsminister vil jeg også godt nævne specialundervisningsområdet, som er mig en kilde til evig undren. Jeg forstår ikke, at man ikke underviser flere elever i klassen ved hjælp af undervisningsassistenter. Jeg forstår ikke, at man anvender det alderdyreste, altså det at tage eleverne ud og lade dem blive undervist af en lærer med forberedelse og det hele, hvor nogle af dem måske kunne have været klarer i klassen med en ekstra voksen i form af en undervisningsassistent – det koster en tredjedel af, hvad en tolæro- ordning koster.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Skovsby.

Kl. 15:40

Julie Skovsby (S):

Jeg kan forstå, at ministeren siger, at serviceniveauet vil stige lidt mindre. Nu er det jo ikke lidt mindre vækst, der er for næste år. Det er nulvækst, som regeringen mener skal gennemføres ude i kommunerne, og nulvækst betyder jo, at væksten ikke må stige. Men når regeringen nu har været inde at sige, at på andre områder, sundhedsområdet eksempelvis, vil væksten stige, og der skal bruges flere penge, vil der være nogle andre områder i kommunerne – eksempelvis i ældreplejen, folkeskolen, daginstitutioner osv. – hvor det bliver nødvendigt at spare.

Hvorhenne er det, at der skal spares? Er det på ældreområdet, er det på folkeskoleområdet, er det på børnepasningsområdet? Hvorhenne er det, og var det ikke en fortalelse, da ministeren sagde, at det betyder, at serviceniveauet vil stige lidt mindre? Er det ikke i virkeligheden nulvækst, regeringen snakker om?

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Regeringen har alt i alt lagt op til nulvækst i den offentlige sektor, men på den måde, at der især spares i staten, og at pengene gives til især sundhed, men også til svage grupper og til uddannelse. Det er det, vi lægger op til, altså uændret personale alt i alt, men mindre personale i staten og mere personale i især regionerne.

Kommunerne skal også i et vist omfang bidrage – slet ikke så meget som staten, men i et vist omfang – og hvis de bebudede afskedigelser på Fyn skyldes, at man allerede nu træffer beslutninger, der får virkning fra den 1. januar, er det et led i, at man imødeser, at man skal spare i forbindelse med disse omfordelinger. Hvis det skyldes, at man er kommet for højt op, at man tager toppen af en vækst, ja, så passer min formulering om, at det er et fortsat forbedret serviceniveau, bare på et lavere niveau.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Skovsby.

Kl. 15:42

Julie Skovsby (S):

Det, der bliver sagt, hænger jo ikke sammen. At serviceniveauet kommer til at stige, bare lidt mindre, men at det kommer til at stige ude i kommunerne, hænger jo ikke sammen med, at det er nulvækst, der bliver gældende for næste år.

Dertil kommer, at ministeren siger, det kun er en lille del af den omfordeling, kommunerne skal bidrage med. Ud af de 24 mia. kr. skal der nu findes 10 mia. kr. at flytte rundt på, hvoraf det altså er 4 mia. kr. ude i kommunerne. Det er det, som ministeren kalder en lille del, som kommunerne skal bidrage med. Det er det, som Finansministeriet har regnet ud betyder 8.000 kommunalt ansatte, og det er altså det, der på Fyn betyder, at 701 kommunalt ansatte vil blive fyret i bl.a. ældreplejen, og det kan være flere af de hjemmesygeplejersker, som den tidligere spørger var inde på.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Ministeren.

Kl. 15:43

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Nu er der jo heldigvis også andre måder at spare på. Nogle kommuner har langt færre ansatte i administrationen end andre. Nogle har en langt mindre grad af sygefravær end andre. Så målet er jo at opnå denne omfordeling af 10 mia. kr., og de 8.000 ansatte indgår i en omfordeling til fordel for sundhed, svage grupper og uddannelse. Målet er at opnå denne omfordeling uden at gøre skade på servicen. Jeg kan ikke garantere, at man ikke nogle steder er nødt til at reducere servicen. Det kan jeg ikke garantere, men det vil jeg så holde op imod de kolossale forbedringer af servicen, der har været – især de allerseneste år.

Så hvis disse afskedigelser først træder i kraft den 1. januar 2011, er det et led i denne omflytning. Hvis det er nogle, der træder i kraft allerede i år, tyder det på, at det er et led i, at man tager toppen af en vækst – en vækst, der var større, end man havde lov til ifølge aftalen.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til indenrigs- og sundhedsministeren, og det er stillet af fru Karen J. Klint.

Kl. 15:45

Spm. nr. S 2174

13) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karen J. Klint (S):

Hvilke årsager ser ministeren til, at antal henviste børn til børnepsykiatrisk undersøgelse er steget fra 9.226 i 2007 til 12.836 i 2009?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Karen Klint.

Kl. 15:45

Karen J. Klint (S):

Så er vi tilbage til børnepsykiatrien, og jeg læser op:

Hvilke årsager ser ministeren til, at antal henviste børn til børnepsykiatrisk undersøgelse er steget fra 9.226 i 2007 til 12.836 i 2009?

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:45

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er steget eksplosivt siden midten af 1990'erne, og regeringen og satsuljepartierne har derfor afsat betydelige midler til udbygning af kapaciteten for at komme ventelisterne til livs.

På trods af denne massive udbygning er det på grund af det stigende antal henviste børn ikke lykkedes at komme ventelisterne til livs. For at få afdækket årsagerne til den voldsomme stigning i antallet af henviste børn kom regeringen i 2008 med en rapport, der hed »Henvisningsprojektet i børne- og ungdomspsykiatrien«, og som undersøgte årsagerne til det stigende antal henviste.

Rapporten giver ikke et entydigt billede af årsagerne, men peger på nogle faktorer, som kan være en del af årsagen. Den peger på, at kommunernes krav om diagnose, før et barn eller en ung kan henvises til sociale støtteforanstaltninger, kan være en af årsagerne til det stigende antal henviste. Den peger også på, at der er sket en opkvalificering af personalet i kommunerne, sådan at der er flere børn og unge, der identificeres, altså, at der er flere, der får hjælp. Så det er svært at sige præcist, hvad der er årsag til det stigende antal henvisninger, men det er utvivlsomt en kombination af faktorer.

For at sikre en udbygning af kapaciteten har regeringen og satsuljepartierne, som jeg nævnte, indført udvidede undersøgelses- og behandlingsrettigheder, og erfaringerne herfra er, at flere børn og unge undersøges og behandles i børne- og ungdomspsykiatrien. Samtidig er antallet af børn og unge på venteliste nu for første gang faldet på trods af det voldsomt stigende antal henviste. Det kunne altså tyde på, at vi er på den rette vej.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Karen J. Klint.

Kl. 15:47

Karen J. Klint (S):

Tak for svaret. Så vil jeg nok også i respekt for, at vi jo har en minister, der har to kasketter på, sige, at mit næste spørgsmål altså både er til indenrigsministeren og til sundhedsministeren, ikke kun til sundhedsministeren.

Det er jo rigtigt, at vi har rapporten fra 2008, der sådan antyder, at der kan være nogle årsager. Men når vi så ser på det sidste her og vi hører de kontinuerlige indberetninger fra kommunerne om, at der er en slunken kasse de fleste steder, kan det så frygtes, at der for nogle af de børn, der henvises, faktisk er en økonomisk bevæggrund til, at hvis kommunen ikke selv har ressourcer til at lave nogle børneundersøgelser på PPR-kontorerne i skolerne, kan man godt sådan blive fristet lidt over evne til at henvise barnet til en regional under-

søgelse, der jo i princippet er gratis for kommunen? Er det noget, som ministeren har hørt om før?

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:48

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det kan jeg hverken be- eller afkræfte, for jeg er ikke i stand til at svare på det. Men én ting ved jeg: Der er flere børn, der får hjælp. Der er flere problemer, der bliver lokaliseret. Der er færre, der lades i stikken med deres problemer, og det synes jeg at vi skal glæde os over.

Så er det jo sådan, at vi har kommunalt selvstyre, og det er både spørgeren og jeg vistnok tilhængere af. Det fungerer jo på den måde på hele specialområdet, at hvis der er nogen, der skal have hjælp, skal de have hjælp, men det er kommunerne, der lægger udgiftsniveauet. Sådan tror jeg det skal blive ved med at være. Kommunerne har vist sig at være omsorgsfulde i forhold til svage grupper, og det er derfor, vi har de voldsomt stigende udgifter. Jeg mener i øvrigt, der er grund til at se på, om man i nogle tilfælde kan vælge billigere løsninger, der er lige så gode.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Karen J. Klint.

Kl. 15:49

Karen J. Klint (S):

Jeg kan ikke være uenig med ministeren i, at man nogle gange godt kan vælge andre løsninger, men det er jo svært at vælge en anden løsning til udredning af et barn, medmindre det netop er en psykologisk udredning eller det er en psykiatrisk udredning. Der er det altså svært at sige at andre faggrupper kan gå ind end lige de to specifikke.

Jeg spørger, om ikke vi trænger til at få sådan en større sandhedsværdi frem, med hensyn til hvad årsagerne er til den stigningsgrad, der er. Har vi en pædagogik i Danmark, der ikke kun identificerer børnenes problemer, men måske også en børnebarndom, som faktisk producerer, at børn bliver mere syge? Så skal vi da røre ved de årsager og ikke kun diskutere, om deres problemer skal løses billigere. Vi skal vel beskytte børnene mod at blive syge.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:50

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Sådan som fru Karen J. Klint her formulerer det, kan jeg kun være enig. Jeg mener, at når regeringen mødes med kommunerne på et eller andet tidspunkt, forhåbentlig, og drøfter, hvordan vi kan få pengene til at nå sammen her, mens vi skal betale regningerne for finanskrisen, så bliver vi nødt til at stille skarpt på hele specialsektoren, hvor der er voldsomt stigende udgifter, og hvor man måske i nogle tilfælde kunne vælge løsninger, som er lige så gode, og som er billigere, og hvor man måske kunne finde frem til årsagerne og dermed måske også finde frem til forebyggende foranstaltninger, som fru Karen J. Klint jo antyder vi skulle. Jeg kan kun være enig i det, sådan som hun formulerer det her.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Karen J. Klint.

Karen J. Klint (S):

Det kan jo være ret slående, at nogle og halvfems børn bliver passet i offentligt dagtilbud om dagen, før de kommer i skole. Hvis man så opdager, at et vist antal børn, måske endda en stor procentdel af en årgang har psykiske problemer, når de kommer i skole, så kunne det jo godt være, at det, vi skulle prioritere i satspuljeforhandlingerne, er, hvordan vi får fat i børnene i tide, frem for at vente, til de kommer i skole.

Men jeg vil også godt spørge lidt ind netop til den økonomiske side af det her. Nu var ministeren i sit svar lige før inde på kommunernes selvstyre. Det er jeg jo enig i. Men kommunerne har jo ikke haft helt frit valg, med hensyn til hvor mange penge de har i kassen. Det er vel sådan set hårdt styret herindefra og ikke mindst fra regeringen og lige i disse dage også med begrebet nulvækst. Så kan vi helt se bort fra, at der kan være nogle økonomiske problemer, der gør, at man enten ikke kommer i gang med forebyggelse, eller at man sender børn til undersøgelse et andet sted end hos sig selv?

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:52

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er da heldigvis sådan, at der er grænser for, hvor meget udgifterne kan stige i kommunerne. Sådan var det i hr. Mogens Lykkes toftid som finansminister, og sådan er det i hr. Claus Hjort Frederiksen, og der var ikke mere mælk og honning fra hr. Mogens Lykkes toft, end der i dag er fra hr. Claus Hjort Frederiksen.

Det hænger jo sammen med, at det på hele specialområdet er ganske som på sundhedsområdet, at behovene er uendelige. Det er ikke, fordi der er flere vanskelige børn, men det er, fordi der er flere, der får hjælp, gudske lov. Der er intet, der tyder på, at der er flere børn, som har specielle indlæringsvanskeligheder, eller flere børn, som har det ene eller det andet syndrom, men der er flere, der er blevet lokaliseret, og der er flere, der får hjælp. Det synes jeg vi skal glæde os over. Det er derfor, at udgifterne er steget, og det er derfor, at vi er nødt til at sætte det under lup og finde ud af, om vi kan gøre det bedre uden at udskille så mange børn til særlig behandling, som vi gør i dag.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til indenrigs- og sundhedsministeren, og det er stillet af fru Liselott Blixt.

Kl. 15:53

Spm. nr. S 2176

14) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at flere palliative patienter ønsker at dø hjemme i stedet for på hospitalet, men KL's formand for Social- og Sundhedsudvalget mener, at der mangler kompensation til kommunen på dette område?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:53

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at flere palliative patienter ønsker at dø i hjemmet i stedet for på hospitalet, men KL's formand for So-

cial- og Sundhedsudvalget mener, at der mangler kompensation til kommunen på dette område?

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:53

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er jo ikke første gang, at Kommunernes Landsforening mener, at der mangler kompensation til kommunerne.

Der er i de senere år på grund af aftaler mellem regeringen og Dansk Folkeparti opbygget en hospicekapacitet, som betyder, at flere patienter end nogen sinde har mulighed for at dø på hospice i stedet for at dø hjemme eller på almindelige sygehuse, og det er et kæmpe fremskridt. Kommunerne har ikke fået nogen ny opgave på feltet, de har ikke fået en udvidet opgave, men de har fået en udvidet hospicekapacitet. Det er aftalt, og det er i den grad til gavn for patienterne.

Så kan man have mange overvejelser om, hvordan man kan forbedre plejen af de patienter, som hellere vil dø i hjemmet – og det er mange; nogle har fortalt mig, at det er de fleste – og det er jo det, som formanden for KL's Social- og Sundhedsudvalg siger. Jeg vil selvfølgelig ligesom spørgeren gerne give den bedst mulige pleje og så til døende, der gerne vil dø i eget hjem. Men hvis det betyder voldsomt stigende udgifter, er vi nødt til at inddrage det i sammenhæng med andre udgiftsområder. Vi har skaffet forbedringer på feltet, men der er ikke ubegrænset mulighed for yderligere forbedringer, og dette at sikre hjælp til døende i eget hjem kan i nogle tilfælde være meget, meget kostbart. Skal vi ikke glæde os over det ekstra antal pladser på hospice og glæde os over, at vi der har fået en rigtig værdifuld tilføjelse til vores kommunale sundhedsomsorg?

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:55

Liselott Blixt (DF):

Jamen i Dansk Folkeparti glæder vi os bestemt over den aftale, som vi indgik, dengang der var amter, om, at de skulle lave de her hospicer, så der var hospice i alle amter. Men vi kan også se, at danskerne tager det mere og mere til sig; det er ikke lige så tabubelagt at tale om døden, og man begynder efterhånden at få nogle ønsker til, hvordan man gerne vil herfra. Vi er heldigvis individuelle; nogle vil gerne på hospice, mens andre gerne vil have lov til at dø i eget hjem, hvor de er omgivet af deres familie. Heldigvis er der mange kommuner, der gør en formidabel indsats på området, og jeg ved, at der er mange, der får ros af de familier, der netop har en døende pårørende. Men når jeg ser, at KL's formand kommer med den her udmelding, tænker jeg: Jamen er der kommuner, der begynder at synes, det er byrde – f.eks. når det gælder personale, økonomi? Er det, fordi der mangler noget incitament for kommunerne til at have de døende og passe dem selv?

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:56

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, hospiceområdet er et af de sidste områder, nogen vil spare på. Jeg er en af de pårørende, som har sat utrolig pris på hospice, ikke bare som begreb, men også i et konkret tilfælde. Og det er rigtigt, at vi er kommet ud af det tabubelagte, og det er også rigtigt, at man

ikke mindst på de danske hospicer har udviklet en smertelindringspraksis, som er utrolig glædelig – det er et kæmpe fremskridt. Så jeg hører til dem, der vil rose, og jeg tror ikke, det er det område, der først vil blive ramt af de mindre stramninger, som man nu desværre er nødt til at foretage for at betale visse regninger.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:57

Liselott Blixt (DF):

Jeg tror, ministeren misforstod, hvor jeg ville hen, for jeg var mere inde på kommunernes pleje af døende. Jeg ved godt, at jeg havde et andet spørgsmål, hvor det mere var hospice, det drejede sig om. Men her er det, når det er kommunen, der passer deres terminale patienter selv. Der kunne jeg også godt tænke mig at høre ministeren svare på, om ministeren kunne se for sig, at kommunerne i fremtiden tog hospiceopgaven nærmere til sig. Nu har vi fået færre kommuner, så det kunne jo være en del af fremtiden, at man gik ind og kiggede på, om det eventuelt skulle være en kommune, der skulle tage sig af hospiceopgaven, og der eventuelt skulle være hospicepladser i hver kommune, eftersom vi ikke har så mange nu, som vi havde tidligere.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:58

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil helst ikke tage stilling til, hvad man vil beslutte i fremtiden. Der er jo stadig væk meget små kommuner, som da heldigvis ikke har brug for et helt hospice til deres borgere, så mon ikke det i givet fald skulle være igennem et kommunalt samarbejde. Det tror jeg det skal. Men i øvrigt så forstår jeg udmærket de varme følelser, som spørgeren har over for området i almindelighed og hospicer i særdeleshed.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:58

Liselott Blixt (DF):

Jeg vil til afslutning sige tak for ministerens svar. I Sundhedsudvalget skal vi netop ud at se på nogle muligheder i andre lande, og det kunne jo være, at vi kunne få en dialog senere hen om, hvordan man gør i andre lande, og om vi kunne yde noget på området herhjemme.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:59

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):
Jeg takker for bemærkningen og har ikke noget at tilføje.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:59

Spm. nr. S 2208

15) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Når Odder Kommune allerede har et ressourceforbrug under landsgennemsnittet og altså er blandt de mest effektive kommuner i landet, hvordan skal kommunen så leve op til regeringens krav til kommunerne om nulvækst og besparelser på 4 mia. kr. uden yderligere forringelser af den kommunale velfærdsservice som ældrepleje, folkeskoler og daginstitutioner?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:59

Kirsten Brosbøl (S):

Når Odder Kommune allerede har et ressourceforbrug under landsgennemsnittet og altså er blandt de mest effektive kommuner i landet, hvordan skal kommunen så leve op til regeringens krav til kommunerne om nulvækst og besparelser på 4 mia. kr. uden yderligere forringelser af den kommunale velfærdsservice som ældrepleje, folkeskoler og daginstitutioner?

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:59

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Så tager vi det en gang til for fru Kirsten Brosbøl.

Vi har jo været inde på Odder Kommune. Vi har talt langt og længe om den, og jeg skal gentage, at regeringen har ansvaret for at fastlægge de overordnede rammer og mål for den kommunale økonomi. Inden for de rammer er det op til den enkelte kommune at indfri målet og træffe de nødvendige beslutninger. Forskelle i ressourceforbrug kan tilskrives forskelle i rammevilkår og i det lokalt prioriterede serviceniveau. En simpel sammenligning med serviceniveauet på landsplan er ikke tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, om en kommune er effektiv eller ikke.

Der vil altid være forskel i effektivitet, der vil være forskelle i serviceniveau. Det sidste er jo simpelt hen ideen i det kommunale selvstyre. Jeg er overbevist om, at alle kommuner visse steder kan finde effektiviseringspotentialer. Ved at udnytte disse effektiviseringsmuligheder vil kommunerne kunne frigøre ressourcer, som de kan bruge på andre felter eller bruge til at få enderne til at nå sammen. Eksempelvis har et fællesskab af 17 kommuner på Sjælland beskrevet, hvordan de hver har sparet 10-30 pct. af udgifterne til indkøb via et indkøbsfællesskab. Vesthimmerland Kommune har effektiviseret deres indkøbsproces bl.a. via en fælles indkøbsfunktion i kommunen. Det har givet en årlig besparelse på 11 mio. kr.

Jeg har tidligere nævnt, hvor effektive visse kommuner er med hensyn til administrative besparelser, og jeg har nævnt, at visse kommuner har gjort det meget dygtigt, når det gælder begrænsning af sygefravær. Så der er meget, der kan gøres, og gudskelov er det ikke mig, der som indenrigsminister skal dekretere det. Vi har nemlig kommunalt selvstyre her i landet, og derfor har vi at gøre med rammestyring, som har været aftalt med Kommunernes Landsforening.

Kl. 16:01

Den fg. formand (Bent Bøgested):
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:01

Kirsten Brosbøl (S):

Nu er baggrunden for spørgsmålet selvfølgelig finansministerens udmelding den 19. marts, tror jeg det var, hvor man kom med sådan en plan: »Her kan spares 10 milliarder«, stod der. Efter at man jo først i længere tid havde holdt fast i, at nulvækst ikke ville betyde besparel-

ser, kom regeringen så med den rygende pistol, nemlig den her anvisning på, hvordan man kunne finde besparelser for 10 mia. kr. i kommunerne.

Der har min kollega hr. Morten Bødskov så stillet et spørgsmål til finansministeren om, hvad baggrunden for den beregning var, altså hvordan man havde regnet sig frem til, at kommunerne bare sådan lige ved at effektivisere og ved at efterligne de mest effektive kommuner – eller bare ved at kigge på gennemsnitskommunerne – kunne spare de her 10 mia. kr.

Der har vi fået et svar, hvor vi så kan se de her beregninger, og det er sådan, at på alle de parametre, som ligger til grund for den her beregning, ligger Odder Kommune under gennemsnittet. Altså, regeringens budskab er, at hvis man bare efterligner gennemsnitskommunerne, vil man kunne spare samlet set de her 10 mia. kr.

Nu er det bare sådan, at den kommune, som indenrigsministeren nu synes at vi har talt alt for meget om i dag, nemlig Odder Kommune, allerede ligger under gennemsnittet, og derfor vil der jo ikke være det besparelspotentiale i lige præcis Odder Kommune, som regeringen altså i sin plan har lagt til grund for, at der er nogle lavthængende frugter, som kommunerne bare kan plukke, uden at det vil gå ud over servicen.

Derfor mit spørgsmål, for når man som Odder Kommune faktisk allerede er en mønsterkommune og ligger under gennemsnittet, hvad er budskabet så til de kommuner fra regeringen? Så lad os lade være med at tale specifikt om Odder, hvis ministeren ikke ønsker det, men lad os tage de mange kommuner, som jo allerede ligger under gennemsnittet. Hvordan skal de forstå den her spareplan fra regeringen: »Her kan spares 10 milliarder«? Hvordan skal de leve op til det, når de allerede er mere effektive, uden at de altså skal gå ind og skære i servicen?

Kl. 16:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:04

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg håber ikke, det overrasker spørgeren, når jeg med anvendelse af almindelig logik konstaterer, at halvdelen af de danske kommuner ligger under gennemsnittet. 49 danske kommuner ligger under gennemsnittet. Jeg ved ikke, hvordan spørgeren vil have, at man ved forhandlingerne med Kommunernes Landsforening skulle undtage dem, der ligger under gennemsnittet. Så denne konstatering af, at Odder Kommune ligger under gennemsnittet, er altså svær at bruge til noget som helst.

Hvad angår nulvækst, er det berettiget at tale om det. Når man omfordeler 10 mia. kr., betyder det, at de 8.000, man måske skal afskedige i kommunerne, får man til sundhed, til svage grupper og til uddannelse, og en del af de penge og en del af det personale lander jo igen i kommunerne. Så man kan udmærket tale om nulvækst i stat, kommuner og regioner under et, men vel at mærke på den måde, at det er staten, der reelt går ned med 6 mia. kr., mens kommunerne går ned med 4 mia. kr. Og de 5 mia. kr. går altså til sundhed, de 3 mia. kr. til svage grupper og de 2 mia. kr. til uddannelse.

Det er alt i alt nulvækst, men vi vil bare ikke have nulvækst forbundet med stagnation. Vi vil have nulvækst, hvor vi gør en indsats for sundhed, for svage grupper og for uddannelse. Det er for at få dynamik i en periode med nulvækst, at vi har gjort det på den måde.

Kl. 16:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:05

Kirsten Brosbøl (S):

Det er jo meget pudsigt, for nu står ministeren og rammer en pæl igennem det, som finansministeren har sagt til landets kommuner, ved at sige, at halvdelen af kommunerne ligger under gennemsnittet, så de selvfølgelig ikke kan bruge den spareplan, som finansministeren har fremlagt, til noget. Sådan må jeg jo tolke ministerens svar, når finansministerens budskab var, at man bare skulle efterligne gennemsnitskommunerne, for så kunne man gøre det langt mere effektivt.

Må jeg så ikke bare sige, at halvdelen af kommunerne jo ikke ligger under gennemsnittet på alle parametrene. Hvis ikke indenrigsministeren har studeret finansministerens svar nøjere, kan jeg oplyse, at der er regneeksempler på både dagpasning, folkeskole, ældreområde, administration og sygefravær. Så man kunne jo godt sige, at nogle kommuner måske ligger under gennemsnittet på nogle ting, men over gennemsnittet på nogle andre ting, og de kunne så følge anvisningen, hvis beregningerne vel at mærke var sådan, at de bare kunne gå ind og efterligne gennemsnittet. For man må også sige, at kommunerne jo har forskellige forudsætninger for at levere servicen til en gennemsnitspris. Kan ministeren ikke bekræfte det?

Men når nu Odder Kommune ligger under gennemsnittet på alle parametre, hvor er det så, at Odder Kommune kan gå ind og få de her effektiviseringsgevinster, som ministeren står og remser op, som om det er de lavthængende frugter, man bare kan plukke?

Kl. 16:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:07

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg ved ikke af, at Odder Kommune ikke kunne spare ved fælles indkøb eller spare ved administrative foranstaltninger. Jeg ved det ikke, og jeg skal heldigvis heller ikke blande mig i det. Jeg ved bare, at halvdelen af kommunerne ligger under gennemsnittet, og det er jo ret relevant for den diskussion, vi har.

Finansministeren er med garanti enig i det, jeg har sagt. Han er også enig i, at vi ikke kan fritage kommuner, der ligger under gennemsnittet, uanset hvor mange områder det måtte gælde.

Så jeg ved ikke rigtig, hvor vi skal hen med den her snak, og jeg har svært ved at forlænge svaret, for det er jo polemik, for ikke at sige lavpolemik, vi er inde i her, ganske enkelt. Men hvis spørgeren vil give det lidt mere mening, skal jeg også prøve at give mit svar lidt mere mening.

Kl. 16:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:08

Kirsten Brosbøl (S):

Jamen det er jo lige præcis pointen, at det er polemik fra regeringens side, når man kommer med et sparekatalog og man får plantet en artikel i en avis med overskriften »Her kan spares 10 milliarder«. Så har man lavet nogle beregninger på, hvor kommunerne ligger i forhold til gennemsnittet, og hvordan de så kan effektivisere ved at efterligne gennemsnittet. Det er jo det, som indenrigsministeren her står og udstiller er tom snak for de kommuner, som ligger under gennemsnittet, og som altså ikke kan bruge det her til noget som helst, når de skal ud at leve op til regeringens krav om nulvækst og besparelser på 4 mia. kr.

Så jeg synes sådan set, at det svar, vi har fået her i dag, fuldstændig og med al ønskelig tydelighed illustrerer, at det er regeringen,

der kommer med tom snak og udenomssnak, når man ikke vil gå ind og forholde sig konkret til de besparelser, der allerede nu foregår på folkeskole-, ældrepleje-, børnepasnings- og handicapområdet, men alligevel står og henviser til sådan noget generaliseringssnak, som de her kommuner altså ikke kan bruge til noget som helst.

Kl. 16:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:09

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis finansministerens og mine bud alene var, at man skal se på gennemsnittet og se at komme ned på gennemsnittet, hvis man ligger over, kunne jeg forstå spørgsmålet, men det er jo ikke det eneste bud. Hvem har sagt, at det skulle være det eneste bud?

Finansministeren har da lov til at fremlægge beregninger på, hvad der kunne spares, hvis man kom ned på gennemsnittet, men dermed har han jo ikke sagt, at det er den eneste måde, man kan spare på. Jeg har nævnt det administrative, jeg har nævnt folkeskolen, hvor jeg synes at man somme tider vælger meget dyre løsninger, uden at det afspejler sig i kvalitet. Så hvis det var det eneste, finansministeren sagde, kunne jeg forstå spørgeren, men det er det jo ikke.

Det er spørgeren, der vælger lige præcis det og vælger lige præcis en kommune, og så skal det se ud, som om hun dermed har dementieret, hvad finansministeren siger. Men det er jo bare spørgeren, der har udvalgt det, som passer i hendes polemik.

Kl. 16:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til fru Kirsten Brosbøl, og tak til indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 16:10

Spm. nr. S 2217

16) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Julie Skovsby (S):

Vil ministeren redegøre for sammenhængen mellem regeringens stramme krav til kommunernes økonomi og de voldsomme besparelser, som de fynske kommuner nu planlægger?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Da det er sådan, at reglerne siger, at en minister kun må stå her i 1 time og besvare spørgsmål, skal jeg desværre beklage over for fru Julie Skovsby, at hendes spørgsmål udgår. Det overgår i stedet til skriftlig besvarelse.

Det er nok en regel, som Præsidiets har indført til gavn for ministrene, men det kan jo være, at den bliver ændret i forbindelse med det her med at arbejde 12 minutter længere – det ved man jo aldrig.

Så går vi over til spørgsmål 17, som er stillet til socialministeren af fru Mette Gjerskov.

Kl. 16:11

Spm. nr. S 2204

17) Til socialministeren af:

Mette Gjerskov (S):

Når nu vi ved, at kommunerne er ude i massive sparerunder, som f.eks. Køge, Roskilde og Stevn Kommuner, er ministeren så enig med statsministeren i, at nulvækst betyder, at der ikke skal spares en bøjet 25-øre i kommunerne, et udsagn, som statsministeren tidligere har fremsagt i de elektroniske medier?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Mette Gjerskov for begrundelse, værsgo at læse det op.

Kl. 16:11

Mette Gjerskov (S):

Når vi nu ved, at kommunerne er ude i massive sparerunder, som f.eks. Køge, Roskilde og Stevn Kommuner, er ministeren så er enig med statsministeren i, at nulvækst betyder, at der ikke skal spares en bøjet 25-øre i kommunerne, et udsagn, som statsministeren tidligere har fremsagt i de elektroniske medier?

Kl. 16:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Socialministeren.

Kl. 16:11

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Indledningsvis kan jeg ikke lade være med lige at bemærke, at spørgsmålet nok rettelig skulle have været stillet til finansministeren eller til indenrigs og sundhedsministeren, men jeg svarer selvfølgelig gerne på regeringens vegne.

Jeg synes, vi skal begynde med at få slået fast, at regeringens oplæg til kommuneforhandlingerne er, at der skal være nulvækst i 2011. Det vil sige, at de kommunale budgetter for 2010 vil blive reguleret i forhold til den almindelige pris- og lønudvikling. Kommunernes budgetter for 2010 ligger samlet set på et meget højt niveau – et historisk meget højt niveau – bl.a. fordi der med kommuneaftalen for 2010 blev givet et løft i serviceudgifterne på 500 mio. kr. i forhold til budgettet for 2009.

Vi kan se af regnskaberne, at kommunernes udgifter i 2009 har ligget væsentligt højere end det budgetterede. Det indebærer, at nogle kommuner har haft et merforbrug i 2009, som nu skal finansieres. Og det kan meget vel betyde, at der skal strammes op allerede i 2010, hvis budgetterne skal holdes i år, men det har ikke noget at gøre med regeringens udmeldinger om nulvækst i 2011.

Kl. 16:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 16:12

Mette Gjerskov (S):

Men hvis jeg forstår ministeren ret, vil det altså sige, at alle de besparelser, vi hører om nu, alle de hundredvis af millioner kroner, der er tale om skal spares, og alle de mange, mange mennesker, der skal fyres i kommunerne, intet som helst har at gøre med regeringens planer. Er det sådan, det skal forstås?

Kl. 16:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:13

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Regeringens udmeldinger om nulvækst er fremadrettede, og det, vi ser nu i øjeblikket med de kommunale budgetter, der er overskredet på et meget højt niveau – 4,9 mia. kr. – har jo ikke noget at gøre med den udmelding, som regeringen er kommet med om nulvækst.

Jeg synes da, at det er på sin plads, at man ude i kommunerne finder ud af, hvordan det kan være, at man har været ude at sige, at der er blevet sparet og sparet og sparet i 2009, når vi kan se, at der alligevel har været et massivt overforbrug på faktisk 4,9 mia. kr. i forhold til det, man har budgetteret med. Det kalder da på eftertanke.

Kl. 16:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 16:13

Mette Gjerskov (S):

Vi er i en tid, hvor regeringen kommer med sparekatalog på sparekatalog. I dag har vi set en statsminister, som siger, at nu skal der strammes ind, nu skal der spares, nu skal alle bidrage. Vi kan se nogle kommuner, som skal spare.

I Køge Kommune har man spareforslag for 125 mio. kr. med skoler, der skal lukkes. I Roskilde Kommune er de godt i gang med et stort sparekatalog. På Stevn skal man spare 30 mio. kr. Alt sammen ligger der mennesker bag, alt sammen ligger der arbejdspladser bag, alt sammen ligger der børn bag, børn, som ikke får en så høj kvalitet i skolegangen, som de ellers kunne have fået, eller som ikke får den børneinstitution, som de har krav på. Og der er ældre mennesker, som ikke får den ældrepleje, som de har brug for. Og så siger regeringen bare, at det er kommunerne, der har været uansvarlige. Ærligt talt, er det sådan, det skal forstås?

Kl. 16:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:14

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det skal forstås sådan, at man faktisk har lavet en aftale med Kommunernes Landsforening sidste år for økonomien i 2009, ligesom man har gjort i årene før, hvor man har været enige om, hvad det var for nogle områder, man skulle sætte ind på, hvor man har været enige om, hvordan økonomien skulle udvikle sig.

Alligevel ser vi, at kommunernes budgetter er overskredet med 4,9 mia. kr. Det må da også undre spørgeren. Hvis vi f.eks. tager Køge Kommune, er der et paradoks. Vi ved, at der er et faldende børnetal, der kommer faktisk til at være et fald i børnetallet i de kommende år, og det må da undre spørgeren, at vi kan se, at trods det, at der er et fald i børnetallet, er budgetterne alene på daginstitutionsområdet overskredet med 0,7 mia. kr. Det kalder da til eftertanke, det kalder da til, at man ude i kommunerne finder ud af, hvordan det kan være, at man har overskredet budgetterne, når vi har et historisk højt serviceniveau.

Kl. 16:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Mette Gjerskov.

Kl. 16:15

Mette Gjerskov (S):

Jeg kunne godt tænke mig, at vi gør det fuldstændig klart for borgerne, hvad de kan forvente sig, for hvis det her er et spørgsmål om et fuldstændig unødvendigt overforbrug, der har været tidligere, kunne ministeren så gøre rede for, lige præcis hvor det så er, der er al den luksus, som man så bare lige skal skære fra, så man får en standardudgave af dansk velfærd? Altså, hvor er de skoler, hvor eleverne har fået undervisning langt ud over, hvad de kan forvente som borgere i Danmark? Hvor er de ældrecentre, hvor de ældre har fået en langt, langt bedre service, en helt ud over al rimelighed bedre service, end de kan forvente? Hvad er det for en standard, vi så kan forvente næste år?

Kl. 16:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:16

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jamen jeg synes egentlig, at spørgeren skal rette det spørgsmål til Kommunernes Landsforening. Hvor er det, det er sket i forhold til, at

kommunernes budgetter er skredet så massivt, som de er skredet? Og spørgeren må da også tænke over, hvordan det kan være, at vi ser, at udgifterne stiger massivt på dagtilbudsområdet, når vi er i en tid med faldende børnetal. Det må også vække en vis undren hos spørgeren. Det kan da ikke være sådan, at trods det, at der kommer færre børn, skal man til at bruge flere penge. Det er da ulogisk. Det er ligesom med anbringelser af børn, antallet af anbringelser er stort set konstant, men udgifterne er også eksploderet. Det kalder da på, at man finder ud af, hvordan det er, man bruger pengene, og hvad man bruger pengene til. Det må kommunerne sætte sig ned og finde ud af, og det er da sund fornuft.

Kl. 16:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det var slut på spørgsmål 17. Der er ikke flere bemærkninger til det spørgsmål.

Det næste spørgsmål er ligeledes stillet til socialministeren af fru Mette Gjerskov, så der har fru Mette Gjerskov mulighed for at stille spørgsmål til ministeren.

Kl. 16:17

Spm. nr. S 2205

18) Til socialministeren af:

Mette Gjerskov (S):

Er det ministerens vurdering, at de massive nedskæringer i kommunerne, f.eks. 150 mio. kr. i Køge, vil betyde en bedre velfærdsservice eller en dårligere velfærdsservice for Køges borgere?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det er fru Mette Gjerskov.

Kl. 16:17

Mette Gjerskov (S):

Tak, formand. Spørgsmålet lyder:

Er det ministerens vurdering, at de massive nedskæringer i kommunerne, f.eks. 150 mio. kr. i Køge, vil betyde en bedre velfærdsservice eller en dårligere velfærdsservice for Køges borgere?

Kl. 16:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:18

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Igen kan jeg ikke dy mig for at påpege, at spørgsmålet nok mere hører hjemme hos finansministeren eller indenrigs- og sundhedsministeren. Men igen vil jeg da gerne svare på regeringens vegne.

Jeg ved ikke, hvordan eventuelle besparelser i Køge Kommune blev udmøntet. Så hvordan det vil påvirke velfærdsydelse, kan jeg ikke sige noget om. Det centrale for mig er, at udmøntningen sker inden for rammerne af gældende lovgivning. Borgerne skal med andre ord have den service, som de har krav på.

Det står klart, at kommunerne under et har haft væsentlige budgetoverskridelser i 2009, og det er de enkelte kommuner, hvis de opfører sig ansvarligt, selvfølgelig nødt til at arbejde på at få rettet op nu.

Med regeringens udspil til rammerne for 2011-2013 står kommunerne over for nogle ændrede økonomiske rammer i de kommende år. Det bliver ikke nogen let opgave at leve op til. Men en del af løsningen er at udnytte de eksisterende ressourcer mere effektivt og bl.a. også lære af hinandens gode eksempler.

Som jeg har sagt flere gange, er de dyreste løsninger ikke nødvendigvis de bedste løsninger, når borgernes behov skal imødekommes. I den sammenhæng har regeringen og Kommunernes Landsforening jo også allerede i 2008 med gensidighedsaftalen forpligtet sig

til, at der i perioden 2009 til 2013 skal frigøres i alt 5 mia. kr. til borgernær service. Der er altså enighed om, at der er penge at hente ved at digitalisere, anvende nye velfærdsteknologier og nedbringe sygefraværet.

Kl. 16:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Mette Gjerskov.

Kl. 16:19

Mette Gjerskov (S):

Jeg hæfter mig ved, at ministeren siger, at borgerne skal have den velfærd, de har krav på. Jeg prøvede under mit tidligere spørgsmål at finde ud af, hvad det er for et niveau, regeringen synes er rimeligt. Jeg kunne forstå, at man havde levet over evne sidste år, så borgerne har vel egentlig et vist krav på at få at vide, hvad det egentlig er, regeringen synes er rimeligt. Det var svært at få et svar på.

Men så siger ministeren, at kommunerne skal udnytte ressourcerne mere effektivt. Det har jeg altså svært ved at se at nogen kan være uenig i, men der er bare lige det problem, at det jo ikke er alle udgifter, som kommunerne selv har ansvaret for. I Roskilde Kommune, hvor jeg bor, havde de f.eks. forrige år en overskridelse på høreapparater på 8 mio. kr. Kommunen har ingen som helst indflydelse på, hvor mange høreapparater folk skal købe. Det er sådan, at enhver borger i Danmark, der har brug for et høreapparat, kan gå hen og købe et høreapparat og sende regningen til kommunen, ikke en hvilken som helst regning, men i hvert fald en regning. Det betød altså, at man i Roskilde var nødt til at afsætte 8 mio. kr. ekstra bare ét år. Det er jo ikke en udgift, som en kommune kan effektivisere væk; det er jo ikke en udgift, hvor en kommune kan sige: Nå, men der må vi jo nok lave noget digitalt, så det bliver billigere. Nej, det er en konkret regning, der skal betales, og som er totalt ufleksibel for en kommune at arbejde med.

Kl. 16:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:21

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu nævner spørgeren et specifikt område i Roskilde Kommune, og det er jo svært at forholde sig til Roskilde Kommune på bare et specifikt område, hvis man ikke har det samlede billede, det samlede budget og det samlede regnskab for Roskilde Kommune. Det er heller ikke meningen, at ministre skal ned og blande sig i hver enkelt kommune, og hvordan de disponerer de enkelte midler.

Men man må da undre sig over, at vi har et historisk højt udgiftsniveau på serviceområdet i Danmark, det har aldrig nogen sinde været højere, og alligevel ser vi de her massive overskridelser, som betyder, at man egentlig ikke har taget rigtig fat sidste år og har fået løst opgaverne, sådan som de skulle løses. Vi lever i en tid, hvor vi simpelt hen bliver nødt til at passe på pengene. Vi kan se rundt omkring i Europa, at hvis ikke man passer på pengene, så brænder det på, og så oplever man uro, og det kan faktisk få fatale konsekvenser for det enkelte lands økonomi. Så der er behov for, at man også ude i kommunerne sørger for at overholde budgetterne.

Kl. 16:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Mette Gjerskov.

Mette Gjerskov (S):

Er der noget, vi Socialdemokrater er optagede af, så er det økonomisk ansvarlighed, og derfor har vi faktisk fremlagt flere meget, meget økonomisk ansvarlige planer.

Men det ændrer jo ikke ved, at det, ministeren siger, er, at kommunerne bare må prioritere derude, og jeg spørger: Hvad er det, de skal prioritere imellem? Pointen med mit eksempel omkring høreapparater er, at der er nogle udgifter, en lang række udgifter, i kommunerne, hvor den enkelte kommune ganske enkelt ikke selv kan bestemme, hvad udgiften skal være. Hvad er der så tilbage at skære i, hvis man skal effektivisere, som regeringen siger? Ja, så er der altså børnene og de ældre. Det er jo primært det. Og så hullerne i vejene. Det er det, man kan prioritere imellem.

Derfor spørger jeg ministeren: Hvad er det for en velfærd, danskerne kan forvente, når regeringen indgår en aftale med kommunerne om økonomien?

Kl. 16:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:23

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg kan forstå, at spørgeren bliver ved med at hæfte sig ved de 8 mio. kr. ud af et samlet budget i Roskilde Kommune på omkring 3,6 mia. kr. Jeg synes lige, man skal se tingene i de rette proportioner.

Så synes jeg egentlig, at de spørgsmål, spørgeren kommer med, mere er rettet mod kommunerne. Hvordan og hvorledes vil man egentlig overholde de aftaler, som man indgår med regeringen, i forhold til hvordan økonomien skal udvikle sig?

Jeg synes, det er meget interessant, at spørgeren siger, at Socialdemokraterne er optagede af social ansvarlighed. Så undrer det mig, at Socialdemokraterne egentlig ikke er kommet med noget svar på, hvordan man løser problemerne på kort sigt, for vi ved jo, at vi bliver nødt til at løse problemerne i forhold til de 24 mia. kr. og EU's konvergenskrav, som vi skal kunne leve op til. Vi skal vise, at vi er ansvarlige økonomisk, og derved få ro omkring økonomien i Danmark, sådan at vi fortsat kan få vækst og udvikling i vores land.

Kl. 16:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Mette Gjerskov.

Kl. 16:24

Mette Gjerskov (S):

Ministeren er jo udmærket klar over, at Socialdemokraterne og SF lige har fremlagt en økonomisk plan, som hedder »Fair Løsning«, hvor konvergenskravene er overholdt – det, ministeren hæfter sig ved. Jeg må bare konstatere, at den i hvert fald er økonomisk ansvarlig. Ministeren kaldte det faktisk socialt ansvarlig. Spørgsmålet er, om regeringen kan finde ud af både at være økonomisk ansvarlig og socialt ansvarlig på samme tid.

Det er nemt at sidde og nedgøre problemet med høreapparater i Roskilde, men det er jo ikke kun i Roskilde, mennesker går med høreapparater; mig bekendt er de ikke mere døve i Roskilde end alle mulige andre steder. Og det er heller ikke kun høreapparater, vi taler om. Kommunerne er bundet på en meget, meget stor del af deres budgetter, og når regeringen så kommer og siger, at nu må de skære ned, så synes jeg, det ville være rimeligt, at regeringen også fortalte, hvad det er, borgerne, danskerne kan forvente. Hvad er det for en skole, danskerne kan forvente? Hvad er det for en ældrepleje, danskerne kan forvente? Skal vi alle sammen tage en time tidligere fri i stedet for at arbejde en time mere, en time tidligere fri for at passe

vores gamle mor, fordi der ikke er hjælp til hende på plejehjemmet? Er det det, vi skal, i stedet for at sætte Danmark i arbejde?

Kl. 16:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:25

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Spørgeren ved jo godt, at hvis man skal leve op til de krav, der kommer fra EU, skal det jo være på kort sigt og ikke den lange bane, som planen fra Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne drejer sig om. Man ved jo egentlig ikke rigtig, hvordan det ender på den lange bane. Det er altså på den korte bane, tingene skal løses, og det har Socialdemokraterne ikke noget bud på.

I forhold til kommunernes budgetter og hvordan man sørger for at prioritere midlerne, vil jeg sige, at nu kommer spørgeren med et enkelt område, men så kan jeg igen ikke lade være med at komme ind på, hvordan det så kan være, at man på et område som børneområdet, dagtilbudsområdet, ikke er gået ind og har justeret i forhold til, at man har et faldende børnetal. Vi ser, at man overskrider budgetterne med 0,7 mia. kr. Det fortæller da, at det kræver eftertanke ude i kommunerne i forhold til, hvad der er gået galt, siden budgetterne ikke er blevet overholdt, og det må vi da kunne kræve af kommunerne.

Kl. 16:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til fru Mette Gjerskov.

Det næste spørgsmål er stillet til socialministeren af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:26

Spm. nr. S 2206

19) Til socialministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Synes ministeren, at det er fair, at der skal fyres flere hundrede medarbejdere i Frederikshavn, Hjørring og Brønderslev Kommuner allerede i 2010, og hvordan vil ministeren sikre, at det ikke går ud over kerneydelserne inden for ministerens ressort, som f.eks. daginstitutioner og ældreområdet?

Bjarne Laustsen (S):

Tak, formand. Synes ministeren, at det er fair, at der skal fyres flere hundrede medarbejdere i Frederikshavn, Hjørring og Brønderslev Kommuner allerede i 2010, og hvordan vil ministeren sikre, at det ikke går ud over kerneydelserne inden for ministerens ressort, som f.eks. daginstitutioner og ældreområdet?

Kl. 16:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:26

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg synes, det er svært at udtale sig om fairness i denne sammenhæng. Jeg kan konstatere, at regeringen har lagt nogle rammer for kommunerne, der betyder, at udgiftsniveauet i 2010 er historisk højt. At kommunerne så i 2009 har realiseret et forbrug, der ligger ud over det forudsatte niveau for 2009, gør, at mange kommuner nu skal til at justere, for at kommunernes økonomi kommer til at svare til det planlagte.

Det hænger sådan set ikke sammen med regeringens udmelding om rammerne for 2011, hvor der er lagt op til, at forbruget holdes uændret i forhold til budgettet for 2010, og at reduktionen af kommunernes forbrug på 4 mia. kr. således først sker i 2012 og 2013. Jeg

skal ikke komme ind på årsagerne til tilpasningen af de pågældende kommuner, men konstatere, at hver ansvarlig kommune må tilpasse kapaciteten på de aktuelle politiske, demografiske og økonomiske vilkår. Det er til syvende og sidst en del af det kommunale selvstyre, og det er kommunalbestyrelsens ansvar at fastsætte serviceniveauer og prioritere ressourcerne inden for de givne rammer. Det skal selvfølgelig også ske inden for rammerne af lovgivningen.

Kl. 16:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:28

Bjarne Laustsen (S):

Jeg synes ikke, jeg behøver takke for svaret, som jeg ikke synes var et svar, for det gav ikke svar på det, som jeg tror rigtig mange borgere ude i de pågældende kommuner sidder og kigger på – også de kommunalpolitikere, som har lagt ryg til besparelser den ene gang efter den anden siden kommunalreformens vedtagelse – og jeg tror, de fleste har den opfattelse, at selve kommunalreformen er underfinansieret. Det hjælper jo lige lidt, hvis man har flere udgifter, end man har indtægter, og regeringen så kommer og siger, at man har brugt for mange penge.

Dernæst er det vel sådan, at en kommune har lovbundne udgifter, ligesom vi har det her i Folketinget og i finansloven til politi og forsvar osv. Sådan har man det også i kommunerne, og så er der det område tilbage, hvor kommunerne kan skære ned, og hvad er det så for noget? Skal man ikke lave snerydning, eller skal man ikke gøre andre ting i kommunen? Hvad er det for nogle helt specifikke områder, hvor socialministeren synes at kommunerne gør noget i dag, som de skal lade være med? Man siger, at de skal spare, og der, hvor det slår rigtig hårdt igennem, også i forhold til ledighedstallene, er jo, at når det private har en nedgang, gør kommunen og staten nøjagtig det samme. De laver også en nedgang, og hvem skal så klare væksten og sørge for at få hjulene i gang igen?

Kl. 16:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:29

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg synes, det er lidt pudsigt, at spørgeren siger, at der er sket besparelser, når vi lige har fået at vide, at kommunerne har overskredet deres budgetter med 4,9 mia. kr. Det klinger jo hult, at man taler om, at der har været besparelse på besparelse, når de faktisk har overskredet deres budgetter ret væsentligt.

I forhold til at spørgeren siger, at kommunalreformen er underfinansieret, er det altså sådan, at hvis man lægger de midler, der er brugt inden for sundhedsområdet i regionerne, og de midler, der er brugt hos kommunerne, sammen, jamen så får man jo samlet set et niveau, der ligger langt over det, som man havde, før kommunalreformen trådte i kraft. Derfor kan jeg på ingen måde se, at man kan sige, at kommunalreformen har været underfinansieret.

I forhold til hvordan kommunerne skal prioritere, vil jeg lade det være op til de enkelte kommuner, hvordan man prioriterer midlerne ude i de enkelte kommuner. Jeg tror også, de vil have sig frabedt, at jeg begynder at rode rundt i deres budgetter.

Kl. 16:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:30

Kl. 16:33

Bjarne Laustsen (S):

Jo, men jeg vil gerne have socialministeren til at erkende den præmis, at kommunen har nogle lovbundne udgifter til tvangsfjernelse af børn osv., som også er sket i de pågældende kommuner. Det er en lang, lang række forskellige ting, hvor man ikke kan skære ned på ydelsen, bl.a. også fordi den borgerlige regering over for hjemmehjælperne har fastlagt stramme systemer for, hvordan man skal dokumentere osv. Her gør det ikke noget at lave et indgreb i de kommunale selvstyre, det har man gjort hundrede procent.

Men når det drejer sig om det sidste, der ikke er, så har ministeren ingen bud på, hvor flottenhejmeriet er. Hvor er det, de har brugt for mange penge? Det må ministeren da have en melding om, for vi kan jo se, at det, de har sparet, og det, de er i gang med, ikke engang er nok, fordi ministeren kommer og fortæller, at kommunerne under et har brugt 4,9 mia. kr. for meget, deraf sikkert en pæn stor del i de tre kommuner, jeg nævnte før.

Kl. 16:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:31

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu nævner spørgeren f.eks. tvangsfjernelse af børn. Hvis man ser på antallet af anbragte børn gennem de seneste år, har antallet sådan set stort set været konstant, men ser vi på, hvor mange udgifter der er brugt i forhold til anbringelse af børn, er de eksploderet gennem de seneste år, uden at nogen kan forklare hvorfor. Her mener jeg, det er ret essentielt, at vi går ind og ser på, hvad årsagen til det er, og hvordan det kan være, at kommunerne ikke kan styre leverandørsiden, for det er da påstanden, at vi ser en udgiftsvækst der.

Jeg siger også, at økonomi og faglighed sagtens kan gå hånd i hånd. Vi har set nogle eksempler på nogle tilbud til nogle af vores svageste borgere, som på ingen måde gavnede de enkelte borgere, men til gengæld var hamrende dyre, hvorimod andre kommuner havde gjort det på en anderledes måde, som gavnede borgerne og også gavnede kommunekassen samt de medarbejdere, som var omkring de enkelte borgere, så jeg mener stadig væk, der virkelig er rum for forbedring.

Kl. 16:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:32

Bjarne Laustsen (S):

Det, som ministeren ikke ville sige før, siger ministeren nu, nemlig at de tre kommuner ikke har forstand på tingene, når de vælger at tvangsanbringe børn. De forstår ikke at få den rigtige, fornuftige pris for det. Det er det, som ministeren siger nu, for ellers var man jo nødt til at sige, at der er nogle børn, der ikke skulle have været tvangsfjernet.

Jeg har ellers både hørt og set ministeren udtale sig i forhold til sagen fra Brønderslev. Her påstod man, at kommunen greb alt for sent ind. Hvis der skulle have været en fremrykning, ville det måske bare være blevet dyrere. Men det er derfor, det er interessant at få at vide, når kommunerne har de her lovbundne udgifter. Kommunen kan jo ikke tage selv, og selv om man griber til udlicitering og afprøver priserne osv. – og det gør man jo – så er der stadig hundredvis af folk, der skal fyres i de tre kommuner, og der skal spares flere hundrede millioner kroner på de kommunale budgetter, bare for at holde dem i ro, og oven i det kommer ministeren så og siger, at der i øvrigt også skal hentes de 4,9 mia. kr., man har brugt for meget.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:33

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg vil sige til spørgeren, at jeg ikke har udtalt mig om de tre kommuner og i forhold til tvangsfjernelse af børn, og jeg skal nok også undlade at begynde at tale om Brønderslev her i salen her i dag, for det kan blive en lang tale.

Jeg forholder mig til det generelle plan med alle kommunerne, og her synes jeg, det er væsentligt, at man går ind og ser på, hvordan det kan være, budgetterne er overskredet så meget, som de er overskredet. Vi bliver nødt til at erkende, at det er enormt vigtigt, at vi sørger for at bruge vores penge rigtigt og meget fornuftigt, for vi lever i en tid, hvor vi kan se, det brænder rigtig mange steder i Europa, fordi man ikke har haft styr på de offentlige udgifter, og gælden bare er steget og steget, så man simpelt hen kan se, at de lande er ved at knække sammen. Derfor er der fokus på, at man skal have styr på de offentlige udgifter, og at man skal have styr på gældsætning, og det bliver vi også nødt til at forholde os til i Danmark, ligesom man ude i kommunerne bliver nødt til at forholde sig til, hvordan det kan være, at budgetterne er blevet overskredet så massivt, som de blev overskredet sidste år.

Kl. 16:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak, det var slut på spørgsmål 19.

Det næste spørgsmål, nr. 20, er stillet til socialministeren, og det er ligeledes af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:34

Spm. nr. S 2209

20) Til socialministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvorfor skal borgerne i Brønderslev, Hjørring og Frederikshavn på kerneydelser inden for ministerens ressort, som f.eks. daginstitutioner og ældreområdet, straffes af regeringens nulvækststrategi i 2011, og mener ministeren, at de kommunale budgetter har været for rummelige indtil nu?

Bjarne Laustsen (S):

Hvorfor skal borgerne i Brønderslev, Hjørring og Frederikshavn på kerneydelser inden for ministerens ressort, som f.eks. daginstitutioner og ældreområdet, straffes af regeringens nulvækststrategi i 2011, og mener ministeren, at de kommunale budgetter har været for rummelige indtil nu?

Kl. 16:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:34

Socialministeren (Benedikte Kiær):

For det første synes jeg, at det er noget besynderligt at tale om, at regeringens nulvækststrategi vil straffe borgerne. Regeringens plan er at holde de samlede udgifter i ro i de kommende år som et led i en helt nødvendig konsolidering af Danmarks økonomi og dermed som en forudsætning for fremtidens velfærdssamfund. At kommunerne, som står for en stor andel af det offentlige forbrug, så må bidrage til den konsolidering, er da helt indlysende. Derudover ligger der jo ikke i nulvækstbegrebet, at der i 2011 bliver tale om nedskæringer, men om en videreførelse af det udgiftsniveau, som er aftalt for de kommunale budgetter for 2010. På den baggrund mener jeg, at det er

helt hen i vejret at tale om, at regeringens nulvækststrategi straffer borgerne.

Kl. 16:38

For det andet skal nulvækststrategien ses på den baggrund, at de kommunale budgetter for 2010 ligger på et historisk højt niveau. Det betyder ikke, at kommunerne står over for nogen let opgave, men de skal blive bedre til at få mest muligt for pengene, og her er der meget at hente, ved at man lærer og lader sig inspirere af hinanden.

Endelig ligger det jo i det kommunale selvstyre, at det er den enkelte kommunalbestyrelse, der inden for rammerne af lovgivningen prioriterer ressourcerne og fastlægger serviceniveauet for de forskellige velfærdsydelser. Jeg er meget sikker på, at kommunalbestyrelserne i Brønderslev, Hjørring og Frederikshavn ville betakke sig, hvis jeg kom og begyndte at blande mig i deres beslutningsproces.

Kl. 16:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:36

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tror gerne, at borgerne både i Frederikshavn og Hjørring og Brønderslev ville synes, at det var fint, hvis regeringen var med til at finansiere og investere i fremtiden i den offentlige sektor. Ministeren vil gerne fremstå som økonomisk ansvarlig, men er det økonomisk ansvarligt i en tid, hvor kommunerne skal spare og holde igen, og hvor det går ud over kerneydelserne, at give ufinansierede skattelettelser, når vi ved, at rigtig mange skoler trænger til renovering osv., og vi også ved, at det er fem gange så effektivt at investere i det offentlige frem for at give skattelettelser? Det, det drejer sig om her, er jo også at få de samme kommuners borgere i arbejde, og arbejdsløsheden er massiv i Nordjylland.

Derfor er det jo helt fuldstændig tåbeligt, synes vi i Socialdemokratiet, at man på et og samme tidspunkt beder kommunerne om at holde igen og så samtidig giver ufinansierede skattelettelser. Der var det da mere klogt, synes jeg, at sørge for, at kommunernes borgere havde arbejde, at sørge for at få renoveret skoler og daginstitutioner og ældreboliger osv., som der også er mangel på. Derfor kan jeg simpelt hen ikke forstå, at ministeren kan påstå, at man både er socialt ansvarlig og økonomisk ansvarlig, når det har de her konsekvenser. Og med hensyn til de private, så lever de private jo også af at udføre arbejde for kommunerne, og når kommunerne skal skære ned, så bliver der jo heller ingen arbejde til de private.

Kl. 16:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:37

Socialministeren (Benedikte Kiær):

For det første må jeg lige korrigere spørgeren. Altså, den skattereform, der er vedtaget, er en fuldt finansieret skattereform. Og så i forhold til at spørgeren faktisk insinuerer, at vi ligger på et meget lavt serviceniveau i Danmark, at vi har en offentlig sektor, som lider og faktisk nærmest ikke kan ånde, så synes jeg, at det er helt forføjlet billede af, hvordan vi egentlig har det i Danmark. Vi har faktisk et historisk højt niveau, i forhold til hvor mange penge vi bruger på vores offentlige sektor, og det må da også vække undren hos spørgeren, at vi faktisk, ud over et historisk højt niveau i kommunernes budgetter, har oplevet, at kommunerne har overskredet disse budgetter massivt i en tid, hvor vi alle sammen må passe på, hvordan vi bruger pengene, og må sørge for, at økonomien i det offentlige kan holdes i ro, sådan at vi ikke får en øget gældsætning. Vi bliver også nødt til at tænke i et større perspektiv og så sørge for at bruge pengene rigtigt og ikke bare overskride budgetterne.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:38

Bjarne Laustsen (S):

Jeg regner med, at vi skal ud at føre valgkamp i næste uge – ikke sammen, men imod hinanden. Jeg glæder mig til at skulle ud at føre den valgkamp, fordi jeg er sikker på, at borgerne synes, at der er skåret ned på kerneydelserne, på den kommunale velfærd, siden vi har fået kommunalreformen. Jeg er også helt sikker på, at de synes, det er underligt, at ministeren skal have tusindvis af skattelettelser hvert eneste år i en periode, hvor der skal holdes igen. Hvornår var det så lige, at den der skattereform var fuldt finansieret? Er det i år, den er det? Eller hvornår er det?

Borgerne oplever besparelser på en lang række forskellige områder, og samtidig giver man skattelettelser, og selvfølgelig flest til de rige, også med Dansk Folkepartis accept. Det synes vi er skørt i en periode, hvor der er brug for, at vi investerer klogt i fremtiden, i unges uddannelser, hvor uddannelsesraten falder osv. Og det er da ikke rimeligt, at dem, der har været med til at opbygge det her velfærds-samfund, ikke kan få en ældre- eller plejebolig. Jeg synes bare, det her handler om prioriteringer.

Når vi også ved, at regeringen har givet skattelettelser for 230 mia. kr. siden 2001, så sidder vi jo med selvskabte plager. Men regeringen kommer til at bære ansvaret for, at man skærer ned over for kommunerne og bruger pisen over for kommunerne for at få dem til at skære ned i kerneydelserne. Det er jo nøjagtig det, man gør. Når man ikke kan sige, at der er nogen steder, hvor der er flottenhed, må det jo være, fordi man ikke er dygtig nok til at administrere, og så bliver man nødt til at skære ned i kerneydelserne. Er det ikke også det, der er målet?

Kl. 16:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:40

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg kan simpelt hen ikke se, hvor spørgeren egentlig kommer fra – om det er fra Månen eller fra Jorden, for hvis jeg sidder og ser på serviceudgifterne på en lang række af de områder, som spørgeren også kalder for kerneydelserne, så er der ikke sket andet gennem de seneste år, end at udgifterne er steget år for år, også i forhold til de aftaler, man har lavet mellem regeringen og Kommunernes Landsforening. Så der er jo ikke tale om, at der er skåret i velfærden. Der er ikke tale om, at der er blevet brugt færre penge på dagtilbudsområdet eller på ældreområdet.

Det er simpelt hen et forføjlet billede, som spørgeren giver af, hvordan det danske velfærdssamfund er. Niveaue er historisk højt, men man bliver nødt til også at kigge ud i Europa, hvor det simpelt hen er hamrende nødvendigt, at de går ind og kigger på, hvordan de bruger pengene, at de bruger pengene effektivt, og at de bruger pengene rigtigt, for vi er bare ikke i en tid, hvor man kan sløse med pengene.

Kl. 16:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

For god ordens skyld skal formanden oplyse ministeren om, at spørgeren kommer fra Støvringområdet og er valgt i Frederikshavnkredsen. Det er måske sådan cirka midtvejs mellem Månen og Jorden.

Så er det hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:41

ringens egen målsætning om at styrke danske familier og gøre dem robuste ved at skabe gode rammebetingelser?

Kl. 16:43

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne præcisere det, fordi det jo er dejligt at få et spørgsmål. Jeg vil gerne sige, at jeg er valgt i Skagen, Sæby og Frederikshavn, og Læsø er også en del af mit valgområde. Det er et rigtig dejligt område. Jeg kan se, at man mishandler det lidt, fordi man siger et og gør noget andet.

Lige så snart man kan komme i gang med at fjerne arbejdspladser inden for forsvaret og alle mulige andre steder, gør man det. Men man har selvfølgelig en retorik, der handler om, at snart skal den ene, snart skal den anden statslige institution flytte ud til Nordjylland eller et andet sted, hvor der behov for det. Det, vi bare kan se, er, at i mellemtiden forsvinder statslige arbejdspladser. Kommunerne har så ringe en økonomi, at de er nødt til at skære ned og fyre folk, og de private virksomheder tager ikke nogen ind, for de er også i knæ. Det her sker i samme moment, hvor regeringen bare siger: Vi bruger mange flere penge, end vi nogen sinde har gjort, og serviceniveauet er så og så højt. Regeringen kommer ikke på et eneste niveau og siger, hvor det er, de pågældende kommuner har brugt for mange penge.

Kl. 16:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:42

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det er jo sådan set det, Kommunernes Landsforening er blevet bedt om at finde ud af: Hvordan kan det være, man inden for en række områder – fordi det jo faktisk er meget klart, hvad det er for nogle områder – ikke har holdt budgetterne? Hvordan kan det være, at man ikke har kunnet holde budgetterne? Hvordan kan det være, at man ikke kan holde budgetterne på børneområdet, på dagtilbudsområdet, når man har færre børn, men alligevel overskrider budgettet med 0,7 mia. kr.? Det må da vække til eftertanke.

Vi mener blot ikke i regeringen, at løsningen er at lade de offentlige udgifter eksplodere endnu mere i forhold til, hvordan vi løser den situation, at vi skal have noget mere vækst og velstand og vi skal komme ordentligt igennem og over på den anden side af den økonomiske krise, vi har været i. Vi kan se i de andre lande, at det jo ikke bare duer at øge de offentlige udgifter. Nej, man skal have styr på de offentlige udgifter. Man skal vise de finansielle markeder, at man kan stole på det enkelte land, sådan at de tør investere, og sådan at vi kan se, at der kommer vækst og udvikling i de enkelte lande. Det løser man ikke ved at øge de offentlige udgifter eksplosivt.

Kl. 16:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til hr. Bjarne Laustsen.

Næste spørgsmål, spørgsmål 21, er stillet til socialministeren af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:43

Spm. nr. S 2210

21) Til socialministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Mener ministeren, at Sønderborg Kommunes planlagte lukninger af børnehaver og reduktion i åbningstiderne er med til at realisere regeringens egen målsætning om at styrke danske familier og gøre dem robuste ved at skabe gode rammebetingelser?

Benny Engelbrecht (S):

Mener ministeren, at Sønderborg Kommunes planlagte lukninger af børnehaver og reduktion i åbningstiderne er med til at realisere rege-

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:44

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg vil gerne understrege, at det er kommunernes opgave at fastlægge servicemål på dagtilbudsområdet. Det kan næppe komme bag på nogen, vel heller ikke hr. Benny Engelbrecht. Fra centralt hold fastsætter vi de overordnede rammer og krav til kommunerne og dagtilbuddene. Kommunerne skal sikre, at lovgivningen efterleves og udfyldes gennem fastlæggelse af de lokale servicemål. Det er kommunernes opgave at tilrettelægge dagtilbudsstrukturen, så tilbuddene i videst mulig udstrækning passer til familiernes behov og forudsætninger. Derfor er det også kommunernes opgave at fastlægge de konkrete åbningstider i de kommunale tilbud under hensyntagen til, at pasningstilbud skal være et reelt tilbud til forældrene.

Moderne forældre vil både familien og jobbet, og derfor skal vi som samfund naturligvis bidrage til at skabe gode rammer, så familierne kan få arbejdslivet og familielivet til at hænge sammen. Flexibilitet og valgmuligheder for forældrene ligger derfor også denne regering meget på sinde. Det var således denne regering, som fik indført, at fleksibilitet og valgmuligheder er et af hovedformålene i dagtilbudsloven. Derudover har regeringen bl.a. indført pasningsgaranti og givet mulighed for, at forældrene kan få dagtilbudsplads i en anden kommune – tiltag, som bidrager til at skabe fleksibilitet og valgmulighed for forældrene.

Men igen må jeg fremhæve, at rollefordelingen mellem kommuner og stat er helt klar. Vi fastlægger de overordnede rammer, mens kommunerne lokalt fastlægger serviceniveauet.

Kl. 16:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:45

Benny Engelbrecht (S):

Ministeren var i tvivl om den tidligere spørgers oprindelse, som jo er Nordjylland, og jeg vil gerne for at imødegå enhver form for tvivl slå fast, at jeg er bosat i Sønderjylland. Men det interessante i den sammenhæng er jo, at uanset om man kommer fra Nordjylland eller man kommer fra Sønderjylland eller man kommer fra Sjælland eller man kommer fra Fyn eller man kommer fra Bornholm, så er det den samme problemstilling, vi står med, nemlig at kommuner over en kam har problemer med at leve op til deres budgetter.

Når hundredvis af borgere i Sønderborg i går kunne mødes i Gråsten, på Gråsten Landbrugsskole, i protest over de besparelser, som er foreslået af Sønderborg Kommune, er det jo ikke for sjov. Så er det ikke, fordi de har en lyst til at køre 34 km ud af kommunen for at have deres børn i en daginstitution i Aabenraa Kommune, som er nabokommunen. Det er ikke det, der er problemstillingen; det, der er problemstillingen, er regulære nedskæringer. Og det, som især er problemet, er jo, at det rammer dem, som i forvejen er svagest stillet. Jeg har meget svært ved at se, hvordan det kan harmonere med de målsætninger, som regeringen selv har, for det er vel ikke meningen, at det er de svagest stillede i dette samfund, som skal betale for de rigestes skattelettelser. Men det er det, som det ser ud til for de borgere i Sønderborg, som bliver ramt af de besparelser, som man kan imødesee.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:47

hverken har børnehave eller skole. Det vil simpelt hen betyde, at det lokalområde bliver affolket.

Har man ingen forpligtelser? Det virker altså umiddelbart, som om der ikke er en konsekvens, når regeringen på den ene side siger, at den gerne vil være med til at forbedre forholdene i Udkantsdanmark, men at det, når det kommer til området vedrørende kommunerne, så åbenbart bare gælder om at sørge for, at det bliver barberet mest muligt ned. Jeg mangler en sammenhæng der.

Kl. 16:50

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg har bemærket, at kommunens navn, Sønderborg, er fremkommet i spørgsmålet. Derfor har jeg også lige fundet frem til, hvordan det egentlig ser ud med børnetallet i Sønderborg. Hvis man ser på, hvordan børnetallet for 0-6-årige i Sønderborg Kommune udvikler sig de kommende år, kan man se, at der sker et fald på 8 pct. Derfor finder jeg det egentlig meget fornuftigt, at man går ind og ser på, hvordan man kan tilpasse budgetterne, og det er sådan set også det, Sønderborg Kommune er i gang med. Og det er jo egentlig meget fornuftigt, at man tilpasser budgettet til, at der er færre børn, der skal passes.

Kl. 16:47

Kl. 16:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:47

Benny Engelbrecht (S):

Men samtidig er problemstillingen jo, at vi oplever en skævvridning på området. Altså, der er nu et sparekatalog, som skal implementeres, og regeringen mener, at man skal kunne spare 4 mia. kr. i kommunerne. Samtidig vil man dels udskyde nogle skattelettelser, dels fastholde kontanthjælpen på det nuværende niveau. Og der kan man jo bare spørge sig selv, hvilke konsekvenser det vil få for borgerne i de kommuner, som i forvejen er udsat, og hvor man har problemerne. Vil man have lige så gode muligheder i en familie, hvor kontanthjælpen bliver fastholdt på det nuværende niveau, som man vil have i en familie, hvor forældrene får udskudt topskattelettelserne en smule? Det er jo reelt den problemstilling, vi står over for, og det er tilsyneladende det, som skal være med til at finansiere, at der er foretaget skattelettelser allerede.

Kl. 16:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:49

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg kunne ikke rigtig hitte rede i, hvad spørgeren egentlig spurgte om lige der. Jeg synes, vi bevægede os lidt langt væk fra det, spørgsmålet handlede om.

Det, som jeg blot vil fremhæve, er, at vi har et historisk højt niveau, med hensyn til hvordan kommunerne kan bruge penge på centrale velfærdsområder. At man så i Sønderborg Kommune bl.a. bliver nødt til at gå ind og justere på børneområdet, fordi der er færre børn, mener jeg blot er naturligt.

Kl. 16:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:49

Benny Engelbrecht (S):

Så borgerne skal sådan set bare være glade for, at Sønderborg Kommune skærer ned, at der bliver lukket børnehaver og folkeskoler, at landsbysamfundene bliver bombet tilbage til stenalderen?

Vi har her i den seneste tid haft en diskussion netop om Udkantsdanmark, og jeg kan godt afsløre, at det i et af de områder, som vil blive hårdt ramt, Rinkenæs, vil være ganske alvorligt, hvis man

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:50

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg synes stadig væk, det er meget uklart, for hvis vi ser på, hvordan niveauet er på kommunernes område, så er det historisk højt på 230 mia. kr.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at spørgeren ikke selv finder, at det er meget naturligt, at man, når man har et område, hvor der er færre borgere, man skal hjælpe, hvor der er færre børn, man skal passe, så går ind og justerer budgetterne. Jeg kan simpelt hen ikke forestille mig, at spørgeren vil synes, at man skal have daginstitutionspladser, som står tomme, fordi man ikke blot kan skære dem væk og reducere i budgetterne, når der er færre børn. Man bliver nødt til at tilpasse, i forhold til hvordan udviklingen er lokalt med hensyn til demografien, om der bliver færre eller flere ældre, færre eller flere børn.

Det er da kun naturligt, at man ude i de enkelte kommuner sørger for at prioritere rigtigt og prioritere borgernes penge, så de bliver brugt bedst muligt.

Kl. 16:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak. Det var slut på spørgsmål 21.

Det sidste spørgsmål, spørgsmål 22, er stillet til socialministeren, og det er ligeledes af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:51

Spm. nr. S 2211

22) Til socialministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Vil ministeren redegøre for, om de 300 mio. kr. i besparelser - 43 mio. kr. inden for social- og børneområdet alene - som Sønderborg Kommune lægger op til i sit budget for 2011-2014 lever op til regeringens mål om, at Danmark skal være blandt de bedste til at skabe lige muligheder?

Benny Engelbrecht (S):

Vil ministeren redegøre for, om de 300 mio. kr. i besparelser - 43 mio. kr. inden for social- og børneområdet alene - som Sønderborg Kommune lægger op til i sit budget for 2011-2014 lever op til regeringens mål om, at Danmark skal være blandt de bedste til at skabe lige muligheder?

Kl. 16:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:52

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det er jo ikke første gang, jeg har fået stillet et spørgsmål af denne type, og jeg vil egentlig gerne gentage den rollefordeling, som der er mellem staten og kommunerne, over for spørgeren.

Det er kommunernes opgave at fastlægge serviceniveauet og prioritere inden for det fastlagte budgets rammer, og jeg har fuld tillid

til, at de kommunale politikere kan foretage nogle fornuftige prioriteringer. Og skal vi ikke lige få styr på fakta en gang til:

Regeringen aftalte i 2009 med KL et historisk højt forbrug, som er yderligere forhøjet i 2011. Dette forbrug er fuldt finansieret. Kommunerne har i 2009 realiseret et forbrug, der ligger en del over det forudsatte niveau for 2009, det vil sige det niveau, som kommunerne selv ved budgetlægningen havde regnet med at realisere, og som kommunerne havde finansieret.

Det indebærer, at det i de kommuner, hvor der er sket en overskridelse, er nødvendigt at stramme op. Meningen med opstrammingerne må nemlig formodes at være at få kommunernes økonomi til igen at svare til det, som man egentlig havde planlagt ude i de enkelte kommuner. Har en kommune i 2009 brugt mere end det budgettede, må kommunen naturligvis finansiere dette merforbrug, og jeg har tillid til, at det er en problemstilling, som hver enkelt kommunalbestyrelse finder ud af at håndtere.

Men jeg må igen fremhæve, at rollefordelingen mellem kommuner og stat er klar: Vi fastlægger de overordnede rammer, indgår forhandlinger med kommunerne og aftale med Kommunernes Landsforening, mens kommunerne lokalt fastlægger serviceniveauet.

KL 16:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Benny Engelbrecht.

KL 16:53

Benny Engelbrecht (S):

Det er meget interessant, at ministeren vender tilbage til ordet tillid hele tiden. Det er interessant, fordi man jo altså oplever kommuner – i det her tilfælde Sønderborg Kommune, og det er den, spørgsmålet her går på – som har meget vanskeligt ved at overholde deres budgetter på områder som eksempelvis børn med særlige behov, handicappede, socialpsykiatri, udsatte osv., og som samtidig barberer budgetterne for de samme områder. Man oplever så, at man fra ministerens side altså har fuld tillid her, men i det øjeblik, at noget går galt – som eksempelvis i netop Sønderborg Kommune, hvor vi har oplevet en meget uheldig sag om en udsat familie, hvor der ikke blev grebet ind i tide – har man altså åbenbart ikke tillid til, at kommunen er i stand til at håndtere tingene.

Så det kan være meget vanskeligt, også for borgerne i Sønderborg, at se, hvornår det er, at tingene skal være op til kommunen, og hvornår det er, at ministeren kommer ind som den store overdommer og banker kommunen oven i hovedet. Ja, man banker åbenbart ikke kommunen oven i hovedet, når den skærer ned på de områder, som bl.a. skal være med til at forebygge, at man får sager, som er uheldige, altså på området for børn med særlige behov på handicap- og skolepsykiatriområdet og på området for de særlig udsatte.

Alene på området for handicap, skolepsykiatri og udsatte i Sønderborg Kommune nævnes det i kommunens sparekatalog, at man skal finde 14,6 mio. kr. Alene på området for børn med særlige behov nævnes det i sparekataloget for Sønderborg Kommune, at der skal spares 5 mio. kr. Så hvordan skal borgerne i Sønderborg Kommune have tillid til, at ministeren rent faktisk vil lade det være op til Sønderborg Kommune? Hvor er det helt præcist, at tilliden begynder, og hvor er det, den slutter?

KL 16:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

KL 16:55

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg synes, at spørgeren blander æbler og pærer sammen, når han sammenligner de kommunale budgetter med den ulykkelige sag, der

har været nede i Sønderborg. Vi kan også se, at sagen i øjeblikket verserer i retten.

Jeg har da naturligvis bedt Ankestyrelsen om at gå ind og finde ud af, hvad der er op og ned i den her sag. Hvordan kan det være, at man ikke var vedholdende i sin tid og greb ind allerede der, da pigerne faktisk gik til kommunen? Der skulle gå flere år, hvor pigerne åbenbart blev udsat for et yderligere misbrug. Det er da naturligt, at jeg beder Ankestyrelsen om at gå ind i det, og det er da naturligt, at jeg beder Ankestyrelsen om at finde ud af, hvor det er, der sker systemfejl. Det ved jeg da også at der er en række kommuner som meget gerne vil være med til at kigge på. Hvad gør vi? Hvad er det, vi skal gøre for at kunne gribe ind tidligere, så problemerne ikke vokser over hovedet på de her stakkels børn?

I forhold til styring af de enkelte kommunale budgetter kan jeg altså ikke rigtig forstå, hvad det er, spørgeren vil hen til. Vil spørgeren virkelig have, at vi skal til at styre de enkelte kommunale budgetter herinde fra Folketinget? Skal vi ikke overlade det til de enkelte kommunalpolitikere, som faktisk stiller op for at påtage sig et ansvar?

KL 16:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Benny Engelbrecht.

KL 16:56

Benny Engelbrecht (S):

Det, jeg hører ministeren sige, er, at man gerne vil overlade det til kommunerne at finde ud af, hvor de kan skære ned, skære ned og skære ned. Det er det, som er kommunernes opgave i det her land. Selv om vi har sociale problemer, selv om vi har udfordringer en masse, og selv om regeringens målsætninger kan se rigtig godt ud på et stykke papir, må vi bare konstatere, at det, som er den reelle konsekvens, er, at kommunerne sidder tilbage med den opgave, det er at finde ud af, hvor dybt man kan skære i benet, hvor langt man kan skære ind i benet. Det ved vi går ud over børn med særlige behov, det går ud over de unge, og det går ud over de familier, der i forvejen har det vanskeligt. For at det ikke skal være løgn, lægger man så altså oven i det en fastlåsning af kontanthjælpen. Det er i hvert fald det, som regeringen lægger op til, kan jeg fornemme. Det er med andre ord den måde, man har tænkt sig at finansiere skattelettelserne til de rigeste i samfundet på. Det kan Sønderborgs borgere jo så sige mange tak for.

KL 16:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

KL 16:57

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at man kan sige, at der er blevet skåret ned, skåret ned og skåret ned. Når jeg ser på området for udsatte børn og unge, når jeg ser på voksenområdet, når jeg ser på ældreområdet, når jeg ser på dagtilbuddene og SFO, har der fra 2004 til 2009 ikke været andet end vækst, vækst og vækst. Vi har aldrig nogen sinde brugt så mange penge ude i kommunerne, som vi gør i dag. Vi er oppe på 230 mia. kr. Det er historisk højt. Så at sige, at der er blevet skåret ned, er jo helt forkert. Vi kan jo også se, at kommunerne slet ikke er gået til den derude i forhold til at holde deres budgetter. Tværtimod har de overskredet deres budgetter sidste år med 4,9 mia. kr. Ser vi det i forhold til børnerådet, hvor vi kan se, at der er faldende børnetal i 83 kommuner, så oplever vi alligevel, at der er overskridelser på 0,7 mia. kr. på det område. Det må da vække til eftertanke.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Benny Engelbrecht.

Benny Engelbrecht (S):

Men det ændrer vel ikke på, at de svagest stillede i dette samfund, de, som har behov for ekstraordinær hjælp, vel ikke skal betale, for at kommunerne netop skal finde besparelser. Det må vel være sådan, at der, hvor der er hjælp behov, der, hvor der er brug for en særlig indsats, skal det ikke være afhængigt af budgettal, der skal man ikke gå ind og vurdere, om man nu har råd, der skal man netop gribe ind, der skal man komme med det særlige tilbud, der skal man sørge for, at der til udsatte familier bliver givet den nødvendige hjælp. Det hænger vel ikke sammen med, hvor mange borgere man har i kommunen, men sammen med, hvilke borgere der har brug for den ganske særlige hjælp.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg er fuldstændig enig i, at hvis man f.eks. har et barn, som bliver udsat for misbrug i hjemmet eller mistrives og har det rigtig dårligt og har brug for at blive fjernet, så skal man selvfølgelig fjerne barnet.

Men ser vi på, at antallet af anbragte børn faktisk har været konstant gennem de seneste år, men at udgifterne er eksploderet, uden at kommunerne kan forklare det, så bliver vi nødt til at gå ind og se på, hvordan vi kan styre det her område langt, langt bedre. Der synes jeg, det er værd at hæfte sig ved, at der er nogle kommuner, som virkelig tager fat, og som virkelig gør det på den gode og på den rigtige måde, f.eks. Københavns Kommune, som har et projekt, der hedder »Familien i Centrum«, som faktisk betyder, at man griber ind i familien, før det går så galt, at man skal til at fjerne børnene. Der er nogle gange nogle tilfælde, hvor man kan forebygge. Ved at satse på forebyggelse kan man faktisk se, at man letter pengeforbruget til anbringelser, og det er til glæde for barnet og familien, at det faktisk kan være sådan, at man kan få det til at fungere derhjemme. Så kommunerne kan sagtens gøre det bedre på det her område, og der er også allerede en lang række kommuner, som er i gang med at se på, hvordan de kan gøre det bedre.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til hr. Benny Engelbrecht og tak til socialministeren.
Hermed var det slut på spørgetiden.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Forespørgsel nr. F 48:

Forespørgsel til klima- og energiministeren:

Hvad kan ministeren oplyse om regeringens fremtidige klimapolitiske og energipolitiske initiativer set i lyset af den klimapolitiske redegørelse og den energipolitiske redegørelse?

Af Lars Christian Lilleholt (V), Ole Hækkerup (S), Per Dalggaard (DF), Anne Grete Holmsgaard (SF), Jakob Axel Nielsen (KF), Mar-

Kl. 16:58 grethe Vestager (RV), Per Clausen (EL) og Villum Christensen (LA).

(Anmeldelse 26.04.2010. Fremme 28.04.2010).

Sammen med dette punkt foretages:

Kl. 16:58

4) Forhandling om redegørelse nr. R 8:

Klima- og energiministerens klimapolitiske redegørelse 2010

(Anmeldelse 28.04.2010. Redegørelsen givet 28.04.2010. Meddelelse om forhandling 28.04.2010).

5) Forhandling om redegørelse nr. R 11:

Klima- og energiministerens energipolitiske redegørelse 2010.

(Anmeldelse 29.04.2010. Redegørelsen givet 29.04.2010. Meddelelse om forhandling 29.04.2010).

Kl. 17:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til i morgen, torsdag den 20. maj 2010.

Det er ordføreren for forespørgerne, hr. Lars Christian Lilleholt, for en begrundelse.

Kl. 17:02

Kl. 16:59

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Lars Christian Lilleholt (V):

Der er her i Folketinget en efterhånden mangeårig tradition for, at vi har en fælles forespørgselsdebat i forbindelse med den energipolitiske redegørelse. I år er der også en klimapolitisk redegørelse, og vi er enedes om i samtlige partier her i Folketinget at stille en fælles forespørgselsdebat til klima- og energiministeren på baggrund af de to redegørelser.

Vi stiller i fællesskab følgende spørgsmål til ministeren: Hvad kan ministeren oplyse om regeringens fremtidige klima- og energipolitiske initiativer set i lyset af den klimapolitiske og den energipolitiske redegørelse?

Kl. 17:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til hr. Lars Christian Lilleholt. Så er det klima- og energiministeren for besvarelsen.

Kl. 17:02

Besvarelse

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak. Da Winston Churchill stod i spidsen for den britiske flåde op til første verdenskrig, drejede en af hans vigtigste sager sig om kul eller olie. I al sin enkelhed handlede sagen om, hvorvidt motorerne i den britiske flåde skulle være olie- eller kuldrevne. Ganske vist ville olie gøre de britiske slagkrydsere og destroyere hurtigere end de tyske, men til gengæld skulle briterne pludselig til at fyre krigsskibene op med importeret energi. Og hvad nu, hvis datidens olieleverandør, Persien, pludselig lukkede for hanen? Så var det da mere sikkert at fyre med walisisk kul. Churchill skar dog hurtigt igennem: Krigsskibene skulle skifte til olie, blot gjaldt det om ikke at blive afhængig af én olieleverandør. Eller som sir Winston så præcist udtrykte det: Sikkerhed og vished om olie ligger i diversitet og kun i diversitet.

I dag – snart 100 år efter Churchills vigtige beslutning – er situationen langt mere kompliceret. I 2010 gælder det ikke alene om at mindske sin afhængighed af nogle få energileverandører, nu gælder det også om at mindske afhængigheden af et begrænset antal energikilder, samtidig med at vi i de kommende år skal reducere vores udledning af drivhusgasser yderligere.

Regeringens klare svar på disse centrale udfordringer er, at Danmark skal være uafhængigt af fossile brændsler: kul, olie og gas. Men hvorfor er det egentlig, at det er sund fornuft at bevæge sig mod uafhængighed af fossile brændsler? Det er der jo mange gode grunde til, og jeg er temmelig sikker på, at de fleste af os kender forklaringerne, da det er kendt stof, men lad mig alligevel lige nævne et par af dem: Klimaudfordringen er ikke løst; trenden i retning af globalt øgede emissioner af drivhusgasser er ikke brudt trods den økonomiske krise; vores langsigtede forsyning af olie og gas er sårbar; de fremtidige reserver er i et fåtal af regioner og lande, og det forringer forsyningssikkerheden og vil medføre risiko for stigende priser og store økonomiske overførsler til producentlande, hvoraf det sidste er til skade for betalingsbalance og økonomisk vækst; efter et kortvarigt dyk til under 50 dollar pr. tønde sidste år er olieprisen allerede igen oppe på 75 dollar, så epoken med billig olie ser derfor ud til at være slut.

Jeg har naturligvis noteret mig oppositionens forslag om, at vi bør udfase brugen af fossile brændsler i 2050. Jeg kan ikke sådan umiddelbart vurdere, om det årstal er realistisk. Men det skal ikke skygges for, at jeg glæder mig over, at oppositionen støtter visionen om at gøre Danmark uafhængig af fossile brændsler. Og som bekendt indgår den vision allerede i regeringens arbejdsgrundlag. Når jeg har svært ved at vurdere realismen i oppositionens forslag, er det, fordi det er en stor og særdeles kompleks opgave at skulle omstille hele Danmarks energiforsyning og energiforbrug. Man kan sagtens beslutte, at det skal ske fra 2050 eller et hvilket som helst andet år for den sags skyld, men et årstal er jo kun et årstal, hvis man ikke også anviser en klar vej.

Tag blot en relativt simpel udfordring som biler. Selv om bl.a. el-biler efterhånden er på vej på markedet, består den danske bilpark fortsat næsten udelukkende af biler, der er drevet på benzin og diesel. 20 år er jo ikke en unormal levetid for en bil i Danmark, og det betyder altså, hvis oppositionens vision skal blive en realitet, at det fra 2030 ikke længere skal være muligt at købe benzin- og diesel-drevne biler i Danmark. Så må man jo selvfølgelig stille sig selv det spørgsmål: Hvordan håndterer man så den problemstilling? Skal det være forbudt at sælge benzindrevne biler efter den 1. januar 2030? Og hvad gør man med de biler, der lever længere? Må de så ikke køre på vejene efter den 1. januar 2050? Jeg vil gerne understrege, at jeg ikke har svaret på det endnu. Jeg nævner det blot for at vise, hvor kompleks opgaven er.

Vi kan tage et andet eksempel. Jeg tror, det står klart for de fleste, at uafhængighed af fossile brændsler kræver, at vi skal producere store mængder ren el. De seneste år har Danmark udbygget vindmøllekapaciteten i et hidtil uset omfang, primært i form af havvindmøller, men vi skal endnu videre ad den vej. Problemstillingen er på papiret simpel. Den el, der kommer fra f.eks. havvindmøller eller solenergi, er såkaldt fluktuerende; det vil sige, at der kun kommer el fra vindmøller, når det blæser, og kun el fra solceller, når solen skinner. El fra f.eks. kul- eller naturgasfyrede kraftværker er derimod stabil, og der kan skrues op og ned for blusset med ganske kort varsel, hvis efterspørgslen skifter.

Kl. 17:07

Spørgsmålet er derfor: Hvordan udfaser vi den stabile el til fordel for store mængder af den rene, men fluktuerende el, uden at forbrugerne pludselig oplever, at der ikke er strøm i kontakten, fordi solen er gået ned eller det er vindstille? Igen vil jeg sige, at jeg ikke har det præcise svar. Det er blot nævnt som eksempel på, hvor svær opgaven er. Og så har jeg jo slet ikke nævnt, at omlægningen er så omfattende, at den kan blive meget kostbar og belastende for samfundsøkonomien, specielt hvis den ikke forberedes og implementeres med stor omhu.

Det er derfor, at vi fra regeringens side har valgt at basere os på sagkundskaben. Derfor nedsatte regeringen i 2008 – med rettidig

omhu, kunne jeg tilføje – en Klimakommission, som skal komme med sit bud på, hvordan målet om uafhængighed kan nås. Kommissionen vil fremlægge sin rapport den 28. september i år. Det kan godt være, at oppositionen ikke har brug for den viden, Klimakommissionen arbejder med. Det kan jeg måske godt være sådan lidt misundelig over, for jeg har i hvert fald brug for den viden, og jeg har det også bedst med at føre politik baseret på fakta. Så jeg vælger at afvente Klimakommissionens rapport, før vi sætter mere konkrete mål.

Efter at have læst oppositionens plan er jeg egentlig kun blevet bekræftet i det rigtige i at nedsætte en Klimakommission, for selv om oppositionens plan bestemt indeholder gode takter, udstikker den jo primært en destination. Men jeg har altså svært ved at få øje på en rutebeskrivelse eller et rejsebudget. Jeg noterer mig da også, at oppositionen vil sende planen til en række fagfolk, organisationer og virksomheder for at diskutere igennem – og jeg citerer – »hvilke virkemidler der bedst sikrer opfyldelsen af vores konkrete mål.« Det synes jeg lyder klogt. I det hele taget kan jeg godt lide tanken om at spørge fagfolk til råds, når man skal løse store og komplekse opgaver. Og det er jo præcis derfor, at regeringen har nedsat Klimakommissionen.

Regeringen vil i forlængelse af Klimakommissionens rapport og i indværende valgperiode følge op med en strategi for, hvornår og hvordan målet om uafhængighed af fossile brændsler kan nås. Det er vigtigt, at der opstilles et klart mål for uafhængighed af fossile brændsler samt klare principper i den forbindelse og en klar strategi for at nå målet. Omvendt er det ikke hensigtsmæssigt at fastlægge, hvordan vi når målet, i alle detaljer i dag. Et så langsigtet projekt rummer i sagens natur store usikkerheder om energiforbrugets udvikling, priser på energi og energiudstyr samt udviklingen i omverdenen i øvrigt. Implementering af målet bør og må derfor ske i en dynamisk proces.

Det var den lange bane, men vi har også reduktionsforpligtelser, der skal opfyldes på den korte bane. Danmark skal opfylde en reduktionsforpligtelse under Kyotoprotokollen og EU's interne byrdefordeling for perioden 2008-2012, og vi skal opfylde vores reduktionsforpligtelse for de ikkekvotebelagte sektorer for perioden 2013-2020. Og derfor sidder regeringen ikke på hænderne, mens Klimakommissionen arbejder. Regeringen har de sidste 2 år taget en række initiativer, der har bidraget til at øge den vedvarende energi, mindske drivhusgasudledningen og forbedre energieffektiviteten. De initiativer omfatter bl.a. energiaftalen, forårspakke 2.0, grøn transport, Grøn Vækst og bygningsstrategien – initiativer, der hver for sig bidrager til skridt i retning af uafhængighed af fossile brændsler.

Det fremgår af den seneste energifremskrivning fra april 2010, at vi måske ligefrem kommer til at overopfylde vores reduktionsmål for perioden 2008-2012, og det skyldes, at regeringen løbende har iværksat nye tiltag, når fremskrivningerne har peget på nødvendigheden heraf – senest i december 2009 med bl.a. skrotningsordningen for oliefyrr.

Klimapolitisk redegørelse rummer en første gennemgang af Danmarks reduktionsbyrde for de ikkekvotebelagte sektorer i perioden 2013-2020. Fremskrivningen indikerer, at med regeringens allerede vedtagne initiativer vil vores emissioner ligge under de årlige emissionslofter i første del af perioden. I den sidste del af perioden forventes emissionerne at ligge over loftet. Med uændret politik skal der derfor findes yderligere tiltag, der giver 5-10 mio. t CO₂-ækvivalent. Det bliver en udfordring, men regeringen vil sikre, at vi når målet.

Redegørelsen har fastlagt tre hovedprincipper for, hvorledes de nødvendige reduktioner realiseres: 1) Indsatsen skal samlet set være robust, og det vil sige, at uventede stigninger i emissionerne ikke må bringe indfrielsen af målsætningen i fare, 2) indsatsen skal bidrage til det overordnede mål om uafhængighed af fossile brændsler, 3)

indsatsen skal være omkostningseffektiv. Det er det danske samfund bedst tjent med.

Kl. 17:12

Med de tre hovedprincipper i baghovedet skal vi løbende justere indsatsen, så den stemmer overens med behov, de teknologiske og økonomiske realiteter og vores øvrige målsætninger på både klima-, energi-, miljø-, erhvervs- og transportområdet.

Regeringens opfølgning på Klimakommissionens rapport i efteråret 2010 vil bidrage til opfyldelse af reduktionsforpligtelsen i 2013-2020, men regeringen går ikke ind for planøkonomi. Målet er derfor at være konkret på den korte bane, men omvendt ikke at binde sig på den lange bane. Regeringen har i arbejdsprogrammet »Danmark 2020« opstillet yderligere to mål for dansk klima- og energipolitik. Danmark skal være blandt de tre mest energieffektive lande i OECD, og Danmark skal være blandt de tre lande i verden, der øger sin andel af vedvarende energi mest frem mod 2020.

Realiseringen af disse mål vil kræve betydelige omstillinger i både energisystemet og i andre sektorer. Regeringens opfølgning på Klimakommissionens rapport vil således indeholde en indsats på kort sigt, der både bidrager til uafhængighed af fossile brændsler og reducerer emissionerne frem mod 2020.

Regeringen vil bl.a. arbejde med følgende: Vurdering af, om vi skal se på CO₂-afgiften for de ikkekvoteomfattede områder, vurdering af mulighederne og rentabiliteten ved større udbredelse af fjernvarme og stramning af kravene til individuelle opvarmningssystemer, omlægning af bilbeskatningen, som gør køb af energieffektive biler økonomisk attraktivt, sikring af minimum 10 pct. vedvarende energi i transportsektoren i 2020. Og så vil vi overveje nye initiativer på landbrugsområdet. I dette arbejde vil der blive taget hensyn til samspillet mellem vores forpligtelser inden for klima, miljø og natur og konsekvenser for både borgere og erhvervsliv.

Opremsningen af alle disse reduktionsmål er ikke kun et løfte om blod, sved og tårer. Stigningen i eksporten af energiteknologi, siden vi søsatte energipolitikken i 1970'erne, har vist, at ambitiøse, politiske satsninger kan omsættes i arbejdspladser og økonomisk vækst. I Danmark satsede vi mere på energieffektivitet og nye vedvarende energikilder end i sammenlignelige lande. Derved skabte vi efterspørgsel efter nye løsninger, som danske virksomheder så blev de første til at udvikle og modne til eksport.

Danmark er i dag førende i EU inden for eksport af greentech- og energiteknologier. Det er faktisk det område, hvor vores eksport over de seneste år er vokset mest markant, så for at sige det på jysk, tyder alt på, at greentechefterspørgslen vil være i vækst også i de kommende år.

Nationalt og internationalt fokus på klima og forsyningssikkerhed styrker efterspørgslen efter grønne produkter. Derfor er det også vigtigt, at vi formår at skabe de rigtige rammer for vores virksomheder, så vi også fremover formår at være lidt foran vores konkurrenter. Og med visionen om et samfund uafhængigt af fossile brændsler har regeringen sørget for, at pilen peger i den rigtige retning.

Indtil videre har jeg primært fokuseret på nationale klima- og energiforhold, så lad mig lige her til sidst understrege, at regeringen naturligvis fortsat har fokus på det internationale klimaarbejde. Regeringen vil fortsat arbejde for, at der vedtages en ambitiøs global klimaaftale, ligesom vi i EU vil arbejde for, at Danmarks vision om uafhængighed af fossile brændsler gøres til hele unionens vision.

Hvis der er noget, som COP15 viste os, er det, at vores afhængighed af fossile brændsler svækker vores politiske gennemslagskraft. Omstillingen til uafhængighed handler derfor også om, at vi undgår en verdensorden bestående af G2, G3 eller G4 – vel at mærke uden EU. Tak.

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ministeren. Så går vi over til forhandlingen, og den første, der får ordet, er ordføreren for forespørgerne, hr. Lars Christian Lilleholt fra Venstre.

Kl. 17:16

(Ordfører for forespørgerne)

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak for det. På vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Konservative og Liberal Alliance vil jeg gerne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Klimapolitisk redegørelse 2010 giver et samlet overblik over regeringens klimapolitik samt beskriver strategiske sigtelinjer for regeringens initiativer de kommende år med henblik på at opfylde reduktionsforpligtelsen for perioden 2013-2020 for de ikkekvoteomfattede sektorer.

Folketinget konstaterer med tilfredshed, at der med de hidtidige initiativer er overopfyldelse af målsætningen frem til 2015, hvilket giver tid til at sikre målopfylde for den resterende del af perioden.

Energipolitisk redegørelse 2010 beskriver de aktuelle udfordringer på energiområdet og redegør for de vigtigste energipolitiske begivenheder det seneste år. Redegørelsen fokuserer på udviklingen i forsyningssikkerheden og regeringens vision om, at Danmark på længere sigt skal være uafhængigt af fossile brændsler.

Folketinget konstaterer med tilfredshed, at regeringen vil fremlægge et oplæg om uafhængighed af fossile brændsler, som skal slå tre fluer med et smæk og sikre forsyningssikkerheden, markante reduktioner af CO₂ samt udviklingsmulighederne for Danmarks industri. Med udgangspunkt heri påbegyndes drøftelser med Folketingets partier om en ny energiaftale.»

(Forslag til vedtagelse nr. V 76).

Kl. 17:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Jeg skal gøre opmærksom på, at der er fremsat et forslag til vedtagelse, og at det vil indgå i den videre forhandling.

Så er det ordføreren igen.

Kl. 17:18

(Ordfører for forespørgerne)

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak til formanden.

De to redegørelser, både den energipolitiske og den klimapolitiske, viser ganske godt, hvad det er for udfordringer, vi står over for. Det gælder i forhold til forsyningssikkerheden, og det gælder i forhold til at begrænse den globale opvarmning. Begge udfordringer står rigtig højt på både regeringens og Venstres klima- og energipolitiske dagsorden, og begge udfordringer har samme svar: Vi skal øge andelen af vedvarende energi og gøre os mindre afhængige af fossile brændsler. Det øger forsyningssikkerheden, og det reducerer CO₂-udledningen.

Regeringen har nedsat en Klimakommission, der til efteråret kommer med et udspil til, hvornår Danmark kan være helt fri af de fossile brændsler. Både den klimapolitiske redegørelse og den energipolitiske redegørelse viser, at vi er rigtig godt på vej, og vi har i 2009 haft et fald i CO₂-udledningen på 10 pct. i forhold til basisåret 1990. Danmarks klimapolitiske indsats har resulteret i lavere udled-

ning af CO₂ i en periode, hvor vi har haft en enorm økonomisk vækst, for i samme periode er BNP steget med mere end 40 pct.

Reduktionen i CO₂-udledningen skyldes ikke mindst fokus på energieffektivitet, bl.a. gennem afgifter på energi, både i husholdninger og i erhverv. Derudover skyldes reduktionen en samproduktion af el og varme, kraft-varme, udbygning af fjernvarme og en udbygning af den vedvarende energi. Vores samlede klima- og energipolitik bidrager derfor til, at Danmark lever op til forpligtelserne, vi har påtaget os i Kyotoaftalen, i perioden 2008-2010.

Den linje ønsker Venstre at fortsætte, så vi også når de mål, vi har sat os, frem mod 2020. Her skal vi reducere udledningerne med 20 pct. i den ikkekvoteomfattede sektor, dvs. inden for transport, boliger og landbrug. Der er taget en række initiativer, og der vil fortsat blive taget initiativer, der sikrer, at vi når det mål.

Kl. 17:20

Det samme gælder i forhold til den meget ambitiøse energiaftale, hvor der også blev taget en lang række nye initiativer, som sikrer, at vi når målene. Det gælder i forhold til at sikre en udbygning af vedvarende energi, og energiaftalen sikrer, at vi kommer op på mindst 30 pct. vedvarende energi i 2020. Det skal ske gennem en fortsat massiv udbygning af vindkraft, ikke mindst på havet, det skal ske ved en udbygning af biomasse, bioenergi, biogas, og vi skal i det hele taget bevidst satse på at udvikle mere og mere vedvarende energi.

Men lige så vigtigt det er at omstille til vedvarende energi, er det også vigtigt at spare på energien, og her har regeringen sammen med en række partier her i Folketinget også taget en række initiativer, heriblandt også i energiaftalen. Det gælder i forhold til at reducere energiforbruget med 2 pct. i 2011 og yderligere 2 pct. i 2020.

Af andre initiativer er forårspakken 2.0, hvor vi letter skatten på arbejde og øger skatten på energi. Også den grønne transportpolitik, Grøn Vækst og bygningsstrategien vil bidrage til, at vi når målene.

Danmark og de øvrige EU-lande skal fremover hvert år indberette, hvor langt vi er nået, og her kan vi se, at vi allerede har nået målene frem til 2015, i forhold til hvad vi skal nå i 2020. Men det må selvfølgelig ikke blive nogen sovepude, og derfor er det også Venstres opfattelse, at vi i den fremtidige energiaftale skal tage initiativer, som kan reducere CO₂-udslippet yderligere, så vi sikrer, at vi når målet om at reducere udslippet med mindst 20 pct. i den ikkekvoteomfattede sektor i 2020, og at vi når målet om 30 pct. vedvarende energi i 2020.

For os hænger de to mål ganske godt sammen, og på begge områder er Danmark ganske flot i front. Vi er foran med CO₂-reduktioner, og vi er helt i front med vedvarende energi. 17-18 pct. af vores energiforbrug er i dag baseret på vedvarende energi, og det tal vokser år for år. Vi er kommet rigtig langt med vindenergi, og i løbet af de kommende 2 år kan vi forhåbentlig indvi endnu en havvindmøllepark, som bliver Danmarks største. Den kommer til at være på i alt 400 MW og vil kunne dække det årlige elforbrug for mere end 400.000 husstande. Det er ganske, ganske flot.

Men der er også nye udfordringer, som vi står foran. Det er vigtigt, at vi sikrer, at vores elnet bliver udstyret og sikret på en måde, så det kan håndtere store mængder af vedvarende energi, og det er også afgørende, at vi finder metoder til at anvende den store mængde af vedvarende energi, som kommer fra vores havvindmølleparker og andre former for vedvarende energi. Derfor er det vigtigt, vi får kigget på de muligheder, der er for at anvende den strøm, og her er ikke mindst vores transportområde helt oplagt. Derfor er det afgørende, at vi tager initiativer, som sikrer, at vi får elbilerne ud at rulle, og at vi i det hele taget satser på initiativer med hensyn til at lagre el. Det kan også ske i forhold til vores varmesektor, hvor der også er gode muligheder for at udnytte den overskydende varme.

Der er også andre områder, hvor vi står foran udfordringer. Det gælder i forhold til at konvertere naturgas til fjernvarme, som jo også

vil have en række miljømæssige fordele med sig, og som vil bidrage til både at reducere udledningen af CO₂ og til at sikre forsyningssikkerheden.

Der er rigtig mange udfordringer på den energi- og klimapolitiske dagsorden, og jeg synes helt klart, at de to redegørelser, vi i dag behandler, giver en række gode svar på de udfordringer, vi står foran. Tak.

Kl. 17:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er en række korte bemærkninger, og den første er fra hr. Per Clausen.

Kl. 17:25

Per Clausen (EL):

Jeg kunne forstå på hr. Lars Christian Lilleholt, at han synes, det går rigtig godt. Jeg synes så, at det måske er et lidt besynderligt standpunkt, når man tænker på, at i forhold til 2020 og den målsætning om en CO₂-reduktion på 20 pct., som vi har bundet os til i EU, har man ikke nogen plan for, hvordan man vil nå den. Det er jo det første. Og hvis man tager det, der ligger uden for kvoteområdet og tager de enkelte sektorer, kan man konstatere, at de udmærker sig ved, at i ingen af sektorerne har man nogen planer for, hvordan man vil nå det. Er realiteten ikke, at det, man har en plan om, er, at man vil købe sig til aflad, og at det er det, det handler om? Og synes hr. Lars Christian Lilleholt ikke, at det er særlig pinligt, når man tænker på, at den 20-procents-reduktion i CO₂-udslippet på ingen måde sikrer os imod at få en temperaturstigning på over 2 grader, for der skal vi jo langt højere op?

Kl. 17:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:25

Lars Christian Lilleholt (V):

Til hr. Per Clausen: Vi når de 20 pct., og som vi kan læse i klimaredegørelsen, når vi allerede i 2015 at være kommet endnu længere, end vi faktisk skal være nået i 2015 i forhold til 2020-målsætningen. Så vi er godt på vej, og med de initiativer, der er taget, når vi også målsætningen om de 20 pct. i 2020. Og viser det sig, når vi kommer lidt frem i perioden, at vi ikke helt er nået i mål, er vi også parate til at tage nye initiativer, som sikrer, at vi når de 20 pct. i 2020. Og jeg mener ikke, at Danmark har noget at skamme sig over. Vi er blandt de lande i EU, der påtager sig den største forpligtelse i forhold til at reducere i den ikkekvoteomfattede sektor.

Kl. 17:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Per Clausen.

Kl. 17:26

Per Clausen (EL):

Det, der jo står tilbage, er, at regeringen og regeringspartierne ikke har nogen plan for, hvordan man når de 20 pct. i 2020. Hvis vi tager de enkelte sektorer for sig, transportsektoren, landbruget, husholdningerne, og kigger på, hvilke planer der er for, hvordan de skal udvikle sig i de kommende år, når vi på alle områder frem til, at reduktionen er langt, langt under 20 pct. i 2020. Så kan det jo ikke nytte noget, at hr. Lars Christian Lilleholt her står og glæder sig over, at vi har fået en økonomisk krise, der på den korte bane, den meget korte bane, har givet en reduktion i CO₂-udslippet. Kendsgerningen er, at man ingen plan har, end ikke frem til 2020, og længere fremme fortoner det sig selvfølgelig fuldstændig i det uvisse, hvornår vi får det fossillfrie samfund, som hr. Lars Christian Lilleholt talte om.

	Kl. 17:27	sig større forpligtelser og dermed forringe danske virksomheders konkurrenceevne.	Kl. 17:30
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Ordføreren,			
	Kl. 17:27	Den fg. formand (Bent Bøgsted): Fru Mette Gjerskov.	Kl. 17:30
Lars Christian Lilleholt (V): Kendsgerningen er, at vi har taget en række initiativer, energiaftalen, »Grøn Vækst«, transportaftaler osv., og alt det vil samlet set bidrage til, at Danmark når de mål, vi har forpligtet os til.	Kl. 17:27	Mette Gjerskov (S): Mit spørgsmål går i bund og grund på: Har Venstre overhovedet en selvstændig klimapolitik? Hvis alle mulige andre, hvis og hvis og hvis, hele verden gør dit, og hvis EU gør dat, mener Venstre det. Men hvad mener Venstre selv? Det er jo sådan set det, der er det interessante. Hvis Danmark skal være foregangsland, hvis vi skal være dem, der skal udvikle teknologierne og få et eksportmarked ud af klimateknologi og energiteknologi, kræver det, at vi er foran på en eller anden måde. Hvordan har Venstre tænkt sig at være foran, hvis Venstre ikke engang selvstændigt har en klimapolitik?	Kl. 17:30
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Så er det hr. Ole Hækkerup.	Kl. 17:27		
Ole Hækkerup (S): Tak. Jeg vil spørge Venstres ordfører, om Venstre mener, at EU skulle påtage sig at reducere sit CO ₂ -udslip med 30 pct. i 2020. Hvis nu Venstre bestemte helt alene, og helt alene i EU er måske i sig selv en lidt skræmmende tanke at tænke til ende, i hvert fald ikke en ahaoplevelse, men måske mere en uhaoplevelse, men hvis man nu forestillede sig, at det var Venstre, der bestemte helt alene, ville EU så påtage sig at reducere sit CO ₂ -udslip med 30 pct. i 2020, eller ville man holde fast i den nuværende beslutning om kun at reducere med 20 pct.?	Kl. 17:28	Den fg. formand (Karen J. Klint): Værsgo.	Kl. 17:30
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Ordføreren.	Kl. 17:28	Lars Christian Lilleholt (V): Til fru Mette Gjerskov vil jeg gerne sige, at Venstre har en klima- og energipolitik. Den har vi præsenteret ved flere lejligheder, og vi bærer et hundrede procent op bag den meget ambitiøse klima- og energipolitik, som regeringen fører, herunder ikke mindst den seneste energiaftale, som på en række områder sikrer, at Danmark er helt i front. I modsætning til fru Mette Gjerskov påtager vi os et ansvar og står bag indgåede aftaler.	Kl. 17:31
Lars Christian Lilleholt (V): Nu er vi meget realistiske i Venstre, og vi lider ikke af det storhedsvanvid at tro, at vi bestemmer det hele fuldstændig alene. Vi indgår jo i en sammenhæng med andre lande. Og det afgørende for Venstre er, at vi går med til 20 pct., men viser det sig, at der opnås en international klimaaf tale og andre store lande, både industrilande og udviklingslande, påtager sig massive forpligtelser, jamen så er vi også parate til at gå længere op end de 20 pct.	Kl. 17:29	Den fg. formand (Karen J. Klint): Fru Mette Gjerskov til anden korte bemærkning.	Kl. 17:31
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Hr. Ole Hækkerup.	Kl. 17:29	Mette Gjerskov (S): Jeg ved faktisk ikke, hvad det er, Venstres ordfører taler om. Det lyder, som om der er nogle aftaler, han mener at vi har overtrådt. Det eneste, jeg har hørt fra regeringen i dag, er, at samtlige forlig, der findes i Folketinget, åbenbart skal opsiges, eller også skal vi have valg i morgen. Det synes jeg ligger ovre hos Venstre. Det ligger ikke hos os. Det, jeg er interesseret i, er, om Venstre har en selvstændig klimapolitik. Det, Venstres ordfører siger til os, er, at Venstre da gerne vil arbejde for, at man har nogle højere ambitioner, hvis resten af verden går med. Men det interessante er jo, hvad Venstre vil gøre i Danmark. Hvis Danmark skal være en førende nation og skabe massevis af arbejdspladser på det grønne område, kræver det jo, at vi har noget at byde på. Hvis vi halser bagefter alle de andre, har vi ikke meget at byde på, så er der ingen arbejdspladser til Danmark. Så skulle Venstre ikke tage at hjælpe virksomhederne lidt og komme ind i kampen?	Kl. 17:32
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Ordføreren.	Kl. 17:29	Den fg. formand (Karen J. Klint): Værsgo til ordføreren.	Kl. 17:32
Lars Christian Lilleholt (V): Venstre arbejder for og vil også fremadrettet arbejde for en ambitiøs klimaaf tale og energiaftale i EU-sammenhæng, men for os er det afgørende, at vi ikke går solo. Danmark skal ikke gå alene og påtage		Lars Christian Lilleholt (V): Det gør vi i allerhøjeste grad. Der er ikke noget at skamme os over. Danmark er helt i front med hensyn til vedvarende energi. Vi er blandt de lande i Europa, der har den højeste andel af vedvarende	

energi i vores energiforsyning, og vi er blandt de lande i Europa, der i forhold til vores lands størrelse har den største eksport af energiudstyr. Det skyldes jo ikke mindst, at vi har en meget, meget ambitiøs klima- og energipolitik, at vi er et forbillede for andre lande.

Kl. 17:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til en kort bemærkning er fru Anne Grete Holmsgaard, værsgo.

Kl. 17:32

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Et langt liv har lært mig, at hvis man når dertil, at man ikke engang har evnen til at skamme sig mere, er det virkelig tidspunktet, hvor de røde lamper lyser.

Jeg vil derfor godt spørge hr. Lars Christian Lilleholt: Har Venstre et bud på og en politik for, hvordan Danmark skal leve op til sin fair andel af reduktionerne, hvis det er sådan, at EU forhåbentlig kommer frem til at skulle reducere med 30 pct. af sit udslip inden 2020?

Kl. 17:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:33

Lars Christian Lilleholt (V):

Såfremt EU-landene enes om en 30 pct.s reduktion i 2020, vil Danmark selvfølgelig også leve op til det.

Kl. 17:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til fru Anne Grete Holmsgaard til anden korte bemærkning.

Kl. 17:33

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Er det en politik, der er formuleret og vil kunne blive fremlagt, eller er det sådan nogle kort, man sidder og fedter med i håb om, at man kan slippe billigere end de andre lande?

Kl. 17:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:33

Lars Christian Lilleholt (V):

Den plan vil selvfølgelig blive fremlagt, såfremt EU-landene i enighed når frem til, at vi skal op på en 30 pct.s reduktion i 2020. Jeg synes, der er grund til at glæde sig i dag, for Danmark er jo, som klimaredegørelsen tydeligt viser, rigtig godt på vej. Vi når endnu længere, end vi skal i forhold til 2015. Vi er blandt de lande, der har taget flest initiativer for at reducere vores udledninger af CO₂.

Kl. 17:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Næste til en kort bemærkning er fru Margrethe Vestager, værsgo.

Kl. 17:34

Margrethe Vestager (RV):

Jeg kan forstå, at det er helt afgørende for Venstre som regeringsparti, at man ikke gør noget, før Klimakommissionen har talt, fordi det er meget vigtigt at rådføre sig med eksperter.

Må jeg så spørge, på hvilket grundlag man mener, at det er for svarligt overhovedet at gøre noget i øjeblikket. Jeg kan ikke få det til at passe sammen, at det på den ene side er helt forkert, hvis nogle andre overhovedet begiver sig ind på at mene noget på det lidt læn-

gere sigt, før Klimakommissionen har talt, og at det på den anden side er helt fuldstændig sikkert, at Venstre gør det rigtige med det, man nu gør på kort og mellemlangt sigt. Det er tilsyneladende kun, fordi man læner sig op ad dels Kyoto, dels EU.

Det er meget, meget svært at se, hvad det egentlig er, der er Venstres politik på det her område. Kan vi ikke få en kort redegørelse for, hvad Venstres politik egentlig er her, hvad det egentlig er Venstre brænder for, når det kommer til den gigantiske omstilling, Danmark skal igennem?

Kl. 17:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:35

Lars Christian Lilleholt (V):

Venstre har ved flere lejligheder, senest i klima- og energiministrens tale her i dag, klart og tydeligt sagt, at vi ønsker et fossilfrit Danmark. Vi har bedt en Klimakommission om at vurdere, hvornår det kan lade sig gøre, og vi har givet tilsagn om, at når den redegørelse kommer fra Klimakommissionen, er vi også indstillet på at tage de nødvendige politiske initiativer, der skal til for at sikre, at Danmark bliver fri af de fossile brændsler.

Men vi går i Venstre ikke ind for bare at slå om os med årstal. Vi vil være sikre på, at de mål, vi skal nå, også er realiserbare og gennemførlige.

Kl. 17:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Margrethe Vestager for anden korte bemærkning.

Kl. 17:36

Margrethe Vestager (RV):

Nu har jeg hørt det der flere gange, og derfor har jeg også flere gange set på Klimakommissionens kommissorium, altså deres opgavebeskrivelse. Der står ikke med et ord i deres opgavebeskrivelse, at de skal komme med en dato – ikke med et ord. Derfor forstår jeg ikke, hvad det er, ordføreren siger, for ordføreren siger jo bare: Vi vil helst lade det sejle, sådan at vi kan vælge vores favorit, vores små kæledæggeprojekter, efter forgodtbefindende som senest med landbruget og med biogassen uden tilsyneladende at ane, i hvilken større sammenhæng det indgår.

Hvis man virkelig skal tage Venstre alvorligt, burde Venstre så ikke foreslå, at vi alle sammen satte os på hænderne og ventede, til kommissionen barslede, så vi kunne prøve noget nyt i det danske Folketing, nemlig at en kommission barsler og Venstre lytter til deres råd?

Kl. 17:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:37

Lars Christian Lilleholt (V):

I Venstre lytter vi til eksperterne på det her område. Vi har nedsat en Klimakommission med nogle af Danmarks absolut førende klimaeksperter. Vi tror, de er bedre, end vi er herinde, til at vurdere, hvornår Danmark kan være fri af de fossile brændsler.

Kl. 17:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg ser ikke flere med korte bemærkninger til ordføreren. Så tak til ordføreren.

Jeg kan oplyse, at Socialdemokraterne har delt deres 10-minutters-ordførertale på to ordførere, først fru Mette Gjernskov og derefter hr. Ole Hækkerup. Jeg vil lede det på den måde, at man tager de kor-

te bemærkninger til den enkelte ordfører pr. gang. Først fru Mette Gjerskov, 5 minutter, værsgo.

Kl. 17:37

(Ordfører)

Mette Gjerskov (S):

Efter fiaskoen i Bellacenteret kunne jeg jo ønske mig, at regeringen ville indse situationens alvor. Det har været en rigtig, rigtig hård vinter i Danmark på mange måder, og ufattelig kold. Derfor er det jo faktisk også ubegribeligt, at det har været klodens varmeste vinter, men det har det faktisk. Kloden sveder, og enhver klimapolitiker bør være dybt bekymret for klodens fremtid.

Verden fejlede i december i København, og vi fik ikke den ambitiøse klimaaftale, der forpligter verdens lande til at omstille til grøn energi. Som Socialdemokraternes klimaordfører må jeg altså sige, at samtlige klimapolitikere i verden lige nu burde sidde i deres lønkammer og udtænke ambitiøse klimaplaner for deres nation. Det har vi gjort i oppositionen. Socialdemokraterne, SF, Radikale og Enhedslisten har udtænkt en vision, »Klima Danmark 2050«, en vision for, hvordan Danmark kan blive helt uafhængigt af kul, olie og gas i 2050, og med det delmål, at vi skal have 100 pct. grøn energi i el- og varmeproduktionen allerede i 2035.

Men hvad er det, vi kan læse her i de redegørelser, vi står med i dag? Et skønmaleri af de sølle resultater fra COP15 blæst op til at lyde fint. Ja, det er rigtigt, at der står i Copenhagen Accord, at verden skal holde sig under 2 grader, men hvad er det, der står i bilaget? Det glemmer ministeren at nævne i sin redegørelse, fordi det er her, der står, hvad verden reelt har tænkt sig at levere, og det er altså sammenlagt ifølge Copenhagen Accord, at verden skal levere en klimainsats, der giver en temperaturstigning på 3½ grad. Det er den størrelsesorden, vi taler om. Ups, der røg øriget Tuvalu. Ups, der røg Holland vist, og uden at være klimaforsker spørger man sig selv, om Amager overhovedet er tilbage på landkortet.

Mens verdens klima ændrer sig, sidder regeringen og venter – venter på Klimakommissionen, venter på EU, venter på verden og forholder sig ikke til realiteterne. Går Danmark foran i EU? Nej. Forholder regeringen sig til, at de forbedringer, der trods alt er – og det indrømmer jeg – primært skyldes den økonomiske krise? Næh. Hvad vil regeringen gøre, når økonomien kommer på skinner igen? Ved vi det? Nej.

Til gengæld medtager regeringen i den her redegørelse samtlige fugle på taget, man har kunnet finde i forhold til forventede fremtidige forbedringer, og glemmer, at man selv har udskudt reglerne. Tag nu bare udledning af kvælstof. Her er faktisk indregnet en ganske pæn sjet CO₂ på kvælstofreduktioner. Klimaministeren har bare glemt at tale med miljøministeren, for miljøministeren har nemlig udskudt kvælstofreglerne. Det er jo ikke særlig heldigt. Så der er ingen tegn i sol, måne og stjerner på, at vi får kvælstofreduktioner her og nu, og derfor bør man selvfølgelig heller ikke regne dem med. De er udskudt sammen med alle andre miljøkrav i landbruget.

Så desværre må vi jo konstatere, at den alliance og det værdifællesskab, vi ser mellem Venstre og Dansk Folkeparti i klimapolitikken, betyder, at Danmark står stille. Det betyder flere penge til Lomborg og meget lidt andet. Men selv om man var ligeglad med klimaet, kunne man måske i Venstres bagland se noget i forhold til virksomhederne. Der står faktisk noget om teknologi her, og at vi skal eksportere. Men regeringen glemmer bare en ting. Det der vindmølleeventyr, vi jo har oplevet på energiområdet tidligere, var baseret på et hjemmemarked. Regeringen glemmer, at der skal være et hjemmemarked som fundament for et eksporteventyr. Det er jo svært at overbevise verdens lande om, at de skal købe danske produkter, hvis den danske regering ikke selv vil bruge en bukket nikkelse på det.

Så alt i alt vil jeg gerne sige, at jeg synes, det her er en tynd omgang. Socialdemokraternes energiordfører kommer bagefter og giver

sine bemærkninger om energidelen. Men det er godt nok sølle, hvad regeringen kan levere på klimaområdet.

Kl. 17:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Jeg ser foreløbig to indtegninger til korte bemærkninger. Den første er fra hr. Lars Christian Lilleholt, værsgo.

Kl. 17:42

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak for det. Her er så den plan, der er fremlagt, »Klima Danmark 2050«. Visionen er, at man skal være fri af fossile brændsler i 2050, men jeg mangler fuldstændig en beregning over, hvad det vil koste. Der er ikke sat pris på det her. Man kan ikke komme med et forslag, uden der er økonomiske beregninger bag det.

Kl. 17:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:42

Mette Gjerskov (S):

Det, Venstres ordfører står med, er vores vision for, hvordan man kommer frem til en fossilfri fremtid, dvs. en fremtid uden brug af kul, olie og gas, og at man skal gøre det i 2050.

Jeg tror ikke, der er en eneste politiker, der nogen sinde i dette Folketing – i hvert fald ikke siden Kanslergadeforliget – har fremlagt økonomiske beregninger, hvori man nøjagtig beskriver, hvad tingene kommer til at koste om 40 år. Vi taler om ting, som ikke er opfundet endnu, vil jeg sige til Venstres ordfører, men vi har sagt meget, meget klart i den her vision, at det er dér, vi vil hen, og vi skal også nok få det finansieret hen ad vejen. Vi tror ikke på, at der her er tale om rene udgifter, vi tror på, at der er tale om en investering, som kan give et supergodt afkast. Siden hvornår er det blevet dårlig økonomi for en virksomhed at spare på energien? Jeg spørger bare.

Kl. 17:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Lars Christian Lilleholt for anden korte bemærkning.

Kl. 17:43

Lars Christian Lilleholt (V):

Er det seriøst at fremlægge en så stor plan, uden at der er foretaget økonomiske beregninger? Hvor meget højere skal elprisen være, hvor meget mere skal der betales i PSO, og i det hele taget hvor meget skal danske familier betale mere for at have varme og lys for at realisere den store plan her?

Kl. 17:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:44

Mette Gjerskov (S):

Det er jo fuldstændig klart sagt i Sternrapporten, at det vil blive i omegnen af ti gange så dyrt, hvis man venter med at foretage investeringerne til senere, end hvis man investerer i grøn energi i dag. Det, vi fremlægger i vores vision, er, at Danmark skal spare på energien, og at den energi, vi skal bruge, skal vi bruge som grøn energi, det vil sige, at vi faktisk tror på – og det er understøttet mange steder, bl.a. i Sternrapporten – at de her investeringer vil give et afkast, så det i fremtiden bliver billigere, netop fordi vi går over til grøn energi. Men jeg kan ikke, og jeg vil ikke, det ville være halsløs gerning at gøre det, stå og komme med et tal til Venstres ordfører for, hvad der sker i 2049. Jeg tror heller ikke, at Venstre, selv om Venstre måtte hoste op med en eller en plan på et eller anden tidspunkt,

ville komme til at skulle finansiere noget i 2049. Det gør vi ikke, men vi har en vision, vi har en retning, og vi siger til virksomhederne, vi siger til danskerne: Det er den vej, vi skal.

Kl. 17:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Næste til kort bemærkning er hr. Per Dalggaard. Værsgo.

Kl. 17:45

Per Dalggaard (DF):

Tak. Når man hører fru Mette Gjerskovs ordførertale, minder det mig om en opera, hvor heltinden hele tiden står og synger: Jeg tror, jeg dør, jeg gør.

Hvis Danmark havde gjort det rigtige ud fra det, som fru Mette Gjerskov mener, i forbindelse med COP15, så var klodens klima frelst. Det er faktisk det, man kan udlede af den tale, fru Mette Gjerskov holdt. Altså, hvis bare lillebitte Danmark havde gjort helt nøjagtig det rigtige, så var klodens klima frelst. Jeg vil spørge fru Mette Gjerskov: Er det ikke lige lovlig vidtløftigt?

Kl. 17:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 17:46

Mette Gjerskov (S):

Jeg vil gerne afsløre for Dansk Folkepartis ordfører, at han skal være rigtig glad for, at jeg ikke står og synger opera, for det ville ikke gavne noget i noget som helst forhandlingsklima.

Men når det så er sagt, vil jeg gerne sige, at det, jeg har prøvet at sige i min ordførertale, er, at Danmark har et ansvar for at bidrage til et bedre klima i denne verden, og det, vi får fra regeringen, er et oppustet stykke papir om mulige fugle på taget og i øvrigt en stor reklame for et klimatopmøde, som resten af verden er enige om var en fiasko.

Kl. 17:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Per Dalggaard for anden korte bemærkning.

Kl. 17:46

Per Dalggaard (DF):

Er fru Mette Gjerskov egentlig klar over, hvor lille en mængde Danmarks bidrag til de globale drivhusgasser er? Altså, skal der ikke være lidt proportioner i forholdene? Det er fuldstændig vanvittigt at tro på, at hvis Danmark gør det helt rigtige, sådan som fru Mette Gjerskov siger, så er klodens klima frelst. Vi skal yde et bidrag, ja, det er helt fint, og det gør vi da bestemt også hele tiden. Vi er utrolig miljøbevidste her i landet. Men at lægge det ud, som om det, regeringen er kommet med, bare er et oppustet papir: Så vil jeg altså næsten hellere høre en opera fra fru Mette Gjerskov.

Kl. 17:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:47

Mette Gjerskov (S):

Jeg vil gerne garantere ordføreren, at han ikke har lyst til at høre mig synge opera. Men jeg vil også gerne minde ordføreren om, hvad det var, Hilary Clinton sagde, da hun modtog præsident Obama ude på landingsbanen i Kastrup den sidste fredag under klimatopmødet i december. Hun sagde: Velkommen præsident, det her er det værste møde, jeg har været til siden elevrådsmødet i 8. klasse.

Det var måske ikke ligefrem det bedste forhandlingsklima, vi havde på klimatopmødet. Jeg siger ikke, at Danmark kan redde ver-

den helt alene, men jeg kan sige, at hvis vi gerne vil skabe job og arbejdspladser og vækst på energiområdet, skal vi sørge for at være foran, for ellers er det de andre, der løber med arbejdspladserne. Og hvis vi gerne vil have, at resten af verden skal bidrage til klodens forbedrede klima, skal vi også vise, at vi kan som et af verdens rigeste lande. Og det er bestemt ikke det, jeg ser i regeringens klimaredegørelse.

Kl. 17:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Jakob Axel Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 17:48

Jakob Axel Nielsen (KF):

Tak. Det kan godt være, at hr. Per Dalggaard føler sig hensat til operaen. Jeg føler mig hensat til min studietid på kollegierne, hvor alle syntes, at alting var nemt, og at man kunne klare alting med venstre hånd, og at der ikke var noget i denne verden, der var svært, og at man kunne det hele, efterhånden som rødvinen drøede ind. Det var selvfølgelig godt, at man havde nogle visioner, og at man havde mod på livet. På den måde må jeg beundre fru Mette Gjerskov. Der er stadig væk mod på livet, og der er visioner.

Men jeg vil sige til fru Mette Gjerskov: Det er ikke længere et kollegieværelse, hvor vi drikker rødvin, det er et parlament, hvor vi er faste beslutningstagere. Bør man ikke, medmindre man vil spille folks tid med sine taler og sine visioner, sætte nogle tal på? Og hvordan vil man komme hen til det, man siger? Man sætter slet ingen tal på, man siger bare: Jamen vi har til år 2049, så er vi så tæt på 2050, at så kan vi nok godt blive lidt mere konkrete i år 2049. Jeg håber selvfølgelig, at fru Mette Gjerskov får lov til her på talerstolen i år 2049 at blive konkret, men er det her ikke lidt nemt?

Kl. 17:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:49

Mette Gjerskov (S):

Jeg takker for spørgsmålet. Så vil jeg starte med at sige, at det alligevel er første gang, jeg fra Folketingets talerstol er blevet beskyldt for at have stået og drukket rødvin, inden jeg gik i salen. Jeg vil da gerne tage en alkoholtest for at bevise, at jeg er fuldstændig appelsinfri.

Det er i øvrigt også et meget lødigt dokument, vi har lagt frem om vores vision frem til år 2050. Det er jo ikke noget, der er grebet ud af den blå luft. Sig mig engang, er der overhovedet ikke nogen i regeringen, der læser nogle af alle de fine rapporter, vi får fra alle de fine forskere og eksperter rundtomkring i Danmark?

Vores vision er bl.a. baseret på Teknologirådets rapporter, og den samlede hjernemasse på ingeniørområdet i Danmark. Ingeniørforeningen, har netop i deres vision vist, at det her kan lade sig gøre. Selvfølgelig er det ikke bare grebet ud af den blå luft, og selvfølgelig er det ikke bare noget forvrøvlet rødvinssludder, det kunne jeg alligevel aldrig drømme om.

Kl. 17:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hr. Jakob Axel Nielsen.

Kl. 17:50

Jakob Axel Nielsen (KF):

Så må jeg jo i mangel af anden information fra fru Mette Gjerskovs side konstatere, at den socialdemokratiske plan skal finansieres på to måder. Den skal finansieres ved, at vi alle sammen arbejder 12 minutter mere, og så skal den finansieres ved, at der er nogle millionæ-

rer, der får lov til at betale noget ekstra i skat. Det er altså det, man vil. Ellers taler man altså bare ud over det åbne land uden at have noget substans bag ved det, man siger.

For vi kunne alle sammen bare sige, at vi har nogle visioner. Men kan man ikke forlange af folkevalgte, at der er lidt mere substans bag? Det er bare den substans, jeg efterlyser. Hvordan vil man nå sine visioner?

Kl. 17:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:51

Mette Gjerskov (S):

Vi har fremlagt forslag på forslag på forslag til, hvordan man skal nå frem til et fossilfrit samfund i Danmark. Vi har inden for den sidste måned behandlet fem beslutningsforslag, tror jeg, fra Socialdemokratiet, som var en del af vores klimajobplan om, hvordan vi skaber job her og nu og grøn energi her og nu.

Det er i orden, hvis ordføreren ikke har været der. Det er også i orden, hvis ordføreren ikke har læst rapporterne fra Teknologirådet og fra Ingeniørforeningen. Det er i orden, hvis ordføreren ikke har læst sir Nicholas Sterns rapport, som viser, at den nation, som ikke vælger at investere i grøn energi på fuldt blus i dag, kommer til at betale ti gange så meget i fremtiden.

Det er nøjagtig det, vi ser lige nu og her i forbindelse med havvindmølleparkerne. Regeringen var så flink at aflyse tre havvindmølleparker, da den kom til magten. Og i dag står vi og betaler regningen, fordi det hele er meget dyrere. Og sådan vil det blive ved. Så der er god, sund økonomi i vores vision for klimaet i fremtiden.

Kl. 17:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke flere til korte bemærkninger, så vi tager den næste halvdel af Socialdemokraternes ordførertale. Værsgo til hr. Ole Hækkerup.

Kl. 17:52

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Helt grundlæggende viser de to redegørelser, vi har at gøre med, at vi ikke er på vej til at nå de mål, som vi selv har påtaget os at ville nå. For den ikkekvotebelagte sektor bliver det faktisk værre og værre, vi kommer længere og længere væk fra målet.

Noget af det, som regeringen peger på som løsning på det problem i redegørelserne, kan vel nærmest bedst betegnes som et bogholderikneb, vi kan simpelt hen flytte noget udledning fra et år til et andet. Man tør slet ikke tænke på, hvordan det regnestykke ville se ud, hvis EU på et tidspunkt besluttede sig til noget mere ambitiøst end at reducere CO₂-udledningen med 20 pct., eksempelvis at reducere med 30 pct. i år 2020. Så ville regeringens plan om muligt komme til at sejle endnu mere.

Bare EU dog besluttede noget mere ambitiøst. EU kunne jo godt øge reduktionsmålene i Danmark uafhængigt af en global aftale. Vil den danske regering arbejde for det? Næh. Og Danmark kunne på tilsvarende vis også godt øge reduktionsmålene uafhængigt af en global aftale. Vil regeringen arbejde for det? Næh.

Vi har nu, som det allerede er fremgået, de samme mål som resten af EU-landene. Er det det grønne forspring, som regeringen mener med at vi har, når den skriver, at Danmark er et grønt vækstlaboratorium, nemlig at vi bare skal være som gennemsnittet? Jeg tror, at Venstres ordfører i sin tale sagde, at vi er foran med CO₂-reduktioner. Jeg bliver bare nødt til at gøre opmærksom på, at vi har det samme mål som resten af EU for, hvor meget vi skal reducere vores ud-

ledning i 2020 for den ikkekvotebelagte sektor. Så er man ikke foran, så er man lige præcis gennemsnitlig.

Jeg tror lige præcis, at det var det, den tidligere klima- og energiminister Connie Hedegaard sigtede til, da hun i januar karakteriserede den danske klimapolitik som uambitiøs. Så har vi så allerede undervejs i den her debat stået med det billede, vi godt kender, nemlig at regeringen og regeringspartierne siger, at vi skal vente på Klimakommissionen. Når vi så er færdige med at vente på Klimakommissionen, skal vi formentlig vente på regeringens eget udspil.

Der bliver noget politikformulering i den proces. Fra oppositionens side vil vi da i den forbindelse gerne gøre hvad som helst for at hjælpe ministeren med at bokse en løsning igennem, særlig over for Venstre og Dansk Folkeparti, for let bliver det næppe, når man tænker på, at de helst foretrækker at se lyset stråle ud af deres hus, når de kommer hjem.

Bundlinjen i det her, når man læser de to redegørelser, giver et indtryk af, at det ikke handler om, hvordan vi redder klimaet, udgangspunktet er, hvordan vi slipper så let som muligt igennem, når andre forhåbentlig redder klimaet.

Over til den konkrete energiredegørelse: Vi kommer til at importere olie og gas fra 2018. Man kan sige, at nu svier det virkelig til os, at vi ikke fik omlagt vores energipolitik i årene under Fogh, dengang da havvindmølleparker var billige.

Regeringen vil have energieffektivitet og vedvarende energi. Det lancerede Løkke. Hvad er der sket siden? Hvor er de konkrete initiativer i regeringens redegørelse, der vil give mere energieffektivitet? Utrolig meget af det, der beskrives, henvises til energiforliget fra 2008 eller andre tidligere aftaler.

Jeg kan se to ting, dels de 180 mio. kr. om året i 2 år til energirenovering – og som jeg husker det frit fra hukommelsen, var halvdelen af pengene vist til energirenovering af slotte – dels oliefyrsordningen. Og det er klart, at vi skal have oliefyrene ud, men i regeringens ordning ydes der også tilskud til ordninger, hvor olie fyr indgår som en del af løsningen.

Det korteste afsnit i redegørelsen er om fremtidens energipolitik, og det er med god grund, for med de her to redegørelser er der et kæmpebehov for klare mål. På den baggrund skal jeg på vegne af Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget fastslår, at der er behov for en ambitiøs energipolitik, der kan bidrage til at

- undgå en global temperaturstigning på over 2° C,
- øge forsyningssikkerheden,
- skabe grønne virksomheder og job.

Folketinget fastslår, at

- Danmarks energiforsyning skal være helt fri for fossile brændsler inden 2050,
- fossil energi udfases af el- og varmeforsyningen inden 2035,
- fossil energi til transport udfases inden 2050,
- bruttoenergiforbruget reduceres med mindst 40 pct. inden 2050,
- langt hovedparten af Danmarks reduktioner foretages som hjemlige investeringer.

Folketinget opfordrer regeringen til at

- fremlægge et forslag til, hvordan Danmark kan og vil reducere 30 pct. CO₂-udslip uden for kvotesektoren,
- etablere et langsigtet støtteprogram til udvikling af klimavenlige energiteknologier,
- udbygge elsystemets fleksibilitet, så vind og på sigt sol kan blive den største energileverandør – også til transport,
- det gøres attraktivt at investere i og vælge klimavenlig teknologi,

- fremlægge en handlingsplan for klimatilpasning.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 77).

Kl. 17:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren.

Der er nu fremsat et forslag til vedtagelse, som vil indgå i de videre forhandlinger.

Inden jeg giver ordet til den første med en kort bemærkning, skal jeg lige minde ordføreren om, at ministrene benævnes som ministre og ikke ved personnavne.

Den første – og i øjeblikket eneste – der ønsker en kort bemærkning, er hr. Lars Christian Lilleholt, værsgo.

Kl. 17:57

Lars Christian Lilleholt (V):

Ordføreren siger, at vi er længere og længere fra at nå målet inden for den ikkekvotefattede sektor. Har ordføreren overhovedet læst klimaredegørelsen? Betvivler ordføreren indholdet i klimaredegørelsen? Er det ikke sådan, at det fremgår af klimaredegørelsen, at vi er foran målet frem til 2015?

Kl. 17:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:58

Ole Hækkerup (S):

Hvis hr. Lars Christian Lilleholt kigger på den figur, der er i energiredegørelsen, for, hvordan det ser ud i 2020, så er vi med den nuværende kurs længere og længere og længere fra målsætningen. Jeg tror oven i købet, at der en fin tabel, måske er det i klimaredegørelsen, der viser, hvor stor en manko der bliver. Man kan tydeligt se, at mankoen mellem målsætningen og det, der sker med den nuværende kurs, bliver større og større. Det var det, der i al sin gribende enkelhed var min pointe.

Kl. 17:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Lars Christian Lilleholt for anden korte bemærkning.

Kl. 17:59

Lars Christian Lilleholt (V):

Er det ikke sådan, at vi frem til 2015 er foran målet, og at det, som ordføreren sagde før, ikke passer?

Kl. 17:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:59

Ole Hækkerup (S):

Der er både i klimaredegørelsen og i energiredegørelsen nævnt, at frem mod 2020, hvor vi har som målsætning at reducere med 20 pct., kommer vi med den nuværende politik, med den nuværende fremskrivning, længere og længere og længere væk fra målet. Der bliver simpelt hen en større og større manko mellem det, vi skal nå, og det, vi faktisk når. Dette bruger regeringen jo i sin redegørelse til at skrive, at der behov for nye initiativer.

Det, som jeg problematiserer, er et af de initiativer, som regeringen påpeger, nemlig at man kan flytte rundt fra nu af og frem til 2015, altså sige: Hov, der udleder vi ikke så meget, som vi må. Det kan vi så flytte over til nogle af de år, hvor vi faktisk udleder for meget.

Det bliver et bogholderiteknisk kneb, men jeg tror, at det er ubestrideligt, hvis man kigger i redegørelserne, at afstanden mellem, hvad vi udleder, og hvad vi faktisk har forpligtet os til at reducere vores udledninger med, bliver større og større, som tiden går, også frem mod 2020.

Kl. 18:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere til korte bemærkninger. Næste ordfører er hr. Per Dalgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 18:00

(Ordfører)

Per Dalgaard (DF):

Dansk Folkeparti finder, at en progressiv klima- og energipolitik er afgørende elementer i at opretholde et godt samfund som vores, altså et samfund, hvor der energi nok til alles forbrug i dagligdagen, og hvor leverancen af denne energi selvfølgelig sker under hensyntagen til, at den ikke gør skade på vores fælles klima. Man kan så spørge, om der er et dilemma i ønsket om energi nok til at opfylde vore behov og et godt klima. Det mener jeg ikke der er. Vi kan udmærket have et samfund, hvor der er stigende materielt forbrug, og hvor energiforbruget ikke stiger lineært på grund af dette, i hvert fald ikke væsentligt.

Danmark har fra 1970 til 2009, hvor vores BNP er steget med 104 pct., præsteret at holde energiforbruget på nogenlunde samme niveau, nemlig 850 petajoule. Det er faktisk fantastisk godt gået, og det vidner om, hvad en nation kan præstere, når den udvikler sig innovativt.

Den klimapolitiske redegørelse er jo en fin redegørelse. Den første sætning i den klimapolitiske redegørelse taler om, at denne politik kan bidrage til at reducere den globale opvarmning. Jeg vil neutralt sige, at hvis menneskene sådan kunne styre klimaet ved enkelte tiltag, ville det jo være fantastisk. Det er jeg nu ikke helt sikker på at man kan, men lad det nu ligge.

Lad mig slå fast, at Dansk Folkeparti er lige så interesseret som andre i at bevare vores klode som en ren, behagelig, rar og smuk planet at leve på. Vi ønsker også i stor stil at være med til at reparere på de skader, som klimaændringerne, vi ser, medfører. Vi har dog det fromme ønske, at der kommer lidt proportioner ind i de tiltag, man ønsker gennemført; altså, at de tiltag, vi vælger at gennemføre, også kan give det ønskede resultat, og at det har en effekt på klimaet, samt at det kan måles og registreres. Hvis det kun er en gang politisk snak – jeg havde nær sagt: politisk korrekt snak – så er det vel ikke så påkrævet at gennemføre det med sådan en hast, som f.eks. venstrefløjten ønsker.

Når det forholder sig således, at Danmarks udledning af drivhusgasser er så forsvindende lille, at selv om vi totalt lukkede for al dansk udledning, så er den så ringe af omfang, at det overhovedet ikke ville kunne registreres i verdens indhold af drivhusgasser. Det er dog værd at tænke på, og det mener jeg bør indgå i problematikkerne i klimapolitikken. Jeg ved godt, at disse fakta ingen virkning har på mine kære kollegaer herinde, og jeg ved også godt, at det øjeblikkeligt vil blive brugt imod Dansk Folkeparti og udlagt således, at vi ikke bekymrer os om klimaet. Men det er lodret forkert. Vores bekymring er lige så stor som alle andres, men vi føler bare, at der skal være lidt fornuft og proportioner i tingene.

De tre principper, som regeringen beskriver i klimaredegørelsen, kan vi tilslutte os. Det er vores holdning, at vi skal leve op til de internationale forpligtelser, hvis alle parter gør det samme; vi skal ikke være klassens duks igen, men vi skal være fornuftige. Vi skal være uafhængige af fossile brændsler – ja, det skal vi også, men der skal være et godt og fornuftigt formål med det. Det glæder mig også, at de økonomiske aspekter er med i klimarapporten, så vi ikke haster det igennem, for VE, vedvarende energi, er meget dyr.

Af den energipolitiske redegørelse fremgår det, at Danmark – og for så vidt også Europa – står over for nogle enorme udfordringer i årene fremover. Ressourcer som olie og gas bliver knappe, ikke fordi mængden globalt set bliver lille, men fordi forbruget stiger voldsomt. De nye økonomier – Kina, Indien og Brasilien – støvsuger simpelt hen markederne for alle former for ressourcer, også fossile brændsler, og det medfører udfordringer af rang. Det bliver dyrere at være almindelig forbruger både af varme og el, og dertil er der selvfølgelig de sikkerhedspolitiske aspekter.

Derfor er Dansk Folkeparti enig med resten af Folketinget i, at vi skal satse meget mere på vedvarende energi, men der findes altså andre vedvarende energiteknologier end vindkraft. De havvindmøller, som vi præsterer, er enormt dyre. Der er et kæmpe statstilskud til havvindmøller og til vindmøller i det hele taget, og det er et spørgsmål, om vi ikke skal prøve at se på andre vedvarende energiteknologier frem for at være så enstrengede, at vi udelukkende spiller på vindmøller.

Vi kunne satse på forskning i solceller, brændselsceller og biomasse – en biomasse, som både kan lave naturgas og f.eks. omdanne organisk affald til bioolie. Disse tiltag kan gennemføres relativt hurtigt, og hvis viljen og modet er til stede, tror jeg helt sikkert, at det er noget af det, som Klimakommissionen kommer frem til i den rapport, vi får her til september.

Nu kan jeg se, at den røde knap lyser, så det er ved at være sparsomt med tiden. Men jeg vil påpege til sidst, at det bliver en dyr affære, hvis vi haster vedvarende energi igennem i det tempo, venstre-fløjen vil have ...

Kl. 18:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Undskyld, at jeg lige afbryder. Det er forkert, at den røde lampe lyser. Ordføreren har mere tid. Der er 10 minutters taletid.

Kl. 18:06

(Ordfører)

Per Dalggaard (DF):

Jeg syntes det nok. Da den gule lampe begyndte at lyse, tænkte jeg: Har jeg allerede brugt 10 minutter? Det har jeg ikke. Godt, så var det 10-minutters-knappen og ikke 5-minutters-knappen, der skulle trykkes på. Jeg kunne heller ikke helt forstå, at det forholdt sig sådan.

Nå! Jeg synes, at vi skal satse på at udvikle andre vedvarende energiteknologier end lige vindenergi. Havvindmølleparker er enormt dyre, og den sidste havvindmøllepark, vi nu får etableret ude ved Anholt, bliver jo nok rasende dyr. Og hvem kommer til at betale? Det gør forbrugerne, og det gør erhvervslivet. Vi skulle jo nødig have det sådan, at vi pålægger erhvervslivet så store afgifter, at de flytter til udlandet, hvor de så kan få lov til at forurene endnu mere, end de gør herhjemme, samtidig med at vi mister arbejdspladser i tusindvis. Det kan simpelt hen ikke passe, at det er venstrefløjens politik.

Som Energistyrelsen skriver i sin rapport fra september 2010, er vedvarende energi en fluktuerende energikilde, det vil sige, at den er ustabil. Den er også dyr, meget dyrere end de energikilder, som vi får energi fra i dag. Derfor går Dansk Folkeparti ikke ind for, at vi så hurtigt, som venstrefløjen ønsker det, lukker vores effektive kulfyrede kraft-varme-værker eller udfaser kul fra de dele af kraftværkerne, som bruger kul, sådan som oppositionen ønsker det. Hvis vi gennemfører den politik med den hast, venstrefløjen ønsker, så vil det medføre en meget, meget dyrere energiforsyning til samfundet, og det vil igen medføre, at erhvervslivet flygter ud af landet, og det taber vi arbejdspladser på. Det kan simpelt hen ikke passe, at det er det, der er formålet.

Vedvarende energi er dyr, men jeg mener bestemt, at vi ved at satse på andre ressourcer end lige vind sammen med vindenergi kan udvikle et grønt samfund, hvor vi bliver fri for fossile brændstoffer,

hvilket det selvfølgelig også er Dansk Folkepartis politik at vi skal være.

Selvfølgelig støtter vi det forslag til vedtagelse, som er fremsat, og jeg håber på, at vi får en god debat om det. Tak.

Kl. 18:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren, som lige skal blive stående, for der er en enkelt kort bemærkning.

Jeg vil gerne beklage, at der var aktiveret en forkert taletidsknap. Jeg håber ikke, det ødelagde for meget for ordføreren. (*Per Dalggaard* (DF): Nej, det går nok). Tak for det.

Der er en markering til en kort bemærkning, og det er fru Margrethe Vestager. Værsgo.

Kl. 18:08

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror egentlig godt, at man kunne kritisere oppositionens partier for at være uambitiøse, når vi siger, at vi senest i 2050 gerne vil være fri af energi produceret på fossile brændsler. Jeg kan forstå, at ordføreren finder, at det er alt, alt for forhastet. Ordføreren finder det helt uansvarligt at gå så hurtigt frem, når nu der er billigt kul og olie at bruge af. Jeg vil gerne sætte spørgsmålstegn ved det der med den billige kul og olie, men lad det så være.

Betyder ordførers udsagn i dag, at hvis regeringen kommer med et mål, der ligner oppositionens mål, er Dansk Folkeparti imod, og at regeringen ikke vil have flertal for den omstilling af Danmark til et samfund, der baserer sig på andre brændstoffer end olie, kul og gas, hvis det årstal, der sigtes mod, er 2050?

Kl. 18:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:09

Per Dalggaard (DF):

Alle de mange årstal, der nu flyver rundt herinde i salen, er jo årstal, som man bare kan sætte sig. Hvorfor er det ikke i 2048, vi skal være fuldstændig fri for fossile brændstoffer? Hvorfor er det ikke 2051? Altså, det er jo nogle fiktive tal, og når jeg sagde i talen, at vi ikke bare skal haste med at nedlukke de energieffektive kraft-varme-værker, vi har i øjeblikket, så har det jo noget at gøre med vores bekymring for samfundsøkonomien. For sådan som jeg har forstået det, fru Mette Gjerskov har sagt, er det jo simpelt hen i morgen, vi skal lukke alt det der ned, og det er fuldstændig uansvarligt.

Vi går ind for, at vores samfund skal være frit for fossile brændstoffer, men det skal være med en hast, som samfundsøkonomien kan kapere, og ikke mindst skal det være sådan, at befolkningen derude, der skal betale regningen, har råd til at betale den.

Kl. 18:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Margrethe Vestager for anden korte bemærkning.

Kl. 18:10

Margrethe Vestager (RV):

Jeg vil gerne gentage spørgsmålet. Spørgsmålet angik ét årstal og lød i al sin rørende enkelhed: Hvis regeringen foreslår, at Danmark senest i 2050 baserer sig på energi, der er produceret på andet end olie, kul og gas, vil Dansk Folkeparti så støtte det mål, eller vil man, som ordføreren har antydnet over for oppositionen, synes, at det er alt, alt for forhastet?

Kl. 18:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:10

Kl. 18:13

Per Dalgaard (DF):

Tak for det. Vi vil støtte så langt, som det er muligt. Tiden går jo, og så kan vi se, hvordan det udarter sig. Altså, man kan sagtens sige, at 2050 er helt fint, at det er et fint, rundt tal og vi vil stræbe imod det, og så kan vi jo vurdere og revurdere tiltagene, efterhånden som 2050 nærmer sig, og se, om de virker. Det er helt fint at have en ambition og et mål, men hvorvidt det pågældende mål kan opnås eller ej, er jo noget af det, man må revurdere sine aktioner i forhold til, efterhånden som realiteterne viser sig.

Kl. 18:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til en kort bemærkning er hr. Ole Hækkerup. Værsgo.

Kl. 18:11

Ole Hækkerup (S):

Tak. Jeg tror, ordføreren vil være enig med mig i, at hvis man kigger 20, 30, 40 år frem, er der stort set ingen af de energianlæg, vi har i Danmark, der vil bestå. Hvis man tager den lange kikkert frem, vil der over de næste 30 år skulle foretages en række investeringer på energiområdet, uanset hvad man i øvrigt har af målsætninger. Infrastrukturen bliver simpelt hen slidt ned, produktionselementerne bliver slidt ned, så der skal investeres.

Jeg hører også ordføreren sådan, at han i virkeligheden er enig i målsætningen om, at vi skal ud af afhængigheden af de fossile brændsler ud fra alle de der argumenter, som vi alle sammen godt kender. Derfor er mit spørgsmål til ordføreren – og det kræver noget velvilje for ikke at misforstå spørgsmålet: Er ordføreren enig i, at det vil være smart af det danske samfund over de næste 20, 30, 40 år, når der skal investeres i nye energianlæg, at vi sørger for kun at investere i dem, der har med vedvarende energi at gøre, fordi det bygger på energikilder, vi selv har?

Kl. 18:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:12

Per Dalgaard (DF):

Tak. Jamen vi er da utrolig interesseret i at fremme vedvarende energikilder fra en række elementer, ikke kun vind, som man jo næsten udelukkende satser på. Der findes jo biomasse, som kan give gas, der findes bioaffald, som kan give bioolie, der findes brændselscelleteknologien, som kan give strøm, og noget af den overskydende el, som vores vindmøller i dag leverer billigt til Norge, og som vi så tager dyrt tilbage, når vi har brug for den, kunne man jo f.eks. bruge til at lave brint fra vand, og brint kan som bekendt anvendes i brændselsceller. Man kan faktisk lave brændselscellekraftværker – ganske vist ikke så kæmpestore og med så stor kapacitet som de traditionelle værker, vi har i dag, men det kan rent faktisk lade sig gøre at lave brændselscellekraftværker. Så kunne vi på fornuftig vis bruge den overskudsstrøm, som vindmøllerne i dag leverer i stor stil.

Kl. 18:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Ole Hækkerup for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 18:13

Ole Hækkerup (S):

Synes ordføreren, at vi skal lade være med at investere i anlæg osv. inden for energiområdet, der bygger på fossile brændsler, når vi kigger 10, 20, 30 år frem?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:13

Per Dalgaard (DF):

Tak. Jeg synes, vi skal vurdere det ud fra det synspunkt, ud fra de fakta, at hvis vi har nogle effektive fossilt fyrede, kulfyrede kraftvarmeværker i dag, som måske trænger til en reparation om 5 år eller 10 år, så skal den gennemføres, for jeg tror overhovedet ikke på, at vi i løbet af 5-10 år kan få 50-80 pct. VE-forsyning i Danmark. Det tror jeg simpelt hen ikke på, så derfor vil jeg ikke nu sige, at det skal vi ikke gøre, det skal fuldstændig udelukkes, for så får vi simpelt hen huller i energiforsyningen, og det er jeg ikke interesseret i.

Kl. 18:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for korte bemærkninger er fru Anne Grete Holmsgaard, værsgo.

Kl. 18:14

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Som jeg har forstået det, er Dansk Folkeparti optaget af, at vi ikke skal være afhængige af at importere olie og gas fra områder, som ofte er politisk ustabile. Har det en værdi i det her for Dansk Folkeparti? Har det en værdi, man også kan omsætte til kroner og øre, eller er det bare sådan noget ideologisk noget, man har, men ikke noget, der har den konsekvens, at man også har lidt travlt med at komme ud af afhængigheden af fossile brændsler?

Kl. 18:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:15

Per Dalgaard (DF):

Jeg ved ikke helt, om jeg forstår det, men jeg skal prøve, altså om det har en værdi, en eller anden økonomisk værdi, at vi ikke skal importere olie, f.eks. fra Mellemøsten. Ja, altså, hvis det kan erstattes af noget andet, som vi selv har, så har det selvfølgelig den værdi, at vi ikke skal købe noget derude; det er jo klart nok. Men jeg er ikke helt sikker på, at jeg forstår sammenhængen i spørgsmålet.

Kl. 18:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 18:15

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jamen jeg spørger selvfølgelig, fordi Dansk Folkepartis ordfører står og taler om, at det er alt for dyrt at omstille. Men er det ikke korrekt, at det er ret dyrt, bl.a. for den danske betalingsbalance, når vi om ganske få år skal til at importere olie og gas, og at det derfor er vigtigt at undgå den belastning af økonomien?

Kl. 18:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:16

Per Dalgaard (DF):

Tak. Når jeg siger, at det er dyrt at omstille, er det ud fra det synspunkt, at det, sådan som jeg hører venstrefløjens, stort set skal være i morgen eller måske i overmorgen, eller, hvis det skal gå lidt vildt til, om en uge. Det er det jeg mener er dyrt, og det er rasende dyrt. Alt-

så, i den rapport fra februar 2010, der er lavet af Energistyrelsen, står der rent faktisk, at vedvarende energi er fluktuerende, ustabil, og at det er meget dyrt. Så det er ikke noget, jeg selv har fundet på.

Derudover er jeg helt enig i, at olie og gas importeret udefra bliver dyrere og dyrere, fordi de nye økonomier simpelt hen støvsuger markederne og laver aftaler med de lande, der endnu har olie i deres undergrund. Så det *bliver* rasende dyrt, og derfor er vi nødt til at omstille til andre energikilder, helt klart.

Kl. 18:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er to mere til korte bemærkninger. Den næste er hr. Per Clausen. Værsgo.

Kl. 18:17

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo sådan set, at hr. Per Dalgaard indimellem næsten er mere begejstret for nogle af de kommende vedvarende energikilder, end jeg selv kan stramme mig an til at være, og jeg vil sige, at det er jeg faktisk meget glad for.

Når hr. Per Dalgaard derudover også har en meget klar forståelse for, at det både politisk og økonomisk er vigtigt ikke at være afhængig af at skulle importere fossile brændstoffer, så står der bare tilbage, hvad forklaringen er på, at hr. Per Dalgaard alligevel mener, at oppositionens plan er for ambitiøs. Jeg kan forsikre hr. Per Dalgaard om, at det ikke lykkedes at få de andre partier i oppositionen med på, at vi udelukkende skulle bruge vedvarende energi i morgen eller i 2020, 2030, 2040, men derimod præcis i 2050. Det er om 40 år. Hr. Per Dalgaard og jeg skal vist være glade, hvis vi lever til den tid.

Kl. 18:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:18

Per Dalgaard (DF):

Det sidste kan jeg måske tilslutte mig, men nu har vi det i min familie sådan, at vi bliver rimelig gamle. Det er så en anden snak.

Det glæder mig i øvrigt, at Enhedslisten synes, at Dansk Folkeparti har nogle gode synspunkter. Det er jo ikke så tit, at det sker. Jeg er meget begejstret for nogle af de vedvarende energiforsyninger, som jeg har nævnt med hensyn til brændselsceller og biogas osv. osv. Jeg synes, at det er fantastisk godt, og det er selvfølgelig helt klart en fordel, hvis det er noget, vi kan lave selv ud fra de ressourcer, vi selv har på jorden, og med dansk arbejdskraft. Det ville da være fantastisk godt, så det kan næsten kun gå for langsomt med at få sådan noget etableret, når vi nu får set den her klimarapport til september.

Vi er altså også indstillet på, at det vil være smart, når vi kaster os ud i sådan nogle ting, sådan nogle nye elementer, at vi ligesom har et overblik over det. Der er jo, som alle herinde sikkert ved, også nogle afgiftsmæssige aspekter i lige pludselig at switche fra det ene til det andet.

Kl. 18:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Per Clausen til anden korte bemærkning.

Kl. 18:19

Per Clausen (EL):

Men synes hr. Per Dalgaard i grunden ikke, at det lyder usandsynligt, at Klimakommissionen skulle nå frem til, at vi ikke er i stand til at være uafhængige af fossile brændstoffer i 2050, når man nu ser på, hvad de mennesker, der sidder i Klimakommissionen, i stort omfang tidligere har lavet af rapporter?

Synes hr. Per Dalgaard ikke, at det ville være bedre at fremskyn- de uafhængigheden af import af fossile brændstoffer både af politi- ske og økonomiske grunde end ligesom at være tilbageskuende i for- hold til det? Er det så ikke hr. Per Dalgaards grundsynspunkt, at 2050 nok i virkeligheden er et forkert tal, fordi det så vil gå lidt for langsomt? Er hr. Per Dalgaard ikke indstillet på ud fra det, Klima- kommissionen måtte komme med, ligesom at sige, at vi gør det så hurtigt, som det overhovedet er muligt?

Kl. 18:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:19

Per Dalgaard (DF):

Jamen jeg håber da, at Klimakommissionens rapport fortæller, hvil- ke vedvarende energielementer der er bedst at kaste sig over, hvilke der giver den meste stabile forsyning af energi i landet og så forhå- bentlig også samtidig med de fleste arbejdspladser, så den ser jeg da frem til. Jeg vil da håbe, at det kan lade sig gøre at få fremmet ved- varende energi hurtigt.

Når jeg har været tvivlende over for det, oppositionen kommer med, handler det jo bl.a. om nogle tal for 2025 med nogle høje VE- forsyninger fra vindmøller – eller er det 2035, det kan jeg ikke lige huske – hvor det så er 50 pct. elforsyning fra vind. Det tror jeg sim- pelt hen ikke på. Det må jeg nok indrømme. Der bliver vi nødt til at have nogle andre elementer, og et af de elementer, vi f.eks. i 2035 helt sikkert stadig væk vil have, er de traditionelle kulfyrede kraft- varme-værker. Det tror jeg faktisk på. Det er noget, jeg tror, for jeg kan jo ikke vide det, men jeg er faktisk ret sikker på, at det vil for- holde sig sådan.

Kl. 18:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Mette Gjerskov til første korte bemærkning.

Kl. 18:21

Mette Gjerskov (S):

Det er jo fint nok, at Dansk Folkepartis ordfører tror ting og sager. Det er jo fuldt ud lovligt. Jeg synes bare, at det ville være relevant at sætte fokus på, hvad det er, man gerne vil arbejde for. Det her er jo ikke ting, der sker af sig selv. Det er jo ikke sådan, at man siger: Som vinden blæser, sådan udvikler energisystemerne i Danmark sig. Nej, det er politiske beslutninger, og det er jo de politiske beslutnin- ger, vi skal træffe som ansvarlige folketingspolitikere.

Når internationale eksperter, som nu f.eks. Sir Nicholas Stern si- ger, at det er billigere at foretage en investering nu end at betale reg- ningen senere, hvad er så grunden til, at vi ikke skulle foretage de investeringer, at vi ikke frem mod 2050 skulle sige, at vi faktisk ge- rne vil afgasse så meget af gyllen som overhovedet muligt, så vi kan hænge vasketøjet ud til tørre, uden at det stinker af gylle, når vi skal hive det ind igen, eller at fremme el-bilerne så meget, at når man går en tur i København, er der roligt og stille, fordi man ikke hører ben- zinmotorerne? Hvad er der i vejen for det, hvorfor skal det tage så lang tid?

Kl. 18:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:22

Per Dalgaard (DF):

Nu er den navnkundige Stern jo økonom, og den rapport, han har la- vet, har fået stor kritik for ikke at være sammenhængende, sådan vi- denskabelig-teknisk, fordi han kun taler økonomi. Jeg tror heller ik-

ke helt på, hvad han fremkommer med. Igen omkring de der 2050-tal og det at få det fremmet, jamen vi er da interesseret i at fremme vedvarende energi. Der er ingen problemer i det, men igen tror jeg bare ikke på, at det kan ske med den hast og med de elementer, som venstrefløjens fremfører, nemlig at vi lynhurtigt skal få lukket alle kulkraftværker nu og her. Det er simpelt hen bare for hurtigt, det du er ikke, det vil give huller i energiforsyningen, og det kan jeg da ikke forestille mig at venstrefløjens er interesseret i.

Kl. 18:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Mette Gjerskov for anden korte bemærkning.

Kl. 18:22

Mette Gjerskov (S):

Jeg forstår også, at Dansk Folkepartis ordfører heller ikke *tror* på en af de mest internationalt anerkendte økonomer på det her område, Sir Nicholas Stern, ham *tror* man ikke på. Man tror heller ikke på, at de virkemidler, vi foreslår i oppositionen, er nogle, der fungerer. Så kunne jeg egentlig godt tænke mig at få at vide: I det her forslag til vedtagelse, som jeg står med, og som Dansk Folkeparti er medunderskriver af, og i den redegørelse om klimaet og i den redegørelse om energien, som vi behandler i dag, som ministeren har fremlagt, men hvor Dansk Folkeparti er støtteparti og bakker op om alt, hvad der bliver sagt og gjort fra regeringens side på det her område, hvor er så Dansk Folkepartis fingeraftryk? Det vil jeg bare gerne vide. Hvad er det helt præcist, hr. Per Dalggaard har fået forhandlet ind i det her, som gør, at det bliver meget mere troværdigt end det, oppositionen er kommet med? Hvor står alt det her med brintteknologi og smarte ting, som hr. Per Dalggaard nævnte? Hvor er Dansk Folkepartis politik henne?

Kl. 18:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:24

Per Dalggaard (DF):

Tak for det. Et af de forhold, jeg ankede lidt over i forbindelse med det første udkast til det forslag til vedtagelse, der ligger nu, var den voldsomme fokusering på CO₂. Der står her i vores forslag til vedtagelse, at det vil betyde reduktioner i CO₂, og det er helt fint, for jeg tror ikke på – vi tror ikke på – at CO₂ er den store skurk i de klimaændringer, vi ser i øjeblikket.

Når jeg læser oppositionens forslag til vedtagelse om at undgå en global temperaturstigning på over 2 grader, mener jeg altså, at vi er ude i fantasiens verden. Er vi ikke det? For hvad nu, hvis det bliver 2,1 grader? Så går det hele rabundus. Altså, det er jo fantasi ud over alle grænser. Og at vi skal reducere energiforbruget – bruttoenergiforbruget sågar – med 40 pct. inden 2050: Hvis ikke det er ambitiøse forhold ud over alle grænser, så ved jeg snart ikke, hvad det er. Der står sågar nedenunder, at det skal ske ved hjælp af hjemlige investeringer. Det vil altså sige, at det udelukkende er herhjemme, at vi skal reducere vores bruttoenergiforbrug med 40 pct. Nu har vi siden 1970 fået en BNP-stigning på 104 pct. med det samme energiforbrug, og nu vil oppositionen her have den reduceret yderligere med 40 pct. Det er det glade vanvid, jeg tror overhovedet ikke på det.

Kl. 18:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger til hr. Per Dalggaard.

Jeg har forstået, at der er lidt rokade mellem de næste ordførere, således at De Radikale kommer før SF. Jeg har også forstået, at Det Konservative Folkeparti har accepteret, at der bliver byttet rundt, så

man ikke lige får hørt ordførerne i den rækkefølge, man skal – og jeg ser et nik fra den konservative ordfører. Så næste taler er fru Margrethe Vestager, værsgo.

Kl. 18:25

(Ordfører)

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror, det er det tætteste, vi kommer på et kup mod De Konservative. Tusind tak for fleksibiliteten.

Jeg har set meget frem til diskussionen af de to redegørelser, og jeg vil gerne begynde med et citat fra den energipolitiske redegørelse:

Energipolitikken både i Danmark og globalt står over for store udfordringer. De globale forsyninger af olie og gas bliver mere usikre med øget risiko for prisstigninger og store prisudsving. Samtidig nødvendiggør klimaproblemerne, at emissioner af alle drivhusgasser snarest må nedsættes betydeligt. Hvis vi skal forsikre os mod store fremtidige problemer, vil det kræve en betydelig grøn omstilling af energisystemerne inden for en relativt kort årrække. Derfor er det vigtigt at komme i gang.

Lige præcis. Når man ser i redegørelserne, er det meget tydeligt, at redegørelserne har karakter af tilløb. Der står så mange gode ting, som aldrig rigtig når at få afsæt, og efter at have hørt Dansk Folkepartis ordfører forstår jeg godt hvorfor. For hvis regeringen ikke rigtig kan komme i forhandlingsmodus og ikke rigtig kan komme i clinch med oppositionspartierne, fordi Dansk Folkeparti har en anden holdning, så forstår jeg godt, at det må blive ved tilløbet. For det må være utrolig fristende for regeringen for alvor at komme i clinch med oppositionens partier. Den plan, vi i fællesskab har fremlagt, giver jo netop mulighed for, at vi kan komme i gang og – som der står – hurtigt, inden for en relativt kort årrække.

Det forslag til vedtagelse, som vi har fremsat, afspejler den enighed, der er i oppositionen, om, at Danmark senest i 2050 skal være baseret på energi, som er fremstillet uafhængigt af kul, olie og gas. Det sker jo ud fra tre forskellige overvejelser – dels at Danmark også skal bidrage til, at klodens temperaturstigning holdes under 2 °C, dels for at øge forsyningssikkerheden og sidst, men selvfølgelig ikke mindst for at skabe grønne virksomheder og job som en del af svaret på, hvad Danmark skal leve af.

Hvis man ser på spørgsmålet om forsyningssikkerheden, ser man, der er en meget talende figur på side 3 i redegørelsen. Langt, langt over halvdelen af de globale oliereserver findes i Mellemøsten, og det er en af grundene til, at jeg har svært ved at forstå, at Dansk Folkeparti ikke er langt, langt mere aggressive for at følge med resten af oppositionen på vejen til vedvarende energi. Jeg har ikke lyst til at overføre store summer til Mellemøstens stater. En lang række af dem er regimer, som jeg på ingen måde har lyst til at understøtte finansielt. Nogle af landene står for en stor del af den aggressive udbredelse af en aggressiv islam, som jeg på ingen måde har lyst til at støtte. Derfor synes jeg, det er meget tankevækkende, at Dansk Folkeparti hellere vil være afhængig af olie og dermed fortsætte med at finansiere stater, hvis styre man ikke støtter og aktivt modarbejder i enhver tænkelig sammenhæng. For Det Radikale Venstre er det vigtigt, at vi ikke er i lommen på nogen, når det kommer til forsynings-sikkerhed. Det er faktisk meget afgørende for os, og vi synes, de år, hvor Danmark har været selvforsynende, har været gode år.

For så vidt angår det tredje, det at skabe grønne virksomheder og job, finder vi fra radikal side, at det er helt afgørende, at virksomhederne oplever, at der er vilje til at understøtte, fordi Danmark som land omlægger, og der derfor er et hjemmemarked – der er en stat, der er kommuner, der med deres købekraft er villige til at gå ind – men også at der er en villighed til at udfordre virksomhederne til at spare på energien, til at blive mere energieffektive. For der er ingen-ting, der kan lade sig gøre, hvis ikke virksomheder og husholdninger bliver mere energieffektive. Ligesom vi er meget optaget af, at det

skal kunne svare sig, står der også rigtig, rigtig meget om rentabilitet i regeringens redegørelser. Og det forstår jeg godt. For den energi, der er sparet, er nu den mest rentable overhovedet, for den skal ikke produceres. Det gælder både i CO₂-regnskabet, og det gælder også i det økonomiske regnskab. Derfor synes jeg, det er meget afgørende at komme i gang med at gøre det til konkret virkelighed, hvordan vi omstiller.

Kl. 18:30

Jeg synes, det er et politisk ansvar at sætte målene, og så er det et arbejde i direkte og åben dialog med eksperter, med erfarne folk, med virksomheder, med kommuner, med husholdninger og med organisationer at finde ud af, hvordan vi gør det på den bedst mulige måde. Vi kan ikke bede eksperterne om at tage det politiske ansvar. Det er et politisk ansvar at sige: Der vil vi hen, det er vejen, vi skal gå, lad os hjælpes ad med at finde den rigtige måde at komme derhen på.

Det er det, der er grundmekanismen i det oplæg, som vi har lavet i oppositionen i fællesskab. Dermed også sagt, at vi synes, at Danmark skal have både en klima- og en energipolitik, som er en dansk klima- og energipolitik og ikke bare er en klima- og energipolitik, der læner sig op ad, hvad der så i øvrigt foregår andre steder, og dermed risikerer at blive mindste fællesnævner. Jeg er selvfølgelig klar over, at regeringen ikke ville have haft en økonomisk politik, hvis ikke det havde været for EU, hvilket jo er endnu en grund til at sætte stor pris på EU-medlemskabet. Men det er alligevel overraskende, at vi heller ikke skal have mere klima- og energipolitik, end EU kan drive det til, eller at Danmark så ikke i det mindste er langt mere direkte, åben og pågående i bestræbelsen på at få EU til at sætte stadig højere mål.

Jeg synes, det er tankevækkende, når man ser på en opposition, der er villig til at tage det politiske ansvar for at sætte målene – når man ser på det tilløb, på alle de gode ord, der er i disse to redegørelser – at det så alligevel ikke kan lade sig gøre at komme længere ad den her vej. Det var jo en af grundene til, at vi lavede en energiaftale, der havde den særlige konstruktion, den havde: 4 år først, derefter dette som minimum, og så stod partierne sådan set frit til at kunne bygge videre. Jeg synes, det er en skam, at vi ikke meget tydeligere kan bygge videre ud fra de fælles mål. Jeg håber, at det, som er sagt i dag, også betyder, at regeringen meget direkte siger til Klimakommissionen, at man forventer at få ikke kun en køreplan, men også en dato for, hvornår man gerne vil derhen, og jeg håber sandelig også, at Dansk Folkepartis støtte til regeringen betyder, at man selvfølgelig vil være klar til at deltage i forhandlingerne om det.

Jeg synes også, det er tankevækkende at se alle de her ord om økonomi og sund fornuft, når man læser det udspil, den klimavision, som oppositionspartierne er kommet med – den er netop præget af sund fornuft, af afvejning af forskellige hensyn til forsyningssikkerhed, til job, til CO₂-reduktion, og det er vigtigt, at vi kommer videre med det. Jeg synes også, det var tankevækkende at opleve den meget positive modtagelse hos organisationer, foreninger og andre, som interesserer sig for det her felt. Endelig, nu kunne man begynde at se for det første en dato og for det andet også en inddragelse i, hvordan det her skal blive til virkelighed. Jeg synes, det er noget af det meget positive ved Danmark, at det fungerer på den måde, at tages der politisk ansvar for målene, så er der også en villighed hos borgerne, hos virksomhederne, hos organisationerne og foreningerne til at bidrage til at finde vejen og til selvfølgelig at gøre det på en måde, der er den mest hensigtsmæssige, når det kommer til økonomien. Dermed jo også sagt, at det her forslag til vedtagelse er et forslag til vedtagelse, som vi egentlig synes at regeringspartierne mageligt kunne stemme for. For hvis man læser det tilløb, der ligger i begge redegørelser, vil man se, at det er helt oplagt, at tager man afsæt, så ender man præcis det sted, hvor vi i forslaget til vedtagelse har sat pen til papir. Det er meget, meget svært at se, hvordan alle disse udmærkede ord, disse

udmærkede tilløb kan blive til andet end lige præcis et afsæt, hvormed man lander der, hvor oppositionen står, nemlig et godt stykke foran regeringen. Tak for ordet.

Kl. 18:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren bedes blive stående. Der er for nuværende en enkelt markering til korte bemærkninger. Hr. Per Dalggaard, værsgo.

Kl. 18:34

Per Dalggaard (DF):

Omkring problematikken med de 2 grader, der er nævnt i teksten i oppositionens forslag til vedtagelse, går jeg ud fra, at det er ordføreren bekendt, at både USA og Australien er bakket ud af de ambitioner, de havde med hensyn til at reducere deres CO₂-udslip. Det vil jo rent faktisk medføre, at den der 2-graders-stigning slet ikke kan overholdes, altså temperaturen kan ikke holdes under den der 2-graders-stigning, når to så store lande er bakket ud.

Hvad kan vi egentlig gøre ved det?

Kl. 18:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:35

Margrethe Vestager (RV):

Jeg har selv, jeg ved ikke, om man kan kalde det et motto, men en regel, jeg forsøger at leve efter, og som jeg synes har reddet mig mange gange, nemlig at selv om andre opfører sig idiotisk, behøver jeg ikke selv at gøre det. Og jeg har brug for den tit.

Jeg tror, det på mange måder ville være godt i den her situation at sige: Ja, det kan godt være, andre ikke er sig deres ansvar bevidst, men Danmark kan stadig væk godt bidrage. Det er jo derfor, vi med omhu har valgt udtrykket, at Danmarks skal *bidrage*, for som hr. Per Dalggaard tidligere har spurgt om og gjort rede for, så er Danmarks CO₂-udledning samlet set ikke særlig stor; den er meget, meget stor pr. indbygger, pr. individ, kritisabelt stor, men samlet set kan man sige, at det jo ikke er Danmark, der redder menneskeheden fra konsekvenserne af klodens opvarmning.

Derfor tror jeg, vi står os rigtig godt ved at holde fast ved, at vi vil bidrage med vores del af det, og selvfølgelig også bidrage med det herhjemme, sådan at danske virksomheder oplever, at der også på hjemmefronten er efterspørgsel efter klimateknologi, i stedet for at folk bare bliver sendt på indkøb i udviklingslande, i Østeuropa og andre steder for at komme billigst muligt til det, men dermed måske også komme *for* billig til det, fordi vi kommer til at miste alle de job, der ligger i en grøn omstilling.

Kl. 18:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Per Dalggaard for anden korte bemærkning.

Kl. 18:36

Per Dalggaard (DF):

Jeg efterlyser ofte proportioner i tingene, og det glæder mig da, at fru Margrethe Vestager er enig i, at den mængde drivhusgasser, Danmark udleder, er så miniminimal, at den faktisk er umålelig. Men skidt nu med det. Lad os sige, at vi kan gøre en forskel ved at reducere den miniminimale udledning til 0.

Når jeg læser nogle af de debatindlæg, der er på ing.dk omkring netop klima og forskellige vedvarende energikilder, så må jeg sige, at det, der står i vedtagelsesteksten fra oppositionens side, karakteriserer de som fuldstændig urealistisk. Men det kan da godt være, at man kan finde en, som synes, at det passer helt fint, og at det er helt korrekt.

Med hensyn til CO₂-udledningen pr. indbygger er det altså også igen et fantasital. Hvis vi nu lige pludselig blev dobbelt så mange, så blev det reduceret til halvdelen, men hvad ville det betyde for klimaet? Ingenting, for det er den samme mængde, der kommer ud. Altså, jeg har svært ved at se, hvad det egentlig har af betydning, hvor meget der udledes pr. indbygger; det er da den nominelle mængde, der tæller.

Kl. 18:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:38

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er en spændende måde at regne på at sige, at hvis vi var dobbelt så mange, ville udslippet falde til det halve. Det forudsætter dermed, at vi går to og to i bad, at vi deler sengevarmen, at vi deler mælken i kartonen: Jeg får ½ dl, og du får ½ dl, hvor jeg før fik en hel. Altså, det forudsætter jo ligesom, at der ikke er nogen mennesker, der bruger mere, hvis vi skulle være dobbelt så mange.

Det er måske en meget god illustration af, at det ikke er særlig konstruktivt at reducere det her til at sige: Jamen hvis vi slukkede for al dansk virksomhed, hvis vi gjorde det hele til nul, ville det så hjælpe? For det er jo ikke det, vi står over for. Vi står over for muligheden for at gribe en kolossal global udfordring, gøre det til dansk sikkerhedspolitik, til dansk erhvervspolitik, til dansk vækstpolitik. Og der må jeg indrømme, at jeg ikke forstår, at Dansk Folkeparti hænger fast i nogle statistikker og i en spændende måde at regne på, når der faktisk ligger muligheder for job og vækst lige foran os.

Kl. 18:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for korte bemærkninger er hr. Lars Christian Lilleholt, værsgo.

Kl. 18:39

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg har altid opfattet Det Radikale Venstre som et meget seriøst parti, når det handler om økonomisk politik. Er det så også det, når Det Radikale Venstre fremlægger sådan en stor, flot plan her og en vision om, at vi skal være fri af fossile brændsler i 2050, uden at vide, hvad det koster?

Kl. 18:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:39

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror ikke, man kommer nogen steder i politik uden at sætte sig et mål. Jeg tror tværtimod, det kan være meget, meget dyrt at lade være. Når man ser på regeringens seneste eventyr udi skattelettelse til landbruget, biogasinvesteringer, og hvad der nu ligger i »Grøn Vækst 2.0«, må man spørge: Hvem ved, om det er særlig klogt? For det er ikke sat ind i en sammenhæng. Og hvem ved, hvad alternativet er? Det er jo lige præcis det, der giver muligheden, at man, hvis man sætter sig et mål, så kan regne tilbage og sige: Hvordan kommer vi billigst muligt derhen? Hvad kan vi gøre nu, som kan svare sig? Hvad skal vi vente på, fordi den teknologi ikke er klar endnu?

Når jeg ser på de tilløb, der er i begge redegørelser, er det meget svært ikke at henvise den der økonomisk diskussion til at være ren og skær misundelse. Regeringen ville jo også gerne kunne sige: Vi er klar til det, nu kommer vi med det, vi gør det til en del af den danske vækststrategi. Spørgsmålet er bare, hvorfor det ikke sker.

Kl. 18:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hr. Lars Christian Lilleholt for den anden korte bemærkning.

Kl. 18:40

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg mener, det er hensigtsmæssigt at kende prisen på de visioner, man fremlægger: Hvem skal betale for det her? Hvor meget skal varmeprisen, elprisen, gasprisen, vandprisen osv. stige? Hvor mange tusind kroner dyrere skal det være for hver enkelt husstand i Danmark at leve op til den her plan?

Kl. 18:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:41

Margrethe Vestager (RV):

Jeg ved ikke, hvordan man ser på sig selv i Venstre, men i Det Radikale Venstre ser vi ikke på os selv som guder, der kan forklare alting i et 40-årigt perspektiv. Men vi kan se på, hvad der sker med olieprisen i et relativt kort perspektiv; vi kan se, hvor dyrt det kommer til at blive at lade være, hvad det kommer til at koste at lade være. Hvis vi skal vente på, at hr. Lars Christian Lilleholt ved, hvad varmeprisen vil være i et hus med to voksne, to børn, en gylden labrador og sikkert også nogle fisk i akvariet i 2050, så kommer vi aldrig, aldrig nogen sinde til at høste hverken den sikkerhedspolitiske dividende eller alle de grønne job, der ligger i det her. Det, der er kernen i det, er, at det er en realistisk målsætning, at det kan lade sig gøre; hvis vi tager os sammen og snakker ordentligt med hinanden, kan vi også gøre det til en rigtig pris.

Kl. 18:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har korte bemærkninger.

Så skal jeg lige have afklaret et praktisk spørgsmål. Der er opstået lidt forvirring om, hvorvidt man har byttet indbyrdes og det så har påvirket den konservative ordførers plads i rækkefølgen. Men jeg har nu forstået, at den konservative ordfører er parat til at rykke helt ned, sådan at både Det Radikale Venstre og SF kommer først, og derfor er den næste i ordførerrækken SF's ordfører, fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 18:42

(Ordfører)

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg er faktisk lidt ærgerlig over at skulle sige det, jeg siger nu, for jeg har det sådan, at for mig er en god dag i Folketinget en dag, hvor man med et flertal kan sige: Nu rykker vi, nu gør vi noget, som tegner en bedre fremtid, jobmæssigt, klimamæssigt, miljømæssigt osv. Men når jeg læser de to redegørelser – og jeg har faktisk læst dem et par gange – så må jeg sige, at det altså virker, lidt som om regeringen ikke rigtig mener, at vi har travlt, lidt ligesom om det endnu ikke er blevet helt tydeligt for Venstre og for Det Konservative Folkeparti, at der er andre lande, der rykker, at det, der var vores store succeser i går og til dels er det stadig væk i dag, ikke kan fastholdes som succeser i morgen, medmindre vi rent faktisk rykker og investerer: at vi tør noget, at vi ikke sidder fast i gårsdagen, i fortiden. Det er lidt ligesom med den økonomiske krise, hvor Venstre og Det Konservative Folkeparti fortsat ser det som noget, vi især skal spare os ud af, og ikke som noget, vi skal investere i og arbejde os ud af.

Redegørelserne indeholder godt nok rigtig mange plusord, og de indeholder også noget, som jeg bare kort vil citere her – det er på si-

de 6 i R 11: »Der kan være store gevinster ved at gå foran,...«. Der kan være store gevinster ved at gå foran, men konsekvenserne tages ikke. Da klima- og energiministeren nu er så glad for sportsbilleder, så vil jeg sige: Det minder altså mig om en kvindelig løber, som har taget sine sko på, har sat sig op til det og som er parat til at tage 100-meteren virkelig med energi; der bliver skudt til afgang, hun løber, og 1,5 m inde i løbet stopper hun. Det er surt, det er ærgerligt.

Jeg ville meget hellere have, at Venstre og Konservative i dag havde sagt: Ja, selvfølgelig har vi travlt. I stedet så står klima- og energiministeren heroppe og siger o.k., og at det, oppositionen har fremlagt, og som er afspejlet i det forslag til vedtagelse, vi har lagt frem, kan hun ikke rigtig vurdere om er realistisk, altså det med, at vi siger: Det er vores mål, at vi skal være helt uafhængige af fossile brændsler – kul, olie og gas – senest i 2050, og at vi skal frigøre os hurtigere fra det i vores el- og varmeforsyning, hvor det jo er noget lettere at gøre det, end det er på transportområdet. Ministeren siger så, at det ved hun ikke om er realistisk.

Så er spørgsmålet bare: Var det så urealistisk, da ministerens forgænger og ministerens nuværende statsminister i EU var med til at beslutte, at EU-landene skal reducere deres udslip af drivhusgasser med et sted mellem 80 pct. og 95 pct. inden 2050? Var det urealistisk? Var det ikke baseret på sagkundskaben? Var det bare noget, man gjorde sådan lidt for sjov, fordi det da kunne være meget skægt at sætte sådan et tal op? Og hvorfor trækker jeg så det frem? Jo, det trækker jeg frem, fordi man vil se, hvis man kigger på de konkrete tal, at det betyder, at Danmark i realiteternes verden skal være enten helt uafhængig af kul, olie og gas i 2050 eller meget tæt på at være det, for ellers kan man ikke realisere den målsætning, man har sagt ja til i EU, og som man oven i købet med tidligere klima- og energiminister Connie Hedegaards ord har kæmpet for i EU. Det lader sig ikke gøre, medmindre – medmindre – man lider af den opfattelse, at det er de andre lande, der især skal trække læsset, altså at Danmark, som har et udslip pr. indbygger, der er væsentlig højere end gennemsnittet i EU – væsentlig højere end gennemsnittet i EU – skal gøre mindre end de andre lande.

Kl. 18:47

Så mit spørgsmål til klima- og energiministeren er selvfølgelig, om den målsætning ikke er baseret på noget, der er realistisk eller på noget sagkundskab, altså den målsætning, som man har været med til at beslutte i EU, som man aktivt har arbejdet for skulle være, som den er, og som er det, der afspejler, hvad det er nødvendigt at lave, hvis vi skal have en chance for at holde os under +2 graders opvarmning i det her århundrede. Det var vist det, vores statsminister fremhævede som måske den største bedrift at få ind i Københavnsaftalen under COP15. Det synes jeg at klima- og energiministeren bør kunne svare på, når hun siger, at vores – altså oppositionens – bud på, hvor vi skal hen, kan hun ikke vurdere om er realistisk, og underforstået, at det ikke er baseret på saglig information. Det er det ene i den her sammenhæng, som jeg synes det er vigtigt at få afdækket.

Det andet er, at Klimakommissionen skal komme med sine anbefalinger den 28. september i år. I kommissoriet står der ikke noget om, at de skal komme med et årstal for, hvornår vi skal være ude af fossile brændsler. Hvis nu Klimakommissionen alligevel kommer med en anbefaling, er det så en anbefaling, regeringen tager så seriøst, at den også vil sige ja til den? Eller skal den så igennem et nyt sæt af sagkundskaber eller ikkesagkundskaber, inden der kommer en målsætning ud? Det synes jeg også er vigtigt at få at vide.

Så vil jeg godt trække et par enkelte ting frem fra redegørelsen. Det, jeg vil starte med, er at sige, at det fremgår af redegørelsen, at der ved planlægning af den danske klimapolitik skal tages højde for, at EU kan påtage sig et mere ambitiøst mål end de 20 pct., som EU har forpligtet sig til, og som stort set er realiseret allerede på grund af det, der er gået forud, og på grund af krisen. Det synes jeg er interessant.

Jeg stillede faktisk for 9 måneder siden et spørgsmål til klima- og energiministerens forgænger, Connie Hedegaard, om, hvorvidt man fra regeringens side ville fremlægge en politik for, hvordan man både når de 20 pct. og de 30 pct., som man kan blive forpligtet af i EU. På det tidspunkt svarede Connie Hedegaard, at der i efteråret 2009 ville blive fremlagt en analyse, der ville danne baggrund for en samlet omkostningseffektiv klimastrategi frem mod 2020. Hvor er den? Hvor er den analyse og de bud på, hvad Danmark skal gøre? Jeg har ikke set det endnu, og jeg vil gerne vide, hvornår det kommer. Jeg vil navnlig gerne vide: Kommer der et bud på, hvordan Danmark skal bidrage til en 30 pct.s reduktion i EU? Eller bliver det det, der står i den her redegørelse, klimaredegørelsen, hvor der står, at så vil man gå efter lidt mere fleksibilitet – sagt med andre ord, at man vil prøve at gøre det her så lidt udfordrende som muligt for Danmark, og igen, altså lade de andre tage den største del af slæbet?

Det med EU synes jeg jo er rigtig, rigtig vigtigt, fordi det, der signaleres og er blevet signaleret hidtil, og det, der også fremgår af det papir, der tilsyneladende er sendt til EU, der jo skal revidere sin energipolitik, er, at regeringen har sagt, at EU skal vise lederskab i kampen mod globale klimaforandringer. Stiller det ikke nogle krav til Danmark? Stiller det ikke nogle krav om, at Danmark bidrager til det her?

Jeg har gennemlæst det papir, som jeg håber ikke er sendt til EU-Kommissionen endnu. Jeg må sige, at jeg er lidt forbløffet over det. Der er i det intet om, at Danmark lægger vægt på, at energieffektivitet skal være bindende forpligtende i EU. Hvorfor er der ikke det? Det var faktisk for ikke så mange år siden dansk politik. Er hensigten med det her ikke at hjælpe EU-Kommissionen med at fremlægge noget, som bringer os den rigtige vej? Der er heller intet i den redegørelse om betydningen af, at EU-landene som sådan får brugt deres overskudsvarme langt mere effektivt. Der er næsten intet om standarder bortset fra lidt om elbiler og lidt om noget, der er gennemført allerede. Hvorfor er der ikke noget signal om kul? Hvorfor siger man det ikke, som det er, at vi må arbejde os ud af kulafhængigheden? Hvorfor bliver man ikke lidt flod i det her og siger noget, som kan hjælpe EU-Kommissionen imod de fodslæbende lande? Hvis jeg sad i Kommissionen, var det jo det, jeg ville vente på fra Danmark, og i stedet for får jeg et dokument, hvor der stort set intet er i, ikke en knage, man kan hænge fat i. Det er dårligere end det, det lykkedes os at få den daværende statsminister, Anders Fogh Rasmussen, til at fremsende til EU i 2005.

Det er derfor, jeg siger, at jeg ikke håber, at papiret er sendt frem, og jeg håber, at der er vilje til en helt anderledes flot cigarføring, så man rent faktisk siger, at vi vil stille os blandt de lande, der for alvor mener, at EU skal påtage sig lederskab, og at vi er helt med på, at det betyder, at vi også selv skal påtage os lederskab og ikke krybe under snoren i ly af mørket.

Kl. 18:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er to til korte bemærkninger.

Kl. 18:53

Jakob Axel Nielsen (KF):

Tak. Jeg kan konstatere, at vi er enige om, at vi skal ud på en rejse. Vi skal nemlig ud på rejsen til landet, der er uafhængigt af fossile brændsler. Men mens regeringen er ved at undersøge, om den bedste vej er at tage fly og priserne på fly, eller om den bedste vej er at køre og så indstille GPS'en på den rute, vi skal have, eller om der går tog, så har fru Anne Grete Holmsgaard overhovedet ikke undersøgt, om der i det hele taget går fly hen til den destination, hun skal til, eller om der er tog, og hun er overhovedet ikke ved at indkode GPS'en til den rejse, hun skal ud på. Er det ikke lidt flot bare at fyre visioner af frem for at være konkret om, hvordan man kommer derhen?

Altså, læs det sådan: Vi har en klimakommission, der skal kvalificere den bedste vej til den destination, begge parter vil hen til. Jeg mindes, at fru Anne Grete Holmsgaard en gang havde en eller anden forskerstilling eller måske endda et professorat ude på DTU (*Anne Grete Holmsgaard* (SF): Nej, dog ikke). Flot var det i hvert fald, og det var i den akademiske verden, hvor man har tradition for at være grundig, og hvor man har tradition for at underbygge det, man siger. Man kan ikke bare stå – og nu bliver jeg altså nødt til at sige det igen – og komme med det der kollegiale rødvinssnak og flommesnak. Bliv nu lidt konkret!

Kl. 18:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:54

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg må lige med det samme sige, at, nej, jeg har desværre ikke haft nogen professorstilling. Det skal ikke hænge på DTU, at der er nogen, der tror det.

Jeg vil prøve at svare hr. Jakob Axel Nielsen med følgende, som fremgår af den klimapolitiske redegørelse her. Der står:

Det er regeringens mål, at Danmark i 2020 skal være blandt de tre mest energieffektive lande i OECD. Samtidig skal Danmark være blandt de tre lande i verden, der løfter sin vedvarende energiandel mest frem til 2020.

Det synes jeg jo er flot, men hvor er beregningerne på, hvad det koster? Er der beregninger på det her? Er der beregninger på, hvad det koster? Er der beregninger på, hvordan man kommer derhen?

Nu spørger jeg bare, for det synes jeg da er lidt interessant, når hr. Jakob Axel Nielsen – og om lidt sikkert hr. Lars Christian Lilleholt – vil snakke så meget om økonomi.

Kl. 18:56

Formanden :

Hr. Jakob Axel Nielsen.

Kl. 18:56

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg må over for fru Anne Grete Holmsgaard meget undskyldte, at jeg rent faktisk synes, at det er vigtigt med økonomi. Det, vi kan gøre herinde, er at lave nogle gode rammevilkår for vores industrier og for vores borgere. Vi ønsker, at vores borgere indretter deres huse, deres adfærd og deres biler på en måde, så det er økonomivenligt. Vi ønsker, at industrierne går forrest, men hvis de skal gå forrest, skal de kende en retning, og det kræver jo også, at de skal vide, hvad de skal investere i.

De er sat på herrens mark, for når fru Anne Grete Holmsgaard til bladet Ingeniøren bliver spurgt, om der skal sættes penge af, så siger hun bare: Årh.

Nej, jeg digter måske lidt, når jeg sådan siger, at fru Anne Grete Holmsgaard lidt nonchalant også har sagt årh til det, men hun har i hvert fald sagt, at hvis vi havde sat beløb på, så var vi endt i en døds- syg diskussion om beløbenes størrelse i stedet for at tale om målsætninger. Altså, er det ikke at stille vores borgere, vores industrier, på herrens mark uden nogen mulighed for at kende de rammevilkår, de skal indrette sig efter, når fru Anne Grete Holmsgaard ikke tør blive konkret og opstille nogle mål og absolut ikke vil tale om penge.

Det kan godt være, at pekuniære ting er lidt kedelige for fru Anne Grete Holmsgaard, men vi bliver jo nødt til at forholde os til dem.

Kl. 18:57

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 18:57

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil bare give et enkelt råd til hr. Jakob Axel Nielsen, nemlig at hvis man skal være så perfid, skal man være lidt skrappe til sine ting, og så skal man i hvert fald allerførst svare på det, jeg spurgte om: Ligger der beregninger bag det, som Danmarks statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, har fremlagt som et af sine ti vigtige punkter? Ligger der beregninger bag det, ja eller nej? Så enkelt kan der svares.

O.k. Så går vi til oppositionen. Det her er selvfølgelig ikke taget ud af den blå luft. Vi har set temmelig grundigt på, hvad det koster i forhold til at lade være med at gøre det, for der er jo ingen, der kan forestille sig, at der ikke skal investeres i energisektoren over de næste fire årtier. Det er der ingen, der kan forestille sig. Det tror jeg heller ikke at den konservative ordfører kan forestille sig.

Vi har så kigget på de arbejder, der rent faktisk er lavet. Det er bl.a. Ingeniørforeningen, altså IDA's energi og klimaplan, og det er det arbejde, der blev lavet af Teknologirådet, hvor både V og K selv deltog i arbejdet og stod og roste det. Når man ser på det og ser på, hvad den langsigtede oliepris og gaspris kan forventes at være, så vil det med al sandsynlighed være billigere at sikre, at vi er uafhængige af fossile brændsler i 2050, og det vil helt sikkert skabe os flere job og stille os i en position, hvor vi ikke mister det, vi har oparbejdet gennem viden, forskning og gode virksomheder indtil nu.

Kl. 18:58

Formanden :

Hr. Lars Christian Lilleholt for en kort bemærkning.

Kl. 18:58

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg har også læst artiklen i fredags i Ingeniøren, og jeg må nok sige, at i spørgsmålet om finansieringen af den her klimaplan, som man er kommet med, bliver jeg dybt overrasket over ordførerens ordvalg: døds- syge diskussioner om, hvad det koster. Man kalder det altså døds- syge diskussioner, hvad det koster at realisere den her plan.

Når der fremlægges en så stor plan med en så stor vision om, at man ønsker at være fri af fossile brændsler, kan vi vel også forvente, at det ikke bare skal ende i døds- syge diskussioner, men at der kommer et seriøst svar på, hvad det koster. Det har vi efterlyst hele eftermiddagen, og vi har ikke fået et eneste svar. Det er dybt skuffende.

Kl. 18:59

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 18:59

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det, jeg mener, og det, jeg mente, da jeg sagde det, er jo præcis det, der udspiller sig her: en døds- syg diskussion, fordi regeringen ikke vil gå ind i at diskutere, hvornår vi gerne vil være uafhængige af fos- sile brændsler. Jamen det er rigtigt. Det er 3½ år siden, Venstres da- værende statsminister sagde: Vi vil være helt uafhængige. Siden da har man ikke kunnet præstere at sige bare antydningvis, hvornår man vil være det. Man vil simpelt hen ikke diskutere målene, heller ikke selv om det jo netop er det, som industrien beder os om. Få nu fastsat de mål, siger de.

Hr. Lars Christian Lilleholt ved lige så godt som jeg, at prisen for det her afhænger meget af, hvor høj olieprisen bliver, og hvor høj gasprisen bliver. For det er jo ikke et spørgsmål om, at enten fastfry- ser vi situationen i Danmark, og at der intet sker i fire årtier, eller at vi gør det her. Det er et valg mellem to strategier, hvor den ene kan risikere at blive rigtig, rigtig dyr, og det er den strategi, hvormed vi stadig væk hænger fast i de fossile brændsler.

Formanden :

Hr. Lars Christian Lilleholt.

Lars Christian Lilleholt (V):

[Lydudfald] ... at fremlægge en plan uden nogen form for økonomi. Jeg synes, det er rimeligt, at varmemeforbrugernes og elforbrugernes ved, hvad det kommer til at koste at realisere den her plan, og hvor mange tusind kroner mere om måneden de skal betale for at få varme og lys i deres huse.

Formanden :

Ordføreren.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jamen det er interessant, for hr. Lars Christian Lilleholt vil jo ikke selv svare på spørgsmålet om, hvor dyrt det bliver, hvis man fastholder varmemeforbrugernes, elforbrugernes, industriernes afhængighed af kul, olie og gas, eller hvad det, som regeringen selv har sagt, koster? Der er ikke en lyd om det. End ikke de forpligtelser, man har over for EU, har man villet fremlægge en beregning af eller en vurdering af, til trods for at man faktisk har svaret mig, at den kom i efteråret 2009. Hvor er den så henne? Der er ikke antydningen af den.

Så jeg vil bare sige: Lad nu lige være med at være for hellig, og tag så lige at gå ind i en ordentlig, seriøs diskussion om, hvordan vi får speedet op på det her og rent faktisk får skabt et grundlag for, at vores industrier kan få et stærkt hjemmemarked, som de kan basere sig på, så de også står stærkt på eksportmarkederne.

Formanden :

Tak til fru Anne Grete Holmsgaard. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det hr. Jakob Axel Nielsen som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

(Ordfører)

Jakob Axel Nielsen (KF):

Tak hr. formand. På trods af diskussionen her i salen i dag er det jo interessant at få belyst, hvad vi kan samles om. Vi kan jo rent faktisk samles om, at hele den her energipolitiske diskussion handler om, at vi skal være uafhængige af fossile brændsler. Jeg håber også meget, at vi er enige om, at hele energidiskussionen, forsyningsskussionen, er en sikkerhedspolitisk dagsorden. Og så håber jeg også, selv om jeg en gang imellem kan være i tvivl, at vi også ser energipolitikken som hardcore økonomisk politik, og at vi derfor, selv om vi diskuterer uafhængighed af fossile brændsler, alle er interesserede i, at vi presser nogle flere dråber ud af Nordsøen. Det handler nemlig også om økonomi.

Hvorfor er energipolitik vigtig? Det er den jo, fordi begrebet selvforsyning er meget, meget vigtigt. Selvforsyning er naturligvis vigtig for et land, især fordi der i de kommende år, når olieklenderne tørrer ud mange steder i verden undtagen i de lande, der faktisk er nogle slyngelstater, som værdimæssigt ligger os utrolig fjernt, vil ske nogle kolossale velfærdsforskydninger til de her såkaldte slyngelstater. Derfor er energipolitik også værdipolitik.

Vi taler om, at vi skal være uafhængige af fossile brændsler. Oppositionen har sagt, at vi skal være det i 2050. Regeringspartierne og Dansk Folkepartis svar til det er: Ja, måske i 2050, men vi vil bare gerne have lov til at gøre det på den rigtige måde, for i virkelighedens verden handler energipolitik om forsyningssikkerhed. Dansker-

Kl. 19:00

ne skal nemlig opleve, at der, når de trykker på kontakterne, kommer strøm.

Kl. 19:00

Det mener jeg at oppositionen fuldstændig overser i deres meget hurtige og måske også populærpolitiske udmeldinger. Vi ved alle sammen, at vedvarende energi er meget fluktuerende, forstået på den måde at når solen skinner og vinden blæser, er der meget energi, men danskerne skal også have strøm de dage, der ikke er meget energi.

Kl. 19:01

Der skal derfor være en sikker bund under den her vedvarende energi, som vi naturligvis skal udbygge og vedblive med at udbygge, og derfor er det godt, hvis det er sådan, at vi alle sammen kan blive enige om at få bygget den her Anholdtpark, der kan forsyne 400.000 husstande.

Kl. 19:01

Jeg har lyst til at bemærke i parentes, at der med den meget fluktuerende energiforsyning, der udgør en stor andel af den store mængde VE, som Danmark allerede har, vil det ikke passe ind med eksempelvis atomkraft, da det ikke er egnet til at kunne skrues op og ned for. Det er de fossile brændstoffer: olie, kul og gas.

Det, der skal arbejdes på, er altså, hvordan vi kan finde alternativer til de fossile brændsler og stadig væk have en sikker energiforsyning som bunden; altså hvordan vi kan erstatte de fossile brændsler. Det har oppositionen intet bud på, men jeg skal da være ærlig og indrømme, at det har vi sådan set heller ikke.

Men det er også meget svært stof, og derfor er det klogt – det er vanvittigt klogt – at få nogle mennesker, der ikke er magister, som hr. Per Clausen, eller advokat som mig, for det ved vi nemlig ingenting om, til at undersøge, hvilken vej vi skal gå. Det var derfor, at jeg spurgte fru Anne Grete Holmsgaard, om vi skal tage flyveren mod det rejsemål, vi har, nemlig at landet bliver uafhængigt af fossile brændsler, eller om vi skal indstille en gps til køreturen, eller om vi måske skal tage toget. Det skal vi have hjælp til. Jeg vil godt afsløre, at jeg tror, men bemærk, at jeg siger tror, at biogas – det er min personlige opfattelse – kommer til at betyde noget væsentligt som en sikker bund i vores energiforsyning. Tak.

Kl. 19:07

Formanden :

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger. Først er det fra hr. Per Clausen.

Kl. 19:07

Per Clausen (EL):

Der er bare to ting, jeg gerne vil spørge hr. Jakob Axel Nielsen om. Det første er, om han mener, at forsyningssikkerheden i Danmark sikres ved, at vi fastholder afhængigheden af fossile brændstoffer. Og det andet er: Hvem skal regne ud, præcis hvad det vil koste at gøre sig uafhængig af fossile brændstoffer i 2050? Og hvem skal fastsætte med sikkerhed, hvordan f.eks. olieprisen og gasprisen er om 20 år?

Hvis hr. Jakob Axel Nielsen kender mennesker, der er i stand til det, kan han givetvis få fuldstændig korrekte svar på, hvad det her vil koste. Men det er jo et af problemerne.

Kl. 19:07

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:07

Jakob Axel Nielsen (KF):

Vores udfordring er jo ikke at bygge flere havvindmølleparker. Jo, det skal vi og udbygge det vedvarende, og det ved vi jo hvordan vi kan gøre, og det skal vi selvfølgelig også gøre. Men vores udfordring er, hvad vi vil sætte i stedet de dage, hvor solen ikke skinner og vinden ikke blæser, for der skal der altså også komme strøm ud af kontakterne.

Så vores udfordring er at gøre den sikre og fleksible bund, der er i vores forsyning, fossilfri. Der siger vi, at det er en meget, meget stor omvæltning, der ikke findes nogen supergode bud på endnu, og der skal vi bare sikre, at vi går den rigtige vej. Og det er til det, at vi ønsker, at vi får hjælp af nogle eksperter. For svaret er ikke – for at sikre bunden – at vi får mere traditionel VE. Vi skal have mere VE, men uanset om vi har 100 havvindmølleparker eller 1 havvindmøllepark, skal der også være strøm, den dag det ikke blæser, og ingen af dem snurrer rundt.

Kl. 19:08

Formanden :
Hr. Per Clausen.

Kl. 19:08

Per Clausen (EL):

Det vil sige, at hr. Jakob Axel Nielsens bekymring er, om der findes teknisk forsvarlige løsninger. Der vil jeg sige, at det jo netop er derfor, jeg er så glad for, at Ingeniørforeningen og Teknologirådet, der er fyldt med folk med viden om den slags, har sagt klart: Det kan vi godt finde ud af. De siger så oven i købet også, at det vil være en rigtig, rigtig god forretning. Det er der så nogle økonomer ovre i Finansministeriet der ikke mener at det vil være; de mener, at det vil koste penge.

Men hvis hr. Jakob Axel Nielsens bekymring er, om det teknisk kan lade sig gøre, er det så ikke sådan, at hr. Jakob Axel Nielsen nok i den sammenhæng vil lytte til de folk, der faktisk har den tekniske forstand? Det ville måske være fornuftigt.

Kl. 19:09

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 19:09

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg er ikke i tvivl om, at industrien kan løse den her opgave, men de skal gå i den retning, der er klogest. Og hvis vi skal sætte nogle rammevilkår, skal vi være i stand til at kunne fortælle, hvad for en retning de skal gå i.

Kl. 19:09

Formanden :
Der er en kort bemærkning fra hr. Ole Hækkerup.

Kl. 19:09

Ole Hækkerup (S):

Tak. Da ordførerens partifælle, Connie Hedegaard, forlod dansk politik for at blive klimakommissær i EU, gjorde hun det med en bemærkning – og jeg tror oven i købet, det var ved overdragelsen i ministeriet – om, at hun håbede, at det nu ville blive lettere for den nye minister nu, hvor klima- og energiministeren kom fra Venstre, underforstået, at nu havde klima- og energipolitikken fået en stemme i Venstres folketingsgruppe. Og med det tror jeg på mange måder hun tænkte på, hvor ambitionsniveauet lå henne. For jeg tror, man må sige, at Connie Hedegaard forsøgte at fastholde en høj grøn ambition, og hun havde så oplevet de her slagsmål med Venstre om, præcis hvor ambitiøs man skulle være.

Det var så nok også det, vi så, da Connie Hedegaard som klimakommissær i januar, da regeringen fastlagde, at man ville gå efter at reducere CO₂-udslippet med 20 pct. i år 2020, direkte gik ud og sagde: Det er uambitiøst. Er Connie Hedegaards linje stadig konservativ politik?

Kl. 19:11

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 19:11

Jakob Axel Nielsen (KF):

Det er rigtigt, at jeg sidder i den konservative gruppe og ikke i Venstres gruppe, og derfor kender jeg Connie Hedegaard særdeles godt, og jeg har traditionelt altid været enig med Connie Hedegaard i mangt og meget. Det, Connie Hedegaard stod for, har vi videreført i den konservative gruppe, også efter at hun desværre, siger jeg, selv om jeg under hende det job, hun har fået, meget, ikke længere er i vores gruppe. Men hvorvidt den nye minister har fået det lettere eller ej, skal jeg jo ikke kunne sige, for jeg deltager ikke i Venstres gruppemøder.

Men jeg kan i hvert fald stå bag, at de to regeringspartier støtter regeringen i, at vi har en mission, en vision, om, at man skal være uafhængig af fossile brændstoffer, og det er en vision, vi deler med oppositionen. Men vi vil gerne kvalificere metoden, vejen, derhen.

Kl. 19:11

Formanden :
Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 19:12

Ole Hækkerup (S):

Så lad mig spørge direkte: Er den konservative ordfører enig eller uenig, når Connie Hedegaard synes, at den danske regering med et mål om at reducere med 20 pct. ikke er tilstrækkelig ambitiøs?

Kl. 19:12

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 19:12

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg har ikke hørt, at Connie Hedegaard ved sin afgang skulle have sagt, at den danske regering ikke er ambitiøs. Altså, jeg har ikke hørt hende skulle undsige den politik, hun selv har stået for; det skulle også ligne hende dårligt. Jeg kan kun sige, at jeg i mangt og meget og i mange politiske spørgsmål har været meget enig med Connie Hedegaard, og det vil jeg tro jeg stadig væk er.

Kl. 19:12

Formanden :
Fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 19:12

Margrethe Vestager (RV):

Jeg hørte ordføreren sige, at når nu ordføreren selv var advokat, og spørgeren var magister, så var det en dårlig idé at beskæftige sig politisk med energipolitik. Man var nødt til at afvente eksperternes input. Det er en argumentation, der kan føre rigtig, rigtig vidt på en række andre politikområder. Jeg er f.eks. økonom, men jeg anerkender sådan set fuldt ud ordførerens kapacitet til at beskæftige sig med økonomisk politik ud fra en politisk holdning, ud fra sin vurdering af, hvad der er ret og rimeligt.

Derfor vil jeg gerne have ordføreren til at uddybe, om det virkelige er sådan, at klima- og energipolitikken er det eneste område, hvor man ikke skal have en politisk holdning, men hvor det må afhænge af den faglighed, man kommer til området med.

Kl. 19:13

Formanden :
Ordføreren.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Først vil jeg sige, at når ting er komplicerede, og når der er mange muligheder, man kan afprøve ad teknisk vej, så synes jeg, det er klogt at søge råd. Og der mener jeg bestemt ikke, at klima- og energipolitikken er det eneste område. Nu kommer jeg jo også med en fortid fra sundhedsområdet, som er meget kompliceret, og der er det også klogt en gang imellem at søge råd om, hvilke veje man skal vælge.

Kl. 19:13

Formanden :

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 19:13

Margrethe Vestager (RV):

Det er jeg fuldstændig enig med ordføreren i – faktisk så enig, at det har undret mig, at regeringen så mange gange har set stort på de råd, man har fået med hensyn til den økonomiske politik, det være sig af vismænd, bankøkonomer eller andre folk, som har indsigt i den økonomiske politik, eller dem, som sad i Velfærdskommissionen, Skattekommisionen, Arbejdsmarkedskommissionen osv.

Derfor vil jeg bare spørge, om det her er et løfte om, at hvis Klimakommisionen kommer med en dato og en række virkemidler, er man også fra konservativ side klar til at sige: Det tager vi.

Kl. 19:14

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:14

Jakob Axel Nielsen (KF):

Nu er det jo sådan, at de her råd og kloge mennesker skal rådgive – det ligger i ordets forstand – men det er politikerne, der skal træffe beslutninger.

Tager vi nu de kommissioner på det økonomiske område, som fru Margrethe Vestager hentyder til, så er de kommet med nogle råd, som fru Margrethe Vestager og jeg rent faktisk er enige i og – så fremt der havde været politisk flertal derfor – også gerne ville have været med til at indføre. Men det er der altså bare ikke, så der må både jeg og fru Margrethe Vestager bøje os for det politiske flertal, som jo altid har den endelige afgørelse. Vi lever jo ikke i et teknokratisamfund, men i et demokrati.

Kl. 19:14

Kl. 19:15

Formanden :

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 19:15

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt starte med at sige til hr. Jakob Axel Nielsen, at jeg synes, at han for det første skulle læse oppositionens klimavision, fordi han stillede en række spørgsmål om, hvad der skal erstatte de faste anlæg i Danmark. Det står sådan set i den. Altså, sagt sådan lidt forkortet skal der være færre anlæg, men der, hvor der er kul i dag, skal der biomasse ind, der, hvor der er naturgas, skal der biogas ind. Så skal der i øvrigt udbygges kraftigt med vind og med andre vedvarende energikilder, herunder geotermi. Det vil blive baseret på, at det er det, der giver det bedste samfundsøkonomiske resultat på investeringsstidspunktet, som vi baserer os på. Nu gentager jeg det bare, fordi jeg kunne høre, at hr. Jakob Axel Nielsen nok kun lige havde læst det sådan enten overfladisk eller bare var hoppet på den der med, at han nok troede, at det var sådan.

Jeg vil godt spørge hr. Jakob Axel Nielsen: Hvis nu Klimakommisionen skulle finde på at sige, at det godt kan lade sig gøre at væ-

re ude af de fossile brændsler i 2050, vil hr. Jakob Axel Nielsen så anbefale, også offentligt, sin regering – hvis det da er den regering til den tid, det ved vi jo ikke rigtigt i øjeblikket – at man rent faktisk får den målsætning som dansk målsætning?

Kl. 19:16

Formanden :

(Jakob Axel Nielsen (KF): Jeg kunne ikke høre det allersidste ord). En gang til, jeg tror ikke, at man kunne høre det heroppe. Prøv at tale højt.

Kl. 19:16

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Tak. Vil hr. Jakob Axel Nielsen så anbefale sin egen regering, eller hvis den er væk som regering, så sin egen ledelse, at det rent faktisk er den målsætning, man går efter for Danmark?

Kl. 19:16

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:16

Jakob Axel Nielsen (KF):

I forhold til alt det første, fru Anne Grete Holmsgaard sagde, om, at naturgas skal erstattes af biogas og kul af noget andet, jamen så bemærk, at jeg tror, at jeg også er enig. Men jeg har altså også tid til at vente til den 28. september med at finde den rigtige vej, så vi lægger den rigtige plan mod det fælles mål, vi har om et land, der ikke bruger fossile brændsler.

Med hensyn til om jeg vil være med til at anbefale år 2050, så sagde jeg i min indledende tale: År 2050 ja, måske. Men det kan også være, at det skal være tidligere. Lad os nu lige få nogle kloge ord, som vi får den 28. september. Det kan være, at vi skal være endnu mere ambitiøse. Det kan også være, at vi skal sige noget andet. Jeg synes, at det kunne være, at 2050 er meget, meget fornuftigt. Men jeg vil gerne have lov til at læse Klimakommisionens rapport først. Jeg kan godt vente til den 28. september.

Kl. 19:17

Formanden :

Fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 19:17

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu har jeg forstået det sådan, at det ikke er regeringens hensigt at komme med et svar den 29. september, men derimod at så skal man have tid til at overveje, om man nu synes, at det, som Klimakommisionen er kommet med, er godt og fornuftigt og ordentlig. Det, der i hvert fald står i redegørelsen, er, at så vil man inden udgangen af valgperioden komme med et svar. Nu kan det selvfølgelig være, at man planlægger et valg den 29. september, det ved jeg ikke.

Man er det ikke korrekt, at det ikke er umiddelbart bagefter, man vil komme med et svar?

Kl. 19:18

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:18

Jakob Axel Nielsen (KF):

Altså, det skulle jo være mærkeligt, hvis det er sådan, at der kommer en stor, tung, kompliceret rapport den 28. september, og så melder man ud den 29. september. Det ville jo også være et skuespil. Den skal jo tygges, og så skal den forstås. Jeg vil i hvert fald advokere for, at vi kommer, sagt på det, der på nudansk hedder ud over steppe, for jeg er enig i, at vi har travlt.

Jeg synes bare ikke, at det er korrekt, når fru Anne Grete Holmsgaard siger, at vi ikke har forstået, at vi har travlt. Vi er rent faktisk ved at undersøge vejen, ved at finde ud af, om der går fly og ved at finde ud af, om der er tog. Fru Anne Grete Holmsgaard og den øvrige opposition er slet ikke ved at indstille GPS'en på den rejse, som de har besluttet sig til, så vi kommer hurtigere frem på et kvalificeret grundlag.

Kl. 19:19

Formanden :

Så er det fru Mette Gjerskov for en kort bemærkning.

Kl. 19:19

Mette Gjerskov (S):

Tak, formand. Jeg kan høre, at den konservative ordfører er rigtig, rigtig optaget af, hvad Klimakommissionen vil sige. Det er jo sådan, at vi nu i årevis har hørt om, hvor fantastisk det er, at vi skal vente på, at Klimakommissionen udtaler sig. Det er vi andre sådan set også interesserede i at de gør, men jeg vil bare spørge: Er det sådan, at den konservative ordfører kan garantere, at man så faktisk også vil lytte til Klimakommissionen? Vi har jo erfaringer med en lang række kommissioner, som regeringen nedsætter, og så skrotter den bare hele balladen og kommer alligevel med sin egen politik. Så jeg vil bare spørge, om vi har nogen garanti for, at man så også lytter til de fine folk, der sidder i Klimakommissionen.

Kl. 19:20

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:20

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg kan jo kun give garantier på egne vegne. Nu skal man passe på med ordet garanti, men jeg vil gerne garantere for, at Det Konservative Folkeparti vil lytte til dem og læse deres rapport igennem og prøve at forstå den bedst muligt.

Kl. 19:20

Formanden :

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 19:20

Mette Gjerskov (S):

Hvordan er det nu, man siger? Man kan jo heller ikke forpligtes ud over sine evner. Så jeg glæder mig da over, at jeg kan få en garanti for, at Det Konservative Folkeparti i det mindste vil læse Klimakommissionens rapport. Jeg har jo flere gange undret mig over, at det overhovedet er lykkedes regeringen at rekruttere folk til de her kommissioner, for de må snart føle sig lidt til grin over ikke at blive lyttet til. Men det glæder jeg mig over at De Konservative vil.

Jeg vil bare lige sige en anden ting i forlængelse af hr. Ole Hækkerups spørgsmål tidligere vedrørende fru Connie Hedegaard. Hun sagde jo rent faktisk den 9. februar, hvilket jeg har stående her, at tankegangen om, at det vil blive dyrt og koste arbejdspladser er helt misforstået. Er hr. Jakob Axel Nielsen enig i det?

Kl. 19:21

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 19:21

Jakob Axel Nielsen (KF):

Det er da fuldstændig rigtigt, hvad hun siger, og det er også derfor, man ikke skal famle sig frem mod sin næste destination med bind for øjnene. Man skal tage bindet væk fra øjnene og køre lige på vejen.

Men oppositionen tager bind for øjnene og har ikke fundet ud af, hvor vejen ligger.

Kl. 19:21

Formanden :

Tak til hr. Jakob Axel Nielsen. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 19:21

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Nu er det der med at skifte parti jo blevet så moderne, og jeg havde ikke tænkt, at det skulle ske for mig, men jeg må sige, at på baggrund af det, som hr. Lars Christian Lilleholt og hr. Jakob Axel Nielsen har sagt i dag, ville jeg sådan set meget gerne overvære nogle gruppemøder hos Det Konservative Folkeparti eller hos Venstre.

F.eks. ville jeg gerne høre hr. Lars Christian Lilleholt spørge den tidligere statsminister – da han sagde, at Danmark skulle være uafhængig af fossile brændstoffer – om han vidste hvornår og hvordan, og hvad det ville koste, og sige, at hvis han ikke tog sig sammen og kom med klare svar på det, måtte han trække i land. Jeg forstår, at hr. Lars Christian Lilleholt af venlighed over for den tidligere statsminister ikke rettede denne grundlæggende kritik offentligt. Men det må jo være foregået på et af Venstres gruppemøder, går jeg ud fra.

Hr. Jakob Axel Nielsen må naturligvis – dengang den konservative tidligere klimaminister arbejdede hårdt for at fastholde, at EU skulle reducere sit CO₂-udslip med 30 pct. i 2020 – have stillet de samme inkvisitoriske spørgsmål: Hvad skal der til? Hvad skal vi gøre i Danmark? Hvad vil det koste? Hvilke redskaber skal vi bruge? Og når jeg kan sige det nu, er det, fordi hr. Jakob Axel Nielsen jo i hvert fald ikke i dag ved, hvad man skal gøre for bare at nå 20 pct. i 2020. Og tænk, så har man i blinde famlet rundt efter 30 pct. i 2020.

Jeg synes et eller andet sted, at der er nogle debatter hos Venstre og De Konservative, som det ville være fantastisk dejligt at have mulighed for at overvære. Sjovt må det i hvert fald være.

Ellers kan man vel om regeringens holdning og om Venstres og De Konservatives holdning sige, at den jo udmærker sig ved, at man har stor respekt for eksperterne – så meget, at man i hvert fald altid venter på, at eksperterne har udtalt sig, inden man siger, at det nok går for hurtigt, at det er forhastet, at det ikke kan lade sig gøre. Og det har jeg sådan set ganske meget sympati for. Altså, når man har den her meget klare debat om, at vi nu vil have at vide, hvad det koster, hvor meget elforbrugere skal betale, mindes jeg, at den nuværende finansminister for Venstre og sådan set også den tidligere finansminister for Venstre, tror jeg – jeg tror oven i købet også den nuværende statsminister for Venstre – ofte har forklaret fru Margrethe Vestager, at det der med økonomi altså er sådan noget, man kan tolke forskelligt, og at man kan nå frem til forskellige resultater, alt afhængigt af hvad man ønsker.

Når jeg husker det med særlig glæde, er det selvfølgelig, fordi det var et led i, at regeringen dengang mente, at man ikke behøvede at gå til angreb på efterlønnen, og det var dejligt, at man havde sådan nogle klare, præcise og også sådan lidt økonomagtige argumenter for det. Det synes jeg var flot, men nu er vi altså kommet dertil, at det at fremlægge en vision om, at man skal gøre sig uafhængig af fossile brændstoffer inden 2050, kræver klare svar på, hvad det vil koste på varmeregningen i morgen.

Så vil jeg sige, at hele diskussionen om, hvad det koster, selvfølgelig er kompliceret, men hvad er alternativet? Det er jo ikke bare den engelske økonom Stern, som har sagt, at det er meget dyrere at lade være, end det er at gøre noget; det sagde den tidligere klimaminister jo ofte. Jeg har tit hørt hende sige, at der jo ikke var nogen grund, at man ikke i EU skulle satse på en 30 pct.s reduktion i 2020, fordi det ville være dyrere ikke at gøre noget. Så må man stille sig selv det spørgsmål: Hvornår forsvandt det synspunkt ud af regerin-

gens politik, at det ville være dyrere ikke at gøre noget? Ja, det ville ikke alene være dyrere ikke at gøre noget; det ville være dyrere ikke at gøre noget, som mange i EU syntes var meget, meget farligt.

Jeg medgiver, at Venstre benyttede den første og den bedste lejlighed til at løbe fra standpunktet om de 30 pct. i 2020, men grundholdningen var da i hvert fald indtil da, at det ville være dyrt ikke at gøre noget. Og før hr. Per Dalgaard blev ordfører for Dansk Folkeparti på energiområdet, altså dengang det var hr. Morten Messerschmidt, var der jo tit debatter mellem den daværende klimaminister og hr. Morten Messerschmidt, som anfægtede det synspunkt, som Venstre nu har, nemlig at man måtte være sikker på, hvad det kostede, men hvor vi hele tiden fik at vide, at det ville være virkelig dumt at vente.

Så kan man sige, at man jo heller ikke kan vide noget om, hvad der vil ske, hvis man ikke går efter at gøre sig uafhængig af fossile brændstoffer i 2050. For hvad betyder det? Hvilken økonomisk pris kommer vi til at betale ved fortsat at være afhængige af fossile brændstoffer? Hvor meget pengeafpresning bliver vi udsat for? Der er i de redegørelser, der er kommet, nogle illustrationer af, at vi i hvert fald kan blive ganske meget afhængige af nogle ganske få lande, som er karakteriseret ved to ting: at de ingen respekt har for demokrati, og at de meget gerne vil tjene rigtig mange penge.

Kl. 19:26

Så det er både økonomisk og politisk uhyre sandsynligt, at vi vil blive udsat for pression. Hvad vil det koste? Altså, hvad er budet? Hvad er det præcise bud? Hvis man læser redegørelserne – både den klimapolitiske og den energipolitiske – fremgår det, at man tror, at det vil blive dyrt. Man ved ikke hvor dyrt, og det er jeg sådan set meget enig i kan være svært at forestille sig. Og hvad vil der ske med beskæftigelsen i et land, hvor man vælger at være blandt de sidste, der omstiller til vedvarende energi, og hvor man lader Kina løbe med hele markedet for udviklingen af vedvarende energi? Hvad vil der ske med beskæftigelsen i sådan et land – et land, hvor man hæveder, at man skal leve af at være klog? Hvad vil der ske i sådan et land, hvis man vælger ikke at handle klogt, ikke at handle på en måde, som hele jordkloden faktisk er nødt til at indstille sig på i fremtiden, nemlig at man skal være uafhængig af fossile brændstoffer? Jo, det bliver rigtig, rigtig dyrt for beskæftigelsen.

Så pointen her er, at vi såmænd ikke engang behøver at nærme os klimadebatten og CO₂-udslips-debatten for at nå frem til, at det vil være rigtig, rigtig fornuftigt at få gang i omstillingen og at få gang i omstillingen hurtigt. Og et eller andet sted kunne jeg godt tænke mig at få at vide, hvad det skulle være for nogle økonomiske, politiske, forsyningssikkerhedsmæssige og klimapolitiske overvejelser, der skulle føre til, at man når frem til, at en vision om at have udfaset de fossile brændstoffer i 2050 i virkeligheden kun kan anlages for én ting, og det er for måske at være lidt for lidt ambitiøs, fordi der jo også findes masser af undersøgelser, masser af analyser, masser af redegørelser fra eksperter, der siger, at det sådan set nok godt kunne ske noget hurtigere. Men fordi vi vil være sikre på, at vi ikke lover mere, end vi kan holde, fordi vi vil være sikre på, at der kan laves både tekniske og økonomiske planer, der holder vand, så vælger vi altså at indtage den holdning, at det i hvert fald skal være sket inden 2050.

Så siger man – og det er jo også en kritik, man godt kan fremføre – at vi også skal vide, hvad vi skal gøre konkret her og nu. Ja, det er ikke så mange dage siden, at vi her i Folketinget behandlede et beslutningsforslag fra Enhedslisten, der ville forpligte Folketinget, forpligte regeringen til at fremlægge konkrete planer for, hvad man skulle gøre, hvornår man skulle gøre det, og hvordan man skulle beregne det, og som også holdt fast i det synspunkt, at målsætningen ikke er til debat, men at det er redskaberne, metoderne, virkemidlerne altid. Men hvad var holdningen? Holdningen fra VKO var, at man ikke ville bindes, for når det kommer til stykket, mener man

godt, at man kan slippe godt fra i EU at sige, at vi reducerer CO₂-udslippet med 20 pct. og, hvis vi kunne få vores vilje, med 30 pct. uden at have en plan for det.

Man mener også godt, at man internationalt kan tilslutte sig 2-graders-målsætningen, at man kan tilslutte sig, at vi i den rige del af verden skal reducere CO₂-udslippet med 80-95 pct. i 2050 uden at have nogen plan for det. For skulle det nu vise sig, at det ikke rigtig kan lade sig gøre, at man ikke synes, at man har råd, så lader man bare være.

For pointen er jo, hvis Venstre og De Konservative mener, at man vil reducere CO₂-udslippet i den rige del af verden med de her 80-95 pct. i 2050, at der jo ikke er nogen vej udenom for Danmark i forhold til at blive uafhængig af fossile brændstoffer, medmindre det indgår i Venstres og De Konservatives planer, at de fuldstændig vil afskaffe svineproduktionen i det her land, at man ikke vil have nogen husdyrproduktion. Den målsætning har man vel i grunden næppe, og det ville også være en forkert og dum målsætning at have. Og hvis Dansk Folkeparti har den opfattelse, at man vil gøre sig uafhængig af fossile brændstoffer, fordi man ikke ønsker at være i lommen på mennesker med tvivlsomme politiske og økonomiske motiver, selv om de økonomiske motiver vel er sådan alment kendte, nemlig at det handler om at tjene så mange penge som muligt, er der jo heller ingen vej udenom.

Så derfor er det, som vi i grunden savner nu, at man tager fat på de konkrete forslag til, hvordan vi gennemfører energibesparelser og omlægning til vedvarende energi, som eksperter har arbejdet med i årevis og fremlagt en lang, lang række rapporter om og sagt kan lade sig gøre. Men jeg er enig i, at der er nogle ting, hvor anvendelsen af redskaber selvfølgelig stadig væk står til diskussion, fordi vi jo ikke skal erstatte det ene produkt, som er en mangelvare, med et andet produkt, der risikerer også at blive en mangelvare – meget apropos diskussionen om biomasse.

Men jeg synes, hvis jeg nu skal være helt ærlig, at det er godt, at vi i dag har en opposition, en samlet opposition, som klart siger, hvad der er vores mål, herunder med nogle delmål, og som også er villige til at drage konsekvenserne af det i konkret politik i de kommende år.

Kl. 19:31

Formanden :

Tak til hr. Per Clausen. Så er det klima- og energiministeren.

Kl. 19:31

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak. Og tak for en god debat. Vi har været vidt omkring – opera, rødvin, gyldne labradorer og guldfisk for nu at nævne nogle af de mere muntre indslag – men jeg synes også, det har været en debat, hvor vi har fået diskuteret den her meget, meget centrale udfordring, som Danmark jo står over for.

Noget af det, som jeg har noteret mig med glæde, er jo, at vi er enige om destinationen. Vi er enige om, at Danmark skal blive uafhængige af fossile brændsler. Vi skal tegne en forsikring, og det skal vi jo så gøre mod de stigende priser, mod at vi ikke kommer i lommen på de få lande, som kommer til at sidde på energireserverne, og naturligvis skal vi jo også tegne en forsikring på grund af klimaet som sådan. Ligesom alle andre forsikringer i den virkelige verden, ja, så er den forsikring naturligvis ikke gratis, og det har vi også været lidt inde på. Vi kommer til at betale en præmie, men som vi også har diskuteret, så er det jo altså også en illusion at tro, at status quo bare kan fortsætte – status quo er simpelt hen en illusion. Det koster jo også noget, hvis ikke vi omstiller os.

Så var fru Anne Grete Holmsgaard lidt inde på et sportsbillede, og det vil måske ikke helt undre, at jeg ikke var helt enig i det sportsbillede, for det der med 100 m løb er jo så et sprint, og der vil

jeg nok snarere mene, at det, vi er i gang med her, altså er et maratonløb, for det er altså virkelig, virkelig et langt løb, vi skal i gang med, for at omstille os til at blive uafhængige af fossile brændsler og få gennemført at få tegnet den her forsikring.

Så har der jo været debat om, hvorvidt der allerede er nogle af os, som har en plan, som har en klar rejseplan og har et rejsebudget, for nu at blive i det billede. Der synes jeg egentlig også, at debatten bekræfter, at ja, det virkelig sådan er den helt store skillelinje, vi har der, når vi ser på det, for som jeg også var inde på i mit indlæg, jamen så har jeg da med glæde noteret mig, at jo også oppositionen ønsker at kvalificere de årstal, man kommer med, og også, hvad det er for en værktøjskasse, man i sidste instans skal benytte sig af. Så på den måde vil jeg tillade mig at sige, at jeg altså ikke opfatter det som værende den helt, helt store skillelinje, og når vi nu også kan se, at kommissionsrapporten altså kommer den 28. september, er det jo altså ikke sådan, at der er mange, mange måneder til det.

Så jeg er meget, meget enig i det, som fru Margrethe Vestager var inde på, omkring eksperter, for selvfølgelig skal man lytte til eksperter, og det er jo selvfølgelig også derfor, man nedsætter en kommission. Det er jo ikke en sensation, at denne regering har nedsat Klimakommissionen og har nedsat mange andre fra kommissioner, og jeg har da også noteret mig, at oppositionen også har været interesseret i at nedsætte kommissioner. Det gør man naturligvis, fordi man ønsker at få nogle emner belyst og man simpelt hen ønsker at få opkvalificeret sig selv inden for et felt. Men som fru Margrethe Vestager var meget klart inde på, så kan eksperter jo ikke fragte en det politiske ansvar. Nej, det er fuldstændig korrekt, naturligvis kan de ikke det. Og selv om jeg har meget, meget store forventninger til Klimakommissionen, forventer jeg dog ikke, at de kommer med en færdig manual, som så lander på vores fælles bord den 28. september, og så starter vi bare ved A og kører ned til Z, og det var så ligesom det. Nej, vi kommer naturligvis med analyser, med en værktøjskasse, og så er det op til os selv at strikke den rette politik sammen. Det betyder naturligvis også, for at besvare det spørgsmål med det samme, at det jo ikke er sådan, at regeringen så kan sige: Vi gør sådan og sådan den 29. september. Der vil det være sådan, at vi naturligvis skal tage noget mere tid til at finde ud af, hvordan vi så får udmøntet det her analytiske gods i egentlig politisk håndværk.

Så var der lige lidt omkring faglighed. Det var bl.a. spørgsmålet om, hvorvidt det så ikke byggede på fagkundskaben, når man nu fra EU's side havde sagt det med de 80-95 pct. Svaret til det er jo, at det naturligvis bygger på fagkundskab, men når man læser, hvad landene så er blevet enige om, ja, så er det jo altså betinget af, at andre udviklede lande også begrænser deres emissioner, og så udelukker det jo for øvrigt heller ikke, at man benytter sig af klimakreditter. Det skal man jo altså have med, når man ser på det overordnede mål, som EU-landene kom frem til med hensyn til de 80-95 pct. Det var sådan lidt noget af det, vi var enige om.

Kl. 19:35

Hvis så vi tager noget, hvor jeg synes, at man kan se, at der har været nogle skillelinjer i debatten, så var der lidt diskussioner om COP15, det var vel primært fru Mette Gjernskov, der var inde på det. Og det her med at karakterisere København som en fiasko, har jeg selvfølgelig noteret mig mange gange. Til det er der bare at sige: Ja, vi nåede ikke i mål med hensyn til COP15. Det er jo klart for enhver, og det har jeg også herfra sagt adskillige gange. Det var det muliges kunst.

Men det er bare sådan alligevel lidt underligt, når man så kæmper videre med det resultat, vi trods alt nåede – vel at mærke selvfølgelig også i en international kontekst – at internationalt er der godt nok en anden sprogbrug om København, der opfatter man mere København som værende en trædesten, som man nu kan bruge i de to forhandlingsspor til så rent faktisk at komme videre med forhandlingerne.

Som jeg også var inde på i mit indlæg, kan jeg garantere, at det bruger regeringen så sandelig også meget tid på. Men jeg må også sige, at det jo ikke er let. Der er nogle, der var inde på USA, ja, og der må vi jo konstatere, at nogle af de udfordringer, præsident Obama havde før København, har han altså stadig væk. Vi ser også situationen i Australien, men det skal selvfølgelig ikke skygges for, at Danmark som formand i tæt samarbejde med Mexico naturligvis forsøger at presse den her proces længere fremad.

Så blev det nævnt, at vi er bagud, vi halser efter andre lande på klimaområdet, og jeg går ud fra, at andre lande selvfølgelig må være vores EU-lande – nabolande og EU-fæller som sådan. Altså, jeg vil sige, at det billede tror jeg nok at man i EU-kredsen vil have temmelig vanskeligt ved at genkende. Det hænger også sammen med, at vi har et af de højeste reduktionsmål, når man ser på det ikkekvotebelagte område. Og som vi også har været inde på, det fremgår klart af analysen og redegørelsen, overopfylder vi det mål til 2015.

Den klimastrategi, vi har fremlagt, har de tre hovedprincipper, strategiske sigtelinjer, for, hvordan vi så også på sigt har tænkt os at indfri det her mål. Så siger vi også der, at præcis fordi vi ligger sådan, som vi ligger, altså relativt godt, har vi så også den mulighed, at vi kan vente på Klimakommissionen, når vi skal skrue vores endegyldige politik sammen på det her felt.

Så blev der sagt med hensyn til hjemmemarkedet, at der halsede vi også efter nogle andre lande, når man ser på erhvervspolitikken. Der er altså bare sådan en lille faktuel oplysning, nemlig at vi altså fastholder flere arbejdspladser inden for greentech EU15 som sådan, så også der er det altså ikke sådan, at udlandet tænker: Uha, Danmark er så sandelig gået i stå og er hægtet fuldstændig af – om det så er af maraton eller sprint, skal ikke skille os ad i den her forbindelse.

Så som det næstsidste EU. Altså, til det der med, at vi bare gør, hvad EU siger, og at vi læner os op ad EU, må jeg sige, at det ikke er noget, som er en del af min grundfilosofi. Så det er bestemt ikke det, vi gør. Vi forsøger fra dansk side naturligvis at komme så langt som overhovedet muligt med at få EU-landene til at blive enige om – selvfølgelig under de sædvanlige forudsætninger – at de skal gå op til de 30 pct., men jeg må bare så også bare dér sige, at det ikke er let. Det er ikke nogen undskyldning for, at man ikke skal gøre det, og det gør vi naturligvis også, men når man noterer sig, hvordan den europæiske debat udvikler sig på det her felt, må jeg altså sige, at så skal der altså presses hårdt på, for at vi kan komme videre, og det synes jeg bare at man også skal have med i den her sammenhæng. Så det er altså ikke Danmark, der halser efter nogle andre, vi er så sandelig med til at prøve at sætte den her dagsorden.

Det er så også derfor, vi har udarbejdet et udspil til EU's energipolitik, vil jeg sige til fru Anne Grete Holmsgaard. Det er jo netop i et forsøg på at være med til at sætte en dagsorden proaktivt, så vi ikke bare sidder og venter på, hvad de andre måtte komme op med, og hvad den nye energikommissær, Günther Oettinger, måtte spille ud med. Nej, vi går ind og prøver på at sætte nogle fingeraftryk på nuværende tidspunkt.

Noget af det, som jeg er mest glad for i det udspil, er, at vi netop også fremfører, at vores egen målsætning om at blive uafhængig af fossile brændsler på sigt også skal gå hen og blive EU's målsætning. Det synes jeg sådan set er et forsøg på at få den vision overført til en EU-kontekst og der også sige, at det skal gennemsyre de respektive politikområder. For jeg går ud fra, at vi er meget enige om, at det ikke nytter noget, hvis det ikke også gennemsyrer f.eks. forskningsområdet, gennemsyrer landbrugsområdet osv., så der skal vi altså have det som værende et af flagskibene i EU-sammenhæng.

Kl. 19:40

Sidst, men ikke mindst, synes jeg, at der, hvor der har været lidt af en skillelinje, er med hensyn til pengene. For jeg synes bare, at man der må sige, at det ikke er muligt at blive enige om en destination, uden at vi også her ser det i sammenhæng med, hvad det koster.

Altså, det synes jeg personligt vil svare lidt til, at man planlægger en rejse, og så har man ikke rigtig helt hittet ud af, hvor mange penge man rent faktisk har til at gennemføre den rejse for. Tingene må altså ses i sin helhed.

Kl. 19:43

Det må de naturligvis også på nuværende tidspunkt, hvor Danmark stadig væk kæmper for at komme ud af den økonomiske krise. Vi skal selvfølgelig også sikre os, at vi nu fører en ansvarlig politik på det her felt, som ikke kommer til at gå ud over vores overordnede konkurrenceevne. Og det er selvfølgelig et synspunkt, som også gælder det europæiske kontinent som sådan. Som jeg så har sagt, gælder det om at finde den rette balance inden for den her politik mellem hensynet til klimaet, hensynet til forsyningssikkerheden og naturligvis også hensynet til den europæiske konkurrenceevne. Tak.

Kl. 19:41

Formanden :

Tak. Og det har afstedkommet ønsker om korte bemærkninger, først fra fru Mette Gjerskov.

Kl. 19:42

Mette Gjerskov (S):

Tak. Jeg vil gerne spørge lidt ind til, hvad det er, vi kan forvente fra regeringens side i samarbejde med Dansk Folkeparti. Altså, vi har jo forstået, at der ligger et tæt samarbejde og et tæt værdifællesskab mellem Venstre og Dansk Folkeparti. Men i dag har vi så forstået på Dansk Folkepartis ordfører, at de ikke rigtig tror på det der med sammenhængen mellem CO₂ og klimaforandringer.

Så derfor vil jeg gerne høre, om klimaministeren er enig med Dansk Folkeparti i det der med sammenhængen mellem CO₂ og klimaforandringer, på trods af hvad 99,5 pct. af verdens eksperter siger. Er klimaministeren enig i det, og hvordan giver det sig udslag i regeringens førte politik?

Kl. 19:42

Formanden :

Ministeren.

Kl. 19:42

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Som jeg redegjorde for, er det jo meget vigtigt her at se på tingene som et samlet hele, se på forskellige balancer. Det kan da godt være, at Dansk Folkeparti ikke deler min holdning et hundrede procent, hvad angår klima som sådan. Men det, det gælder om, er jo netop at få skruet en politik sammen, hvor vi ser på klima, hvor vi ser på forsyningssikkerhed og ser på konkurrenceevne. Og der kan man sige, at jeg nu, ud fra de diskussioner, vi har haft indtil videre, er ret sikker på og fortrøstningsfuld med hensyn til, at vi finder den rette balance der. For det er nemlig en balance.

Kl. 19:43

Formanden :

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 19:43

Mette Gjerskov (S):

Jeg spurgte Dansk Folkepartis ordfører om, hvilke fingeraftryk de ligesom havde sat på redegørelserne og forslaget til vedtagelse, og jeg forstod på Dansk Folkepartis ordfører, at de havde fået fjernet noget af alt det dér CO₂, for det mente de ikke var så vigtigt i forhold til klimaet.

Så jeg spørger igen klimaministeren: Er klimaministeren enig med vennerneovre i Dansk Folkeparti i, at det der med CO₂ og klima ikke nødvendigvis har noget med hinanden at gøre?

Formanden :

Ministeren.

Kl. 19:43

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Det svarede jeg jo allerede på i mit første svar, så lad mig her bare sige, at mange veje fører til Rom. Man kan derfor sige, at jeg egentlig er ligeglad med, om man handler ud fra det klimapolitiske argument, eller om man handler ud fra det forsyningsmæssige argument, for det er de samme ting, man rent faktisk skal gennemføre, når vi skal omstille os til at blive uafhængige af fossile brændsler.

Kl. 19:44

Formanden :

Fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 19:44

Margrethe Vestager (RV):

Klimaministeren forvirrede mig med det der med, at alle veje fører til Rom, for vi vil ikke til Rom. Italienerne er ikke specielt et foregangsland på det her område. Hele bestræbelsen går sådan set ud på, at Danmark skal være foregangsland.

Jeg er helt enig med klimaministeren i, at det ikke er sensationelt, at regeringen har nedsat en kommission. Det, der vil være sensationelt, vil være, hvis regeringen følger kommissionens anbefalinger. Det er der nemlig ikke nogen historiske eksempler på.

Derfor vil jeg gerne have ministerens vurdering af, hvor det her lander. Nu har vi i hvert fald i et år, nemlig fra regeringen første gang fik ideen om at nedsætte en klimakommission for at udsætte debatten om, hvornår det skal være, til nu, hørt om, at når Klimakommissionen kommer med deres rapport, kommer regeringens politik også. Hvad er oddsene for, at det kommer til at ske?

Kl. 19:45

Formanden :

Ministeren.

Kl. 19:45

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Nu kan det med odds få en til endnu en gang at kaste sig ud i noget med sport. Det vil jeg undlade at gøre og bare sige til det med, at alle veje fører til Rom, at jeg tror, at vi meget hurtigt kan blive enige om, at det var et billede. Det var ikke et forsøg på at forherlige Silvio Berlusconi klimapolitik.

Jeg har naturligvis ikke set Klimakommissionens rapport. Der er tale om en uafhængig kommission, så det er jo ikke sådan, at jeg sidder og kigger formanden og resten af kommissionsmedlemmerne over skuldrene, så jeg ved naturligvis ikke, hvad de kommer frem til. Men jeg vil dog sige, at når man også ser på sammensætningen af kommissionen, har jeg da store forventninger til, at de leverer en gedigen værktøjskasse.

Jeg bruger naturligvis bevidst udtrykket værktøjskasse, for som jeg også med glæde noterede mig, var fru Margrethe Vestager netop også inde på, at man ikke bare kan delegere politikken til eksperterne.

Kl. 19:46

Formanden :

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 19:46

Margrethe Vestager (RV):

Så er det så meget desto mere underligt, at det er det, regeringen har gjort nu, måned efter måned, forhandling efter forhandling. Hver

gang vi har spurgt, har vi fået at vide, at det var næste gang. Da vi lavede klimaforlig, var det, når vi skulle lave transportforlig. Da vi skulle lave transportforlig, var det, når vi skulle lave et grønt forlig. Da vi skulle lave et grønt forlig, fik vi at vide, at nu var der nedsat en klimakommission, så nu skulle vi slet ikke tale om det mere.

Det er det, der er det mærkelige. Hvor er regeringens politiske initiativ? Vil regeringen tage det minimale politiske initiativ at bede kommissionen om i sit arbejde at inkludere et forslag til en dato, altså en tidsramme, f.eks. 2050, som vi har foreslået – altså bare inkludere det i arbejdet?

Jeg har meget stor respekt for de mennesker, der sidder i kommissionen, og sandsynligheden taler jo for, at de kommer med det selv, men når nu regeringen er så optaget af, at alt må afhænge af dem, skulle det så ikke have været en del af kommissoriet?

Kl. 19:47

Formanden :
Ministeren.

Kl. 19:47

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg sagde jo bestemt ikke, at alt afhænger af Klimakommissionen. Jeg sagde, at jeg forventer, at Klimakommissionen leverer en værktøjskasse og – for nu at blive i billedet – skal vi jo så i gang med det politiske håndværk. Det kan vi ikke delegere til eksperterne. Og det er jo heller ikke sådan, at vi har delegeret *alt* til eksperterne, anyway, og det er jo ikke sådan, at der ikke sker noget, når vi ser på klimapolitikken som sådan i Danmark. Se på bygningsstrategien, se på »Grøn Vækst«, se på Center for Energibesparelser osv. Men her taler vi jo altså bare om et eksperiment, som aldrig er blevet prøvet før, nemlig at omstille et land til at blive uafhængig af fossile brændsler.

Så kan jeg altså ikke forstå, at det skulle være et så stort problem, at man afventer den kommissionsrapport, der kommer. Og med hensyn til en dato vil jeg sige, at jeg personligt vil blive meget overrasket, hvis Klimakommissionen ikke kommer ind på en dato.

Kl. 19:48

Formanden :

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 19:48

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Tak. Jeg vil gerne bede klima- og energiministeren svare ja eller nej på, om der ligger beregninger bag de påstande, der indgår i det, der hedder Danmarks indspil til EU's fremtidige energipolitik, hvor det bl.a. konstateres, at det vil blive yderst kostbart at omlægge. Jeg synes sådan set, det ville være rart at vide, om der ligger beregninger bag, hvordan økonomien er. Jeg vil også bede ministeren om at svare på: Ligger der beregninger bag statsministerens pejlemærker for 2020 om, at Danmark skal være det mest energieffektive land i OECD, og at vi skal være blandt de tre lande, som løfter deres VE-andel mest?

Det sidste, jeg vil bede ministeren om at forholde sig til, er, om den politik, jeg nævnte først, altså indspillet til EU, er afsendt. Jeg spørger, fordi vi for 3 ½ år siden sammen med regeringen lavede et indspil til EU forud for topmødet, hvor energi stod øverst på dagsordenen. Det var som led i vores samarbejde om EU-politikken. Ingen af os i oppositionen har hørt en lyd om det her, før vi kunne se det på en hjemmeside. Så er det en ny politik, at det forhandler man ikke længere med oppositionen om?

Kl. 19:49

Formanden :

Så er det ministeren.

Kl. 19:49

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Det er korrekt, at udspillet er sendt til Kommissionen, og det er i øvrigt også sendt til Folketinget som sådan, hvad angår indspillet. Det er et indspil, som er et forsøg på at sætte nogle fingeraftryk på den proces, hvori Kommissionen nu kommer med en handleplan vedrørende energipolitik. Det er så en første, kan man sige, handleplan som sådan. Den skal jo så omsættes til overordnet politik, så der er selvfølgelig også der stor mulighed for at få diskuteret det godt og grundigt igennem.

Med hensyn til hvad det så indeholder, var der faktisk et spørgsmål vedrørende energieffektivitet, som jeg ikke fik svaret på, og som kom indledningsvis. Der er det jo altså korrekt, at man i årevis fra dansk side har kæmpet for, at det skulle være bindende mål med hensyn til energieffektivitet. Det er der bare ikke flertal for i Det Europæiske Råd, og så er det jo altså lidt vanskeligt at gentage noget, når man på forhånd ved, at det kommer man altså ikke igennem med.

Kl. 19:50

Formanden :

Fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 19:50

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu er det her jo altså, som jeg forstår det, Danmarks bud på, hvad der skal arbejdes for, så det er helt ubegribeligt, at man ikke engang har det med, der hedder bindende mål for energieffektivitet.

Men jeg kan forstå, at der virkelig er sket et politisk skifte. Det er ikke længere interessant for regeringen at diskutere det her med oppositionen, inden man spiller ind til EU's energipolitik. Det må jo være konsekvensen af det.

Kl. 19:51

Formanden :

Værsgo til ministeren.

Kl. 19:51

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Nu er der jo her tale om et overordnet udspil i forbindelse med den første diskussion, der skal være i EU-regi om det her punkt, om en ny handleplan. Som jeg sagde: Der er rig mulighed for at diskutere det her.

Hvad angår udspillet vedrørende energieffektivitet, må det jo konstateres, at man er kommet et stykke, ved at man, som vi nu kan se, er blevet enige om en tilgang, hvor landene hvert år skal komme med et konkret mål, de ønsker at sætte sig selv vedrørende energieffektivitet.

Kl. 19:51

Formanden :

Så er det hr. Ole Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 19:51

Ole Hækkerup (S):

Som jeg umiddelbart kunne høre det, lød det, som ministeren havde i forhold til det, der hedder en ambitiøs og visionær energipolitik for Europa, meget imødekomende, altså den lange version. Er det sådan at forstå, at man, næste gang, der skal laves et indspil, så vil indkalde forligspartierne, som jo i vid udstrækning også er grundlaget for den EU-politik, Danmark fører?

Kl. 19:52

Formanden :

Ministeren.

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Igen: Der er tale om et overordnet indspil, og når man ser på det indspil, kan man se, at det jo selvfølgelig ligger i tæt forlængelse af den politik, som vi også har diskuteret her flere gange, præcis, som jeg var inde på i mit indlæg. Vi er jo enige om, at Danmark skal blive uafhængigt af fossile brændsler. Det er også en målsætning, vi skal have på europæisk plan.

Kl. 19:52

om, at der skal udarbejdes en analyse og beregninger på, hvad det koster at gå fra de 20 til de 30 pct. Så det er præcis den analyse, der er ved at blive udarbejdet på nuværende tidspunkt, og som kommissær Connie Hedegaard jo sidder i spidsen for. Der skal hun sammen med gode kræfter prøve at se, om man kan overbevise landene om, at det er den vej, vi skal. Og som jeg gav udtryk for, er det ikke helt let.

Kl. 19:54

Formanden :

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 19:52

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 19:54

Ole Hækkerup (S):

Jeg tror desværre ikke, jeg kommer videre, i hvert fald ikke lige i denne sammenhæng, med at få uddybet den pointe yderligere.

Lad mig derfor bruge mit andet spørgsmål på at spørge ministeren i en lidt anden retning: Når Klimakommissionen er færdig, vil ministeren da arbejde for, at Danmark sætter sig højere klimamål end andre lande?

Kl. 19:52

Per Clausen (EL):

Men dengang den danske regering og flertallet i Folketinget havde den opfattelse, at man skulle gå efter at gennemføre den reduktion, hvad var det da for nogle regnestykker, man havde foretaget, inden man traf den beslutning? Altså, jeg er da tryk ved, at den nuværende klimakommissær, hvis hun har magt i Kommissionen, vil være i stand til at få et regnestykke præsteret, der viser, at det er en god forretning. Det er jeg slet ikke i tvivl om at hun kan. Spørgsmålet er selvfølgelig med de andre kommissærer.

Men hvad var i sin tid den økonomisk set saglige begrundelse for, at vi tilsluttede os de 30 pct.? For nu kan vi forstå, at det er meget vigtigt, at man har regnet på, hvad det vil betyde for varmepriserne og elpriserne for danskerne. Hvad var det for nogle regnestykker, man havde, dengang det var regeringens politik?

Kl. 19:55

Formanden :

Ministeren.

Kl. 19:52

Kl. 19:52

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jamen det ligger jo sådan set i konstruktionen, at når man skal blive uafhængig af fossile brændsler, skal man primært gennemføre sin omstilling på hjemmebane. Så derfor kan man bestemt ikke afvise, at vi kommer til at være mere ambitiøse end andre lande.

Kl. 19:53

Formanden :

Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 19:53

Per Clausen (EL):

Jeg skal da bare takke ministeren for, at det nu fremgår klart, at hun har søgt sit parlamentariske grundlag for at komme med et indspil om Danmarks holdning til EU's overordnede klima- og energipolitik et andet sted end hos de øvrige oppositionspartier. Det gør det jo også nemmere for de øvrige oppositionspartier at se, hvor de skal hente deres parlamentariske grundlag, når vi kommer så langt, på den anden side af næste valg. Det betragter jeg som en stor fordel, så mange tak for det. Godt arbejde at få sikret blokpolitikken også i fremtiden. Det synes jeg er flot.

Så bare et enkelt spørgsmål til ministeren: Når man var i stand til at tilslutte sig en målsætning om 30 pct.s reduktion i 2020 i EU, hvad var det så i grunden for nogle økonomiske analyser og regnestykker, der lå bag det i sin tid? Det kunne jeg godt tænke mig at få at vide. Jeg tror nemlig heller ikke, der findes nogen eksempler i nyere tid på, at et land uden at være i en meget, meget stor økonomisk krise har reduceret sit CO₂-udslip med 30 pct. i løbet af 12 år eller sådan noget.

Kl. 19:54

Formanden :

Ministeren.

Kl. 19:54

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jamen det er jo det, som diskussionen i EU drejer sig om lige netop p.t. Det er sådan, at Kommissionen også fra dansk side er blevet bedt

Formanden :

Ministeren.

Kl. 19:55

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jamen hør nu her: Det er jo sådan, at man i forbindelse med hele diskussionen om EU's klimapolitik selvfølgelig også har skullet forholde sig til den globale opvarmning som sådan. Der har EU-landene skullet fastsætte nogle reduktionsmål. Det er man så gået ind og har vurderet og naturligvis i den forbindelse også samlet set vurderet balancen mellem på den ene side de klimapolitiske og forsyningspolitiske hensyn og på den anden side selvfølgelig også konkurrencemæssige hensyn.

Kl. 19:56

Formanden :

Tak til klima- og energiministeren. Der er ikke flere, der har ønsket ordet.

Så er forhandlingen sluttet. Men afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse finder først sted i morgen, torsdag.

Kl. 19:56

Meddelelser fra formanden**Formanden :**

Der er så ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 20. maj, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

:

Mødet er hævet. (Kl. 19:56).
